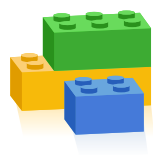

AJUNTAMENT DE VANDELLÒS I L'HOSPITALET DE L'INFANT (BAIX CAMP)
PLA D'ORDENACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL

- VOLUM I DIAGNOSI URBANÍSTICA. CRITERIS I OBJECTIUS GENERALS DEL PLANEJAMENT.
- VOLUM II ANNEX INFORMATIU. ÀMBITS D'ACTUACIÓ PROGRAMATS AL PGOU DE 1998.
- VOLUM III ANNEX INFORMATIU. ELS EQUIPAMENTS.
- VOLUM IV ANNEX INFORMATIU. FITXES DE L'INVENTARI DEL PATRIMONI ARQUEOLÒGIC I PALEONTOLÒGIC I DE L'INVENTARI DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC DEL DEPARTAMENT DE CULTURA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA.
- VOLUM V MEMÒRIA DESCRIPTIVA I JUSTIFICATIVA.**
- VOLUM VI MEMÒRIA SOCIAL.
- VOLUM VII AVALUACIÓ DE LA MOBILITAT GENERADA.
- VOLUM VIII AGENDA I AVALUACIÓ ECONÒMICA I FINANCERA DE LES ACTUACIONS A DESENVOLUPAR - SOSTENIBILITAT ECONÒMICA.
- VOLUM IX NORMATIVA URBANÍSTICA.
- VOLUM X ANNEX NORMATIU. INSTRUMENTS DE PLANEJAMENT.
- VOLUM XI CATÀLEG DE BÉNS PROTEGITS I CATÀLEG DE MASIES EN SÒL NO URBANITZABLE.
- VOLUM XII ANNEX JUSTIFICATIU DE ZONES INUNDABLES CONTIGÜES A RIERES AFECTADES EN SÒL URBÀ O URBANITZABLE. (10 volums)
- VOLUM XIII ESTUDI DE RISC GEOLÒGIC.
- VOLUM XIV BALANÇ HIDROLÒGIC DEL MUNICIPI EN RELACIÓ AL POUM.
- VOLUM XV INFORME DE SOSTENIBILITAT AMBIENTAL.
- VOLUM XVI INFORME DE LES AL·LEGACIONS (aprovat en sessió plenària de data 5 de març de 2013) i RESPOSTA DE L'EQUIP REDACTOR ALS INFORMES DE LES INSTITUCIONS.
- VOLUM XVII MEMÒRIA AMBIENTAL.

POUM
de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant

Estanislau Roca i Blanch - Dr. Arquitecte, director de l'equip

Joan Florit Femenias, Estanislau Roca i Calaf - Arquitectes
Raimon Roca i Calaf- Arquitecte Tèc.
Anna Saballs i Nadal - Advocada
Ramon Arandes i Renú - Enginyer de Camins, Canals i Ports
Francesc López Palomeque - Catedràtic d'Anàlisi Geogràfica Regional
Joan López Redondo - Geògraf, Director d'Estudis Urbans
Joan Miquel Piqué Abadal - Economista
LAVOLA (serveis per a la sostenibilitat)
GEODATA SISTEMAS S.L. (tecnologies de la informació geogràfica)

VOLUM V - SUMARI

	pàg.
CAPÍTOL I. LA TRAMITACIÓ DEL POUM I EL PROGRAMA DE PARTICIPACIÓ CIUTADANA.	3
CAPÍTOL II. ARGUMENTS PER A LA GESTIÓ TERRITORIAL DEL TURISME. VANDELLÒS I L'HOSPITALET DE L'INFANT.	11
1. Turisme i territori	15
2. Gestió municipal i turisme	21
3. El marc territorial i turístic: Catalunya i la Costa Daurada	29
4. Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant	41
5. Referències per a la gestió territorial del turisme	47
CAPÍTOL III DESCRIPCIÓ DE L'ORDENACIÓ. El desenvolupament urbà de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant i el model urbanístic proposat.	59
1. Consideracions generals.	61
2. Descripció de la proposta.	64
CAPÍTOL IV. EL MARC JURÍDIC – URBANÍSTIC DEL POUM DE VANDELLÒS I L'HOSPITALET DE L'INFANT.	83
CAPÍTOL V. EL SISTEMA VIARI (clau SX)	89
CAPÍTOL VI. MOBILITAT SOSTENIBLE	95
CAPÍTOL VII. EL SISTEMA FERROVIARI (clau SF)	99
CAPÍTOL VIII. EL SISTEMA PORTUARI (clau SP)	103
CAPÍTOL IX. EL SISTEMA HIDROGÀFIC (clau SH)	109
CAPÍTOL X. EL SISTEMA COSTANER (clau SC)	119
CAPÍTOL XI. EL SISTEMA D'ESPAIS LLIURES I ZONES VERDES (clau SV)	123
1. Definició.	125
2. Finalitats i funcions.	126
3. Quantificació.	127
4. Compliment de l'art. 58.1 del Decret Legislatiu 1/2010.	127
CAPÍTOL XII. EL SISTEMA D'EQUIPAMENTS (clau SE)	129
1. Les reserves de sòl destinat als equipaments. Els estàndards per a la seva ubicació i el seu dimensionat.	131
2. Característiques dels equipaments.	136
3. La distribució de la població.	153
4. Situació actual i proposta.	155
CAPÍTOL XIII. EL SISTEMA D'HABITATGES DOTACIONALS PÚBLICS (clau SD)	165

CAPÍTOL XIV. EL SISTEMA D'INFRAESTRUCTURES DE SERVEIS TÈCNICS (clau ST1) I XARXES DE TELECOMUNICACIONS	169
1. Sistema de subministrament d'aigua.	171
2. Subministrament elèctric.	176
3. Enllumenat públic	178
4. Xarxa de Gas.	179
5. Sistema de sanejament i tractament d'aigües residuals.	179
6. Gestió de materials i residus.	181
7. Xarxa de telecomunicacions.	183
CAPÍTOL XV. ELS BÉNS PROTEGITS	187
CAPÍTOL XVI. OBSERVANÇA DE L'OBJECTIU DEL DESENVOLUPAMENT SOSTENIBLE.	193
CAPÍTOL XVII. EL SÒL URBÀ	199
1. Els sòls classificats de sòl urbà.	201
CAPÍTOL XVIII. EL SÒL URBANITZABLE	211
1. Els sòls classificats de sòl urbanitzable.	213
CAPÍTOL XIX. EL SÒL NO URBANITZABLE.	219
CAPÍTOL XX. ADEQUACIÓ AL PLANEJAMENT TERRITORIAL DEL CAMP DE TARRAGONA.	255
CAPÍTOL XXI. LA NECESSITAT D'HABITATGES I LES POTENCIALITATS	261
1. Les necessitats d'habitatge.	263
2. Justificació de l'acompliment de l'article 57.3 del Decret Legislatiu 1/2010.	264
3. La capacitat d'acolliment d'aquest Pla d'Ordenació Urbanística Municipal.	265
4. Previsió de nous llocs de treball.	266
5. Estimació de sostre destinat a habitatge del POUM.	266
CAPÍTOL XXII. LLISTAT DE PLÀNOLS	269
CAPÍTOL XXIII. QUADRES RESUM	273

CAPÍTOL I. LA TRAMITACIÓ DEL POUM I EL PROGRAMA DE PARTICIPACIÓ CIUTADANA.

Per tal d'assegurar una important participació ciutadana durant la redacció del POUM, l'Ajuntament de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant va aprovar el corresponent programa i en base al mateix tot seguit es relacionen les principals accions i actes realitzats a la fase d'avanç.

Les consultes al públic i a les administracions afectades en la fase d'avanç s'han realitzat de la següent manera:

- a) Reunions: prèviament a l'avanç es van dur a terme reunions amb diferents departaments i amb la comissió de seguiment
- b) Participació ciutadana: es van fer 3 sessions temàtiques de participació ciutadana segons els següents blocs: Diagnosi territorial i aspectes socioeconòmics, Diagnosi ambiental i de mobilitat, Situació urbanística: el sòl urbà i urbanitzable.
- c) Informació pública i consultes a les Administracions afectades: es va fer informació pública de l'avanç de pla durant 30 dies i consultes a les administracions afectades i al públic interessat en referència a l'abast de l'avaluació.

A més a més, durant tot el procés de redacció del POUM s'ha anat informant periòdicament de l'evolució dels treballs a través de diversos mitjans de comunicació: televisió i premsa local, pàgina web del POUM, tríptic, bans, etc.. Alhora s'han rebut suggeriments i enquestes de percepció ciutadana (en digital a través de la web del POUM i en paper) que s'han anat estudiant. Concretament, s'han rebut 12 suggeriments a través de la bústia electrònica i 17 enquestes (15 a través de la pàgina web i 2 en paper) que s'han estudiat.

Taula 1. Informació pública fase d'avanç

Data	Tipus informació pública	Valoració
25 i 29 de març i 9 d'abril	Sessions de participació ciutadana (3 sessions temàtiques fase d'avanç)	S'han rebut suggeriments via les sessions de participació i a través del web del POUM
27/08/2007-26/09/2007	Informació pública Avanç de Pla (30 dies)	S'ha rebut el Document de Referència del DMAH i suggeriments per part del públic afectat

- **Reunions prèvies:**

Prèviament a l'avanç del Pla es van dur a terme reunions amb l'Ajuntament de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant, així com amb altres Departaments i Institucions implicades (Protecció Civil, Carreteres, DMAH, DPTOP...) per donar-los a conèixer l'estat dels treballs del POUM, així com el procés per la seva redacció.

També es van dur a terme reunions amb la Comissió de seguiment per l'avaluació dels treballs de redacció de l'avanç.

- **Informació pública i consultes a les Administracions afectades:**

Durant la fase d'avanç es va rebre el Document de Referència de l'òrgan ambiental, suggeriments per part de la Comissió de seguiment, així com suggeriments de la ciutadania en general a través del web del POUM, de les sessions de participació i del procés d'informació pública.

A més, durant el període d'informació pública de l'avanç es van rebre dos suggeriments per part de particulars que sol·licitaven que fossin considerats com a parts interessades en el procés de tramitació del POUM de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant.

- **Participació ciutadana**

Es van dur a terme tres sessions de participació ciutadana durant la fase d'avanç que van tenir lloc el mateix dia al poble de l'Hospitalet de l'Infant, a les 18:00h a la Sala d'Actes de la Casa de la Vila, i a Vandellòs, a les 20:15h a l'auditori del carrer Remullà. Les sessions van ser temàtiques i van tenir lloc de la següent manera:

- 25 de març de 2010: Diagnosi territorial i aspectes socioeconòmics
- 29 de març de 2010: Diagnosi ambiental i de mobilitat
- 9 d'abril de 2010: Aspectes urbanístics, el sòl urbà i urbanitzable

Es resumeixen a continuació les dinàmiques de les 3 sessions:

- **Diagnosi territorial i aspectes socioeconòmics:** La primera sessió va tenir lloc el dijous 25 de març a les 18h a la sala d'actes de la casa de la Vila de l'Hospitalet de l'Infant, i a les 20:15h a l'auditori del carrer Remullà de Vandellòs. L'assistència va ser de poc més d'una trentena de persones per sessió. En la primera part de la sessió es va presentar la pàgina web del POUM i els diferents canals de participació ciutadana previstos. En la segona part es van presentar els resultats de la diagnosi territorial i socioeconòmica del municipi. En aquesta primera sessió no es va generar debat.

- **Diagnosi ambiental i de mobilitat:** La segona sessió va tenir lloc el dilluns 29 de març, a les 18:00h a l'Hospitalet i a les 20:15h a Vandellòs. L'assistència va ser d'unes 32 persones a l'Hospitalet de l'Infant i 29 a la sessió de Vandellòs. En aquesta sessió es varen presentar els resultats de la diagnosi ambiental i de mobilitat i al final de la sessió es va fer una dinàmica de participació fent prioritzar els objectius ambientals als assistents. Finalment es va donar torn obert de preguntes i es va generar debat. Alguns dels temes que van sorgir i que preocupen als ciutadans i ciutadanes són la mobilitat a peu pel municipi, la convivència als carrers de plataforma única, l'impacte al paisatge i el risc per les torres elèctriques presents al municipi, l'impacte d'algunes activitats extractives, les propostes de mobilitat del PTPCT i la manca d'una previsió pel tramvia, els nuclis deshabitats i les masies presents al municipi, principalment.

- **Aspectes urbanístics, el sòl urbà i urbanitzable:** al principi de la sessió que va tenir lloc el divendres 29 d'abril a les 18:00h a l'Hospitalet i a les 20:15 a Vandellòs es varen presentar els resultats de l'exercici de prioritització dels objectius ambientals duta a terme en l'anterior sessió. A continuació es va fer una exposició general de l'estructura urbana, evolució i formes de creixement, règim de sòl urbà i urbanitzable del PGOU, de les determinacions del Pla territorial parcial del Camp de Tarragona i es va passar a l'exposició dels criteris i objectius generals del planejament. L'assistència va ser d'unes cent persones a l'Hospitalet i d'unes trenta a Vandellòs. Es va encetar un interessant debat i es va insistir en la importància de la participació ciutadana.

A més, durant la fase de redacció del document del POUM abans de l'aprovació inicial s'han realitzat diverses presentacions de l'estat dels treballs:

Una primera al Consell Urbanístic per al Desenvolupament Local (CUDL), òrgan de participació ciutadana aprovat per acord plenari de 24 de març de 2010 i modificat per acord plenari de 31 d'agost de 2011. La reunió es va celebrar el dilluns dia 24 d'octubre de 2011 a les 17:00h de la tarda a la Sala de l'alcaldia a la Casa de la Vila de l'Hospitalet de l'Infant.

Una altra a la Comissió de Seguiment dels treballs de redacció del POUM, òrgan de participació ciutadana aprovat per acord plenari de 24 de març de 2010, la qual es va realitzar el dia 8 d'octubre de 2011 a les 18:00h a la Sala d'Actes de la Casa de la Vila a l'Hospitalet de l'Infant i es va repetir a les 20:00h a l'Auditori del carrer Remullà a Vandellòs.

A més, es va fer una presentació el dia 26 de novembre de 2011 a les 17:00h a Masriudoms i a les 18:00h a Masboquera.

També s'ha contrastat les noves determinacions amb diversos propietaris o entitats afectades, entre ells cal destacar tres presentacions a l'Associació de propietaris del Sector del Camí de la Porrassa i al mateix Incasòl com a administració actuant del sector en el Pla parcial, projecte d'urbanització i projecte de reparcel·lació.

A partir de l'aprovació inicial de 20 de març de 2012, el POUM es va exposar al públic 45 dies hàbils publicant-se l'acord al DOGC núm. 6097, de 28 de març de 2012, i al BOPT núm. 73, de 27 de març. L'exposició pública es va ampliar 23 dies hàbils i es va publicar al DOGC núm. 6137, de 29 de maig de 2012 i al BOPT núm. 122, de 26 de maig.

El Volum XVI inclou l'informe dels escrits d'al·legacions que s'han presentat així com la resposta per part de l'Equip Redactor als informes de les Institucions.

També una vegada informades les al·legacions per l'Equip Redactor del POUM i contestats els informes de les Institucions s'ha procedit a fer una presentació al Consell Urbanístic de Desenvolupament Local (CUDL) el 5 de febrer a l'Hospitalet de l'Infant i a la Comissió de Seguiment dels treballs de redacció del POUM i Fòrum de cara a la ciutadania el dia 19 de

febrer a les 18:00h a la sala d'actes de la Casa de la Vila d'Hospitalet i a les 19:30 a l'Auditori de Vandellòs.

L'Ajuntament de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant, en sessió plenària de data 5 de març de 2013, va procedir a l'aprovació de l'informe de les al·legacions i a notificar-ho individualitzadament a tots els al·legants. Amb posterioritat es va procedir a enviar el Text refós del POUM, que incorporava el resultat de la consulta pública i els informes de les al·legacions i la Memòria ambiental, a la Comissió Territorial d'Urbanisme de Tarragona i a l'Òrgan Ambiental per a obtenir els informes per tal de poder procedir a l'aprovació provisional. La Comissió Territorial d'Urbanisme de Tarragona va emetre un acord en la sessió de data 23 d'octubre de 2013 i l'OTAATA també va emetre una resolució de data 2 de setembre de 2013 i, en conseqüència, s'ha procedit a confegir el text refós del POUM.

**CAPÍTOL II. ARGUMENTS PER A LA GESTIÓ TERRITORIAL DEL
TURISME. VANDELLÒS I L'HOSPITALET DE L'INFANT.**

Francesc López Palomeque

Grup de Recerca Consolidat Anàlisi Territorial i Desenvolupament Regional
(ANTERRIT). Universitat de Barcelona. (juliol 2011)

PRESENTACIÓ

El tractament del “turisme” a les memòries dels POUM no sempre es fàcil d'acotar i d'articular. Això es conseqüència de dos circumstàncies, fonamentalment: a) l'abast imprecís del propi fenomen turístic i el seu caràcter transversal, que dificulta la seva identificació, valoració i ubicació operativa; i b) la naturalesa i la intencionalitat dels instruments de planificació i les limitacions vers la incorporació de la gestió del turisme.

El consum d'oci -i en particular el viatge turístic- s'ha convertit en una necessitat bàsica de les societats del nostre entorn. Al llarg de la primera dècada del segle XXI es corrobora el procés de turistificació de la societat i del territori, al qual s'al·ludia fa vint anys com a un procés incipient. Avui, a més a més, s'observa la seva intensificació i les seves afectacions en diversos àmbits.

L'aproximació des de l'àmbit de la gestió del territori permet afirmar que qualsevol component geocultural o geonatural té avui dia o pot tenir en el futur un valor (potencial) turístic (recreatiu - turístic). En conseqüència, tota decisió i acció sobre el sistema territorial no serà neutra vers el turisme actual (sistema turístic), o en relació a la futura posada en valor dels recursos turístics. Per tant, s'han de preveure les conseqüències de les decisions que es prenen sobre el territori en un doble sentit: a) considerar el seu valor afegit turístic (aprofitament turístic actual), i b) decidir amb cautela per tal de no perjudicar en el futur la posada en valor d'altres recursos.

La intencionalitat de no hipotecar les possibilitats de la valorització turística dels recursos territorials obliga a incorporar les necessàries cauteles en el disseny i redacció de les determinacions de la planificació territorial i urbanística; i, en un altra nivell, a incorporar-les en les Memòries socials dels plans d'ordenació urbanística. Genèricament, i des d'una perspectiva analítica, les “determinacions” poden ser de dos tipus:

- a) Inductores d'activitats turístiques.
- b) Preservadores de la potencialitat turística, del patrimoni turístic potencial.

Aquestes pàgines recullen una reflexió sobre la relació turisme- territori, a partir del context regional i de la realitat específica del municipi de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant, que s'aporta com a marc argumental per la redacció de les determinacions del POUM. Per ordenar l'exposició dels continguts el document s'estructura en cinc apartats:

1. Turisme i territori
2. Gestió municipal i turisme
3. El marc territorial i turístic: Catalunya i la Costa Daurada
4. Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant
5. Referències per la gestió territorial del turisme

1. TURISME I TERRITORI

El terme “turisme” forma part del marc conceptual de les ciències socials i, alhora, està molt present en el llenguatge comú, en tots els àmbits de la societat i dels mitjans de comunicació, sense oblidar la seva incorporació a l'argot polític i tècnic de la gestió pública. No obstant això, és un terme no exempt d'imprecisió en el seu significat, tot i el seu valor universal o, potser, precisament com a conseqüència del seu ús generalitzat i indiscriminat. No existeix una definició única i absoluta del terme “turisme”.

Contemplant el turisme globalment, i al marge de quina sigui la seva accepció formal, aquest fenomen social presenta almenys tres característiques que li són pròpies: 1) un desenvolupament contemporani, 2) una naturalesa diversa i 3) una estructura complexa. En definitiva, es subratlla el seu dinamisme evolutiu, les seves diverses vessants i manifestacions (espacials, econòmiques, socials) i la interrelació dels seus diversos components -estructura complexa-, que pot ser interpretada com a sistema (el sistema turístic). En les múltiples propostes sobre la identificació dels components que constitueixen el sistema turístic (demanda, oferta, subsistema institucional, infraestructures,..) s'observa, com a constant, la consideració dels anomenats “actors” com un dels seus components. A més es subratlla el paper protagonista de l'administració pública en el conjunt dels actors. Un actor turístic es defineix com aquella persona física o organització (institució) que, amb la seva acció, intervé directament o indirectament en la generació d'efectes sobre l'activitat turística en una determinada dimensió territorial.

En el segle XXI, en un escenari de transformació de la cultura, del treball de l'oci i de la necessària vigència del paradigma de la sostenibilitat, el turisme constitueix un factor conformador de la nova societat i del model territorial. No hi ha dubte que en l'última dècada el turisme està vivint una etapa de canvis profunds. Aquests canvis, que s'han operat tant en la demanda turística com en l'oferta turística, han propiciat l'aparició d'un nou escenari turístic alhora que han qüestionat l'hegemonia del model turístic convencional i dels espais turístics tradicionals.

La nova etapa del turisme és un reflex del “nou paradigma global” sobre el que no hi ha unanimitat a l'hora de la seva designació: es parla de postfordisme, de societat postindustrial, de societat del lleure, de societat de l'espectacle, de societat informacional, de societat del coneixement, de capitalisme desorganitzat, de canvi global, entre d'altres. Aquest “nou paradigma global”, suma del nous paradigmes específics (social, econòmic, polític, etc.), sorgeix de la crisi i transformació dels paradigmes preexistents, que queden sense vigència tant ràpidament que provoquen incertesa i incorporen grans interrogants al procés de canvi. En definitiva, un escenari on tant les caracteritzacions dels processos específics com les previsions acaben tenint un caràcter conjuntural i incert.

El comportament recent de la denominada indústria turística forma part de la actual fase d'acceleració i intensificació dels processos de globalització. Es parla, en aquest context, de *canvi turístic*, procés que també pateix els efectes i la incertesa generada per l'actual crisi econòmica. En aquest procés complex, de permanència de trets estructurals i d'aparició de transformacions profundes, els trets que distingeixen aquesta nova etapa del turisme han sigut identificats i explicats en diversos estudis. Entre les principals característiques destaquen:

- 1) Els canvis en el paper de les variables geogràfiques en els processos de producció i consum turístics. A destacar els canvis en la mobilitat i accessibilitat i la superació de la concentració geogràfica, a distintes escales, amb l'aparició de noves destinacions (properes, llunyanes), noves destinacions competidores i mercats alternatius.
- 2) Eixamplament del mercat turístic: noves demandes i hàbits de consum i nous productes i destinacions. El *nou turista* ja no busca serveis, sinó que desitja experiències que satisfacin el seu sistema emocional. Els nous productes i destinacions incorporen al sistema tota la potencialitat del patrimoni natural i cultural, tant de la seva dimensió material com de la immaterial.
- 3) La imprecisa diferenciació del turisme respecte a altres activitats, ja sigui l'esport, la cultura, el comerç o l'espectacle. Destaca la situació del turisme en el context més general de la producció cultural es defineix el turisme com a “indústria cultural”. Importància, per tant, de la cultura i el patrimoni (tant físic com immaterial) i la seva incorporació al processos de producció d'experiències i emocions.

- 4) La crisi de la massificació, tant des del costat de la producció (processos en sèrie, en cadena,..), com des del costat del consum (el consumidor reacciona contra el consum d'una oferta homogènia, contra la manca de qualitat,..)
- 5) Canvis i innovacions en els processos de producció i consum turístics, en particular en el transport aeri, en la comercialització (impacte de les TIC) i en la pròpia organització empresarial, que estan donant pas a una veritable mutació.

Aquest esquema interpretatiu de la dinàmica recent del turisme com a fenomen social, en el que destaca la seva dimensió econòmica i territorial, queda afectat sense dubte pels factors conjunturals –¿ó estructurals?- associats a l'actual escenari de crisi econòmica. És un escenari d'interrogants i incerteses que es projecta també sobre el mercat turístic. El comportament i les respostes en aquest escenari de crisi es dona a escala local i regional i depèn molt, en cada cas, dels factors explicatius del turisme a cada indret.

Els canvis en el comportament de **la demanda turística** s'entenen en el marc general caracteritzat per l'adveniment de l'anomenada societat de il·lusió (*dream society*), que substitueix a la societat de la informació en el món desenvolupat, i en la qual el component emocional -els valors, les emocions i els sentiments- assoleixen molta més rellevància que el component racional. El fenomen de la societat de il·lusió o de somni comporta implicacions per a la indústria turística. Sens dubte, aquest nou model social crea un nou consumidor, el nou turista, que ja no busca serveis, sinó que vol experiències que satisfacin el seu sistema emocional. Al considerar la demanda turística cal tenir present les noves motivacions, els nous estils de vida i els nous públics i públics més experts i exigents.

Els canvis en la dimensió i composició de **l'oferta turística** són una resposta i una adaptació de la producció a les noves exigències de la demanda, de les expectatives dels consumidors, i tanmateix resultat dels interessos els propis productors per ampliar el mercat a partir del patrimoni natural i del patrimoni cultural. Ja s'ha esmentat la consolidació de l'economia de les experiències, de la mercantilització de les emocions i la seva vinculació amb "l'economia de la identitat" (valors identitaris). Es parla que la indústria del turisme es indústria de les emocions, que el turisme forma part del conjunt de l'economia de la producció i consum d'emocions. El turisme cerca la diferenciació de productes mitjançant la singularització, que pot aconseguir a través dels components identitaris.

La cultura, entesa com a la forma de viure de la gent i en les seves diverses formes, és un element indispensable en la formació i lleure dels ciutadans. Els canvis en l'escala de valors i els estils de vida han conduït a nous hàbits de consum que han permès, en una relació causa – efecte, l'aprofitament turístic del patrimoni cultural i, a la vegada, el descobriment dels continguts culturals del turisme. L'augment del consum cultural en el temps d'oci i viatges turístics i la rellevància de les activitats i instal·lacions culturals en la imatge projectada pels municipis, fan de la cultura i les seves manifestacions un poderós element d'atracció. La cultura és un instrument de realització personal, de promoció social i econòmica, de relació social -igual que l'esport-, i fins i tot de promoció econòmica. Però, la cultura és també un instrument de promoció turística, i actua com a dinamitzador de l'activitat local en cadascun dels àmbits.

El **patrimoni cultural** dels pobles engloba trets materials, però també els trets immaterials o espirituals que caracteritzen una societat o grup social. És un tret distintiu dels nostres temps que la cultura no es limita al patrimoni històric artístic, sinó que té una concepció més àmplia integrant altres àmbits de la cultura, com ara la popular, la industrial o la tecnològica, entre altres. Així doncs, l'actual concepte de patrimoni cultural té un significat molt ampli que abasta tots els testimonis i evidències de l'acció de l'home i de la natura, i deixa de banda la idea única i excepcional de “tresor artístic”. Es pot parlar, en aquest sentit, d'una idea de patrimoni que s'aproparia a un “tot cultural” que implica tant els elements tangibles com intangibles de la cultura en general.

El **patrimoni natural** ha estat objecte de valoració social i de valorització turística. Aquest procés específic s'integra dins d'un procés general més ampli de desenvolupament del paradigma “eco” i del sorgiment i consolidació d'una major sensibilitat pel medi ambient, una consciència ambiental que defensa l'ús adequat i no agressiu dels recursos naturals i la seva preservació. La incorporació de la natura (concepte i element tangible) com a bé de consum s'emmarca en els processos de creació de noves necessitats i nous consums, i suposa de facto la mercantilització del patrimoni natural.

La valorització del patrimoni, l'expansió del turisme “cultural” i dels turismes basats en la “naturalesa” s'expliquen a mínim per tres tipus de factors: una major sensibilitat i acció institucional per la conservació i revitalització del patrimoni cultural i natural, la seva connexió amb les noves tendències de la demanda turística i la seva adequació als nous

sistemes de producció i consum turístics (lleure i turisme de producció flexible, segmentació, integració). No obstant això, enfront de la diversitat i abundància d'elements patrimonials entesos com a recursos territorials turístics, són pocs els productes turístics, que en una etapa de turisme convencional s'han explotat de manera selectiva (s'ha posat en valor turístic els elements excepcionals, monumentals) . És només ara, amb el nou paradigma turístic, quan apareix i es generalitza la percepció del patrimoni comú o no excepcional (en les seves diverses formes) com a recurs turístic, i cada vegada més com a producte turístic, fet que es reforça per la necessitat d'una gestió del patrimoni orientada a la conservació i orientada a la seva valorització social i econòmica (diversos usos, aprofitament turístic). Es pot afirmar que s'ha passat d'una situació caracteritzada pel “deure de la conservació” a una altra en la qual s'ha assumit la “necessitat de la posada en valor del patrimoni”, la qual cosa certifica el canvi de mirada sobre el patrimoni. L'expansió espacial del mercat turístic a partir de la posada en valor de nous elements patrimonials (naturals i culturals) és avui una evidència comprovada.

En el cas del patrimoni cultural, és un fet comprovat que el turisme cultural respon a la creixent segmentació de la demanda, satisfà necessitats vacacionals de curta durada i curt abast, genera millor satisfacció a segments de demanda actius i amb més sensibilitat i afegeix valor a l'experiència turística. Quant a la seva relació amb l'oferta, el turisme cultural i monumental indueix la creació de nous productes que no necessàriament estan sotmesos a cicles estacionals, que poden suposar la dinamització i desenvolupament de noves destinacions turístiques o bé, en la majoria dels casos, constitueixen productes de consum complementari a destinacions tradicionals.

Malgrat la “universalització” del concepte patrimoni i de la generalització del seu aprofitament turístic no tots els elements patrimonials són susceptibles de ser explotats i presenten situacions diferenciades de **viabilitat turística**. En termes generals, només hi ha tres situacions en les quals el “patrimoni”, els recursos patrimonials, són en principi turísticament viables:

- a) Quan es tracta de recursos de gran predicament, capaços d'atraure per si mateixos una quantitat de visitants suficient per justificar la ubicació d'infraestructures turístiques, bàsicament d'allotjament i restauració.

- b) Quan es tracta de recursos patrimonials amb una capacitat d'atracció menor, però que es troben situats dins o prop d'entorns metropolitans prou grans, és dir, que disposen d'una massa crítica virtual d'usuaris residents (visitants de dia en potència).

- c) Quan es tracta de recursos patrimonials que, independentment de la seva capacitat intrínseca d'atracció turística, es troben ubicats en destinacions turístiques consolidades, madures o d'èxit.

2. GESTIÓ MUNICIPAL I TURISME

En l'acadèmia, en l'esfera política i entre els actors econòmics i socials des de fa temps s'ha instal·lat el discurs de la “bondat” del turisme, no sense contradiccions. Es parla del seu paper com a factor de desenvolupament i de la seva aportació a la generació de riquesa i al reequilibri territorial. Paral·lelament, existeix la lectura crítica sobre les conseqüències de les activitats turístiques, es a dir, sobre els seus impactes no desitjats en les estructures preexistents (social, econòmica, territorial, ambiental).

Els processos de producció i consum turístic es manifesten a distintes escales, creant realitats específiques a cada àmbit i, també, generant interrelacions entre els diferents nivells. En aquesta ocasió i en el marc de la redacció de la Memòria del POUM de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant, interessa centrar l'atenció en l'escala local i en la gestió del turisme a l'àmbit municipal.

El tema dels actors que participen en el sistema turístic es conegut i, també, la qüestió del paper rellevant de l'administració pública. En les pàgines que segueixen s'aborden aquests aspectes tenim com a referència el municipi de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant. Convé aclarir, però, que una cosa és el marc normatiu, les competències i els instruments de gestió i una altra és la capacitat de gestió, en particular la capacitat econòmica. I és a partir d'aquest raonament que convé fe constar el fre que suposa l'actual l'escenari de crisi econòmica. Abans s'ha assenyalat que és un escenari d'interrogants i incerteses, i ara cal afegir que és un escenari de restriccions financeres de l'administració pública que limita o pot limitar molt la seva capacita de gestió.

2.1. COMPETÈNCIES I INSTRUMENTS: EL MARC NORMATIU

La intervenció de l'administració pública en turisme té lloc a través dels diferents nivells en què s'organitza (comunitària, central, autonòmica i local) i d'acord amb les funcions i competències definides per a cada cas en el marc normatiu. En la pràctica, aquest fet dona pas a una complexitat de la gestió pública del turisme que es manifesta, sovint, en

situacions de conflicte i solapament d'accions entre nivells de l'administració; que evidencien la dificultat d'aconseguir la necessària coordinació i cooperació inter i intrainstitucional.

La intervenció de l'administració pública en el turisme persegueix el desplegament i el bon funcionament de les activitats turístiques (estratègies de desenvolupament del turisme) i, al seu torn, el turisme és instrumentalitzat com a factor de desenvolupament: el turisme com a estratègia de dinamització socioeconòmica i de re-equilibri territorial. Per aquestes raons el foment de les activitats turístiques és incorporat sovint per tots els nivells de l'administració pública en la formulació, en cada cas, de la política de desenvolupament local i regional.

L'Administració Pública es pot definir com un conjunt d'ens públics i organismes que s'emmarquen dins del poder executiu. D'acord amb l'ordenament jurídic vigent la realitat política - administrativa es manifesta a través de dos tipus de comunitats ciutadanes, comptant cadascuna d'elles amb les seves respectives administracions públiques: comunitats territorials i comunitats no territorials, que donen pas a l'existència de l'anomenada "administració pública de caràcter territorial" i a l'anomenada "administració pública de caràcter no territorial".

Interessa recordar que l'administració no territorial pot ser, al seu torn, de caràcter institucional i de caràcter corporatiu. Pel que fa a l'administració pública territorial, que es caracteritza pel fet que el territori és el seu element essencial, d'acord amb la Constitució s'organitza en tres nivells: administració central (o anomenada també estatal), l'administració autonòmica i l'administració local. En conseqüència, l'actuació del sector públic s'articula en tres nivells d'organització política - turística.

Per tant, el poder polític es dota d'estructures organitzatives per dur a terme les competències que li són pròpies, segons el tipus o nivell d'administració que representi. El resultat és, en el cas de les competències en matèria de turisme, la creació d'una Administració Turística que s'articula en l'arquitectura de l'Administració Pública en el seu conjunt, formalitzant administracions turístiques en els tres nivells assenyalats. El model d'organització política - administrativa espanyola es caracteritza per una estructura descentralitzada pel que fa a la distribució de competències o funcions de l'administració, ja

que comprèn diversos nivells o tipus d'administració, i les competències estan distribuïdes o descentralitzades.

En aquesta ocasió interessa focalitzar l'atenció en la escala local, per contextualitzar el propòsit que es persegueixen amb aquest text; i interessa referir-se a les competències en matèria de turisme dels governs locals i als instruments que permeten vehiculitzar-les i implementar-les.

En relació amb l'Administració local, l'atribució de competències als municipis és una conseqüència directa del reconeixement constitucional de la seva autonomia per a la gestió dels interessos que li són propis. Davant el que constitueix el repartiment competencial, és clar que la incidència del turisme té un àmbit territorial que té poc a veure amb la distribució de competències pel territori de l'Estat que es contempla en la Constitució. Cal considerar que la canalització última dels corrents turístics es dirigeix cap a un lloc concret i determinat, que té com a base el terme municipal, el provincial, la comarca o la mancomunitat de municipis.

Cal remarcar que des de l'administració local no es poden establir normatives que regulen l'àmbit turístic, encara que només es refereixin al seu àmbit territorial. No obstant això, cal assenyalar que sí hi ha possibilitats d'incidència -que poden ser importants- per la via normativa, des dels Ajuntaments, en l'estructuració de l'oferta turística, a partir de les regulacions i controls que el municipi estableix sobre l'urbanisme, la construcció, els establiments, la sanitat, la seguretat, la senyalització, etc.

Determinats municipis es veuen afectats de forma definitiva pels corrents turístics i, no obstant això, en la pràctica, les competències directament turístiques delegades als municipis solen reduir-se als aspectes promocionals i informatius, amb una clara incidència en la creació d'imatge i marca; i no afecten als aspectes de disciplina, de control, d'inspecció i sanció turística. La competència del municipi que incideix indirectament en el sector turístic deriva de l'assumpció d'aquests altres títols competencials que el municipi està obligat a prestar, com ara els relatius a la concessió de llicències d'obertura, obres i de primera ocupació-; protecció contra incendis o requisits mínims d'infraestructura.

L'ordenança municipal és doncs un dels principals **instruments** d'ordenació del turisme municipal, degut al caràcter transversal del turisme; i es pot incidir sobre la planificació de la política turística, del medi ambient o de la salubritat municipal, entre d'altres. Tanmateix, en la competència típicament municipal que és la urbanística, l'actuació per excel·lència, la planificació incideix directament sobre el turisme, i així és evident que **una adequada política urbanística és sempre un pressupost necessari de la política turística.**

Els Ajuntaments no tenen competències normatives directes sobre el turisme, però sí intervenen en el disseny de la seva planificació, en molts aspectes que afecten als establiments turístics i, principalment, en la promoció del municipi com a destinació turística. Aquestes funcions, formalitzades en l'administració turística, s'integren en l'estructura organitzativa local en regidories tant de naturalesa "*econòmica*", com "*cultural*", segons els casos.

D'altra banda, encara que no hi ha una homogeneïtat en tots els ajuntaments, l'administració turística dels municipis en aquest àmbit competencial sol estar vinculada a la creació de patronats o consorcis -administració pública no territorial-, en què intervenen tant el sector públic com el privat. És també freqüent que alguns d'aquests patronats o consorcis, que especialment tenen la seva pròpia entitat jurídica, agrupin el territori de més d'un municipi, especialment en zones turístiques homogènies, i comptin amb la participació d'Administracions Públiques d'àmbit superior. La decisió de la creació d'un d'aquests ve determinada pel pes específic del sector turístic en cada territori.

En la complexa organització turística de l'administració pública l'existència d'una regidoria de turisme (o de dos o més àmbits, incloent entre ells al turisme) s'ha d'entendre com a expressió de la importància real o potencial del turisme al municipi. No obstant això, cal recordar que en ocasions la gestió pública del turisme a nivell municipal o comarcal es canalitza a través d'ens enquadrats en l'anomenada administració pública no territorial. En aquestes situacions l'existència o no d'una regidoria no ha de ser l'únic element per valorar la institucionalització de la gestió turística a nivell local.

2.2. TURISME EN EL POUM

Considerat el marc normatiu sobre gestió municipal del turisme cal preguntar-se i contestar a la pregunta següent: com es contempla o com s'ha de contemplar el turisme en el POUM?. Per respondre cal recordar, en primer terme, quin són els elements del turisme i això porta a considerar el concepte “sistema turístic” i els seus components (demanda, oferta, destinació, actors,..).

La destinació turística, o lloc de destí del flux turístic, constitueix un dels components del sistema turístic, i la seva naturalesa i dinàmica porta a considerar la necessitat de la planificació (física, econòmica) de les destinacions. Es tracta, en definitiva, pel que fa a la planificació física, de la planificació urbanística del municipi.

Per altra part, en el punt anterior s'ha assenyalat, entre altres qüestions, les següents característiques.

- El turisme es caracteritza pel seu caràcter transversal
- La gestió pública del turisme contempla una distribució de les competències en diversos nivells de l'administració.
- L'ordenança municipal és doncs un dels principals *instruments* d'ordenació del turisme municipal.
- La planificació urbanística incideix directament sobre el turisme; i així és evident que **una adequada política urbanística és sempre un pressupost necessari de la política turística.**

Les reflexions sobre turisme, més enllà de considerar-lo com a un conjunt d'activitats econòmiques implícites en les anàlisis sectorials de l'economia, transcendeix la filiació a la Memòria i a la planificació urbanística, al POUM. Si s'analitza el contingut d'un POUM, la seva finalitat i els instruments específics per implementar les determinacions, es pot arribar a la conclusió de que la gestió pública del turisme a nivell municipal és més pròpia de la planificació econòmica i de la planificació estratègica, a partir de les competències dels municipis (regim local, ordenances municipals,..), que de la planificació urbanística.

No obstant això, la gestió del turisme a escala local requereix del coneixement dels recursos territorials turístics, del coneixement de la potencialitat turística dels atributs del territori, la

seva identificació i preservació. És en aquest àmbit on la redacció del POUM pot considerar alguns dels elements del sistema turístic local (coneixement, zonificació, determinacions sobre preservació, ...) i ser susceptibles d'anàlisi i tractament per tal de perfilar i millorar la formulació del POUM.

Aquesta reflexió porta a plantejar-se el tema de les determinacions en la gestió del turisme a escala municipal i els instruments de determinació la naturalesa dels instruments/planificació: que és lo propi i lo possible a través de la planificació urbana (física) , que és lo propi i lo possible a través de la planificació econòmica (estratègica).

La planificació estratègica es concep com a complement al planejament urbà, de manera que pot enfortir certs aspectes d'aquest. Per exemple: es cerca la formulació de reptes, el plantejament de possibles alternatives i propostes de línies d'actuació.

El planejament urbà, per altra part, cerca establir el creixement d'una ciutat i de tot el municipi utilitzant la classificació del sòl com a eina per a assolir el seu objectiu. Dita classificació del sòl discrimina o diferencia la implantació de les diverses activitats productives, però no promou la seva implantació efectiva.

La planificació estratègica incideix més profundament que la urbana en el desenvolupament d'un territori. La planificació estratègica contempla la dimensió econòmica del municipi amb l'objectiu d'estimular la competitivitat d'aquest, per exemple per atraure empreses, fruit de la dialèctica sector públic- sector privat.

Aquestes consideracions prenen més significat pel fet que avui s'observa la consolidació i la intensificació del procés de turísticació de la societat i del territori, un procés que fa vint anys era incipient. Tot element té o pot tenir un valor (potencial) turístic (recreatiu - turístic). Tota decisió o pràctica sobre el sistema o sobre el territori no serà neutra vers el turisme i, per tant, afecta la possibilitat present o futura de posar en valor turístic els recursos territorials. En conseqüència, s'han de preveure les repercussions que les decisions i les actuacions sobre el territori poden tenir sobre el seu valor afegit turístic (aprofitament) i s'ha d'actuar amb cautela per tal de no perjudicar la (futura) valorització turística del territori.

La gestió pública del turisme a escala local depèn, tanmateix, de l'especialització funcional del municipi. És determinant si es tracta d'un municipi que és “destinació turística” o bé si es tracta d'un municipi que té activitat turística però no arriba al grau d'intensitat i especialització com per caracteritzar-lo com a “destinació” turística. En aquest cas, la gestió del turisme s'orienta a cercar el funcionament òptim de les activitats turístiques, del seu sistema turístic.

Aquestes reflexions -que fonamenten el principi de prevenció i cautela- recolzen la necessitat de tenir un coneixement bàsic de la potencialitat turística del territori per tal d'adoptar les mesures corresponents de la seva preservació. Es tracta de definir els requeriments de salvaguarda mínims per facilitar la posada en valor dels recursos territorials turístics i incorporar-los com a determinacions en el disseny de la planificació territorial i urbanística, i també incorporar aquesta qüestió en les memòries socials dels plans d'ordenació urbanística. Les “determinacions” que es veurien afectades són les relacionades amb la generació d'activitats turístiques i, d'altra banda, les preservadores de la potencialitat turística, del patrimoni turístic potencial.

3. EL MARC TERRITORIAL I TURÍSTIC: CATALUNYA I LA COSTA DAURADA

L'anàlisi, valoració i reflexió de la relació turisme- territori i de la gestió pública del turisme a escala local, concretament en el cas de Vandellòs o l'Hospitalet de l'Infant, requereix per la seva millor comprensió una breu consideració del marc territorial i turístic on s'encaixa el municipi i la seva realitat turística. A continuació s'exposa una caracterització bàsica del turisme a Catalunya i a la Costa Daurada.

3.1. CATALUNYA, REGIÓ TURÍSTICA DE PRIMER ORDRE

Catalunya és una regió turística desatacada, constitueix un de les primeres destinacions d'Europa i disposa el 2010 d'una oferta d'allotjament al voltant de 3 milions de places comercialitzables i residencials. Del total, 286.949 són places hoteleres i 236.667 són places de càmpings. La seva distribució territorial presenta unes pautes asimètriques, amb una forta concentració al litoral, característiques que ja s'observen si es considera la distribució de l'oferta per marques turístiques, en la qual sobresurt la Costa Brava com a primera marca segons la capacitat hotelera i de càmping. Pel que fa a la demanda, Catalunya va rebre el 2010 més de 14 milions de turistes estrangers (i més 13 milions de visitants excursionistes); 4,5 milions de turistes espanyols i 5,2 milions de turistes catalans. En els dos últims casos, sense comptabilitzar els fluxos en les residències secundàries. D'altra banda, el turisme aporta al voltant del 12% del PIB i de l'ocupació regional.

La complexa realitat del turisme Catalunya comprèn una multiplicitat de trets i matisos que dificulten la seva tipificació simplificada. De les seves característiques interessa destacar dos: el mapa turístic de Catalunya és asimètric, amb una forta concentració de les activitats al litoral i la participació activa dels actors privats i públics. En aquest darrer procés se subratlla la instrumentalització -per part dels actors públics, gestió pública del turisme- del turisme com a factor de desenvolupament i de reequilibri territorial.

La pròpia dinàmica del mercat turístic, de determinades evolucions d'activitats ja implantades, i l'acció de política turística dels darrers anys estan afavorint un procés de turistificació del territori català, que al seu torn està conformant noves tendències en les pautes espacials del turisme. El canvi en les lògiques espacials del turisme és una qüestió clau per la gestió territorial del turisme a escala regional i local; i és per això que cal saber més sobre el seu origen i la seva evolució.

3.1.1. Evolució geoturística de Catalunya

Les característiques evolutives de l'oferta turística de Catalunya –considerada com a regió turística–, en termes quantitius i qualitius, mostren *grosso modo* la successió de **distintes fases diferenciades** (fases d'inici, desenvolupament, consolidació, saturació i crisi i revitalització) pel ritme de creixement, per la **composició** de l'oferta d'allotjament i complementària i, finalment, per la seva **lògica espacial**, que permet parlar de centres pioners, de difusió espacial, de zones geoturístiques saturades i de zones geoturístiques noves, entre altres conceptes.

Des de fa dues dècades, després de tancar-se el primer cicle evolutiu descrit, Catalunya comença a viure una coexistència de situacions contrastades o no coincidents de les diverses zones i destinacions, en un marc general en què globalment Catalunya ha assolit el caràcter de “regió turística consolidada i madura”. Així, unes zones encara experimenten processos d'expansió i creixement mentre que d'altres es veuen immerses en processos de reestructuració i revitalització. De fet, el comportament del conjunt regional en la primera dècada del segle XXI s'ha vist impregnat per una “nova” fase d'expansió (rejoeniment en algunes destinacions de litoral a partir de final dels anys noranta i de nou impuls en la darrera dècada), a causa d'una conjuntura general favorable i de les estratègies dutes a terme per tal d'aconseguir el manteniment de l'activitat turística i l'eficàcia del model turístic. Del **conjunt d'estratègies** (públiques i privades), a més del procés de substitució i de modernització dels tipus d'allotjament i de la planta hotelera (paràmetres que s'observen en la capacitat d'allotjament), s'ha de fer menció de l'evolució de l'oferta complementària (infraestructura auxiliar, equipaments, serveis,..) com a resultat del procés de qualificació dels espais turístics i per tal de fer viable i eficaç el desenvolupament de les activitats turístiques i el manteniment i creixement de Catalunya com a “regió turística”. Aquest procés

i el comportament dels protagonistes que han intervingut es contempla clarament com a estratègia en els models sobre el funcionament del “sistema turisme”.

La creació d'infraestructures i serveis turístics complementaris ha estat una estratègia clara per a mantenir l'atractivitat en el nou escenari. Destaca la construcció de determinats equipaments complementaris, com per exemple instal·lacions esportives (camps de golf, ports esportius), la millora dels transports (mitjans i infraestructures), la creació de parcs aquàtics i recreatius, la millora dels serveis d'intermediació i particularment la promoció interior i exterior del “producte” Catalunya com a marca i com a destinació turística.

Un altre comportament que es detecta en l'evolució de l'oferta d'allotjament, particularment de l'oferta hotelera i de càmpings, és la tendència a la **reducció de l'estacionalitat**. Això s'ha d'entendre com una **estratègia cap a la rendibilitat de les empreses**, fet que s'ha vist afavorit per l'extensió del temps d'oci i viatges més enllà del període estival, i en particular per la incorporació a la demanda de determinats grups (destaca en aquest sentit el creixement de la demanda residencial i turística del col·lectiu de tercera edat).

En els darrers anys, com a conseqüència dels processos específics descrits i dels canvis generals del turisme (noves tendències de la demanda, nous hàbits de consum, nous públics, noves tendències en l'oferta,...) s'observen la posada en valor de nous productes turístics (salut, cultura, urbà,..), la valorització turística de nous indrets i l'aparició de noves tendències d'espacialització del turisme a Catalunya. Com a balanç d'aquest processos cal assenyalar el protagonisme que ha assolit el turisme urbà, i en particular la ciutat de Barcelona i la intensificació del procés de turistificació del territori català, amb l'extensió de les activitats turístiques a la Catalunya interior.

Les noves tendències de l'oferta i de la demanda indueixen **noves espacialitats del turisme**, tot i que no sempre es presenten del tot exemptes de vinculació amb la **lògica del model tradicional**, ja que es relacionen amb les seves estratègies en la recerca de la seva eficiència. El resultat és una generalització espacial del turisme (s'identifica habitualment amb el neologisme *turistificació* del territori), que es materialitza i s'observa a distintes escales; i, per tant, a Catalunya com a regió turística, amb l'aparició d'una nova dialèctica litoral-interior, que dóna pas a una desfiguració i eixamplament “cap” a l'interior (el rerepaís)

de la franja turística litoral, que es desenvolupa bàsicament en termes de complementaritat.

El “mapa” del turisme a Catalunya és dinàmic i la seva evolució comença a estar influïda per les **noves tendències d'espacialització**. La *turistificació* del territori català, en el marc general ja assenyalat, té tres focus genètics específics: a) la intensificació del fenomen d'oci turístic de proximitat, generat per la metròpoli barcelonina; b) la concepció i la instrumentalització del turisme com a estratègia de desenvolupament i dinamització socioeconòmica de les zones d'interior (espais rurals); c) la necessitat de reestructuració dels espais litorals tradicionals i la “incorporació” del rerepaís (zones d'interior) com una de les fórmules o estratègies per a la revalorització dels productes turístics obsolets, que indueixen l'extensió d'activitats turístiques des del litoral cap a les àrees d'interior; i d) la intencionalitat de la política turística autonòmica dels darrers 8 anys que ha afavorit el procés.

Taula 1. Oferta hotelera de Catalunya, a 31 de desembre de 2010, segons marca turística

<i>Marca turística</i>	<i>Nombre</i>	<i>%</i>	<i>Places</i>	<i>%</i>
Costa Brava	717	25,40	74.069	25,80
Costa Daurada	303	10,70	55.409	19,30
Pirineus	421	14,90	15.360	5,40
Catalunya Central	198	7,00	12.584	4,40
Costa del Garraf	171	6,10	15.702	5,50
Costa de Barcelona-Maresme	170	6,00	33.718	11,80
Terres de Lleida	99	3,50	4.888	1,70
Barcelona	548	19,40	63.991	22,30
Terres de l'Ebre	90	3,20	4.846	1,70
Val d'Aran	108	3,80	6.382	2,20
Catalunya	2.825	100	286.949	100

Font: Registre de Turisme de Catalunya, DG de Turisme

Taula 2. Oferta de càmpings de Catalunya, a 31 de desembre de 2009, segons marca turística

<i>Marca turística</i>	<i>Nombre</i>	<i>%</i>	<i>Places</i>	<i>%</i>
Costa Brava	110	30,40	105.513	44,60
Costa Daurada	55	15,20	56.634	23,90
Pirineus	101	27,90	29.079	12,30
Catalunya Central	23	6,40	6.513	2,80
Costa del Garraf	9	2,50	9.954	4,20
Costa de Barcelona-Maresme	33	9,10	18.016	7,60
Terres de Lleida	5	1,40	1.416	0,60
Barcelona	:	:	:	:
Terres de l'Ebre	17	4,70	6.983	3,00
Val d'Aran	9	2,50	2.559	1,10
Catalunya	362	100	236.667	100

Font: Registre de Turisme de Catalunya, DG de Turisme

Taula 3. Oferta d'establiments de turisme rural de Catalunya, a 31 desembre 2010, segons la marca turística

<i>Marca turística</i>	<i>Nombre</i>	<i>%</i>	<i>Places</i>	<i>%</i>
Costa Brava	370	18,20	3.096	19,50
Costa Daurada	182	9,00	1.481	9,30
Pirineus	806	39,70	6.026	38,00
Catalunya Central	316	15,60	2.440	15,40
Costa del Garraf	65	3,20	553	3,50
Costa de Barcelona-Maresme	22	1,10	139	0,90
Terres de Lleida	147	7,20	1.112	7,00
Barcelona	:	:	:	:
Terres de l'Ebre	106	5,20	853	5,40
Val d'Aran	15	0,70	147	0,90
Catalunya	2.029	100	15.847	100%

Font: Registre de Turisme de Catalunya, DG de Turisme

3.1.2. Cap a un nou model turístic de Catalunya?

Catalunya, en la darrera dècada viu un debat sobre el turisme –com mai s'havia viscut–, que ha transcendit els àmbits propis del sector i ha implicat tots els agents i, fins i tot, es podria dir que ha implicat tota la societat catalana. El debat s'ha instal·lat en els mitjans de comunicació i és obert a tothom.

Aquest interès i preocupació pel turisme obeeix a diverses causes que es manifesten interrelacionades. Es poden identificar al menys quatre: la pròpia naturalesa del fenomen turístic; l'escenari actual de canvi de paradigma turístic; el fet que Catalunya és una regió turística de primer ordre que, a més, compta amb una bona part dels espais turístics que són destinacions de sol i platja consolidades, saturades i amb necessitat de revitalització; i, finalment, l'afectació de l'actual escenari de crisi. En relació a la darrera qüestió, des del 2008 s'incorpora, a la preocupació pel turisme i al debat sobre el tema, la situació de crisi generalitzada, que sens dubte ha donat pas a un escenari de trencament dels resultats empresarials i ha generat incerteses sobre les tendències més estructurals de l'oferta i la demanda.

Tot plegat condueix a parlar, segons l'escala de referència, d'algunes qüestions recurrents:

- L'èxit del model de turisme *fordista* (primera revolució turística).
- La crisi del model turístic català.
- La necessitat d'adaptació del sistema turístic català a les noves tendències de la demanda.
- Repensar el turisme a Catalunya i cercar arguments per a la creació de noves activitats i negocis turístics.
- L'afectació de la crisi econòmica i la necessitat d'adaptar-se.

Cap a un nou model turístic de Catalunya?. Considerant l'escenari canviat (de tots els seus components i factors que influeixen) és més adequat donar un enfocament diferent a la qüestió. Més que treballar cercant models interessa treballar seguint principis (sostenibilitat, governança,..). Com a resposta, el que cal és:

- 1) Adaptar-se a les situacions canviant i cercar capacitats per aconseguir-ho
- 2) Cercar l'eficiència del sistema turístic actual

- 3) Generar nous negocis turístics i aprofitar el ventall d'opcions de connexió amb la producció i consum cultural, esportiva, de salut i bellesa o comercial, entre altres àmbits.

3.2 COSTA DAURADA I BAIX CAMP

Fins el 2003 la Costa Daurada era la marca turística que abraçava les comarques de la “província” de Tarragona, i particularment s'associava al seu litoral. No obstant això, recentment s'ha creat una nova marca, Terres de l'Ebre, per la qual cosa “Costa Daurada” com a marca turística comprèn l'espai geogràfic format per les comarques de l'Alt camp, Baix Camp, Baix Penedès, Conca de Barberà, Priorat i Tarragonès.

Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant pertany a la comarca del Baix Camp i, a la vegada, aquesta es una part –juntament amb l'Alt Camp i el Tarragonès- de la unitat geogràfica denominada el Camp de Tarragona. Tant el Baix Camp com el municipi Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant de participen de les característiques geogràfiques del Camp i, des d'una perspectiva funcional, de la marca turística Costa Daurada i, en particular, del litoral tarragoní com a eix turístic.

Per comprendre millor el perfil actual i la dinàmica futura del municipi de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant convé considerar alguns trets bàsics del turisme de la Costa Daurada i del Baix Camp com a marc territorial i com a escenari turístic de referència (un exercici similar es va fer per la Memòria del POUM de Mont-roig de Camp)..

La inserció del fenomen turístic dins l'activitat econòmica de la província de Tarragona ha presentat un cert retard temporal respecte a altres zones de la geografia catalana, si bé aquestes darreres dècades ha assolit un ritme espectacular. Fins els anys seixanta el creixement del sector a Catalunya es localitza a les províncies de Girona i Barcelona, i relegà així a un segon plànol la participació de Tarragona i Lleida, tal com s'ha explicat alhora de tractar el desplegament del turisme a Catalunya. No obstant això, els primers anys seixanta es noten certs símptomes d'incorporació de tota l'àrea tarragonina i els anys següents el ritme de creixement s'accelerà i arribà fins i tot a superar la dinàmica catalana,

fonamentada en l'evolució de les zones tradicionalment turístiques, i per tant la costa meridional no era una zona turística tradicional.

El resultat és una infraestructura turística que es troba concentrada pràcticament en el litoral. A una altra escala, cal constatar que el Baix Camp es troba a la part sud del litoral català i no comença a viure el procés expansiu fins que les àrees de més al nord (litoral de Garraf, el Penedès i el Tarragonès es van saturant. En aquells moments, el Baix Camp va jugar el paper de “nova” zona turística, mentre que avui el fer diferencials respecte a altres sectors del litoral català es concreten en la especificitat de la seva evolució.

Des del punt de vista de l'estructura del poblament, els tres municipis litorals de la comarca comparteixen uns trets característics bastants semblants. Llurs nuclis municipals són lluny de la costa, cosa que porta a una dissociació d'activitats entre el que podríem anomenar nuclis “original”, que continuen les seves activitats tradicionals, i els corresponents enclavaments vora el mar. Això succeeix amb Cambrils, Mont-roig del Camp i Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant. En aquest darrer cas, com es sabut, es tracta del nucli de Vandellòs i del nucli de l'Hospitalet de l'Infant.

El desplegament del turisme al litoral tarragoní, i concretament al litoral del Baix Camp, va comportar la important creació d'hotels i de càmpings, així com de diversa infraestructura complementària o auxiliar. No obstant això, un fet important a destacar de la dinàmica de la comarca i de tot Catalunya és la proliferació de zones de segona residència, amb la instal·lació d'urbanitzacions als voltants de les poblacions. Aquestes zones són ocupades generalment els caps de setmana i les vacances de Setmana Santa i estiu. Però també s'observen d'altres actuacions urbanístiques que responen a una altre tipus de demanda, concretament, l'habitatge habitual i primari. Les zones de segona residència són un mitjà evident per a potenciar el turisme interior i disminuir la forta estacionalitat del fenomen turístic. Malgrat això, s'han de considerar dins l'àmbit conjunt de l'ordenació del territori, delimitant bé les zones on es poden assentar per tal de no crear problemes d'usos alternatius per al sòl en l'agricultura ni agressions al medi.

El resultat és que la major part de municipis de la Costa Daurada són destinacions turístiques- residencials, més que “turística” en sentit estricte, i presenten una realitat

funcional i una problemàtica específica distinta dels municipis turístics, de predomini d'oferta d'allotjament turística comercialitzable (hotels, càmpings, apartaments, ...).

Atenen al comportament de la **demanda turística**, el Baix Camp presenta dos parts diferenciades: 1) la primera, des del port de Cambrils fins a Salou; i 2) la segona des de Cambrils fins al límit sud de la comarca, on es troba Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant. En la primera predominen les estrangers i amb unes estades de forta estacionalitat lligades als hotels i càmpings. A la part meridional, l'origen dels visitants és regional i nacional, i amb estades menys estacionals.

Taula 4. Establiments hotelers del Baix Camp, per categories i distribució per municipis. Any 2010.

	1 estrella		2 estrelles		3 estrelles		4 estrelles		5 estrelles		Total	
	Est	PI	Est	PI	Est	PI	Est	PI	Est	PI	Est	PL
Albiol, L'	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Aleixar, L'	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Alforja	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Almoster	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Arbolí	0	0	1	8	0	0	0	0	0	0	1	8
Argentera, L'	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Borges del Camp, Les	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Botarell	1	14	0	0	0	0	1	20	0	0	2	34
Cambrils	4	156	11	542	8	2.838	6	1.985	0	0	29	5.521
Capafonts	0	0	0	0	0	0	1	16	0	0	1	16
Castellvell del Camp	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Colldejou	0	0	1	10	0	0	0	0	0	0	1	10
Duesaigües	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Febró, La	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Maspujols	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Mont-roig del Camp	5	163	7	180	1	512	2	304	0	0	15	1.159
Montbrí del Camp	0	0	1	41	0	0	1	428	0	0	2	469
Prades	1	35	1	17	1	73	0	0	0	0	3	125
Pratdip	0	0	0	0	0	0	1	14	0	0	1	14
Reus	4	165	2	36	2	294	1	150	0	0	9	645
Riudecanyes	0	0	1	8	0	0	0	0	0	0	1	8
Riudecols	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Riudoms	1	22	0	0	0	0	0	0	0	0	1	22
Selva del Camp, La	0	0	0	0	2	130	0	0	1	56	3	186
Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant	1	22	4	77	2	305	1	134	0	0	8	538
Vilanova d'Escornalbou	0	0	1	6	0	0	0	0	0	0	1	6
Vilaplana	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Vinyols i els Arcs	0	0	0	0	2	232	0	0	0	0	2	232
BAIX CAMP	17	577	30	925	18	4.384	14	3.051	1	56	80	8.993

Font: Idescat, a partir de les dades del Departament d'Empresa i Ocupació.

**Taula 5. Oferta d'establiments hotelers a la comarca del Baix Camp
(31 desembre 2009)**

Categoria	Establiments	Habitacions	Places
Hotel 5 est	1	26	56
Hotel 4 est	12	1325	2620
Hotel 4 est Balneari	1	216	428
Hotel 3 est	15	1877	3687
Hotel 2 est	12	315	593
Hotel 1 est	10	201	353
Hotel Apartament 4 est	1	8	16
Hotel Apartament 3 est	3	293	697
Hotel Apartament 2 est			
Hotel Apartament 1 est	1	7	14
Pensió 2 est	16	170	307
Pensió 1 est	7	134	227
Baix Camp	79	4572	8998
Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant	8	277	538

Font: Departament d'Innovació, Universitats i Empresa

Taula 6. Oferta de càmpings Baix Camp (31 desembre 2009)

Categoria	Establiments	Unitats d'acampada	Capacitat d'acollida
Luxe	1	848	2.120
Primera 1	4	3.800	9.501
Segona 2	10	3.400	8.501
Tercera 3	4	1.585	3.963
Baix Camp	19	9.633	24.085
Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant	3	717	1.793

Font: Departament d'Innovació, Universitats i Empresa

Taula 7. Oferta establiments turisme rural Baix Camp (31 desembre 2009)

Tipus	Establiment	Habitacions	Places
CPC AR	5	26	57
CPI AR	16	53	103
MAS AR	6	28	53
CPC AG	1	5	15
MA AG	1	4	8
Baix Camp	29	116	236
Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant	3	12	29

Font: Departament d'Innovació, Universitats i Empresa

En relació a la caracterització del **model turístic de la Costa Daurada**, es pot afirmar que en un escenari de competència entre destinacions turístiques la capacitat de la Costa Daurada per donar resposta i adaptar-se als canvis recents es bona. Diverses circumstàncies fan que pugui crear una veritable avantatge competitiu, front a la pèrdua d'especificitat dels avantatges comparatius. Entre les condicions afavoridores destaquen:

- 1) La situació geogràfica
- 2) L'accessibilitat al focus de demanda nacional i europea
- 3) La menor sobreexplotació dels recursos turístics en comparació amb els seus competidors immediats.
- 4) Disponibilitat d'importants recursos turístics per sostenir una oferta diversificada i complementaria
- 5) Posició dins l'eix de creixement econòmic de la Mediterrània

La Costa Daurada comprèn diversos sectors o zones, que a la vegada presenten estadis evolutius diferents i es pot parlar de models contrastats de cadascuna de les zones. En el cas de la zona sud (on s'integra Vandellòs i l'Hospitalet de L'Infant), els avantatges competitius son (Analistas Financieros internacionales,2003):

- Bona situació geogràfica: clima benigne i bones comunicacions

- Oferta d'allotjament menys densa que en les zones nord i centre. Major potencialitat de futur.
- Atractiu principal de la tranquil·litat i la no aglomeració com a contraposició dels grans nuclis turístics del nord i centre de la Costa Daurada.

4. VANDELLÒS I L'HOSPITALET DE L'INFANT

En diversos documents del POUM es recullen anàlisis i diagnòs del municipi, veritables radiografies de la seva dimensió territorial, ambiental, social o econòmica, que en conjunt aporten una ampla i aprofundida informació sobre el municipi. En aquest text, sobre la vessant turística del municipi, convé recollir només els trets bàsics, com a marc referencial d'escala local de la seva orientació econòmica i de la seva funcionalitat turística actual y futura.

Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant, un municipi costaner situat a la costa meridional catalana, a la comarca del Baix Camp, pertany a la marca turística Costa Daurada. El municipi te una extensió de 102,7 km² i una població de 5.839 habitants, segons dades de 2010. De la seva localització i estructura territorial destaquen tres característiques que marquen la seva realitat i condicionen, lògicament, el seu desenvolupament i les seves relacions respecte al territori del Camp de Tarragona i de Catalunya, marginant-lo de bona part de les dinàmiques d'abast més ampli que s'hi produeixen i immergint-lo en moltes altres, situacions que són aplicables també en el cas del turisme. Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant és:

1. Un municipi costaner però marcadament muntanyós.
2. Un municipi excèntric respecte als principals sistemes urbans.
3. Un lloc de pas en l'important corredor del llevant peninsular.

La base física del territori:

El municipi es caracteritza pel seu caràcter costaner (10 km de línia de costa) i pel seu caràcter muntanyós, amb una orografia irregular i abrupta que comprèn l'espai de la Serralada Prelitoral en la seva arribada i enfonsament al mar. Aquest fet afegix dificultat de pas i de comunicacions pel litoral en aquestes contrades (Coll de Balaguer). El caràcter muntanyós (amb cotes que ultrapassen els 700 metres) explica a la vegada la singularitat de la vegetació i dels paisatges. Del total de la superfície del municipi, el 92,9% correspon a sòl no urbanitzable i una bona part d'aquest d'aquesta extensió (7.300 hectàrees) està inclosa en el Pla d'Espais d'Interès Natural, que ocupa gairebé tres quartes parts de la superfície total (71,3%) i que està representat per tres grans unitats: les Muntanyes de

Tivissa-Vandellòs (6.709,0 hectàrees); la Rojala-platja del Torn (211 hectàrees) i la Serra de Llaberia (347,3 hectàrees). El municipi participa, doncs, d'una doble condició geogràfica: muntanya y mar. Aquests atributs del territori esdevenen avui dia atractius per l'activitat turística i doten al municipi d'aquesta potencialitat

El poblament:

La dificultat orogràfica del municipi és la responsable de la dispersió del seu poblament, que comprèn diversos nuclis. El poble de Vandellòs s'alça a 281 m d'altitud, a l'interior de la vall del riu de Llastres i a 10 km de la línia de costa. A part del nucli de Vandellòs integren el terme l'Almadrava, l'Hospitalet de l'Infant, Fatxes, Castelló, Remullà, Mas Valentí, Masriudoms, Gavada, Masboquera, el castell del Coll de Balaguer i la masia de Genessies; nuclis amb diferent nivell d'importància al llarg de la història, tal com s'explica en diferents documents del POUM, als que s'han sumat nombroses urbanitzacions construïdes en els darrers trenta anys. I també són nuclis que tenen un paper molt contrastat en la jerarquia, articulació i funcionalitat urbana del municipi.

L'economia:

L'estructura productiva del municipi de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant apareix caracteritzada per la presència hegemònica de la central nuclear, fet que distorsiona el significat de les variables habituals en l'anàlisi del teixit empresarial, de la composició del PIB o de la sectorització de la població activa. Alhora de determinar, doncs, l'especialització econòmica del municipi el protagonisme de la central nuclear és evident. Així, tal com es recull a la *Diagnosi Urbanística*, entorn del 73% del valor afegit al municipi correspon al sector industrial, percentatge que quasi triplica el valor corresponent al Baix Camp i al valor del conjunt de Catalunya.

Davant aquesta especialització energètica, el sector agrari és poc significatiu, en comparació amb altres municipis de la comarca. També cal dir que els espais de producció agrícola són més fragmentats i menys productius (relleu més abrupte). La importància i l'especialització derivada de la central no ha de fer oblidar, però, l'existència d'un teixit econòmic de variada composició, que inclou les empreses dedicades al transport, al comerç i als serveis en generals, entre d'altres. En aquest context destaquen les empreses turístiques, tant l'hostaleria i altres establiments turístics com els serveis immobiliaris (turisme residencial).

Pels símptomes d'esgotament del model productiu actual i com a necessitat estratègica de competitivitat, els informes elaborats per la redacció del nou POUM coincideixen en la necessitat de fomentar la diversificació de la base econòmica del municipi. En aquest procés s'identifica la necessitat de la “desnuclearització” del municipi i, en un altre sentit, la intensificació de les activitats turístiques. Però aquest procés (suma de múltiples iniciatives i desenvolupaments específics) serà lent, per la seva naturalesa i per l'escenari de crisis actual i a curt termini.

També s'està d'acord que la posada en valor de nous recursos turístics i la promoció del turisme s'ha d'orientar cap a la creació d'hotels i càmpings, i en menor mesura en l'anomenat turisme residencial. Amb això s'evitaria el doble impacte negatiu del la construcció d'habitatges de segona residència: d'una banda el consum de sòl i d'altra les despeses d'urbanització i manteniment.

L'activitat turística:

Al municipi l'activitat turística es fonamenta, sobretot, en els atractius associats al seu caràcter costaner i al clima (sol i platja); i, també, en menor mesura en el paisatge, el patrimoni rural i el patrimoni cultural. Es beneficia, tanmateix, de ser lloc de pas dins l'eix litoral català i peninsular i de la comunicació, a escala comarcal i regional, entre la costa i l'interior (eix de l'Ebre). El municipi compta amb 10 km de litoral on s'ubiquen tres platges relativament grans i altres més petites.

Una anàlisi del turisme –una aproximació a les seves característiques- es pot fer considerant els seus atractius i la dimensió i composició de l'oferta turística (d'allotjament i complementària). L'oferta hotelera el 2010 comprèn 8 establiments amb un total de 538 places. Destaca un hotel de 4 estrelles (La Figuerola), a la carretera de Móra, es a dir a l'interior del municipi, i dos hotels de 3 estrelles, en aquest cas a la costa (Taula 8). També Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant s'ha dotat amb establiments de turisme rural, fruit de l'empenta d'aquesta modalitat turística en els darrers vint anys. El 2010 hi havia al municipi tres establiments, tots corresponents al tipus “casa de poble independent”, amb una capacitat total de 29 places (Taula 10).

D'altra banda, el municipi disposa de tres càmpings, amb un total de 1.793 places ubicats als espais de platges (Taula 9). **Els càmpings o assentaments d'acampada**

constitueixen una característica forma de creixement que consisteix en veritables estructures més o menys ordenades que donen servei i acollida a un turisme d'acampada són les que dominen en el litoral del terme municipal. En el terme municipal hi ha tres càmpings. El càmping naturista de “El Templo del Sol” situat a la platja del Torn, el càmping “la Masia” que es troba a l'Almadrava, i el càmping Cala d'Oques situat entre la Via Augusta i la platja al costat del barranc de les Forques.

Les dades assenyalades sobre Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant mostren una dimensió modesta de l'oferta d'allotjament turística. Relativament modesta en comparació amb altres municipis costaners del Baix Camp i de la Costa Daurada (Taules 1 a 7), que tenen una major aflluència de visitants, un major volum de negocis i amb els quals difícilment podran competir, però si cercar sinergies de complementarietat. Les dades assenyalades són també un indicador del paper secundari d'aquesta activitat econòmica en el conjunt de l'estructura productiva del municipi.

L'oferta d'allotjament turística es completa amb el cens les residències secundàries fruit del denominat “turisme residencial” (residencialisme turístic), tal com succeeix en els municipis litorals, i particularment del Baix Camp i de la Costa Daurada.

Taula 8. Establiments hotelers a Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant, 2010

<i>Nom</i>	<i>Adreça</i>	<i>Categoria</i>	<i>Habitacions</i>	<i>Places</i>
Cala d'Oques	Ctra N-340, km 244,3	Pensió 1	11	22
Sancho	Via Augusta , 12-14	Hotel 2	14	24
Llorca	Platja Almadrava, s/n	Hotel 2	15	29
Hostal Latino	Ctra Hospitalet-Móra, km 2	Pensió 2	8	14
Can Moquet	Ctra Mora, 5	Pensió 2	5	10
Vistamar	Mar , 22	Hotel 3	72	138
Meridiano Mar	César Gimeno , 29	Hotel 3	85	167
La Figuerola	Ctra Móra C-44 , km 11,5	Hotel 4	67	134
Total		8	277	538

Font: Departament d'Innovació, Universitats i Empresa

Taula 9. Càmpings a Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant, 2010

<i>Nom</i>	<i>Adreça</i>	<i>Categoria</i>	<i>Unitats acampada</i>	<i>Capacitat acollida</i>
La Masia	Ctra N-340-l'Almadrava, km 1121	2A.	264	660
El Temple del Sol	Platja Torn-Polígon, 14-15	2A.	301	753
Cala d'Oques	Via Augusta, s/n	3A.	152	380
		3	717	1793

Font: Departament d'Innovació, Universitats i Empresa

Taula 10. Establiments de turisme rural a Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant, 2010

<i>Nom</i>	<i>Adreça</i>	<i>Tipus d'allotjament rural</i>	<i>Habitacions</i>	<i>Places</i>
Can Julià	Major, 53	Casa de poble independent	5	11
Cal Barceló	Sant Jaume, 6	Casa de poble independent	4	12
Cal Corneta	Afores, 17	Casa de poble independent	3	6
		Total	3	29

Font: Departament d'Innovació, Universitats i Empresa

El valor econòmic del turisme a Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant es poc significat si es compara amb els altres sectors i subsectors econòmics del municipi. Però el turisme de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant té una dimensió notablement menor que el turisme d'altres municipis de la comarca o de la Costa Daurada. Es pot dir que, en termes turístics i en context comarcal i regional, Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant no és un municipi turísticament rellevant (Dades comparades en Taules 4 a 7), presenta un menor desenvolupament.

El municipi de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant forma part de realitats territorials i polític-administratives de escala superior. Cal mencionar, en primer terme, la comarca del Baix Camp i, en segon terme, la seva pertinença a la marca turística Costa Daurada. Convé afegir, finalment, que per homogeneïtat territorial, funcional organitzativa el municipi forma part del clúster territorial turístic anomenat Costa Daurada- Montsant- Prades. Es tracta d'un

clúster amb una gran diversitat de producte que tot i no coincidir amb una comarca en concret, es troba sota el paraigües de la marca turística Costa Daurada.

El clúster Costa Daurada- Montsant- Prades disposa dels sis tipus de producte considerat: actiu i aventura, natura, cultura, oci, salut i bellesa i reunions i empresa. Presenta un índex de varietat de productes igual o superior a la mitjana de Catalunya, un índex de concentració i de especialització turística igual o per sota de la mitjana catalana. Pel que fa al municipi de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant els valors dels esmentats índex són menys significatius que els valors mitjans corresponents a la comarca del Baix Camp i al conjunt del clúster. És un municipi de menor intensitat i concentració de l'activitat (també en valors absoluts) i només pel que fa a la varietat de productes el municipi presenta quatre tipus: actiu i aventura, oci (inclou sol i platja), salut i bellesa i cultura. No hi son presents com a productes el segment natura i el segment reunions i empresa.

Les raons d'aquesta situació són diverses però sobresurt, com a circumstància que ha frenat i frena el desplegament turístic, el fet de l'existència de la central nuclear. Per les servituds de tota mena fins a la percepció de risc i negativa que genera (municipi nuclear, imatge de rebuig). La ubicació en un mateix espai (municipi) d'una central nuclear i d'activitats turístiques presenta un baix grau de compatibilitat i sinèrgia.

5.REFERÈNCIES PER A LA GESTIÓ TERRITORIAL DEL TURISME.

Les pàgines anteriors recullen, tal com s'havia anunciat en la Presentació, una reflexió sobre la relació turisme- territori, a partir del context fenomenològic (turisme, gestió municipal,..) i del context regional i local (Catalunya, Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant). S'ha parlat de dels canvis del turisme i de nous escenari que afecta els hàbits del consum i de la producció turística, i de la progressiva turistificació del territori. S'ha parlat del marc de l'administració pública local i de les opcions dels diferents instruments de planificació. S'ha parlat del nou marc d'accessibilitat, mobilitat i model turístic, caracteritzat per la millora en les infraestructures viàries, els nous hàbits de consum i mobilitat dels turistes i nous productes, l'organització i promoció de l'oferta. En definitiva, són fets que marquen una nova mobilitat espacial dels fluxos turístics a escala local, comarcal i regional. S'ha parlat del marc regional i comarcal com a espais turístics on s'integra el municipi de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant. I, finalment, s'ha incorporat en l'anàlisi i argumentació el condicionant que suposa l'actual escenari de crisi, que frena les possibilitats d'actuació i genera incerteses a curt termini, fet que es projecta sobre tot el procés de planificació territorial i urbana i sobre la planificació econòmica.

El sistema turístic actual de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant, de dimensió modesta en comparació amb altres municipis litorals de la Costa Daurada, està articulat en les estructures territorial, econòmica, social i política - administrativa del municipi. Els reptes de l'actual i futura de la gestió territorial del turisme ha d'assumir que tota acció en el sistema territorial no serà neutra vers el turisme. El turisme és present, però sobre tot és futur: avui es modes i es desitja la diversificació la base econòmica del municipi i la intensificació de les activitats econòmiques. S'assumeix, tanmateix, que cal actuar sense hipotecar la potencialitat turística del municipi, amb les cauteles que siguin necessàries.

Per concloure aquesta reflexió sobre el turisme en la planificació territorial i urbana, a partir de la realitat de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant i del procés de redacció del seu POUM, se sistematitzen a continuació diverses referències (de naturalesa conceptual, analítica, operativa, propositiva,..) a tenir en compte per a la redacció definitiva de la Memòria del POUM i les corresponents determinacions.

5.1. LA POTENCIALIDAD TURÍSTICA: LES VALORACIONS DELS DOCUMENTS DE LA MEMÒRIA DEL POUM

L'anàlisi del patrimoni natural i del patrimoni cultural del municipi no revela diferències substantives amb la situació que presenten altres municipis propers. Per tant, es pot argumentar que els elements patrimonials naturals i culturals tenen una alta potencialitat turística, si atenent al que ha succeït en llocs similars. Les diagnosi ambiental i urbanística recullen dades i valoracions del patrimoni natural i cultural, amb la identificació i caracterització dels elements més significatius.

La *Diagnosi ambiental* aporta una anàlisi i descripció molt exhaustiva i acurada del patrimoni natural, amb especial valoració dels Espais d'Interès Natural, espais protegits, i altres unitats d'interès natural; i també una anàlisi i valoració de diferents elements del patrimoni cultural, entès en sentit ampli.

El tractament del tema del patrimoni - turisme ha de superar les primeres aproximacions basades en la simple catalogació o inventari de recursos. Una de les cauteles, però, és tenir present els límits de la relació espais protegits – turisme, i per tant de la seva posada en valor turístic. Amb aquesta perspectiva cal recordar dos valoracions recollides en la *Diagnosi*:

- 1) A banda del seu **valor natural**, tant a **nivell intrínsec** com per la seva contribució a la **funcionalitat** del sistema general d'espais oberts a una escala territorial superior, aquestes unitats haurien de ser ***especialment valorades des del punt de vista del seu valor potencial, tant per al gaudi dels vandellossencs com per a l'activitat turística del municipi.***
- 2) L'existència d'aquetes àrees, juntament amb un altre recurs de gran valor com són ***les platges***, haurien de ser la base per a la definició d'una oferta turística diversificada i basada en la sostenibilitat.

A partir d'aquesta situació, i tenint en compte les característiques i potencialitats de desenvolupament del municipi, cal impulsar les mesures oportunes que preservin els seus espais protegits al temps que facin augmentar el seu valor com a recurs.

El tema del patrimoni, paisatge i turisme també ha estat considerat en els documents redactats per fer el POUM. La informació que es te del catàleg de paisatge del Camp de Tarragona (visió síntesi) identifica fins a 29 unitats paisatgístiques. El territori de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant participa en tres unitats: Serra de Llaberia (Unitat de paisatge 13); Muntanyes de Tivissa – Vandellòs (unitat de paisatge 14) i la Plana de l'Hospitalet de l'Infant (unitat de paisatge 15).

Pel que fa al patrimoni cultural, en sentit ampli, sobre àrees i elements patrimonials d'espacial interès, no es disposa de un catàleg de patrimoni. Si existeix un Inventari del patrimoni Arquitectònic de Catalunya (Arqueològic, Paleontològic i Inventari patrimoni Arquitectònic). Altres elements patrimonials d'especial interès identificats són els marges de pedra seca i les pintures rupestres.

En el cas dels marges de pedra seca, aquest elements porten a avaluar tota l qüestió del patrimoni rural i tota la cultura material vinculada a l'ocupació i aprofitament del camp per part de l'home. Es tracta de elements de paisatges fòssils, de testimonis d'una cultura rural (paisatge agrari, hàbitat, masies, camins, marge de pedra seca, cabanyes de vinya, etc.). Sense dubte, aquest patrimoni entès com a recurs turístic requereix, en sentit ampli, de la formalització d'un relat, d'un discurs, i de la seva musealització (centre d'interpretació, museu- masia rural, etc.).

A la *Diagnosi Urbanística* s'identifiquen, en relació al turisme, diversos elements singulars i nombrosos equipaments i serveis, que es relacionen a continuació:

- *El potencial d'equipaments esportius:*
 - Pista d'atletisme
 - Piscina coberta
 - Xarxa de camins rurals i senders patrimonials
 - Xarxa de circuit BTT
 - Camp de golf de la Figuerola
 - Altres dotacions existents i futures

- *El potencial d'equipaments culturals.*
 - Nou edifici de la biblioteca i auditori
 - Assentament urbà d'Hifrensa, obra d'Antoni Bonet Castellana, que és un dels màxims exponents de l'arquitectura del Moviment Modern al nostre país
 - La recent i paradigmàtica intervenció de l'arquitecte japonès, Masayuki Irie, de la Universitat de Waseda de Tòquio a Fatges. Aquesta intervenció l'any 2009 ha merescut el premi d'arquitectura nipona fora del Japó que atorga la Fundació Togo Murano.
 - Implícitament tot ens obre vincles al món per la singularitat dels valors que pot oferir el municipi i això cal presentar-ho com un actiu important amb possibilitats d'atreure relacions tant universitàries “estades work shops” o extensions universitàries institucionalitzades de la mateixa universitat i esdevenir un valor afegit de transferència de coneixement.

5.2. EL FOMENT I LA INTENSIFICACIÓ DE LES ACTIVITATS TURÍSTIQUES

En els documents de la Memòria del POUM s'especifica com a objectius:

- a) La diversificació de la base econòmica del municipi
- b) La intensificació de les activitats turístiques.

El procés de posada en valor turístic de nous recursos i d'intensificació de les activitats turístiques té diversos condicionants:

- a) La continuació o no de la “central nuclear”. Quasi bé la desnuclearització del municipi és una condició per assolir un major estadi de desenvolupament turístic.
- b) Les pròpies limitacions associades a l'ús turístic del patrimoni (per exemple, salvaguarda del espais protegits front al turisme, nous paràmetres de protecció del litoral, etc.).
- c) El dinamisme dels actors econòmics i institucionals del municipi i de l'àmbit regional (iniciatives turístiques, capacitat d'inversió, limitacions, etc.)

La intensificació de les activitats turístiques del municipi s'aconseguirà a través de dos tipus d'estratègies i accions:

1. Activar nous recursos turístics mitjançant processos específics de desenvolupament, que seran lents en el temps (s'han de considerar els efectes alentidors de la crisi econòmica) i limitats en el seu abast (limitacions associades a la protecció del patrimoni natural i cultural i al model d'ordenació del territori).
2. Optimitzar el sistema turístic actual i cercar la seva màxima eficiència. Els objectius, en aquest sentit, s'han d'orientar cap a:
 - Millorar la comunicació interna i externa
 - Millorar la imatge del municipi com a destinació turística
 - Revertir les febleses en oportunitats
 - Cercar noves formes de gestió del turisme, que es fonamenti en la cooperació públic - privada

5.3. TURISME I DIRECTRIUS DEL POUM

A l'apartat 2. Gestió municipal del turisme s'ha fet esment a la diferència entre planificació física i planificació econòmica, i a com aquesta darrera articula la regulació i foment de les activitats turístiques.

Malgrat tot, la consideració del turisme en la redacció dels POUM apareix cada vegada més com a una necessitat davant les exigències de la dimensió territorial del turisme i les noves dinàmiques i realitats territorials en les que s'observen una clara projecció del fenomen turístic en el territori (relació turisme – planificació territori, i turisme – planificació urbana, segons l'escala operativa).

Interessa veure com s'ha incorporat el tema del turisme en els documents preliminars de la redacció del POUM de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant i, posteriorment, afegir noves propostes:

a) Criteris i objectius generals del nou pla d'ordenació urbanística municipal

En els documents ja redactats es proposa plantejar el Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant amb un **model de desenvolupament sostenible, funcionalment integrat i ambientalment eficient** i un bon establiment urbà per tal d'aconseguir una millora de la qualitat de vida dels seus habitants, tot harmonitzant i compatibilitzant usos i activitats, i posar de relleu els valors històrics, arquitectònics, naturals i paisatgístics que té el municipi i li permeten reforçar la seva identitat.

Es evident que aquest objectiu general exigeix l'adopció d'uns determinats criteris generals per la redacció del pla d'ordenació urbanística municipal que afecten a tots els àmbits. En relació a les activitats turístiques es contempla els següents objectius específics i criteris:

- Apostar per una forma de creixement més compacta, amb densitats moderades, evitant el consum extensiu de sòl i potenciant l'activitat econòmica i una oferta turística de qualitat (pàg. 99).
- Confegir un bon catàleg d'edificis, elements arquitectònics i altres construccions, per tal d'establir la seva protecció com a béns culturals, tant del medi urbà com del rural. També cal crear un bon catàleg de masies rurals i fomentar la seva potencialitat turística.
- Potenciar una nova implantació hotelera d'alta qualitat integrada en el paisatge.
- Fomentar el turisme rural i garantir que la major protecció del sòl no urbanitzable vagi acompanyada necessàriament d'estratègies per a la seva dinamització i per al seu aprofitament com a actiu econòmic del municipi.
- Fomentar el turisme esportiu i cultural, aprofitant la situació estratègica del municipi, amb una alta accessibilitat i amb grans valors paisatgístics i naturals.
- Impulsar, addicionalment, que en un futur l'activitat hotelera impulsés el desenvolupament de congressos: l'entorn privilegiat i les condicions d'una oferta més extensa i qualificada permetria compensar fins a cert punt l'estacionalitat de l'activitat turística, i allargar els períodes d'explotació amb activitats d'alt valor afegit.
- L'encaix regional: la rendabilitat d'estar a l'abast de dues grans àrees urbanes. Igualment, caldria que Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant aprofités la proximitat de Barcelona i del triangle Reus-Tarragona-Valls, la primera i la segona àrea metropolitana de Catalunya. En el cas de la ciutat de Barcelona, Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant

podria complementar l'oferta cultural i urbana de Barcelona amb allotjament de qualitat en un entorn més lliure de la congestió de la concentració de la ciutat central. Això sense oblidar les sinèrgies potencials en el camp tecnològic com a portal del coneixement o enllaç amb el món universitari i empresarial. D'altra banda, Barcelona podria ser un complement per a l'oferta turística de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant.

- Establir estratègies de redefinició dels àmbits que es recuperin en la progressiva desnuclearització de la central. (*S'ha d'entendre que la inclusió d'aquest objectiu en les Directrius del POUM revelen que la central constitueix un fre al turisme*).

b) Planificació física i planificació econòmica: la recerca d'una relació sinèrgica

A l'apartat 1. Turisme i territori s'ha fet esment a la dificultat de definir el turisme i d'acotar les diverses vessants que comprèn i la seva complexitat. A l'apartat 2. Gestió municipal del turisme s'ha recordat el paper dels actors públics locals i la diversitat d'instruments al servei de la gestió municipal del turisme.

Per la naturalesa espacial del turisme es fa necessari coordinar les decisions i les determinacions sobre que donen contingut als documents que formen part dels instruments de la planificació física i de la planificació econòmica. La intencionalitat política sobre turisme s'han de conduir tant per la planificació física com per la planificació econòmica.

A més a més, la consideració del caràcter transversal del turisme i el paper de la seva naturalesa territorial –que esdevé un tret diferencial respecte a altres activitats econòmiques- i el coneixement de les diagnosi del municipi de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant porten a formalitzar les idees i reflexions següents a l'entorn de l'argumentació i continguts de la planificació urbana i la planificació estratègica:

1. Model econòmic i model territorial- urbà: el turisme, un component del sistema productiu i de l'estructura territorial.

El foment i desplegament territorial del turisme es concep dins la estratègia principal de que cal diversificar la base econòmica del municipi de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant amb una oferta variada de serveis, la promoció d'un sector turístic basat en l'hostaleria i el desenvolupament d'una indústria manufacturera capaç de reduir l'elevada dependència exterior que comporta el predomini aclaparador de l'activitat energètica.

No es tracta de considerar el turisme com l'únic sector de futur, sinó com un dels diversos sectors que han de conformar l'estructura econòmica del municipi. Es fuig, doncs, de la idea de possible monocultiu turístic.

2. Patrimoni i turisme.

En els documents preliminars s'ha fet molt èmfasi, en relació amb a potencialitat del turisme i el seu model futur, en dos valoracions:

- 1) A banda del seu **valor natural**, tant a **nivell intrínsec** com per la seva contribució a la **funcionalitat** del sistema general d'espais oberts a una escala territorial superior, els espais protegits haurien de ser *especialment valorades des del punt de vista del seu valor potencial, tant per al gaudi dels vandellossencs com per a **l'activitat turística del municipi***.
- 2) L'existència d'aquestes àrees, juntament amb un altre recurs de gran valor com són **les platges**, haurien de ser la base per a la definició d'una oferta turística diversificada i basada en la sostenibilitat.

A partir d'aquesta situació, i tenint en compte les característiques i potencialitats de desenvolupament del municipi, cal impulsar les mesures oportunes que preservin els seus espais protegits al temps que fan augmentar el seu valor com a recurs, i els espais alliberats dels processos de transformació d'usos.

3. Estructures preexistents i desenvolupament del turisme

Els àmbits de reflexió i proposta són diversos:

- a) **En relació a la qualitat de vida i l'escenari turístic de qualitat.** Es persegueix com a primer objectiu la millora de la qualitat de vida dels residents, i per això el municipi es dota d'equipaments i serveis.

Aquests equipament i serveis (esportius, culturals, de lleure, sanitaris,.....) també possibiliten un escenari de qualitat de vida pel visitant, pel turista.

Les actuacions en vers l la millora d'equipaments i serveis esdevenen tanmateix unes externalitats positives pel sistema turístic del municipi.

- b) **En relació a l'accessibilitat i mobilitat.** En els documents preliminars s'ha afirmat que Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant compta amb una bona **accessibilitat** a escala regional, si bé fortament articulada al llarg de l'eix costaner i amb una situació de pas més que no pas de node.

En aquest sentit, cal aprofitar l'avantatge competitiu que representa l'elevada accessibilitat del municipi, i potenciar-la millorant la funcionalitat futura del ferrocarril amb aturades a l'estació.

- c) **En relació a la promoció i potenciació de la imatge de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant com a destinació turística.** La imatge és fonamental per les destinacions turístiques. D'una banda, és important "estar" en el "mapa" de les destinacions, en el mercat. D'altra banda, és important tenir bona imatge que es pugui traduir en atractivitat. La mala imatge genera rebuig.

Es tracta de transparentar la informació sobre els recursos i productes turístics del municipi.

Es tracta de millorar la visibilitat en els mercats, amb una adaptació a l'escenari turístic actual (nous models, crisi,..).

Es tracta de revertir, en la mesura que sigui possible, la imatge negativa pel turisme derivada de la presència de la central nuclear.

Es tracta de treballar per la creació d'una imatge atractiva associada a municipi turístic i mitigar la imatge o percepció negativa derivada del fet de ser "municipi nuclear".

4. Processos i gestió.

La gestió municipal del turisme comprèn un conjunt d'accions associades a diferents instruments (diversos tipus de planificació), constituint processos d'intensitat i ritme

marcats pels factors condicionants. Sovint la successió d'accions venen determinades per circumstàncies “urgents” alienes als criteris i objectius de la planificació. L'èxit de la gestió depèn del ritme i la intensitat dels processos.

En aquest cas, no es tracta de desplegar moltes iniciatives i posar en marxa moltes accions, sinó de tenir uns criteris generals que contemplin els requeriments del desplegament del turisme i que el model turístic estigui integrat i participi del model territorial que es desitja pel municipi.

Es tracta de desplegar propostes que siguin possibles i al ritme que sigui possible, en un procés marcat per la direcció dels criteris i no en contra. No cal hipotecar recursos- territori.

Es tracta doncs, de treballar a partir de les següents premisses que han d'assolir rang estructural:

- a) Entendre el turisme com a una de las bases econòmiques*
- b) Optimitzar les estructures actuals.*
- c) Aprofitar oportunitats (l'escenari de crisis marcarà els públics, la intensitat, els productes, els hàbits,..)*
- d) Cercar sinergia entre planificació física(territorial i urbana) i econòmica (estratègica).*
- e) La planificació sectorial pot canalitzar moltes de les accions detectades en les diagnosis de la Memòria del POUM.*

5.4. EL TURISME ÉS PRESENT, EL TURISME ÉS FUTUR: ESTRATÈGIES DE GESTIÓ

La lectura dels apartats 1, 2, 3 i 4 d'aquest document i la consideració de les valoracions exposades en els punts anteriors permeten deduir diverses estratègies per la gestió municipal del turisme en el municipi de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant que ha continuació s'assenyalen:

1. Afavorir, per la seva importància, l'afluència al municipi de turistes que pernocten en municipis veïns o propers: oferir Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant com a escenari atractiu per ser visitat (amb elements naturals i culturals rellevants) i escenari de qualitat per fer satisfactori l'estada i experiència turística (màxim nivell de serveis i equipaments). (*Vandellòs com a extensió de destinacions turístiques potents properes*). Es tracta d'estratègies de cooperació amb municipis veïns. Sota aquest planejament, el municipi a efectes d'imatge i d'atractivitat turística és com si formés part de destinacions potents i consolidades.
2. Informar en la promoció de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant de l'existència de indrets i productes de gran atractivitat prop del municipi (Port Aventura, el Delta de l'Ebre, etc.). Això ja s'està fent i s'ha de potenciar. Sota aquest planejament, el municipi aprofita, fa seus, aquests productes, a efectes d'imatge i d'atractivitat.
3. Treballar en xarxa per assolir els objectius específics de la intensificació de les activitats turístiques. Cal cercar el valor i l'operativitat de mercat que aporten les xarxes territorials de productes temàtics ubicats en diferents municipis i comarques.
4. Mitigar, donada la seva importància, la imatge negativa de la central nuclear. Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant està en el mapa, en l'imaginari social, gràcies a la central nuclear. El municipi difícilment podrà estar en el mapa per la seva atractivitat i funció turística, si més no a curt termini, i en tot cas per productes específics i amb identificació de marca pròpia. La presència de la central nuclear genera unes servituds espacials i de funcionalitat i una percepció de risc o de rebuig que anul·len l'atractivitat dels elements naturals i culturals. S'han de treballar estratègies per mitigar l'impacte negatiu.
5. Planificar a curt i llarg termini, fet que afecta i ha de ser compatible amb la gestió actual i conjuntural. El turisme és present, però sobre tot és futur. El turisme té una dimensió territorial que exigeix uns determinats valors dels elements patrimonials (culturals i naturals). El manteniment d'aquests valors exigeix una política de preservació i de planificació, una sinergia entre planificació física i planificació econòmica i l'aplicació

dels principis de governança en el model de govern. La intensificació de les activitats turístiques ha de passar pel desplegament d'iniciatives induïdes per la posada en valor turístic d'un recurs i iniciatives generals pel municipi que conformen un escenari de major qualitat de vida (externalitat positiva pel turisme), seguin els criteris urbanístics.

6. Gestionar el territori sense afectar la potencialitat turística futura. Qualsevol acció general sobre el sistema territorial que es dugui a terme ha de fer-se sabent que no tindrà afectació al futur del turisme del municipi. S'ha de garantir la potencialitat turística de determinats elements patrimonials, les possibilitats de determinats indrets, o la compatibilitat de determinats usos productius amb els futurs aprofitaments turístics. Per tant, s'han de preveure les conseqüències de les decisions que es prenen sobre el territori en un doble sentit: a) considerar el seu valor afegit turístic (aprofitament turístic actual), i b) decidir amb cautela per tal de no perjudicar en el futur la posada en valor d'altres recursos.

CAPÍTOL III. DESCRIPCIÓ DE L'ORDENACIÓ. EL DESENVOLUPAMENT URBÀ DE VANDELLÒS I L'HOSPITALET DE L'INFANT I EL MODEL URBANÍSTIC PROPOSAT.

1. Consideracions generals

El present POUM es proposa una millora del planejament vigent ja que convé no desapropitar l'esforç urbanístic del futur immediat de cara a fer un Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant sostenible amb una qualitat de vida garantida pels seus habitants. En aquest sentit cal apostar per una forma de creixement adequada en els territoris planers i aptes per a la urbanització i evitar en allò que sigui possible el creixement en els sòls amb pendent excessiu, tot reduint l'edificabilitat d'aquells sòls ja qualificats que estan en aquesta condició. També, i simultàniament cal plantejar que, esgotat el model clàssic basat en el creixement del sòl urbà a expenses del rural sense mesures, que es basa igualment en el creixement de la població i de tots els paràmetres associats, es comenci a pensar, i tal vegada començar a executar, un nou model urbanístic basat molt probablement en un creixement contingut i en la renovació, que a nivell urbanístic vol dir entre altres coses, l'enderrocament, la re-edificació i la re-urbanització, procurant, això sí, millorar les condicions precedents.

D'altra banda, és obvi que les ciutats - o els sistemes urbans - s'han convertit en elements clau de la competitivitat d'un territori. Àdhuc pot semblar paradoxal aquesta situació: quan la globalització dels fluxes econòmics, socials i polítics havien d'homogeneïtzar el territori, resulta que l'escala local es converteix en determinant¹.

Actualment el territori s'organitza per sistemes de ciutats que competeixen i es complementen. Sistemes que, malgrat que continuen mantenint estructures fortament jeràrquiques en el seu interior, creen xarxes de fluxes econòmics, de persones i d'idees.

Dins d'aquestes xarxes, un node, una ciutat, pot intervenir amb més o menys pes, però sobretot amb estratègies diferents d'adaptació. En general, ni pot ser totalment indiferent o estàtica, ni pot deixar-se portar per qualsevol dels imputs que rep des de l'entorn. En tot cas, l'adaptabilitat passa per optimitzar el flux d'informació entre la ciutat o el poble i l'entorn, tractant de mantenir la complexitat de l'assentament a un nivell alt. En d'altres paraules, Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant, en la seva relació dialèctica amb la resta del territori, ha de mostrar capacitat d'anticipació, capacitat de resposta, mantenir un grau clar de

¹ M. Castañer i J. Vicente. Infraestructures del Transport i Forma Urbana. Fundació Politècnica de Catalunya. UPC. 1995.

diferenciació i personalitat, tot assegurant un suficient grau d'estabilitat o de continuïtat històrica.

Dins l'entorn territorial, Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant ha de jugar un paper actiu des de molts punts de vista, sobretot de cara a l'evident oferta residencial qualitativa i del sistema socioeconòmic en el que està immers, apostant per un model de creixement contingut, i per la forta pressió territorial, és de suposar que la seva posició no resta al marge de la xarxa, més aviat al contrari.

Les possibilitats de rebre impulsos són molt grans atesa la capacitat d'ordenació del seu establiment urbà, les potencialitats de millora i transformació i, sobretot, per l'efecte dinamitzador que imprimiran la futura estació ferroviària de la nova línia amb un park & ride i l'autovia A7. Per aquest motiu s'aposta pel control del seu creixement emmarcat en un model clar d'acord amb les indicacions del Pla territorial parcial del Camp de Tarragona.

Els assentaments urbans i el seu desenvolupament caldrà que evitin l'ocupació indiscriminada i espontània iniciada en els seixanta que envaiïen erràticament el territori amb enclaus aïllats com passa amb la urbanització Vanessa Park, o la pretesa Pinos Mediterráneo que en aquest POUM es formula extingir. En el Pla d'Ordenació Urbanística Municipal s'ha procurat establir que les noves formes de creixement proposades evitin l'excessiva ocupació del territori, tenint cura en la localització de les noves construccions i, sobretot, procurin una bona integració en el paisatge.

Les formes de creixement en molt baixa densitat en el territori sovint impliquen efectes perversos: costos ecològics, de sostenibilitat, de degradació paisatgística així com excessius costos econòmics per les necessitats infraestructurals, i no cal dir problemes de mobilitat. Actualment, predomina la tendència a defensar la ciutat compacta mediterrània versus la ciutat dispersa centroeuropea o americana. El POUM de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant planteja genèricament un nou creixement apostant per la concentració moderada *versus* la dispersió, ja que finalment sembla que aquesta és una voluntat de criteri plural de la societat per bé que amb excepcions justificades, atesa la fragilitat del medi on s'estableixen i pel toc de qualitat que s'hi vol imprimir.

També, s'ha d'imposar una diferenciació clara entre els sòls urbans i urbanitzables i els no urbanitzables, ja que és l'única manera d'evitar la penetració cancerosa i desordenada dels habitatges dins de l'entorn natural i menys humanitzat. A més, cal fer –ho amb els anteriors criteris i prestant una atenció especial en aquells sectors on el relleu és accidentat o en entorns compromesos per tal que els nous establiments s'hi integrin en harmonia.

Atès el caràcter especial de l'assentament urbà del municipi i el seu desenvolupament: nuclis urbans i les primeres extensions més compactes d'una banda i, per altra, tot un conjunt d'urbanitzacions residencials en que predomina l'habitatge unifamiliar, s'ha procurat atendre adequadament cadascun d'ells a partir de la problemàtica i disfuncions actuals, intentant vindicar la seva identitat pròpia nucli a nucli, tot i la interdependència que hi pot d'haver entre si i amb el conjunt del municipi, però procurant cohesionar els diferents teixits i donar continuïtat a alguns vials per tal d'establir una estructura viària eficient, tot millorant la connectivitat i mobilitat.

El Pla fa compatible les aspiracions de creixement econòmic amb una millora generalitzada de la qualitat de vida dels habitants amb criteris de sostenibilitat, procurant la cohesió social consolidant un model de territori globalment eficient. Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant ha de contribuir a l'equilibri i a la sostenibilitat del marc territorial en què està immers, coordinadament i sovint amb altres municipis veïns, defensant amb totes les seves forces el seu equilibri i la seva pròpia dinàmica sostenible.

El nou Pla d'Ordenació Urbanística Municipal preveu que el municipi de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant esmerci esforços dirigits a fomentar les activitats econòmiques, sobretot dins del sector terciari, turístic, hotelier, serveis, cultura, indústria neta i/o noves tecnologies, a estructurar un sistema de parcs tot articulant els urbans ja existents i els de nova creació amb els espais naturals protegits i fomentar un tipus de turisme qualitatiu molt més lligat amb la cultura, la natura i l'esport. Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant, a fi de comptes té una gran capacitat per vendre paisatge tant urbà com natural i el POUM aposta per aquest fet sense deixar de banda l'objectiu d'aconseguir pal·liar el dèficit i d'habitatges

protegits de promoció pública per tal d'acollir la gent jove i les persones amb menys poder adquisitiu

Els efectes que es pretenen aconseguir amb la distribució d'usos que es proposa sobre el territori són fonamentalment qualitatius, tant pel que fa a les condicions ambientals com a les expectatives econòmiques, amb l'afany d'adequar l'oferta de desenvolupament sostenible a les necessitats previsibles.

2. Descripció de la proposta

A partir de l'Avanç del POUM, aprovat pel Ple de l'Ajuntament de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant de sessió de 26 de maig de 2010, reproduïts en el Volum I, i de la valoració establerta en l'informe urbanístic i territorial emès per la Secretaria de Planificació Territorial del Departament de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya a l'empara del previst a la disposició addicional cinquena de la Llei 6/2009, d'avaluació ambiental de plans i programes, i tenint en compte l'informe del Departament de Medi Ambient i Habitatge, amb l'orientació cap un model amb un desenvolupament equilibrat amb densitat moderada, funcionalment integrat i ambientalment eficient, s'han formulat un seguit de millores de llarg a llarg del territori municipal. Aquestes millores venen grafiades en els plànols d'ordenació i es passen a descriure a continuació, per bé que més endavant es complementa la seva descripció en l'apartat que fa referència al règim urbanístic del sòl, a la descripció dels sistemes i dels objectius dels diferents instruments de planejament, i a la mateixa normativa i fitxes urbanístiques. Cal precisar que al volum I s'han reproduït els criteris i objectius generals que es varen presentar amb l'Avanç del POUM i que cal entendre validats pel present document, a excepció feta d'aquells que s'han modificat a partir dels informes de la Secretaria de Planificació Territorial de la Generalitat de Catalunya i del Departament de Medi Ambient i Habitatge. Ara bé, pel que fa al plànol II.O Esquema diagramàtic dels criteris d'ordenació, cal dir que s'ha adequat a aquests criteris refosos d'acord amb els informes esmentats i d'altres petits ajustaments derivats de la redacció amb més detall.

A part de les consideracions i descripcions que es fan en el capítol que tracta el sòl no urbanitzable, a grans trets cal explicar aquí que amb aquest POUM es posen de relleu els valors naturals i ambientals del municipi i es pretén fer-los actius per tal de potenciar la millora qualitativa que implícitament es proposa, juntament amb un reequipament general, correccions en l'estructura viària, ampliacions de l'espai públic i ajustaments normatius i de règim de sòl d'acord amb la legislació vigent.

Pel que fa a la xarxa viària bàsica a la C44 es preveu una reserva per possibilitar la variant als nuclis de Vandellòs i de Masboquera evitant així la travessera urbana d'aquesta artèria viària que segons l'informe del Departament d'Interior compta amb un elevat risc.

També es preveu una millora de l'accés a Masriudoms amb una intersecció en T amb els moviments possibles tant d'accés com de sortida en els diferents sentits de circulació, amb parades d'autobús incloses. Aquesta intersecció i les anteriors variants cal entendre-les com una de les alternatives possibles i que amb millor criteri seran fixades definitivament quan la Direcció General de Carreteres procedeixi al seu projecte.

Com també s'ha dit, i coincidint amb un dels criteris generals, es proposa, a futur, una connexió a nivell en la intersecció de la C44 amb la N340 com es descriurà en exposar les propostes a l'Hospitalet de l'Infant.

Pel tal d'ordenar la descripció de les propostes d'ordenació s'ha cregut adient explicar-les nucli a nucli, atesa la identitat particular de cadascun. Així, a continuació procedim a la seva presentació:

2.1 El nucli de Vandellòs

Pel nucli de Vandellòs, significat per l'assentament medieval inicial en un relleu amb cert pendent i al seu voltant amb un creixement posterior en forma d'eixample, tant cap al vessant llevant com cap a ponent a l'àmbit conegut com el Roger, en el present POUM es planteja un tractament acurat pel que fa a la normativa, tot limitant les unitats de projecte o de promoció a l'estructura parcel·lària existent i a una superfície màxima per evitar

promocions plurifamiliars que trenquin l'estructura urbana i edificatòria de la forma característica del creixement del nucli.

També es planteja un acurat tractament de les determinacions morfològiques del creixement moderat que es proposa.

Però, en qualsevol cas, cal entendre dos escenaris: l'abans i el després de l'execució de la variant de la C44 que avui per avui és una travessia urbana d'alt risc.

El *desideràtum* principal del col·lectiu de Vandellòs rau en eradicar el perill que comporta el pas de la carretera per dins del poble i per aquest motiu s'han reservat uns sòls pel costat septentrional del Llastres i suficientment separats que permeten establir un bon traçat de la variant i minimitzar el seu impacte paisatgístic, tot d'acord a una formulació conjunta de l'equip redactor del POUM i de la Direcció General de Carreteres de la Generalitat de Catalunya.

Amb l'execució del nou traçat de la variant serà possible, i així s'especifica en els plànols d'ordenació com a condició prèvia i *sinequanon*, la materialització d'una rotonda a la porta llevant del nucli urbà que permetrà connectar adequadament la carretera transformada en un passeig urbà i el carrer de la Font que forma amb el carrer d'Estanislau Figueres una veritable columna vertebral del nucli, a la qual connecten els carrers transversals que estructuraven el teixit viari intern del poble.

D'altra banda, es proposa modificar una sèrie de carrers previstos pel Pla General d'Ordenació Urbana vigent de molt difícil execució i de gran impacte ambiental i paisatgístic, com ara la prolongació del carrer de les Figuerelles en sentit llevant per fer-lo connectar adequadament amb aquells travessers que encara és possible per rasants, en comptes de grimpar amb virulència per la muntanya per tal de connectar amb el carrer Nou i la zona esportiva com proposava el PGOU. Es proposa adequar-lo a un traçat molt més amable i deixar-ho pràcticament horitzontal, tot confiant la connexió del carrer amb la zona esportiva a nivell de vianants amb un joc de rampes i/o escales que signifiquin un bon projecte urbà.

De la mateixa manera es creu absurd continuar amb l'aprofitament urbanístic que en el PU 4 del PGOU vigent proposava al costat meridional de la prolongació del carrer de les Figuerelles, atesa la improcedència i la perillositat (subsòl amb argiles i fort pendent) i el

gran impacte paisatgístic que comportaria la seva materialització com ha passat en el solar del primer tram del carrer de les Figuerelles.

Altres canvis que es proposen són en els àmbits dels antics PU 1 PU 2 i Peri 1, i un ajustament del Peri 2.

Així, a l'àmbit de l'antic PU 1 es deixen fora les cases construïdes en front del carrer de Fatges, es proposa un Polígon d'Actuació Urbanística (PAU) amb l'objectiu d'obtenir uns sòls destinats a sistema d'espais lliures i zones verdes (SV) per tal de connectar a nivell de vianants la C-44 i el carrer de la Font, tot eliminant la vialitat prevista i proposant un edifici alineat al futur passeig de la C44, tapant la mitgera existent i qualificant la resta de sòls de zona de verd privat.

D'altra banda, es proposa eliminar el carrer de difícil execució del PU 2, paral·lel al carrer de Santa Marina i situat a llevant del Molí Vell i l'anterior Peri 2 es proposa un nou PAU amb l'objectiu de tancar la vialitat i definir un espai lliure a la part septentrional del passeig de la C44, tot relocalitzant l'edificabilitat prevista al costat del passeig i mitjançant una passarel·la de vianants desmuntable permetre la connexió del carrer de l'Església amb el nou espai públic.

També és objectiu del nou planejament l'obtenció dels sòls de dos solars buits situats al final dels carrers del Parralet i del carrer de Castelló per tal d'incorporar-los al sistema d'espais lliures.

Pel que fa a l'àmbit ajustat de l'anterior Peri 1 es proposa un PAU amb l'objectiu d'obtenir una bossa d'aparcaments a una cota aproximada del carrer de les Flors per tal de donar un bon servei a la zona esportiva, tot incorporant l'era que es proposa protegir i integrar un ampli sistema d'espais lliures, així com dotar d'habitatges de protecció pública.

S'incorpora com a sòl urbà consolidat l'àmbit de l'antic PU 5, Barranc de la Figuerola, ara PAU, que compta amb els projectes d'urbanització i de reparcel·lació definitivament aprovats.

El POUM també incorpora un PAU de transformació dels sòls de la Cooperativa agrícola tot redefinint la volumetria amb una edificació que ajudi a construir una bona imatge del futur passeig de la C-44 i acompanyar amb una correcta alineació, tal com s'expressa als plànols d'ordenació. Aquesta nova imatge vindrà presidida per un hotel a la porta llevant del poble.

Com a nou creixement es proposa un àmbit de sòl urbanitzable a llevant del torrent situat al costat de les escoles. Aquest sòl urbanitzable és discontinu i està estructurat per la prolongació del carrer de les Figuerelles a ponent i a llevant, tancant l'ordenació de les illes de cases. L'objectiu d'aquest nou sector és la dotació d'habitatge protegit, l'obtenció de sòls per ampliar les escoles cap a ponent, així com l'ampliació dels sòls de les escoles i també la continuació del carrer de les Figuerelles cap a llevant, tot connectant-lo amb carrers travessers existents com ara els de la Pau, Sant Andreu i Sant Jaume i a nivell de vianants amb la resta. Per aquest motiu es delimita aquest sector discontinu. A la part ponent del torrent es proposa una futura extensió de sòl urbanitzable no delimitat que permetrà una ordenació de cases arrenclades de certa superfície amb una altura màxima de PB+2.

Amb aquests ajustaments i millores, juntament amb una normativa curosa pel que fa a materials i gamma de colors a emprar es podrà aconseguir salvaguardar i vindicar els valors patrimonials de l'assentament urbà històric i dotar de serveis necessaris que complementin els existents per tal d'assegurar un establiment confortable i sostenible.

A més, i tal com s'especifica en el capítol XXI d'aquesta memòria, la previsió de creixement es troba dins l'extensió urbana admissible que preveu el Pla territorial parcial del Camp de Tarragona.

2.2 El nucli de Masboquera

En la línia de Millora i compleció establert en el Pla territorial parcial del Camp de Tarragona es planteja una contenció del creixement de Masboquera, minimitzant la previsió del PGOU a la part meridional de la C44 i la millora de les determinacions del PU 7, tot eliminant el lateral que es proposava ja que no té cap sentit, atesos els accessos que s'incorporen.

Es preveuen dos escenaris, un a llarg termini amb una possible variant de la C44 pel costat meridional que es grafia indicativament i que serà, en tot cas, a l'hora de plantejar el

projecte definitiu de la Direcció General de Carreteres quan es determinarà amb exactitud el seu traçat o una altra alternativa. També hi ha un altre escenari a curt termini que comporta la resolució dels accessos, tot comunicant amb un nou vial que voreja a llevant la zona esportiva les dues parts de l'assentament urbà que separa la C-44.

Es preveu una bossa d'aparcaments a la part septentrional del carrer de Baix, així com que es podrà comptar amb un eventual aparcament en cordó al costat del nou vial d'accés situat a llevant del camp de futbol.

També es preveu connectar el carrer Nou amb la sortida ponent a través del passatge de Santa Marina transformat en un vial que respecta l'era que es proposa protegir, compta amb unes places d'aparcament en bateria i dóna accés a uns habitatges plantejats amb unitats edificatòries de petita entitat.

S'estableix una adequada normativa per tal d'assegurar el manteniment de l'estructura edificatòria existent i evitar promocions fora d'escala i impròpies, com ha passat en els darrers anys al mateix Masboquera en les actuacions situades al costat meridional de la C44.

2.3 El nucli de Masriudoms

Seguint les determinacions del Pla territorial parcial del Camp de Tarragona i l'informe emès pel Departament de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat de 28 de setembre de 2010 amb l'estratègia de Millora i compleció es proposa una ordenació precisa que passa per desclassificar els sòls no edificats del PU.08 Masriudoms-Oest, deixant com a zona 1.1 les edificacions existents enfront de l'avinguda de Santa Anna. També es proposa desclassificar els sòls qualificats de ciutat jardí previstos enfront de la C44 al costat meridional de la carretera, salvant però les parcel·les edificades i les que formen un continu urbà que es proposen qualificar amb la clau 3.1 c.

S'estableix un acurat ajustament de les previsions de creixement del PGOU, tot esponjant la compacitat prevista, tot proposant una edificació contínua i redefinint les alineacions enfront del carrer Major i de l'avinguda de Santa Anna amb la creació d'un sistema d'espais lliures

que podrà incorporar unes escales que permetin connectar ambdós vials. També, i a ponent del nucli es proposa, amb una plataforma única, obrir un vial que permeti arribar des de l'avinguda de Santa Anna fins el cementiri i permetre l'accés, per tant, a un camió de bombers o de servei. L'anterior vial es preveu una bona part del seu recorregut amb un aparcament continu en forma de cordó. La prolongació del carrer de les Eres fins l'avinguda de Santa Anna permet tancar l'illa de Cal Gendre que es proposa protegir com també es protegeixen les eres, la façana de Cal Gravat, l'església de Sant Jaume que és BCIN, l'accés al refugi situat al costat de la plaça de Catalunya, uns altres dos refugis situats al costat meridional del carrer de Santa Anna, un sota l'era, i les restes d'un antic forn de guix.

Pel que fa a l'accés a la C-44, s'incorpora el traçat de la intersecció en forma de "T" facilitada per la Direcció General de Carreteres de la Generalitat de Catalunya, la qual cal entendre com orientativa i pendent de la seva definició projectual detallada. En qualsevol cas, en aquesta intersecció, sempre es pot millorar la seguretat amb un bon control de la velocitat de projecte mitjançant mètodes eficaços.

El traçat permet l'accés en els dos sentits a l'autobús, amb la parada i esperes corresponents que donin un eficient servei.

Com a Vandellòs i a Masboquera s'ajusta la normativa en el sentit de donar continuïtat a la morfologia tradicional que ha conformat aquest entranyable nucli urbà.

Pel que fa al Pla parcial definitivament aprovat de la Terrassa que també compta amb un projecte d'Urbanització aprovat s'estableix un sector discontinu amb un àmbit situat entre la Via Augusta i el ferrocarril, travessat pel barranc de la Basseta a l'Hospitalet de l'Infant tot qualificant exclusivament de sistema d'espais lliures l'àmbit de la Terrassa i desplaçant l'aprofitament urbanístic, ajustat a les noves determinacions, al subàmbit de l'Hospitalet de l'Infant.

2.4 Vanessa Park

Baixant per la carretera de Móra (C44) i al peu de la carretera T310 en sentit Mont-roig trobem la urbanització Vanessa Park. Es tracta d'una urbanització començada els anys

setanta que compta amb dues fases, una a la part septentrional consolidada i l'altra en avançada execució. L'Ajuntament va prendre la iniciativa de completar obres fent ús de l'aval atès la manca de l'operativitat privada. Es proposa mantenir l'àmbit d'execució amb l'objectiu de finalitzar les obres.

2.5 L'extensió urbana de l'Hospitalet de l'Infant

Més al sud, i situat entre la C44 i l'autopista AP7, trobem l'àmbit del sector PPR-2 Pinos Mediterràneo. Com es comenta en el Volum II, es tracta d'un planejament que està fora d'execució atès que s'han exhaurit les etapes previstes al programa d'actuació vigent. El POUM proposa l'extinció del sector i atorgar-li el règim de sòl no urbanitzable d'acord amb l'estratègia específica del Pla territorial parcial del Camp de Tarragona consistent en la recomanació d'estudiar l'extinció d'aquest sector residencial que per la seva situació i característiques contradiu els principis de compacitat i contigüitat amb els nuclis urbans, d'estalvi i utilització eficient del sòl, de protecció de la biodiversitat i del paisatge, d'eficiència en la prestació de serveis i l'habitatge protegit, de protecció de ciutat mixta i de foment del transport col·lectiu i sostenible.

Entre l'autopista AP7 i l'autovia A7, a llevant de la C44, trobem el polígon industrial les Tàpies I i, a ponent de la carretera, el de les Tàpies II, aquest últim gestionat per l'INCASÒL. Ambdós es troben amb la urbanització totalment executada, però a les Tàpies II resta pendent només la connexió amb l'electrificació que garantirà una nova línia des d'una nova subestació situada a ponent. El polígon les Tàpies I presenta un avançat estat de consolidació de l'edificació, i el sector de les Tàpies II que ja ha fet les cessions, es troba pendent d'execució de l'edificació possible. En el present POUM es proposa ajustar la normativa urbanística pel que fa als usos o activitats admeses i propiciar la possibilitat de permetre unitats de parcel·la més petites per tal de disposar d'una oferta més àmplia, d'acord a la mateixa demanda efectiva del sector econòmic.

Al nord de les Tàpies I es proposa un altre sector d'activitat econòmica, tot ajustant-ho a la franja destinada a la reserva pel corredor d'infraestructures del Mediterrani que estableix el Pla territorial parcial del Camp de Tarragona, així com respectant l'àmbit ambientalment més fràgil situat al costat del riu Llastres. Aquest nou sector industrial es troba a continuació del sector consolidat de les Tàpies I i la seva posició urbanísticament és més aconsellable

que en la de l'àmbit de l'antic sector PPR-2 Pinos del Mediterráneo situat al nord de l'Autopista ja que el seu impacte visual des de la C-44 és inexistent.

A migdia de la feixa d'infraestructures del transport constituïda per l'AP7, l'A7 i la nova traça del ferrocarril hi trobem l'ordenació del nucli urbà de l'Hospitalet i el seu desenvolupament, tot seguint les consideracions establertes a l'informe de l'avanç del POUM emès per la Secretaria per a la Planificació Territorial de la Generalitat de Catalunya que diu textualment:

“El nucli de l'Hospitalet, per les seves condicions d'accessibilitat i per la millor situació en el conjunt del terme, ha d'assolir la major part de creixement del municipi. Ara bé, aquests creixements s'han de situar atenent a criteris de centralitat i millor accessibilitat, potenciant l'àmbit situat a l'entorn del nucli consolidat i la nova estació del ferrocarril, i descartant els creixements previstos pel planejament vigent a ponent d'aquest nucli. En aquest sentit, els cursos hídrics situats al voltant de la Cova del Gat han de constituir el límit a ponent dels creixements residencials proposats.

Per tant el desenvolupament urbanístic potencial derivat de les estratègies del Pla territorial per al nucli de l'Hospitalet de l'Infant no pot ultrapassar l'àmbit delimitat per la ribera del mar, el riu Llastres, la nova traça del ferrocarril i els torrents que acaben a la cova del Gat. Els terrenys compresos entre el barranc de la Basseta i la llera situada a llevant del mateix, al voltant del camí de la Portella, poden o bé restar com sòl no urbanitzable o bé es poden qualificar com a espais lliures públics vinculats als àmbits de planejament del nucli de l'Hospitalet.

Dintre de l'àmbit descrit és convenient capgirar la posició actual dels sòls urbanitzables delimitats i no-delimitats, de manera que enlloc de formar franges est-oest esdevinguin franges nord-sud. I si en el planejament vigent el pol d'inici de desenvolupament es situava a la ribera del mar ara el pol ha de ser el centre del nucli urbà, de manera que els sectors de sòl urbanitzable més allunyats tinguin la consideració de no delimitats.

A ponent del barranc de la Basseta únicament es pot reconèixer el caràcter residencial dels terrenys amb habitatges ja edificats i cal per tant impedir la extensió de l'ús residencial.”

En aquest sentit es proposa un creixement més nodal i compactat en el sector de la Porrassa, tot doblant el nombre d'habitatges previstos, amb una superfície per habitatge més acord a la demanda, així com també incrementant sensiblement l'edificabilitat, tot per tal de permetre viabilitat econòmica d'un sector que per la baixa densitat mostrava signes

d'estacionament. A més, cal precisar que la cessió del 10% de l'aprofitament urbanístic només cal fer-la sobre l'increment de sostre ja que el corresponent al del Pla parcial aprovat definitivament, així com la cessió per a sistemes que li corresponia anteriorment, ja es va realitzar mitjançant el projecte de reparcel·lació aprovat i inscrit al Registre de la Propietat. Aquestes accions permetran la construcció d'un barri sostenible a l'entorn de la nova estació del ferrocarril, la qual donarà una molt alta accessibilitat territorial, sinònim de centralitat contemporània amb un *park & ride* o aparcament dissuasiu que afavoreixi la intermodalitat entre el vehicle privat i el ferrocarril o l'autobús. I no s'ha de descartar que en un futur es pugui rescabalar la idea de fer arribar el Tramcamp fins la nova estació del ferrocarril de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant.

Tal com s'especifica a la fitxa del sector del Camí de la Porrassa, s'incrementa la superfície d'equipaments i zones verdes per tal que s'asseguri un bon servei i les dotacions necessàries pel nou barri que es planteja amb una ordenació d'edificis plurifamiliars, algun habitatge arrengrerat o aïllat i terciaris amb la possibilitat de bastir-hi algun hotel.

El POUM estableix un canvi significatiu en la cruïlla de la N-340 amb la C-44 (considerada urbana des de l'esmentada cruïlla fins la intersecció amb l'autovia A7) amb l'objectiu de transformar una "frontera" que significa actualment la cruïlla en una "frontissa urbana" i la creació d'una nova polaritat urbana. Així, tant els assentaments residencials de l'Infant i dels Corralets com el nou barri de la Porrassa podran tenir una millor relació o conjunció urbana amb el teixit urbà situat al sud de la línia actual del ferrocarril. La nova intersecció viària podria ser a nivell i aprofitar el buit per encabir la retenció de 8.000m³ d'aigües de pluja i així poder evitar la inundació de part de l'Hospitalet en cas de fortes pluges (vegi's l'estudi d'inundabilitat que s'annexiona al POUM). Una part de les despeses de la nova definició viària s'imputen al sòl urbanitzable situat a continuació del sector del Camí de la Porrassa com a obra externa i necessària. A més, es proposa reservar els sòls de la línia actual del ferrocarril per tal que es puguin transformar en via verda o com a reserva per a un futur traçat d'un tramvia que podria connectar la nova estació del ferrocarril amb el traçat del Tramcamp a través dels termes municipals de Mont-roig del Camp i Cambrils si per raons de funcionament i d'explotació fos necessari en el futur.

Una altra operació de cohesió urbana que concreta el POUM entre els barris situats al nord i al sud de la N-340 i de la via del ferrocarril és la prolongació del carrer de Llapassà vorejant

el Llastres fins a connectar amb el carrer Mestral, així com el fet de donar continuïtat al carrer del Migjorn cap al Sud. Es defineix un àmbit prioritàriament centrat en un nou bulevard en el tram de la N-340 entre el Llastres i la C-44 i es confia a dos Plans de millora urbana que seran claus per a contribuir al continu urbà entre el nucli de l'Infant i el nou barri de l'Estació.

També s'estableixen millores a l'àmbit dels equipaments centrals definits per la carretera de Móra i els carrers d'Alamanda i de Ramon Berenguer IV amb l'objectiu de potenciar la façana a la carretera de Móra, transformada en passeig i relocalitzar l'edifici dels bombers i definir la posició de l'habitatge situat a l'interior de l'illa.

El creixement residencial a la part septentrional de la N-340 que esdevindrà avinguda urbana, es concreta en uns sòls urbanitzables delimitats fins a la prolongació del carrer Navaes cap al nordponent. Ara bé, la programació d'aquests sòls que el POUM defineix amb un sector que s'estén entre la via antiga del ferrocarril i la nova. En el sentit d'evitar encetar el procés de transformació molt abans que s'hi estableixi la demanda específica del creixement, es proposa que el Pla parcial urbanístic del nou sector urbanitzable estableixi la seva programació de l'execució temporitzada i justificada a la seva demanda.

Els sòls situats al nord de l'actual via del ferrocarril, a continuació del sòl urbanitzable delimitat es proposa qualificar-los de sòl urbanitzable no delimitat seguint les consideracions de l'informe de la Secretaria de Planificació Territorial de la Generalitat de Catalunya (expedient 2010/041489/T), i més a ponent se'ls atorga el règim de Sòl No Urbanitzable. Aquest règim de sòl també s'estableix al sud de la via del ferrocarril a ponent del barranc del Forat Negre i es qualifica de zona NU8 Càmping en Sòl No Urbanitzable, l'àmbit de Sòl Urbà del PGOU situat entre l'actual Càmping Templo del Sol i el barranc de Cala d'Oques.

Pel que fa a l'àmbit del càmping de Cala d'Oques, atès que gairebé tot l'àmbit de l'anterior PPR13 del PGOU estava afectat pel límit de l'edificació a 100m del DPMT, es proposa un canvi de règim de sòl, tot passant l'àmbit a zona NU8 Càmping en Sòl No Urbanitzable i s'hi fixa un Pla especial urbanístic per a la seva regulació.

Cal fer una consideració especial al paradigmàtic Poblament Hifrensa, bastit als anys setanta del segle passat, i dissenyat per l'arquitecte Antoni Bonet Castellana per albergar els tècnics i

treballadors de la central nuclear. Bonet va imprimir un alè de mediterraneïtat i modernitat a aquest conjunt arquitectònic sense precedents, amb una brillant integració paisatgística.

Si bé inicialment el poblat va ser projectat tangent a l'eixample de l'Hospitalet de l'Infant en sentit ponent a la carretera de Móra, ara es troba en una posició força central. La seva organització amb un esquema viari tancat i amb ramificacions està pensada gairebé per a l'exclusiu funcionament endogen, sovint sense relació de continuïtat. Per aquest motiu i per la gran extensió que ocupa, ara dificulta la permeabilitat transversal. En aquest sentit, i per la importància en protegir el conjunt de l'assentament, el POUM fixa un Pla de Millora Urbana per a la integració urbanística del poblat a l'estructura general, de manera que s'afectin el mínim possible els trets originals d'Antonio Bonet, tot evitant desencertades interpretacions i prestant especial atenció al seu llenguatge. L'altre objectiu del Pla de millora urbana és procurar la protecció del conjunt arquitectònic i de l'espai lliure dissenyat per Bonet Castellana.

Cal precisar que en relació a la Unitat d'Actuació Ordenació Existent del PGOU OE11 Poblat Hifrensa, i als efectes de poder recollir amb la màxima precisió i fidelitat la realitat existent d'aquest àmbit, s'ha considerat necessari que d'ofici, per part de l'Ajuntament de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant, contemplar en el nou POUM que tots aquells espais lliures del Poblat d'Hifrensa original que consten en el Pla General d'Ordenació Urbana de 1998 com a espais oberts privats, passin a ser espais i sòls públics, tal i com s'ha posat de manifest sempre en relació a la realitat del conjunt residencial. Cal precisar que els esmentats espais sempre han disposat d'una vocació pública, atès el seu ús continuat i les condicions singulars d'urbanització d'aquest incomparable conjunt residencial que en el POUM es protegeix.

A més cal considerar que aquest ajustament instat d'ofici i que s'incorpora al POUM, s'ha analitzat en detall i precisió respecte a totes les casuístiques existents dins de l'àmbit i sempre valorant que no suposi cap tipus de canvi substancial respecte al planejament vigent ni respecte al POUM i que, en cap cas, implica alteracions en relació a l'aprofitament urbanístic del sector ni implica cap alteració dels drets particulars.

D'altra banda, en fer la proposta del POUM a l'àmbit d'Hifrensa s'han mantingut el nombre d'habitatges i el sostre construït o amb llicència. Com es pot comprovar el sostre global

assignat al conjunt de les parcel·les de referència sempre és igual o menor del que permetia el planejament i si tenim en compte que en el POUM fixem una superfície més baixa per calcular el nombre d'habitatges en relació al sostre, amb un estàndard d'un habitatge per 90 m²st aquest ajustatge està justificat.

Entre el Poblat Hifrensa i la N-340, el POUM planteja un ampli espai verd vinculat al planejament derivat situat a la part septentrional de la línia del ferrocarril. Aquest espai hauria de ser un espai arbrat dels nous sectors septentrionals que servís per acollir un possible aparcament públic al servei del mateix poblat i dels equipaments que es preveuen al nord de la N-340, com ara una possible nova zona esportiva municipal.

A migdia de l'actual via del ferrocarril i en sentit ponent es concreten sengles polígons d'actuació urbanística per acabar la urbanització d'aquest àmbit territorial fins el barranc de Cadaloques. Es planteja una millora de la secció viària de la Via Augusta basada en eixamplament de voreres, eliminació dels laterals i en la disposició d'aparcaments en semibateria, els quals, per la seva còmoda distància a la platja, evitarien l'enutjosa imatge massiva de cotxes i permetria aconseguir un passeig marítim més pensat per als vianants i carril bici. En aquest sentit, el Ministerio de Medio Ambiente està redactant els projectes d'urbanització d'aquesta cinta lliurant amb la platja, tot prioritant els aspectes ambientals.

Al final i per raons de seguretat es proposa que la Via Augusta salvi la zona inundable de Cadaloques mitjançant un pont.

També cal fer un esment especial de l'antic sector de la Cova del Gat que en la seva històrica transformació va topar amb l'aprovació de la Llei de Costes i el seu Reglament i en conseqüència, la línia límit de l'edificació finalment d'acord a la delimitació oficial ve fixada a una distància de 100 m de la DPMT en la seva major part del sector, la qual cosa i per tal d'optimitzar l'establiment urbanístic de l'edificació, en el POUM es fixa un Polígon d'actuació urbanística, ordenant l'edificació en quatre edificis d'altura màxima regulada en relació a un gàlib des de la Via Augusta equivalent a PB+2. Els quatre edificis es disposen en sentit perpendicular a la Via Augusta, de manera que els espais situats entre ells i sobretot l'espai lliure privat situat entre els dos centrals facin paper de connector paisatgístic (sentit mar-muntanya) des del límit septentrional de l'àmbit fins la gran superfície arbrada que es qualifica de sistema d'espais lliures, situada entre la timba i la delimitació del DPMT. Es proposa també una connexió de vianants entre la mateixa Via Augusta i el passeig Marítim

a través d'aquest àmbit de gestió de forma que permeti garantir l'accessibilitat als vianants sense problemes, atès que el pendent del carrer a mig fer que limita amb l'assentament urbà consolidat situat a ponent, és excessiu pel vianant.

2.6 La Central Nuclear i la Central Plana del Vent.

D'una banda, es proposa que els sòls de la Central Nuclear Vandellòs II, així com els de la Central Plana del Vent es qualifiquen de sistema de producció d'energia elèctrica. El POUM també atorga aquesta qualificació als sòls corresponents a l'antic PPI 3 Parc Nuclear Ponent, que atès el seu grau de consolidació, es classifica de sòl urbà consolidat, tot fixant-hi un Pla de millora urbana per tal de definir paràmetres i altres determinacions urbanístiques.

Aquesta qualificació, pel que fa al sòl on s'ubica la Central Plana del Vent, complimenta el pronunciament al respecte de la Sentència de la Sala Contenciosa Administrativa (Secció Tercera) del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya de 15 d'abril de 2008, per la qual s'anul·lava la Modificació puntual del PGOU de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant, així com el Pla parcial urbanístic PPL-4 "La Plana del Vent", aprovats ambdós definitivament per la Comissió Territorial d'Urbanisme de Tarragona en data 21 de maig de 2003. Aquesta Sentència ha estat confirmada per Sentència del Tribunal Suprem de data 4 d'abril de 2012.

Els arguments substancials pels quals la Sentència de 15 d'abril de 2008 anul·lava els esmentats instruments de planejament eren els següents:

- Que una central tèrmica de cicle combinat constitueix un sistema general de caràcter supramunicipal o comarcal que la seva instal·lació requereix la valoració pel planejament general d'alternatives i la justificació adequada del seu emplaçament
- Que no contenien la corresponent avaluació d'impacte ambiental de la central tèrmica de cicle combinat, essent insuficient un simple informe, sobretot quan la instal·lació tèrmica presentava la peculiaritat d'estar físicament propera a dues centrals nuclears preexistents. La pròpia naturalesa de les avaluacions d'impacte

ambiental comportava que s'haguessin d'especificar les diferents alternatives de la solució adoptada i entre aquestes, també les referents a l'emplaçament.

Per tant, en coherència amb els pronunciaments de la Sentència, el POUM ha classificat com a sistema general l'àmbit on es localitza la central tèrmica de cicle combinat i en el marc de la seva tramitació, s'ha dut a terme una avaluació ambiental amb l'especificació de les diferents alternatives contemplades, la justificació de la solució adoptada i de la idoneïtat de l'emplaçament.

Aquesta anàlisi s'ha efectuat a l'Informe de Sostenibilitat Ambiental del POUM, que després d'una anàlisi de les alternatives possibles, acredita que la ubicació esdevé la més adequada a la realitat ambiental del municipi i a les necessitats tècniques i de seguretat associades a una instal·lació d'aquestes característiques.

D'altra banda, es justifica la racionalitat de la localització com a millor emplaçament possible del sistema general. El Pla de l'energia de Catalunya a l'horitzó 2010, d'acord amb el criteri de mantenir un equilibri entre la producció i la demanda d'energia elèctrica anual i les previsions de creixement de la demanda elèctrica a Catalunya, considerava necessària la instal·lació de noves centrals de producció elèctrica en l'horitzó de l'any 2015. Segons l'esmentat Pla, en l'horitzó de l'any 2010 i següents, Catalunya es podia trobar en una situació de risc si no es desencallaven els projectes de nova generació amb cicle combinat i d'increment de la capacitat d'interconnexió, ja que el marge de maniobra disponible s'haurà exhaurit.

La zona central de les comarques de Tarragona, on hi ha els tres grups nuclears actualment en servei (dos a Ascó i un a Vandellòs), aprofitant la capacitat de refrigeració del riu Ebre i del mar, i amb una potència global de més de 3.000 MW, és una de les principals àrees de generació energètica a Catalunya. El Pla de l'energia de Catalunya esmenta una central a situar a l'entorn de la central nuclear de Vandellòs que, globalment, hauria de permetre garantir a curt termini el subministrament elèctric malgrat els elevats índexs de creixement

del consum actuals, fins i tot en cas d'indisponibilitat d'un gran grup generador (com és el cas d'una de les centrals nuclear).

Aquestes instal·lacions, per les seves característiques, impliquen uns requeriments específics per a la seva localització, fet que limita de forma important els indrets en els quals és viable o tècnicament recomanable la seva implantació i que es donen en la ubicació determinada pel Pla. Els requeriments bàsics que ha de complir aquesta localització són els següents:

- Proper a una font de subministrament d'aigua important necessària pels sistemes de refrigeració i operació: Donada la inexistència de cursos fluvials permanents en l'entorn immediat de la zona, l'emplaçament haurà d'estar proper al litoral, tenint en compte que la principal font per al subministrament d'aigua haurà de ser el mar Mediterrani.
- Possibilitat d'evacuació de l'energia elèctrica generada: en aquest sentit l'existència de les subestacions elèctriques lligades a les instal·lacions de generació elèctrica existents com les que acompanyen a la central nuclear de Vandellòs suposen un element a tenir en compte.
- Proximitat a una font important de subministrament de gas: Pel terme municipal discorre el gasoducte Barcelona – València – País Basc (propietat d'Enagas).
- Facilitat d'accés tant per carretera com per ferrocarril: el pas per terme municipal de vies principals de comunicació viària i ferroviària implica que l'emplaçament escollit hagi de tenir una fàcil connexió amb aquests eixos.

A més, a nivell ambiental, la concentració d'instal·lacions d'un mateix tipus en un mateix àmbit es considera un fet positiu, pel fet que afavoreix l'aprofitament compartit d'infraestructures auxiliars tals com xarxa viària o ferroviària d'accés, o les línies elèctriques d'evacuació, la qual cosa minimitza l'impacte ambiental per ocupació o fragmentació del territori i alteració del paisatge que suposaria haver de construir una nova instal·lació en un emplaçament aïllat. En aquest sentit, és un bon criteri des del punt de vista ambiental situar la planta de cicle combinat al costat d'una de les centrals nuclears existents, ja siguin les d'Ascó o la de Vandellòs. Alhora, es dona el fet que el gasoducte Barcelona – València – País Basc passa més proper a la central de Vandellòs (aproximadament a 7,5 km de

l'emplaçament), la qual cosa facilita la connexió de la central a aquesta conducció minimitzant així la necessitat de nous ramals.

Figura 1 Xarxa de gasoductes al N-E espanyol

Font: Enagas

Aquesta valoració es complementa amb la idoneïtat ambiental de l'emplaçament, fet pel qual serà d'utilitat la delimitació realitzada pel mapa de sensibilitat ambiental del municipi de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant que també es fa servir com a base de la ISA per a la valoració de la resta de propostes d'implantació de nous usos contingudes en aquest POUM.² S'ha d'apuntar que degut a que la central de cicle combinat es tracta d'un ús de tipus industrial han quedat exclosos d'aquestes delimitacions els criteris de franges de seguretat respecte a l'eix de l'autopista AP-7 derivades del risc de transport de mercaderies perilloses, que únicament fan referència a zones habitades³.

Cal precisar una vegada més, que les determinacions urbanístiques del POUM en relació al sistema general del cicle combinat responen a les exigències pròpies de l'interès general. Així, en la mateixa planificació energètica de Catalunya es concreta que hi ha una demanda

² La descripció detallada dels criteris de valoració fets servir en l'elaboració del plànol de sensibilitat ambiental del territori es poden consultar a l'ISA.

³ Aquesta delimitació parteix de les distàncies de seguretat envers el risc químic derivat del transport de mercaderies de 100 m. (sensibilitat molt alta) i 250 m. (sensibilitat alta) que s'apliquen en el plànol de sensibilitat ambiental general que s'ha fet servir per al POUM en el seu conjunt, element que donada la tipologia industrial de l'activitat no seria d'aplicació en aquest àmbit. Si no es consideren aquests dos elements, el sector queda enquadrat com a zona de sensibilitat ambiental moderada.

de futur i cal que aquesta demanda tingui una resposta activa i positiva amb la garantia i seguretat d'un subministrament sense interrupcions.

A ponent de la CNV-II també s'inclouen en règim de sòl urbà els terrenys corresponents a l'àmbit de la Modificació del PGOU aprovada definitivament per la CTUT, i pendents de la tramitació d'un Pla de millora urbana. En aquest àmbit es proposa un Pla de millora urbana amb l'objectiu de legalitzar les oficines de la Central Nuclear Vandellòs II i permetre la seva ampliació. Pel que fa als sòls dels anteriors PPI2 i PPI1 es proposa mantenir el règim del sòl urbanitzable i s'hi fixen dos àmbits de planejament derivat.

Finalment per a l'àmbit de la Central Nuclear en desmantellament, es preveu que l'any 2028 es comenci el desmantellament de nivell 3 amb una durada de 3 a 4 anys i després s'hi pugui implantar un centre tecnològic relacionat amb la recerca i tecnologies de generació d'energia elèctrica.

Per a totes les actuacions en aquest àmbit territorial el POUM fixa tenir cura d'una bona integració paisatgística.

2.7 L'Almadrava

Pel que fa a l'Almadrava i d'acord als criteris aprovats, es proposa desclassificar el sector del PGOU PP17 Càmping la Masia que compta amb Pla Parcial Urbanístic residencial definitivament aprovat per la CTUT el 2008.

Es proposa classificar l'àmbit d'aquest sector de Sòl no urbanitzable amb la qualificació NU8 – Càmping en Sòl No Urbanitzable, tot ampliant el seu àmbit per tal de fixar un establiment turístic de major entitat amb la condició de salvaguardar els marges de pedra seca i mantenir bona part de l'arbrat existent. Es fixa un Pla especial que estableixi la correcta ordenació amb els anteriors objectius.

D'altra banda, d'acord a l'informe emès per la Secretaria per a la Planificació Territorial de la Generalitat de Catalunya, en relació a l'avanç del POUM, es proposa minimitzar l'àmbit subjecte a planejament derivat i, per tant, s'incorpora al règim de sòl no urbanitzable bona

part dels àmbits encara sense planejament aprovat, tot reconeixent el règim de sòl urbà a la part consolidada compacte així com a parcel·les acotades al costat de la carretera d'accés definida en plataforma única d'un ample mínim de 8m.

Es fixen cinc Polígons d'actuació urbanística per garantir la correcta transformació i millores urbanístiques proposades.

2.8 Els enclavaments edificats de petita entitat en el medi rural.

Pel que fa als nuclis Castelló, Remullà, Fatges i Gavada; el POUM proposa la seva inclusió en sòl urbanitzable i es recullen en el Catàleg de masies i cases rurals especificant a cada fitxa les determinacions urbanístiques que es formulen. Pel que fa a Mas Valentí les restes mostren la seva desaparició gairebé total i, per tant, no s'hi estableix la recuperació, sinó solament la protecció.

**CAPÍTOL IV. EL MARC JURÍDIC-URBANÍSTIC DEL POUM DE VANDELLÒS I
L'HOSPITALET DE L'INFANT.**

1. El marc jurídic-urbanístic en què es redacta el POUM.

L'Ajuntament de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant compta amb un Pla General d'Ordenació Urbana vigent des de 1998, el qual, tal com es descriu en el Volum II, s'ha modificat puntualment en diverses ocasions i té el seu desenvolupament derivat executat en la major part.

El nou marc jurídic derivat de la promulgació de la Llei d'Urbanisme determina la procedència de formular el Pla d'Ordenació Urbanística Municipal que, adaptat a la nova Llei, estableixi el model de creixement de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant per als propers anys.

En efecte, de conformitat amb la disposició transitòria segona de la Llei d'Urbanisme, el planejament urbanístic general vigent en el moment de la seva entada en vigor, s'hi ha d'adaptar quan, en virtut de les previsions pròpies, o bé anticipadament en els supòsits regulats per l'article 95, es faci la revisió de dit planejament.

Així, la necessitat de la redacció i tramitació del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal, s'inicia a partir de l'Acord del Ple de la Corporació en què s'adjudiquen a l'equip redactor.

En aquest context, el Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant ha d'ajustar les seves determinacions a les previsions contingudes en el Text refós de la Llei d'urbanisme.

Al respecte, cal significar que les previsions de la nova legislació presenten un doble abast, doncs, al marge d'aquelles que tenen caràcter imperatiu per al planejament, cal constatar que la Llei dota al planificador de noves eines o instruments adreçats, entre d'altres aspectes, a promoure la participació de la comunitat en els beneficis de les actuacions urbanístiques, eines que, lògicament, han estat especialment considerades en el procés de formulació del POUM.

Pel que fa a les previsions de la Llei, i sens perjudici de les consideracions que, de forma sistemàtica, es fan en d'altres apartats d'aquesta Memòria en el moment d'analitzar les

determinacions del nou instrument de planejament general, es poden significar, entre els seus aspectes més rellevants, els següents:

- L'adequació del règim urbanístic dels propietaris de sòl urbà, consolidat i no consolidat, i urbanitzable delimitat.
- La modificació de la configuració legal del sòl no urbanitzable, classificació que pot venir determinada per la necessitat o conveniència d'evitar la transformació dels terrenys per a protegir-ne l'interès connector, natural, agrari, paisatgístic, forestal o d'un altre tipus.
- La preservació de la urbanització dels terrenys de pendent superior al 20%, sempre que això no comporti la impossibilitat absoluta de creixement dels nuclis existents.
- L'establiment de mesures per promoure el dret d'accés a un habitatge, a través de diferents tècniques que articulen la reserva legal destinada a la construcció d'habitatges de protecció pública.
- La flexibilitat en la configuració dels sistemes urbanístics i en les seves formes d'adquisició.
- La possibilitat de definir i concretar les obres d'urbanització a través del propi Pla o mitjançant un projecte d'urbanització, instrument urbanístic que recupera la seva finalitat i regulació legal tradicional.

D'altra banda, també la nova Llei reformula l'abast del Programa d'Actuació Urbanística Municipal, instrument urbanístic de caràcter optatiu adreçat a concretar o programar les actuacions d'execució del POUM, i al que la Llei 2/2002 atribuïa d'altres efectes jurídics, concretament d'abast competencial pel que fa a l'aprovació del planejament derivat. En aquest sentit, el Pla d'Ordenació Urbanística Municipal opta per no complimentar les seves previsions amb la redacció opcional del PAUM, corresponent, per tant, a l'Agenda determinar les actuacions a desenvolupar, preveient-se la seva actualització cada sis anys.

Per tant, i per a concloure, la redacció del present Pla s'ha portat a terme a la vista de les determinacions del Text refós de la Llei d'urbanisme, així com aquelles altres normes amb incidència directa en matèria d'urbanisme també promulgades per la Generalitat de Catalunya i que es relacionen a continuació:

- Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'Urbanisme.

- Pla Director Urbanístic del Sistema Costaner PDUSC –1, DOGC 4407, de 16 de juny de 2005, i el PDUSC –2, DOGC 4575, de 17 de febrer de 2006.
- Decret 344/2006, de 19 de setembre, de regulació dels estudis de la mobilitat generada.
- Decret 343/2006, de 19 de setembre, pel qual desenvolupa la Llei 8/2005, de 8 de juny, de protecció, gestió i ordenació del paisatge.
- I el seu desplegament reglamentari i aquella altra legislació que li és d'aplicació.
- D'altra banda i pel que fa al sistema ferroviari, aquest es regularà per allò disposat a la Ley del Sector Ferroviario (Ley 39/2003, de 17 de noviembre) i al seu Reglament (R.D. 2387/2004, de 30 de diciembre) o per la legislació que els substitueixi.
- Finalment, pel que fa a la normativa sectorial aplicable a la regulació Aeronàutica es llista la següent regulació actual que caldrà tenir en compte o aquelles que la substitueixin:

"Ley 48/60, de 21 de julio (B.O.E. nº 176, de 23 de julio) sobre Navegación Aérea, modificada por Ley 55/99 sobre Medidas Fiscales, Administrativas y de Orden Social, de 29 de diciembre (B.O.E. nº 312, de 30 de diciembre).

Ley 21/2003, de 7 de julio, de Seguridad Aérea (B.O.E. nº 162, de 8 de julio).

Artículo 166 de la Ley 13/1996, de 30 de diciembre, de Medidas Fiscales, Administrativas y de Orden Social (B.O.E. nº 315, de 31 de diciembre).

Decreto 584/72, de 24 de febrero (B.O.E. nº69, de 21 de marzo) de Servidumbres Aeronáuticas, modificado por Decreto 2490/74, de 9 de agosto (B.O.E. nº 218, de 11 de septiembre), por Real Decreto 1541/2003, de 5 de diciembre (B.O.E. nº 303, de 19 de diciembre) y por Real Decreto 1189/2011, de 19 de agosto (B.O.E. nº 204, de 25 de agosto).

Real Decreto 2591/1998, de 4 de diciembre, de Ordenación de los Aeropuertos de Interés General y su Zona de Servicio (B.O.E. nº 292, de 7 de diciembre) modificado por Real Decreto 1189/2011, de 19 de agosto (B.O.E. nº 204, de 25 de agosto).

Real Decreto 368/2011, de 11 de marzo, por el que se actualizan las servidumbres aeronáuticas del Aeropuerto de Reus (B.O.E. nº 77, de 31 de marzo).

Orden FOM/2616/2006 del Ministerio de Fomento de 13 de julio de 2006 por la que es aprobado el Plan Director del Aeropuerto de Reus (B.O.E. nº 189, de 9 de agosto)."

CAPÍTOL V. EL SISTEMA VIARI (clau SX)

La Llei 7/1993, de 30 de setembre de carreteres, i el Decret 261/1999 pel qual s'aprova el sistema de codificació de la xarxa de carreteres de Catalunya, classifiquen les infraestructures viàries en una **xarxa bàsica** (per a la circulació de pas i la circulació interna de llarga distància), una **xarxa comarcal** (utilitzada per a la circulació general entre els centres comarcals i entre d'altres nuclis importants de població) i una **xarxa local i rural** (vies d'àmbit local que s'utilitzen per a la circulació local i entre municipis propers).

El municipi de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant es troba dins de l'anomenat corredor mediterrani, fet pel qual per seu territori trobem el pas d'importants infraestructures viàries i ferroviàries, la qual cosa li atorga, malgrat l'orografia, un alt nivell d'accessibilitat.

El Pla territorial parcial del Camp de Tarragona classifica la xarxa viària bàsica d'aquest àmbit en:

- **La xarxa transeuropea**, utilitzada per a la circulació de pas i la circulació interna de llarga distància formada per les carreteres AP-7 i autovia A-7 que, fins al moment finalitza el seu recorregut provinent de Tarragona precisament a Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant. La seva prolongació, projectada al *Plan Estratégico de Infraestructuras de Transporte (PEIT)* del govern espanyol queda, però, pendent de revisió a la llum de l'actual moment de restricció pressupostària, a l'assoliment d'uns volums de trànsit que justifiquin la seva necessitat i a l'expiració de la concessió de l'AP-7, que finalitzarà en menys d'una dècada.
- La **xarxa bàsica primària estructurant** utilitzada per a la circulació general entre els centres comarcals i entre d'altres nuclis importants de població.
- La **resta de la xarxa bàsica** formada per vies d'àmbit comarcal i local amb una mobilitat rellevant. En l'àmbit d'estudi hi trobem la carretera C-44 que comunica el municipi amb la Ribera d'Ebre a través del Coll de Fatges. Aquesta carretera actualment passa per l'interior dels nuclis de l'Infant, Masriudoms, Masboquera i Vandellòs.

0.2 Xarxa viària bàsica del Camp de Tarragona

Font: Diputació de Tarragona

A banda d'aquestes infraestructures viàries, dins del terme municipal també hi trobem les següents carreteres:

- La carretera **N-340**, que connecta a llevant amb la conurbació de Miami Platja i segueix en sentit meridional paral·lela a la xarxa de ferrocarril.
- La carretera **N-340 a**, que es correspon a l'antic traçat de la N-340 a ponent de l'Almadrava..
- La carretera **T-318**, que connecta la carretera C-44 amb Mont-roig del Camp, passant al costat de la urbanització Vanessa Park.
- La carretera **T-310**, que connecta la carretera T-318 amb el nucli urbà de Pratsdip.
- La carretera **T-311**, que connecta la carretera C-44 al límit del terme municipal amb el nucli urbà de Pratsdip.

- La carretera **TV-3111**, que connecta amb Llaberia a la T-311, en dos trams, l'un aproximadament de 700 metres i l'altre d'uns 50 metres, passa pel terme municipal de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant.

El municipi de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant està format per diferents nuclis. En aquest context, els eixos de la xarxa viària territorial també es poden considerar eixos estructurants municipals. En concret es poden considerar com a vials principals:

- A **Vandellòs**: Travessera urbana de la C-44 i carrer de la Font – d'Estanislau Figueras.
- A **Masboquera**: travessera urbana de la C-44.
- A **Masriudoms**: travessera urbana de la C-44.
- **Polígon Industrial Les Tàpies**: travessera urbana de la C-44.
- **L'Infant**: travessera urbana de la C-44, carrer de Mestral.
- **L'Hospitalet de l'Infant**: carrer de Mora, Via Augusta i carrer de Ramon Berenguer IV.

A més, una vegada hagi entrat en funcionament l'autovia A7 en el tram situat a ponent de la C-44, el POUM contempla que la carretera N-340 es pugui considerar com una via urbana tal com també estableix aquest tractament a la mateixa C-44 entre la sortida de l'autopista i la N-340. Tot això permetrà redefinir les rasants i el tractament d'aquestes vies però, sobretot, la intersecció de la C-44 amb la N-340 passant, a nivell de vianant, d'una frontera a una frontissa urbana i la concreció d'un nou centre urbà.

El POUM formula propostes de millora de l'accés en T a Masriudoms així com la reserva d'unes possibles variants orientatives de la carretera C-44 per tal d'evitar la travessia urbana pels nuclis de Vandellòs i Masboquera sense que es programi la seva execució en la seva

Agenda ja que són projectes de futur que podrà incorporar en tot cas la Direcció General de Carreteres.

CAPÍTOL VI. MOBILITAT SOSTENIBLE

En el present POUM de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant es dóna una resposta activa i positiva a l'establiment de mesures adoptades per a facilitar l'assoliment d'una mobilitat sostenible en el municipi, en compliment de l'obligació de prestació dels serveis de transport col·lectiu urbà de viatges, d'acord amb l'article 59.3 del Text refós de la Llei d'urbanisme.

En aquest sentit s'han fet una sèrie de previsions i actuacions sobre la vialitat, aparcament i transport, tant públic com privat, en bona part comentades al capítol III d'aquesta memòria i, a més, en el Volum VII del POUM, s'incorpora l'avaluació de la mobilitat generada.

CAPÍTOL VII. EL SISTEMA FERROVIARI (clau SF)

El municipi de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant comptarà amb una nova estació, la línia ferroviària entre Catalunya i la Comunitat Valenciana que actualment es troba en execució mitjançant un desplaçament a l'interior per tal de millorar-ne el traçat, optimitzar el repartiment de les estacions al llarg del seu recorregut i alliberar el front litoral. En aquest sentit, caldrà estar atents a la possibilitat que Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant no únicament disposin d'una de les noves estacions sinó que, a més a més, sigui utilitzada en la major part de serveis de la línia.

L'estació situada al sector del camí de la Porrassa compta amb un aparcament dissuasiu ampliable per tal de facilitar el “*commuting*” i el bon servei de l'estació.

A nivell ferroviari, l'accessibilitat d'escala més local queda afectada pel futur ús que es doni o no al tram desafectat al litoral, com a servei de rodalia per a l'àrea del Camp de Tarragona i, en cas afirmatiu, a l'extensió territorial d'aquest servei. En aquest sentit, les determinacions del Pla Territorial Parcial del Camp de Tarragona, com a concreció del Pla d'Infraestructures de Transport de Catalunya (PITC), si bé preveu l'extensió del servei de rodalia de Tarragona fins a Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant, no permeten fer-se una idea concloent sobre la possibilitat d'utilització d'aquest tram. Els sòls de l'antiga línia de ferrocarril es qualifiquen de sistema ferroviari de transició (clau SF/XF) i la seva determinació final com a via verda o ferroviària vindran definits en un pla especial urbanístic.

CAPÍTOL VIII. EL SISTEMA PORTUARI (clau SP)

1. Definició i proposta.

El port esportiu de l'Hospitalet de l'Infant fou construït entre el 1981 i 1985 seguint el projecte de l'enginyer de camins, canals i ports, José S. Piquer.

Té una planta de forma rectangular amb un moll central, d'un ample aproximat de 80 m i de 180 m de llarg, que separa la làmina d'aigua en dues dàrsenes relativament simètriques.

Atesa la demanda detectada a principis del anys 80, només es va dotar de 575 serveis d'amarratge a la dàrsena septentrional, deixant la meridional sense utilització.

Ara bé, el creixement de la demanda efectiva d'amarratges en els darrers anys ha motivat l'interès del Club Nàutic a iniciar els tràmits per al remodelatge de la dàrsena meridional, dotar-la de recer suficient i disposar-hi uns 400 nous punts d'amarratge.

En qualsevol cas cal precisar que potencialment el port esportiu és un actiu molt important per al municipi de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant, ja que amplia el seu potencial atractiu turístic i alhora fomenta les activitats econòmiques, i la futura ordenació està subjecte a un Pla Especial d'acord amb el que preveu l'article 37 de la Llei de ports de Catalunya i el 56 del Reglament que el desenvolupa. A més, en el POUM es fixen determinacions bàsiques que es consideren d'interès general i que el Pla Especial caldrà que les tingui en compte. En aquest sentit cal aprofitar l'ocasió dels estudis d'ampliació que està redactant l'enginyeria Reventós, de la mà dels enginyers de Camins, Canals i Ports Manuel Reventós i Rovira i Oriol García Arribas, per tal d'establir una bona sintaxi amb el teixit urbà a que dona front, i contribuir a una bona relació amb el nucli de l'Hospitalet. Tot passa per la creació d'un espai de transició, de gran significació urbana, entre el carrer de César Gimeno i el mateix port. Aquest objectiu s'assoleix amb l'ordenació que s'incorpora en el mateix POUM coordinada entre el seu equip redactor i els redactors del projecte d'ampliació i del pla especial urbanístic del port, sota la supervisió i aportacions dels serveis tècnics municipals.

Així, el projecte de l'ampliació, a part de resoldre els problemes tècnics i funcionals, té el compromís de tractar amb urbanitat i bona resolució projectual aquest front urbà. I això passa per estudiar molt bé, en secció, la relació entre el teixit urbà i el pla del port, tot reprojectant l'espai públic que s'estén entre el carrer Cèsar Gimeno i el mateix límit amb el

port. A més, cal enllaçar correctament amb els dos projectes d'urbanització redactats, un a llevant del port i l'altre que redefineix el Passeig Marítim cap a ponent.

En la proposta orientativa que s'incorpora al POUM es concreta la traça final del carrer del Mar de tal manera que el tram corbat es desplaça en sentit muntanya i, així, es pot enllaçar millor amb el carrer de César Gimeno. Aquest carrer es proposa destinar-lo al trànsit dels vehicles rodats, amb una secció suficient amb dos carrils de circulació i un aparcament en semibateria en tot el seu recorregut. Aquest aparcament es considera, ara per ara, més que suficient ja que les pròpies generades per la demanda efectiva del port es projecta encabir-les dins el seu recinte. De totes maneres, si en un futur hi hagués una demanda molt més gran, sempre es podria executar un aparcament soterrat entre el carrer César Gimeno i el mateix port, ja que la diferència de cota ho possibilita sense massa dificultat.

D'altra banda, es proposa situar activitat econòmica via concessió administrativa al nivell superior, per tal d'activar la vida urbana en aquest front que dóna continuïtat al parc de la Punta del riu fins el Passeig Marítim de ponent. L'activitat econòmica es proposa situar-la en edificacions de gran fluïdesa espacial en planta baixa, disposades de manera que, en cap cas, puguin hipotecar les visuals des dels carrers perpendiculars al front portuari. Poden ser bars-restaurants, amb terrasses i/o alguna botiga i, a la part central, es proposa que sigui el mateix edifici del Club Nàutic el que presideixi l'ordenació, tot emergint també en planta baixa sobre la rasant del nivell de la nova plataforma que ara es proposa reurbanitzar mitjançant un projecte de millora d'aquest espai públic d'oportunitat, que esdevé un veritable balcó corregut que dóna al port. En aquest sentit, es podria establir un espai lineal per a vianants amb estances, carril bici i un coixí verd amb heures horitzontals (per tal de minimitzar el manteniment), que permeti que permet conservar els arbres existents més importants. Amb tot, es crea un gran saló obert a les perspectives del port i la costa.

D'altra banda, tant l'arquitectura de les edificacions com la qualitat de la urbanització de l'espai públic cal que siguin d'excel·lència. Per aquest motiu seria bo treballar els projectes atentament, tant des de l'ordenació i urbanització com des de la mateixa arquitectura i convertir aquest possible espai cívic amb un veritable "lloc" de referència.

A més, l'ampliació del port hauria de contemplar la prolongació lliure de pas pels vianants per damunt del dic de ponent fins el seu extrem on es preveu una petita plaça, com si es

tractés d'un *pier* del mar del Nord, tot seguint l'eix estructurant de vianants que a través del carrer del Mar connecta amb el cor urbà o àrea central de l'Hospitalet. Des de la placeta es gaudirà d'unes interessants vistes a l'Hospitalet de l'Infant, al port i a la costa i cal remarcar que l'interès de les visuals obertes al canal de navegació i a la bocana li atorguen un valor afegit a aquest estratègic lloc.

Amb la proposta que es formula s'aconseguirà establir una perfecta conjunció urbanística entre el teixit urbà i el seu port, trencant els tòpics d'aïllament que sovint es plantegen en altres fronts portuaris. S'imprimirà d'urbanitat i cohesió urbana, i s'establirà una relació no exclusivament visual sinó que vindrà reforçada per una graderia, rampes per a vianants i/o altres connectors des del nivell del passeig marítim i del dic de ponent, a part de l'accés principal vehicular que es formula a nord-llevant del port.

Es fixa el PE05 Port esportiu per tal de permetre definir i regular el desenvolupament del sistema portuari.

CAPÍTOL IX. EL SISTEMA HIDROGRÀFIC (clau SH)

1. El Règim hídric

El règim hídric de la regió condiona cursos torrencials de caràcter típicament mediterrani, on la major part de la xarxa de drenatge només du aigua després de pluges més o menys intenses i seguint els cursos de les valls, sovint disposades de manera transversal al traçat de la línia de carena principal. La majoria són rieres de curt recorregut i ramificades com un arbre amb forts pendents que duen aigua només quan plou i que donen lloc a importants rierades.

Els cursos d'aigua que s'originen a la zona formen part de dues unitats hidrogràfiques de gestió diferents. Un petit sector de la zona nord del municipi, situat en les vessants septentrionals del massís de Vandellòs, pertany a la conca de l'Ebre, mentre que la resta del terme municipal s'inclou en la unitat hidrogràfica de gestió de les conques de les rieres meridionals, concretament a la de les Rieres de Llaberia – Vandellòs. Aquesta unitat, recull les rieres, rambles i torrents que drenen les seves aigües a la Mar Mediterrània, recollides de les vessants de la serralada prelitoral i litoral compreses entre la conca de l'Ebre i la conca del Francolí.

Aquesta xarxa hidrogràfica per les característiques orogràfiques del municipi es configura en petites subconques, la majoria de les quals pertanyen a la conca hidrogràfica de gestió de les rieres meridional, conformada per barrancs i rieres que recullen les aigües de la Serralada costanera catalana i desemboquen després de cursos relativament curts a la Mar Mediterrània. Trobem els següents cursos principals:

- **Al nord del terme** hi trobem el riu Llastres, curs que neix al nord-oest del municipi, i transcorre, en direcció oest - est, travessant els nuclis de Vandellòs, Masboquera i Masriudoms fins a la urbanització de Planes del Rei, al terme municipal de Pratdip, on s'uneix amb el barranc de la Dòvia, per desembocar finalment al mar, en un traçat sinuós, a la punta del riu, al nucli de l'Hospitalet de l'Infant, on ha estat canalitzat. En aquest últim tram, el riu esdevé, el límit municipal entre Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant i Mont-roig del Camp. Aquest curs rep les aigües provinents del Coll de Fatxes, del Motarro, de les vessants occidentals i meridionals de la Serra de Santa Marina, dels barrancs que s'obren al nord del Graus de Vandellòs i de les Obagues de Castelló, i dels barrancs més orientals de Los Guixars.

El curs d'aigua és més o menys constant en la part alta del riu, fins a les Planes, on l'aigua es filtra al subsòl. A partir d'aquí i fins a la seva desembocadura no hi circula aigua permanentment, tot i que durant l'època de pluges pot arribar a circular un cabal important per la seva llera.

Figura 0.1 Pas i desembocadura del Llastres a l'Hospitalet de l'Infant

Font: lavola

- **Al quadrant oest**, trobem la conca del torrent del Pi. Aquesta conca inclou tot un entramat de barrancs del terme municipal de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant, de Tivissa i de l'Ametlla de Mar. De fet, la rambla canvia de nom depenent del tram de torrent en que ens localitzem. Així doncs, el barranc dels Taixos, a la capçalera, passa a anomenar-se barranc d'Abellar i de Senén a Tivissa, i, finalment, torrent del Pi a l'Ametlla de Mar.

L'àrea inclosa a Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant forma part de la capçalera de la conca. Al Barranc del Taixos drenen les aigües de les vessants meridionals del Graus de Vandellòs i les estribacions occidentals de les Moles del Taix. Recull l'aigua escolada pel barranc Fondo i Povet, i transcorre en direcció nord-est - sud-oest i amb forta pendent, cap al terme municipal de Tivissa. Al pas per aquest municipi, on es denomina barranc de Senén, incorpora les aigües del torrent d'Escaldabecs i varia la seva direcció cap al Sud. Ja en el municipi de l'Ametlla Mar, transcorre en direcció sud-est i de forma sinuosa per desembocar a la cala del Torrent del Pi.

- Per últim **en el sector central del front litoral** del municipi, trobem un seguit de conques paral·leles que recullen les aigües de les vessants meridionals del sistema Prelitoral, concretament, del Massís de Vandellòs. Es tracta de conques de petita superfície però amb fortes pendents a les capçaleres i amb una pendent mitjana elevada que pot arribar fins al 15%. L'orografia d'aquestes conques obliga a salvar desnivells de fins 725 m, com és el cas del barranc de Lleriola i el barranc de Llèria. La geomorfologia d'aquests barrancs, amb marges marcadament verticals i estructura sinusoidal, són el resultat de processos actius d'erosió produïts per les precipitacions anteriorment descrites i per fenòmens kàrstics de dissolució del substrat calcari que caracteritza la geologia del territori. Aquests barrancs, amb sortida directa al mar, en el seu curs pel nucli urbà de l'Hospitalet de l'Infant presenten una configuració que altera el seu traçat natural mitjançant elements d'artificialització dels seus cursos. En alguns casos, com el del Barranc de la Porrassa, s'hi aporten aigües de recollida de les aigües pluvials.

Figura 0.2 Desembocadura del barranc de la Porrassa cobert per vial d'accés a vivendes

Font: lavola

Figura 0.3 Barranc de la Porrassa al terme de l'Hospitalet de l'Infant

Font: lavola

Als efectes de coordinar la regulació dels sòls qualificats de sistema hidrogràfic, aquest Pla incorpora els criteris respecte la delimitació d'espais i usos que afecten l'àrea associada a aquest sistema hidrogràfic i el seu entorn, tot definint la zona fluvial, el sistema hídic i la zona inundable en episodis extraordinaris en els que s'han d'aplicar les limitacions previstes en la legislació sectorial.

A la Normativa Urbanística es fixen les següents condicions d'ordenació, ús i protecció:

1. L'únic ús admès, al marge del seu destí natural, és el propi de l'espai lliure. Els espais adscrits a aquest sistema no són edificables, excepció feta de les instal·lacions al servei del propi sistema.
2. Es prohibeixen expressament els moviments de terres i les desforestacions de lleres. Amb caràcter general es garantirà la conservació de la vegetació autòctona de ribera en els torrents i rieres, així com les seves condicions per la seva regeneració i millora.
3. Les Administracions públiques competents per raó de la matèria, establiran les mesures d'intervenció adequades per a la realització dels projectes de sanejament i, si s'escau, de canalització de rieres seguint els objectius i les funcions de regeneració i recuperació dels traçats naturals. És competència de l'Agència Catalana de l'Aigua l'atorgament de les autoritzacions i/o concessions administratives per l'ús de l'aigua, l'autorització i/o l'informe i la imposició dels límits dels abocaments d'aigües residuals al medi, d'acord amb els procediments administratius establerts al Reglament del Domini Públic Hidràulic, aprovat per reial decret 849/1986, d'11 d'abril, i la llei 3/1998, de 27 de febrer, de la intervenció integral de l'Administració ambiental, respectivament.
4. Les normes de protecció dels sistema hidrogràfic inclouen l'àmbit de la franja de la zona de policia que determina la vigent Llei d'Aigües (Real Decret Legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, pel que s'aprova el text refós de la Llei d'aigües), de 100 metres a cada costat de les lleres públiques en tot l'àmbit del terme municipal, zona en la qual qualsevol alteració del relleu del terreny o nova construcció estarà condicionada a l'autorització

administrativa de l'Agència Catalana de l'Aigua sempre i quan el planejament derivat urbanístic no hagi sigut informat prèviament i incorporat les prescripcions formulades per l'ACA.

5. En el desenvolupament dels sectors PMU i dels àmbits de gestió PAU de sòl urbà, afectats per cursos fluvials i en els casos que ho requereixi l'ACA, caldrà que es presenti un estudi d'inundabilitat hidrològic-hidràulic a escala 1/000 o de superior definició. L'estudi haurà de ser en règim gradualment variat (programa HEC-RAS o similar), sempre que es tracti de lleres importants i que un estudi més senzill no sigui suficient, a criteri del cap de la Unitat Territorial de l'ACA. Simultàniament, aquest estudi pot ser utilitzat per determinar els perills associats a la inundabilitat en l'àmbit urbà i per definir el pla d'emergències en cas d'avingudes.

Tenint en compte que les lleres aigües avall del municipi poden no ser capaces d'absorbir l'increment de cabals d'aigües pluvials, l'interessat ha d'analitzar les possibilitats de construir basses de laminació per tal d'atenuar els efectes sobre els predis aigües avall.

Pel que fa als plans parcials urbanístics hauran d'incloure un estudi d'inundabilitat que delimiti les àrees corresponents a la zona fluvial, el sistema hídic i la zona inundable en episodis extraordinaris. La redacció d'aquest document s'haurà de realitzar segons les prescripcions incloses en la Guia Tècnica "Recomanacions tècniques per als estudis d'inundabilitat d'àmbit local (ACA, març de 2003).

El domini públic no computa a efectes de repartiment de càrregues i beneficis, per la qual cosa caldrà descomptar-lo a efectes dels càlculs.

Al voltant de les rieres no es podrà modificar el relleu del terreny ni construir en les zones inundables determinades pel Q100. L'ordenació interior de l'àmbit s'hi haurà d'adaptar, en el pla derivat, d'acord al que preveu l'article 6è del RDPH.

6. Pel cas de conques de menys de 0,50 Km² i pendent longitudinal de l'eix de drenatge superior al 10,00%, es defineix normativament la franja de protecció de sistema natural de drenatge com la superfície ocupada pels terrenys sobreelevats menys de 3,00 respecte de l'eix del curs d'aigua, que restaran sense ocupar amb qualsevol tipus de

construcció i sense alteracions del relleu natural.

7. Els projectes constructius de tots els nous ponts, passos o obres de fàbrica que es projectin sobre la llera de qualsevol curs d'aigua hauran d'incloure el dimensionament pel cabal Q500 (amb les dimensions mínimes establertes al document de "Recomanacions tècniques per al disseny d'infraestructures que interfereixen amb l'espai fluvial" de juny de 2006 de l'Agència Catalana de l'Aigua) o el que l'ens competent determini.

8. Les característiques i la ubicació dels tancaments de les parcel·les que limiten amb els espais adscrits a aquest sistema es regularà per la normativa sectorial vigent i per les Ordenances municipals.

També i en el Volum XII que es divideix en deu subvolums s'incorpora un Annex justificatiu de zones inundables contigües a rieres afectades en sòl urbà o urbanitzable.

CAPÍTOL X. EL SISTEMA COSTANER (clau SC)

1.- Definició i funcions

El sistema costaner comprèn els béns de domini públic marítim terrestre inclosos als articles 3,4 i 5 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de Costes.

El front costaner de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant de llevant a ponent ha estat motiu de reflexió i regulació pel Pla director urbanístic del Sistema Costaner com ja es comenta abastament en els documents ambientals.

En aquest front, a més, hi trobem espais d'interès natural i un seguit de platges de gran interès paisatgístic. El sistema comença a la platja de la Punta del Riu a la desembocadura del Llastres i després de superar la presència del port esportiu trobem la gran platja de l'Arenal que s'estén fins el barranc de Cala d'Oques. Més a ponent i en una posició central hi trobem la platja del Torn i un sistema de cales fins a Cala Jostell.

A continuació el territori costaner es veu interromput per la presència dels sòls destinats a producció d'energia elèctrica, tant els de la Central Nuclear Vandellòs I desmantellada com els de la Central Nuclear Vandellòs II i els de reserva.

Finalment des d'aquest territori nuclear fins el barranc del Cap de Terme que limita amb el terme municipal de l'Atmetlla de Mar hi trobem l'extensa platja de l'Almadrava.

2.- Règim general

1. El sistema costaner es regeix sens perjudici de les determinacions previstes per aquest POUM i pel planejament derivat, per allò que disposa la legislació sectorial sobre costes.
2. L'ocupació del domini públic marítim-terrestre només es podrà permetre per aquelles activitats i instal·lacions que, per la seva naturalesa, no puguin tenir cap altra ubicació, i d'acord amb les determinacions del capítol primer del Títol III de la Llei de Costes, sens perjudici de les situacions transitòries també regulades per l'esmentada Llei.

3. Per a ordenar el sistema costaner en desenvolupament de les determinacions del POUM, es formularan un -o si s'escau- diversos plans especials que, a més a més de les condicions establertes a la legislació de costes, hauran de tenir en compte les determinacions urbanístiques aplicables, especialment pel que fa a les condicions de les edificacions i dels usos i als condicionaments derivats del règim del sòls integrats en les zones limítrofes.

Els plans especials d'ordenació de les platges i espais costaners determinaran la posició i les característiques dels serveis necessaris (vestidors, casetes de salvament, dutxes, papereres, ...) així com la localització de les zones d'aparcament i, en el seu cas, dels vials o passeig d'accés. Les edificacions seran sempre d'una sola planta.

Sens perjudici de la intervenció d'altres administracions competents en matèria del domini públic o de l'ordenació del litoral, qualsevol instal·lació, obra, ús de nova construcció o implantació, o reforma o canvi realitzat o localitzat a la zona marítimo-terrestre i platges està sempre subjecte a la llicència municipal per a constatar l'adequació a les condicions de l'ordenació urbanística aplicable, per bé que, d'acord amb allò que estableix la disposició addicional cinquena, apartat segon, de la Llei de Costes, l'eficàcia de les llicències municipals d'obres que incideixen en aquesta zona queda posposada fins l'obtenció de l'autorització del Departament de Política Territorial i Obres Públiques.

4. La servitud de protecció recau sobre una franja de 100 o 20 metres d'amplada mesurada terra endins des del límit interior de la ribera de mar, en funció d'allò establert a l'article 23 i a la disposició transitòria tercera de la Llei de Costes.

A part, hi ha la zona de servitud de trànsit del domini públic marítimo-terrestre definida a l'art. 27 de la Llei de Costes, i recau sobre una franja de 6 metres d'ample mesurada terra endins des del límit interior de la ribera del mar. Aquesta franja, en el cas que no estigui grafiada específicament als plànols normatius com a passeig marítim, tindrà la consideració de xarxa de camins rurals, atès que ha de restar permanentment expedita per al pas per a vianants.

CAPÍTOL XI. EL SISTEMA D'ESP AIS LLIURES I ZONES VERDES (clau SV)

1. Definició

El sistema d'espais lliures de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant inclou aquells sòls que, localitzats estratègicament en les diferents àrees del municipi, permeten donar continuïtat des de la xarxa d'espais naturals, forestals, agrícoles fins a les zones verdes urbanes interrelacionades a través de l'ordenació d'eixos cívics, itineraris paisatgístics i recorreguts de vianants.

El sistema d'espais lliures ordena els espais de lleure i esbarjo dels ciutadans, alhora que és determinant en la imatge final del poble. El constitueixen els parcs, jardins, zones verdes i espais lliures públics, i el Pla d'Ordenació Urbanística Municipal els assenyala en els diferents règims de sòl.

Com espais lliures d'alta significació urbana cal destacar a Vandellòs el turó del Castell, a l'Hospitalet de l'Infant l'espai lliure del poblat Hifrensa, el parc lineal paral·lel al riu Llastres des del polígon les Tàpies fins la Punta del Riu, així com els espais lliures lineals que estructura el passeig Marítim fins Cala d'Oques, entre ells la pineda de la Cova del Gat que en aquest POUM es proposa protegir.

De fet, el sistema d'espais lliures es completa amb altres espais més petits, com ara les places històriques i de nova creació i els altres espais parc creats en aquest POUM, entre els quals destaca el gran parc de ponent a l'Hospitalet de l'Infant.

Aquest rosari o sistema d'espais lliures constitueix una xarxa independent que representa un connector mediambiental que com en molt pocs indrets pot gaudir el vianant, i és un gran atribut cara a la millora de la qualitat de vida de la ciutadania. Però, a més, en el municipi que ens ocupa hi ha una gran riquesa en el sòl no urbanitzable amb una gran superfície propietat de l'Ajuntament que constitueix un bon complement en l'acció del gaudi de l'espai lliure del ciutadà.

2. Finalitats i funcions

1. Els espais lliures de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant tenen les següents finalitats:
 - Espais d'estada i esbarjo pròxims als llocs de residència.
 - Espais dotats de significació ciutadana per a passeig, trobades o actes cívics.
 - Espais equipats per a fires i activitats afins.
 - Dotar al medi urbà d'arbrat i vegetació.
 - Preservar els elements morfològics, paisatgístics, naturals i funcionals del terme municipal.
 - Protegir determinats elements dels sistemes generals.
 - Constituir la xarxa d'espais urbans i periurbans que connecten els teixits construïts amb els elements naturals que configuren l'entorn exterior.
 - Enriquir la biodiversitat de l'ecosistema urbà i natural del municipi.

2. El sistema d'espais lliures definits en el present Pla d'Ordenació Urbanística Municipal, garanteix les següents funcions:
 - a) **Funció ambiental:**

Com a espais oberts estratègics dins dels continus urbanitzats, aquests espais, definits pels seus valors ambientals i paisatgístics garanteixen a diferents nivells (municipal, comarcal i metropolità) la vinculació entre els corredors ecològics del territori. Per elles mateixes, les valls de riera contenen habitants molt amenaçats i la seva protecció és necessària per a la conservació de la biodiversitat.

 - b) **Funció cultural:**

Definida pel caràcter de patrimoni històric i pedagògic respecte a la intervenció de l'home en la transformació i la utilització dels recursos naturals, la investigació tecnològica per a la millora d'aquests recursos i la intervenció urbanística per la determinació de la imatge final de la ciutat i del seu entorn rural.

 - c) **Funció d'esplai i lleure:**

Definida pels elements de relació social i d'utilització d'aquests sòls per part dels ciutadans com a espais d'esplai, lleure i expansió.

3. Les diferents Administracions Públiques intervindran activament per tal de preservar, regenerar i promocionar aquests espais i garantir les seves funcions.

3. Quantificació

Els sòls destinats a aquest sistema són dibuixats en els plànols d'ordenació i la superfície global, és de 66,31 Ha.

4. Compliment de l'article 58.1f del Decret Legislatiu 1/2010.

El sistema general d'espais lliures ha de contenir parcs urbans públics, en proporció no inferior a 20 m² de per cada 100 m² de sostre admès pel planejament per a ús residencial no inclòs en cap sector de planejament urbanístic.

Interpretat d'aquesta manera, el sostre residencial admès pel Pla d'Ordenació Urbanística Municipal és:

Capacitat del POUM	967.049,38 m ² st
Sostre del POUM incorporat a sectors i instruments de gestió de planejament.	412.349,38 m ² st
TOTAL sostre no inclòs en sectors de planejament	554.700 m ² st

L'aplicació del requeriment és $554.700 \text{ m}^2 \text{ sostre } 20/100 = 110.940 \text{ m}^2 = 11,094 \text{ ha}$

El Pla d'Ordenació qualifica com a espais lliures públics és 66,31 ha, de les quals no estan incloses en cap sector de planejament urbanístic ni instrument de gestió 25,77 ha, donant així compliment a les exigències legals (vegeu quadre resum Q1).

La resta de sostre residencial inclòs en els sectors de planejament o instrument de gestió que se situa en 412.349,38m²st generarien una necessitat de 8,25 ha, cinc vegades inferior a les 40,53 ha que, com a mínim el POUM fixa que han d'aportar els sectors de planejament urbanístic o instruments de gestió.

Superfície total aproximada computable d'espais lliures: 66,31 ha.

CAPÍTOL XII. EL SISTEMA D'EQUIPAMENTS (clau SE)

1. Les reserves de sòl destinat als equipaments. Els estàndards per a la seva ubicació i el seu dimensionat.

1.1 Introducció

El planejament ha de preveure i establir una determinada proporció de sòl o sostre destinada a la satisfacció adequada de les necessitats de la col·lectivitat. Aquestes necessitats de servei són l'expressió d'una demanda de la població potencial (l'actual més la futura) que el planejament hagi estimat per al municipi.

Les reserves de sòl o sostre que farà el Planejament hauran doncs de ser objecte d'un correcte dimensionat i d'una adequada distribució espacial i localització. El dimensionat de les necessitats per el que fa a determinats tipus de dotacions ens ve fixat amb caràcter vinculant per la legislació vigent (Llei d'Urbanisme i Reglament de Planejament, Ordres Ministerials, Decrets de la Generalitat de Catalunya, etc...)

El problema del dimensionat de les necessitats està íntimament relacionat amb el concepte d'estàndard. L'estàndard s'entén com a una relació numèrica que expressa l'obtenció d'unes finalitats (satisfacció de necessitats col·lectives) d'una manera objectiva (valors) en relació a una població servida. Els estàndards ens serviran, doncs, tant per evaluar l'actual nivell de Servei com per a dimensionar les necessitats previstes.

Ens referirem al que la Llei defineix com a sistemes urbanístics generals si el seu nivell de servei és d'àmbit municipal o supramunicipal, i als sistemes urbanístics locals si el seu nivell de serveis és la d'un sector de sòl urbanitzable delimitat o el conjunt de sòl urbà (art. 34 del Text refós de la Llei d'urbanisme).

D'altra banda la localització concreta (a més de tenir molt en compte els aspectes que condicionaran la seva obtenció -econòmics i de gestió- i el paper estructurant del teixit que hauran d'assumir) vindrà donada especialment en funció del nivell de servei de la mateixa dotació pel que fa a l'accessibilitat i a la distància.

El concepte d'estàndard s'ofereix a títol orientatiu de les decisions del planejament i, en la mesura en que representen quantitats òptimes poden ser reelaborades i reconsiderades en cada cas en funció de la multiplicitat de factors que el planejament introdueixi.

1.2 Criteris i objectius d'ubicació

Per tal d'establir el nivell de servei adequat de l'equipament en relació a la població s'han de tenir en compte els dos conceptes següents:

- Radi d'aglomeració o contigüitat:

Distància màxima a que dos o més municipis, barris o districtes poden ser situats relativament per a poder ser considerats com una única unitat de població que justifiqui o doni suport a un determinat equipament.

Aquest concepte permet superar l'artificiositat dels límits administratius, tenint en compte que un barri o fins i tot un municipi no constitueixen categories aïllades sense integració en una comarca o altres entitats territorials i que el valor de les necessitats es produeix dins d'aquest marc més general pel que fa referència a determinats tipus d'equipaments.

Els radis d'aglomeració del quadre es donen a títol indicatiu i sembla clar que s'haurien de justificar en cada cas en funció de les variables que intervenen en la seva definició, com poden ser els accidents físics, l'accessibilitat, la distribució espacial de la població, etc...

- Radi de Servei:

Distància màxima que es pot recórrer per a tenir accés a l'equipament, és a dir la distància que determina l'entorn de població servida.

Ultrapassar el radi límit comportaria la insatisfacció de les necessitats per un excessiu allunyament físic de l'equipament respecte dels que l'han d'utilitzar.

El quadre següent resumeix indicativament aquests radis en referència als diferents subtipus d'equipaments considerats.

RADI D'AGLOMERACIÓ I DE SERVEI DELS EQUIPAMENTS

EQUIPAMENTS	radis d'aglomeració en m		radis de servei en m		límit
			òptim	mitjà	
1. EDUCATIUS					
Llar d'infants i parvulari	2.000	(D)	250	500	1.000
Primària	2.000	(D)	250	500	1.000
ESO i Batxillerat	7.000	(M)	1.000	3.000	6.000
Cicles Formatius i Programes de garantia social	7.000	(M)	1.000	3.000	6.000
Especial (Centres Específics)	D.M.	(ASM)	2.000	5.000	10.000
2. SANITARI-ASSISTENCIALS					
El Departament de Sanitat i Assistència Social de la Generalitat de Catalunya, per Decret del 7 de gener del 1980 va proposar una organització territorial concreta per aquest tipus de dotació. El mapa Sanitari definitivament aprovat localitza tots i cadascun dels diferents equipaments sanitaris.					
Actualment el Departament de Sanitat i Seguretat Social de la Generalitat de Catalunya i dins del Departament, el Servei Català de la Salut estableix per Regions Sanitàries els estudis de les demandes i prospeccions de futur així com la resta de les determinacions.					
3. ASSOCIATIU-CULTURALS					
Centre Cultural i Social	2.000	(M)	250	500	1.000
Biblioteca-Museu	2.000	(M)	250	500	1.000
Centre d'assemblees	D.M.	(ASM)	5.000	10.000	20.000
Llar d'avis	2.000	(D)	250	500	1.000
4. ESPORTIUS					
Futbol	2.000	(D)	500	1.000	2.000
Polisportiu descobert	2.000	(D)	500	1.000	2.000
Frontó-Piscina	7.000	(M)	500	1.000	2.000
Piscina d'ensenyament - Gimnàs	7.000	(M)	1.000	3.000	6.000
Polisportiu cobert	D.M.	(ASM)	1.000	3.000	6.000
Altres esports	D.M.	(ASM)	2.000	5.000	10.000
5. ALTRES					
Administratiu a)	7.000	(M)	1.000	3.000	6.000
Abocadors	D.M.	(ASM)	5.000	10.000	25.000
Abastament	variable				
Cementiris	7.000	(M)	1.000	3.000	6.000
Culte Religios	2.000	(M)	500	1.000	2.000
Administratiu b)	D.M.	(ASM)	2.000	5.000	10.000
(D)	Districte				
(M)	Municipi				
(ASM)	Àmbit Supramunicipal				
(DM)	Distància màxima entre les dues zones més allunyades de l'àmbit (generalment "comarcal")				

1.3 El concepte d'Estàndard

1.3.1 Criteris utilitzats

Per tal de calcular les necessitats i els dèficits i preveure el nou sòl a reservar analitzant els diferents tipus d'equipaments s'utilitzen els anomenats estàndards.

S'entenen com a estàndards les unitats que precisa cada usuari potencial de l'equipament. Per exemple: m² de sòl per nen a escolaritzar o núm de llits per habitant.

En certs casos, el correcte funcionament de la dotació fa que només es pugui preveure aquest a partir d'un cert llindar de població servida (cas d'un hospital general). En altres casos, certs equipaments han d'existir sempre en un determinat àmbit (districte, municipi,...) i àdhuc han de tenir un tamany mínim.

Per a l'elecció de l'estàndard corresponent a cada tipus o subtipus de dotació caldrà doncs considerar fonamentalment els següents conceptes:

1. El sector de població que precisa cada dotació:

Es fa distinció entre la demanda potencial (percentatge de la població susceptible d'utilitzar l'equipament) i la demanda efectiva (percentatge de la demanda potencial realment usuària de l'equipament). Per exemple: percentatge de població total escolaritzable en Instituts d'Ensenyament Secundari IES, pel que fa a Batxillerat (demanda potencial) i el percentatge d'aquesta (50%) que realment s'estima amb aquest tipus d'escolarització.

2. La població servida per cada equipament (en funció de la capacitat funcional d'aquesta i de la seva freqüència d'utilització). Per exemple un centre de salut pot servir a una població compresa entre 4.000 i 25.000 habitants en funció del seu nivell de complexitat.

3. El tamany de l'equipament:

S'expressa en termes de m² de sòl necessari per a l'instal.lació. En certs casos es distingeix entre tamany "òptim". L'anàlisi següent fa referència sempre als tamany "optimitzats".

Donat que aquest concepte està intimament lligat a la tipologia i a les condicions de la pròpia instal.lació s'estima per a certs casos (particularment les dotacions escolars), la pauta de relació "índex d'edificabilitat" - "percentatge d'ocupació del terreny"- -"tamany del terreny"- que representa aquesta optimització o el mínim crític per a la dotació corresponent.

El tamany "òptim" hauria de ser en qualsevol cas predominantment operatiu, podent-se admetre només en certes situacions justificades la consideració de tamany inferior al "òptim" (cas de sistemes - locals o generals en sòl urbà amb molta densificació o particulars condicions de l'edificació...)

1.3.2 Classificació

Per a l'anàlisi dels equipaments s'ha establert la següent classificació que recull els diferents tipus i subtipus agrupats segons criteris funcionals, físics i legals:

EQUIPAMENTS COMUNITARIS (clau SE)

SE 0	Reserva d'equipament
SE 1	Educatiu
SE 2	Sanitari-assistencial
SE 3	Associatiu - cultural
SE 4	Esportiu - lleure
SE 5	Administratiu
SE 6	Equipament per a serveis urbans
SE 7	Mercats i abastament
SE 8	Cementiri
SE 8T	Tanatori
SE 9	Religiós
SE*	Equipament de titularitat privada

2. Característiques dels equipaments.

2.1 Els equipaments educatius

La legislació vinculant per a aquest tipus d'equipaments és la vigent a cada moment:

2.1.1, 2.1.2, 2.1.3 Ensenyament Preescolar, Primària, ESO i Batxillerat.

La determinació dels estàndards en aquest subtipus es fa en funció del grau d'escolarització previst en la LLei Orgànica d'Ordenació General del Sistema Educatiu en cada cas. Les demandes potencial i efectiva considerades es consignen estimativament en el quadre annex.

La consideració del programa de necessitats dels diferents centres convenientment contrastat amb els tamanyos de diversos projectes reals han permès la determinació de les necessitats de sostre construït de les diverses instal·lacions.

El tamany òptim (m^2 sòl) ha estat fixat amb els següents criteris generals respecte de les condicions de l'edificació i les tipologies:

- Ocupació del sòl per l'edificació: 25%
- Índex d'edificabilitat: variable entre 0,5 i 0,61
 m^2 sostre/ m^2 sòl
- Altura de l'edificació: PB + 2PP
(excepte preescolar PB + 1PP)

El Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya admet 25 alumnes/aula per l'ensenyament primari i pels pàrvuls, i 30/35 places/aula per ESO i Batxillerat.

2.1.4 Cicles Formatius.

Els criteris per a la fixació dels estàndards han estat els mateixos que en el cas de 1.1, 1.2 i 1.3. En la determinació de la superfície de sostre de cada tipus de centre s'ha considerat en referència a l'àrea de docència específica o de tallers i val a dir que es variable, tot depenent del tipus específic d'ensenyament.

2.1.5 Programes de garantia social.

Aquesta modalitat educativa, tot i que està reconeguda per la pròpia LOGSE, es realitza normalment fora dels Instituts d'Ensenyament Secundari IES.

2.1.6 Ensenyament especial.

En aquest cas es té en compte el Pla Nacional d'Educació Especial.

Es preveu en consideració per aquest tipus d'ensenyament, les dues vessants assenyalades pel P.N.E.E.

- L'ensenyament especial en serveis ordinaris, que pot tenir lloc en els mateixos centres de CEIP, sigui en aula ordinària o en aula especial com a servei de recolzament.
- L'ensenyament especial en centres específics.

És considera que només el 30% del total de places a preveure per aquest tipus d'ensenyament hauran de ser ubicades en centres específics. El 70% restant es té de preveure en règim ordinari, és a dir, en aules d'un CEIP directament o en aules especials integrades a raó d'una aula per cada 8. Aquesta consideració s'ha de tenir molt en compte, sobre tot en aquest últim

cas als efectes de sobredimensionar els estàndards adoptats pels centres de CEIP.

Els centres específics es disposen en mòduls de 100, 200 i 300 places subdividits en unitat operatives de 4 aules.

La proporció adoptada d'alumnes per aula i professor ha estat la de 13 alumnes. Aquesta pauta flexible està en funció dels tipus de seccions predominants al centre concret (paralítics cerebrals, autisme, deficiència mental, profunds, formació professional,...).

Es pot considerar que un àmbit de població de 250.000 hab. precisa en termes generals al voltant de 400 places en centres específics d'ensenyament especial.

2.1.7 Ensenyament superior

Aquest nivell inclou tots els estudis definits per la Llei General d'Educació vigent. Encara que el previsible canvi de marc legal i la difícil previsió de l'evolució de la taxa d'escolaritat superior, en aquests moments fan molt problemàtica la fixació d'una demanda efectiva per aquests subtipus d'ensenyament, es poden considerar les següents dades:

- demanda potencial: grup d'edat 18 anys fins a 25
- demanda efectiva: un 35%

L'estàndard, en m² sòl/alumne pot variar des de 10 m² sòl/alumne (inserció en casc urbà) fins a 100 m² sòl/alumne (ubicació en terrenys específics amb "campus").

**Q. 1 EQUIPAMENTS EDUCATIUS:
EL SECTOR DE POBLACIÓ QUE LES PRECISA:
DEMANDA POTENCIAL I EFECTIVA.**

	demanda potencial	demanda efectiva	observacions
1.1 ENSENYAMENT PREESCOLAR	GRUP D'EDAT DE fins a 5 anys	65 per 100	
1.2 PRIMÀRIA	GRUP D'EDAT DE 6 a 11 anys	100 per 100	L'escolarització és obligatòria en aquesta etapa.
1.3 ESO	GRUP D'EDAT DE 12 a 15 anys	100 per 100	L'escolarització és obligatòria en aquesta etapa.
1.4 BATXILLERAT	GRUP D'EDAT DE 16 a 17 anys	50 per 100*	
1.5 ENSENYAMENT PROFESSIONAL (cicles formatius)	GRUP D'EDAT DE 16 a 17 anys	30 per 100*	
1.6 PROGRAMES DE GARANTIA SOCIAL	GRUP D'EDAT DE 16 a 17 anys	10 per 100*	
1.7 ENSENYAMENT ESPECIAL	GRUP D'EDAT DE 0 a 5 anys 6 a 14 anys 15 a 18 anys	2,27 per 100 2,77 per 100 2,27 per 100	S'estima que només el 30% del total de places a preveure-ho seran en centres específics d'ensenyament especial.
1.8 ENSENYAMENT SUPERIOR	GRUP D'EDAT DE 18 a 25 anys	35 per 100*	

* dades estimades

Q.2 EQUIPAMENTS EDUCATIUS:

	nº d'alumnes per ut.	estàndard adoptat (m²sòl/alumne)
1.1 ENSENYAMENT PREESCOLAR	de 0 a 1 anys (8) de 1 a 2 anys (13) de 2 a 3 anys (20) de 3 a 5 anys (25)	10
1.2 PRIMÀRIA	(25)	13
1.3 ESO	(30)	14
1.4 BATXILLERAT	(35)	14
1.5 ENSENYAMENT PROFESSIONAL	variable	16
1.6 CICLES FORMATIUS	variable	16

2.2 Els equipaments Sanitari-Assistencials

El departament de Sanitat i Assistència Social de la Generalitat de Catalunya va establir l'anomenat "Mapa Sanitari de Catalunya" l'any 1981-82 que constitueix una proposta integral per a l'Ordenació Sanitària. Aquest document que comporta un model d'organització territorial, així com una assignació de nivells assistencials desitjables, municipi per municipi, constitueix doncs referència obligada d'aquest tipus de dotacions.

L'Organització Territorial es basa en l'ensenyament "d'àrees de salut" com a unitats bàsiques de gestió, dintre de les quals el planejament haurà de delimitar a efectes assistencials unes subàrees anomenades "sectors". Els sectors, comprendran àmbits de població servida situats entre un mínim de 4.000 habitants (medi rural) i un màxim de 100.000 habitants.

Els criteris d'accessibilitat als centres ubicats dintre del sector condiciona la delimitació d'aquest i s'estableix en un màxim de 30 minuts en automòbil.

Es distingeix entre "assistència primària" (primer nivell d'assistència a la població, prop d'on viu el ciutadà) i "assistència hospitalària i d'especialitats" (internament, consulta externa i serveis complementaris) i residències de vells (no malalts ni impossibilitats).

Els estàndards globals (en termes de nombre de llits per cada mil habitants) per "l'assistència hospitalària i d'especialitats" són els següents:

- Llits de malalts aguts: 1,96 llits/1.000 habitants
(hospitals generals i centres especialitzats)
- Llits de malalts crònics: 1,31 llit/1.000 habitants
(hospitals geriàtrics i d'estància prolongada)
- Llits de malalts psiquiàtrics: 1,39 llits/1.000 habitants
(hospitals psiquiàtrics)

- hospital de dia: 0,20 llits/1.000 habitants

El quadre següent expressa els estàndards, la població servida i els criteris de capacitat dels centres d'assistència primària i d'assistència hospitalària i d'especialitats:

QUADRE Q3

2.2.1 EQUIPAMENTS D'ASSISTÈNCIA PRIMÀRIA.

	àmbit de servei (habitants)		estàndard (m ² sostre o m ² sòl/ut)	observacions
	mínim	màxim		
2.1.1 Consultori	---	4.000	200 m ² st/ut.	no precisa sòl exclusiu
2.1.2 Centre de Salut.	4.000	25.000	800 m ² st/ut. 1.000 m ² st/ut. 1.200 m ² st/ut	h<10.000 hab. 10.000<h<15000 hab. h>15.000 hab.

QUADRE Q4

2.2.2 EQUIPAMENTS D'ASSISTÈNCIA HOSPITALÀRIA I ESPECIALITATS

	àmbit de servei (hab)	estàndard m ² sòl/llit	capacitat del centre (núm. de llits)		
			mínim	óptim	màxim
2.2.1 Hospital General nivell 1	variable (*)	100 m ² s/llit	100	200	500
2.2.2 Hospital General nivell 2	variable (*)	100 m ² s/llit	100	200	500
2.2.3 Hospital General nivell 3	variable (*)	150 m ² s/llit	100	200	500
2.2.4 Hospital d'especialitats (geriatria i altres)	variable (*)	150 m ² s/llit	variable en funció de l'especialitat.		

(*) el mínim funcional d'un hospital per aguts és de 20.000 habitants.

2.2.3 Habitatges tutelats, Centres de dia, Serveis de llar - Residència i serveis de Residència Assistida.

Per aquesta dotació assistencial s'adopten els següents criteris:

- Demanda potencial: grup d'edat de més de 65 anys.
- Demanda efectiva: 7%

L'estàndard adoptat és de 30 i 40 m² de sostre per llit en quant a equipaments assistencials (incloent-hi cambres, espais de relació, serveis i espais lliures exteriors).

Les diferents dotacions i tipus d'atenció són com segueix:

- Equips d'Atenció Primària
- Centres especialitzats
- Planificació familiar - Atenció a la dona
- Salut laboral
- Servei d'urgències

La tendència pel que fa a la demanda efectiva serà creixent tenint en compte les dades estadístiques d'augment en població estrangera.

El Pla Gerontològic Nacional recomana arribar fins a un 7% pel que fa a la dotació assistencial pública.

També hem de tenir en compte que de totes les places d'atenció a la Gent Gran a Catalunya que deuen ser unes 50.000 persones, Benestar Social s'en fa càrrec aproximadament fins un 40%. La resta pertany al sector privat que cal entendre'l o bé d'iniciativa social o mercantil.

2.3 Equipaments Associatiu-Culturals

L'estàndard utilitzat per aquest tipus d'equipaments permet que es puguin albergar varis conjuntament sota el mateix sostre donada la versatilitat de llurs programes funcionals.

Els següents estàndards són indicatius i individualitzats i corresponen als programes funcionals ressenyats. La previsió conjunta de diversos subtipus en el mateix centre (per exemple en un centre social o en un centre d'assemblees) implica que només s'haurà de considerar independentment els estàndards d'aquells subtipus que no figuren en el programa conjunt a l'hora de l'estimació de l'estàndard global per aquest tipus d'equipaments associatiu-culturals.

Els estàndards globals adoptats per aquests equipaments associatiu-culturals assenyalats en el quadre Q5 es troben en qualsevol cas per sobre de les exigències previstes pel Reglament de Planejament per a sistemes locals en sòl urbanitzable, única referència legal existent.

Per a aquest còmput comparatiu, juntament amb els equipaments associatiu-culturals s'han tingut en compte les sanitari-assistencials i les públic-administratives corresponents a cada llinar de població considerat, ja que la reserva d'equipament social a la qual fa referència el Reglament de Planejament en relació als plans parcials residencials, contempla també aquestes modalitats.

QUADRE Q5

població potencial (h=n ⁰ habitants potencials)	estàndard global (m ² st/hab)	determinacions del R.P.LI.S. (m ² st/hab)
h < 1.000	1,76	0,31
1.000 < h < 2.000	1,76 - 1,12	0,75
2.000 < h < 4.000	1,12 - 1,08	1,00
4.000 < h < 8.000	1,54 - 1,505	1,50
8.000 < h < 20.000	1,505	1,50
h <>20.000	1,905	1,50 (#)

(#) Més els que disposi el planejament superior.

SUBTIPUS	ESTÀNDARD m ² sostre/habitant	OBSERVACIONS	PROGRAMA
3.1 Centre cultural i social	0,20	tam. mitjà 2.000 m ² sostre tam. mínim 500 m ² sostre	Biblioteca Sales múltiples (conferències, projeccions) Local exposicions
3.2 Biblioteca - Museu	0,06		
3.3 Centre d'assemblees	0,15	només per més de 100.000 hab.	Biblioteca central Museu Auditori

2.4 Els equipaments esportius - lleure

El Pla Director de les Instal·lacions i Equipaments Esportius de Catalunya PIEC, elaborat per la Secretaria General de l'Esport de la Generalitat de Catalunya, preveu els següents criteris.

2.4.1 Dimensionat dels terrenys

Les dimensions i les característiques d'edificabilitat que han de tenir els terrenys destinats a equipaments esportius depenen del tipus d'instal·lació esportiva que es preveu construir-hi i de la seva situació dins del municipi.

En aquest apartat s'analitzen els terrenys destinats a les instal·lacions esportives, però no els destinats a àrees d'activitat esportiva perquè el seu espai esportiu no és mesurable.

Respecte a les instal·lacions, cal diferenciar les que pertanyen al tipus de la xarxa bàsica dels de la resta. En quant a la situació del terreny o solar, se'n diferencien dos tipus: el que es troba dins d'una trama urbana edificada amb continuïtat que s'ha de definir com d'alineació, segons vial, i el que es troba en una situació en què el tipus edificatori és el de construcció aïllada.

Tipus d'instal·lacions de la xarxa bàsica

En el quadre Q6 següent es troben les superfícies i dimensions mínimes que han de tenir els terrenys destinats als diferents tipus d'instal·lacions que pertanyen a la xarxa bàsica. Les dades varien segons el tipus edificatori de la zona, ja sigui segons alineació de vial o en edificació aïllada.

Les dimensions mínimes dels terrenys s'han de preveure per tal que permetin la correcta orientació de la instal·lació. Les que són a l'aire lliure, han d'estar orientades nord-sud. Les dimensions mínimes segons orientació corresponen a l'amplada i llargada d'un rectangle que cal inscriure en el solar per poder ubicar correctament el recinte dels espais esportius (pista i grades en pavelló, vasos i platges en piscines cobertes, etc.). Per dimensionar els terrenys s'han considerat els diferents mòduls de la xarxa bàsica, d'acord amb les característiques establertes en el PIEC.

Quadre Q6. Dimensions mínimes dels terrenys dels tipus d'instal.lacions de la xarxa bàsica.

Tipus	Mòdul	sup. recinte espais m ²	sup. edificada m ²	ocupació edificació m ²	sup. aparcament m ²	sup. solar m ²		dimensions mín.	
						s/alineació vial	aïllada	N-S m	E-O m
POL	POL-1	610	150	150	140	1.000	1.150	35	25
	POL-2	975	150	150	150	1.400	1.550	50	30
	POL-3	1.410	150	150	160	2.000	2.150	50	35
PAV	PAV-1	750	1.000	1.000	350	1.350	3.000	25	35
	PAV-2	1.250	2.000	2.000	650	2.650	6.050	30	50
	PAV-3	1.500	2.500	2.500	950	3.350	7.600	35	50
SAL	SAL-1	200	350	350	140	450	1.050	15	20
	SAL-2	250	400	400	150	550	1.200	15	25
	SAL-3	350	500	500	160	650	1.500	20	30
CAM	CAM-1	4.560	150	150	700	7.400	8.100	100	55
	CAM-2	6.615	500	500	950	10.000	10.950	110	70
	CAM-3	8.322	550	550	1.150	12.000	13.150	120	80
PCO	PCO-1	700	1.600	1.300	550	1.750	3.950	25	40
	PCO-2	900	2.000	1.600	700	2.150	4.850	25	50
	PCO-3	1.200	2.600	2.000	900	2.650	6.050	30	50
ATL	ATI-1	5.100	150	150	800	5.600	6.400	95	60
	ATI-2	16.400	500	500	1.300	20.700	22.000	185	100
	ATI-3	17.500	550	550	1.500	21.950	23.450	190	105

Cal mantenir les reserves indicades fins i tot quan es concreten diferents tipus d'instal.lacions en un mateix complex ja que s'han de preveure espais per a futures ampliacions, zones enjardinades, camins d'accés, zones de joc per a infants i altres zones per a esbarjo.

2.4.2 Estàndards orientatius

Les reserves de sòl que calen a cada municipi per a la construcció d'instal·lacions esportives de la xarxa bàsica, han d'estar previstes en el pla d'ordenació municipal i es concretaran en els mapes d'instal·lacions esportives del municipi que han d'elaborar els respectius ajuntaments. Tanmateix, i a títol orientatiu, en aquest apartat, es proposen uns estàndards que responen a unes necessitats mitjanes dels municipis en funció del nombre d'habitants. Aquests estàndards s'han d'entendre com a provisionals i no ajustats específicament a les necessitats reals, però que poden ser útils a manca de la concreció definitiva.

En els estàndards mínims provisionals només es consideren les instal·lacions esportives que pertanyen a la xarxa bàsica. Per a la previsió de la reserva de sòl s'han tingut en compte les dades de les dimensions mínimes dels terrenys segons el tipus d'instal·lació. En tots els trams de població s'han considerat les superfícies de solar corresponent a l'edificació segons alineació de vial i les corresponents a l'edificació aïllada, per tant a cada municipi cal establir un valor comprès entre ambdós.

En els municipis de menys de 1.000 habitants, la reserva de sòl assignada correspon a la del següent tram de població, i sòls és d'aplicació en els municipis que siguin capçalera de l'àmbit territorial o tinguin assignades instal·lacions de caire supramunicipal.

Si a un municipi que pertany a un segment de població més alt li corresponen menys metres quadrats d'estàndards que el màxim d'un segment més baix, els seus metres quadrats d'estàndards han de ser, com a mínim, els d'aquell.

Quadre Q7. Estàndards orientatius per a les instal·lacions de la xarxa bàsica.

Població municipi	PTG* m ² /hab	PIEC	
		m ² /h vial	m ² /h aïllada
Menys de 1.000 habitants	---	4,50	5,00
De 1.000 a 5.000 habitants	4,00	4,50	5,00
De 5.001 a 10.000 habitants	3,50	4,00	4,50
De 10.001 a 25.000 habitants	3,50	3,50	4,00
De 25.001 a 50.000 habitants	3,00	3,00	3,50
De 50.001 a 100.000 habitants	3,00	2,50	3,00
De 100.001 a 200.000 habitants	2,00	2,00	2,50
De 200.001 a 500.000 habitants	2,00	1,50	2,00
Més de 500.000 habitants	PGM**	1,00	1,50

* PTG Pla Territorial General de Catalunya

** PGM Pla General Metropolità

A les necessitats bàsiques esportives dels municipis expressades en metres quadrats de sòl reflectits en el quadre anterior, caldria afegir-hi les necessitats específiques de cada municipi que es definiran en els Plans de la xarxa complementària. A causa de la complexitat i diversitat d'aquestes necessitats no es poden fixar uns estàndards que siguin d'aplicació general.

2.5.1 Pública-administrativa

a) de caràcter predominantment municipal.

Ajuntament (dependències i oficines, serveis auxiliars, sanitat, policia municipal, parc mòbil i serveis tècnics auxiliars)

Estafeta postal

Correus - Telègraf

F.O.P.

Jutjats municipals (en funció de l'Organització Judicial).

b) de caràcter predominantment supramunicipal.

Comissaria de Policia

Parc de bombers

Administració comarcal

Jutjats d'instrucció.

En aquest apartat es consideren compreses bàsicament les mencionades dotacions de funcions i àmbits de servei molt diferents entre si. Cal remarcar, a l'igual que passa amb els equipaments associatiu-culturals, que no precisen de sòl exclusiu, sent la majoria compatibles entre si en una mateixa edificació i inclús compatibles amb altres tipus d'equipaments (preferentment les socio-culturals mencionades) i per això, l'estàndard indicatiu es presenta necessàriament en metres quadrats de sostre per habitant potencial.

Normalment no existeix dèficit d'aquest tipus de dotacions, en especial en els casos de llinars de població servida inferiors a 20.000 habitants. El estàndard indicatiu per aquest cas serà de 0,40 m² de sostre per habitant, tenint en compte que per a menys de 5.000 habitants de població potencial es considera suficient un total de 1.000 m² de sostre construït destinat a aquests equipaments. El planejament haurà de preveure un estàndard complementari (que es podria xifrar indicativament en 0,20 m² de sostre per habitant) quan l'àmbit de població superi els 20.000 habitants. Aquest complement dotacional es valorarà fundamentalment en funció del paper comarcal de la població considerada.

2.5.2 Públic de serveis i d'abastament

Amb aquesta denominació genèrica es consideren una sèrie de dotacions que responen a diverses necessitats públiques:

2.5.2.1 Abocadors i altres instal.lacions de tractament

2.5.2.2 Mercats

2.5.2.3 Escorxadors

2.5.2.1 Abocadors i altres instal.lacions de tractament de residus sòlids urbans.

El promig de producció de desperdicis i residus sòlids de la població s'estima de 0,65 Kg/hab./dia per h < 10.000 i de 0,78 Kg/hab./dia per h >10.000

El tractament necessari dels residus sòlids urbans es pot fer amb diferents sistemes. Els més usuals són els següents:

- a) Abocadors controlats
- b) Plantes incineradores
- c) Plantes de compostatge

Dels tres sistemes, el d'abocador controlat, de cost molt reduït es rendible a partir d'una producció de 20 Tm/dia (25.000 a 30.000 hab.). Precisa d'una més gran reserva de sòl i el seu màxim inconvenient es troba en la dificultat de conjugar correctament el binomi rendibilitat-ubicació, doncs aquesta ve determinada per les condicions del sòl i el caràcter d'activitat "molesta, insana, nociva o perillosa". El seu radi de servei no ha d'excedir de 25 Km. Els altres sistemes ofereixen els avantatges de l'aprofitament ulterior de l'energia lliberada o dels productes finals, però la seva ubicació, igualment problemàtica, el molt superior cost d'instal.lació i el fet de que només siguin rendibles a partir de llindars de població servida molt més elevats (250.000 hab.) fa que només siguin recomanables en casos molt concrets.

Les necessitats de sòl estimades per un període de 15 anys seran en cada cas les següents:

- a) 3,16 m² /habitant

b) 0,039 m² sòl/habitant

c) 0,355 m² sòl/habitant

Es recomanable per aquest tipus de dotació la mancomunitat entre municipis cara a l'utilització i la gestió donades les característiques anteriorment apuntades del servei, els seus costos i la seva rendibilitat.

2.5.2.2 Mercats

Les necessitats de sòl per a l'ubicació de mercats municipals s'estimen en 0,15 m² sòl/habitant.

Aquesta estimació té en compte una provisió de 0,8 m²/100 habitants a raó de 20 m² de sòl per lloc.

El volum funcional mínim i màxim per a aquests tipus de mercats és de 100 parades i 200 parades respectivament. Aquest últim volum correspondria a un llinar de població de 30.000 habitants.

Els mercats centrals, de caràcter supramunicipal precisarien així mateix 0,15 m² de sòl/habitant.

2.5.2.3 Escorxadors

L'actual legislació estableix encara l'obligatorietat de l'existència d'un escorxador per cada població més gran de 5.000 habitants. Malgrat tot aquests escorxadors municipals, en vies de desaparició, tendeixen a ésser substituïts per escorxadors centrals frigorífics que serveixen les necessitats públiques d'abastament a nivell municipal i supramunicipal amb indubtables avantatges.

Es poden adoptar xifres compreses entre 0,10 m² sostre/habitant i 0,13 m² sostre/habitant per al global d'aquesta dotació i llinars de població servida entre 10.000 i 50.000 habitants

2.5.3 Cementiris

La legislació civil vigent estableix l'obligatorietat de que cada municipi tingui un cementiri dintre del seu propi terme municipal i l'extensió del qual estigui en funció del nombre de defuncions hagudes en l'últim decenni en el propi terme i de la densitat de població.

Mancomunar cementiris seria possible però no presenta avantatges especials donat que la concentració no es correspon amb una notable disminució dels costos. Únicament la carència de sòl o la necessitat de fer la prestació de determinats serveis clarament centralitzables (crematoris, sales d'autopsies, etc...) podrien justificar una mancomunitat de cementiris actualment.

Cal de totes maneres tenir en compte les conseqüències que podria tenir una evolució de les idees tradicionals i valors culturals i religiosos en la previsió d'aquest tipus de dotació.

El sòl necessari per a aquest tipus d'instal·lacions pot establir-se en 1,50 m² sòl/habitant (cementiri mediterrani) basant-se en una estimació de 7,5 m² sòl/nínxol a preveure. En aquesta previsió s'inclouen nínxols, capelles, servei administratiu, serveis complementaris, vials, aparcaments i vegetació.

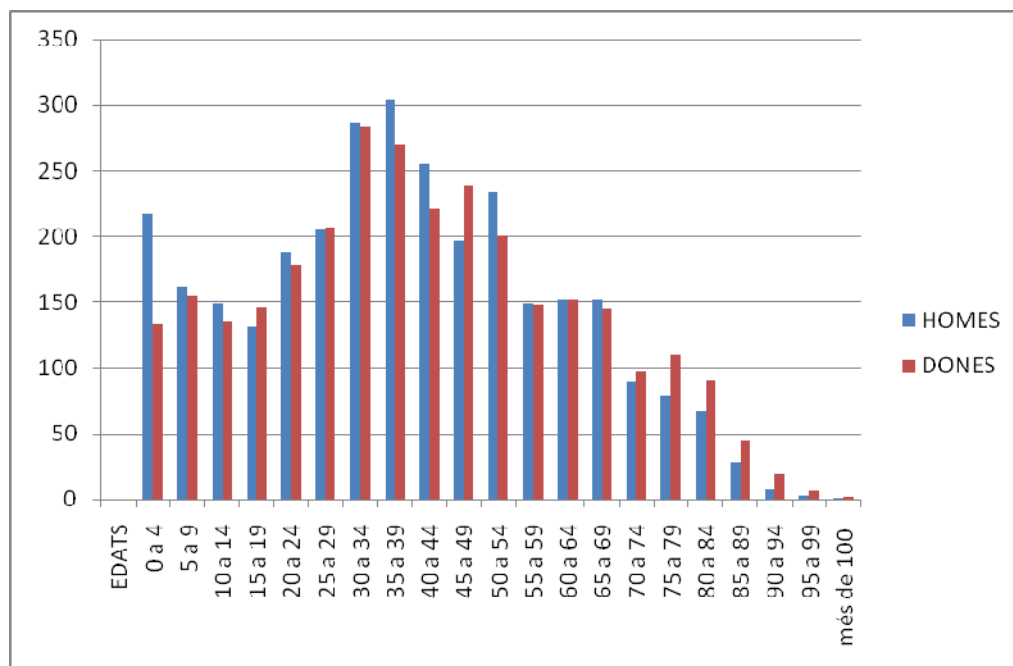
2.5.4 Religiós

Pel que fa als equipaments destinats al culte religiós, s'estableix un estàndard de 0,20 m² de sostre per habitant, amb un mínim de 500 m² de sostre. El programa inclou tant el centre de culte com les dependències annexes.

3. La distribució de la població

Els 6.044 habitants de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant, registrats el dia 10 de juny de 2011, es distribueixen com segueix, classificant-los per grups d'edat i total del municipi, corresponent al padró municipal d'habitants.

EDATS	HOMES		DONES		TOTALS	
	Nº	%	Nº	%	Nº	%
0 a 4	217	4	133	2	350	6
5 a 9	162	3	155	3	317	6
10 a 14	149	2	136	2	285	4
15 a 19	131	2	146	2	277	4
20 a 24	188	3	178	3	366	6
25 a 29	205	3	207	3	412	6
30 a 34	286	5	284	5	570	10
35 a 39	304	5	270	4	574	9
40 a 44	255	4	221	4	476	8
45 a 49	197	3	238	4	435	7
50 a 54	234	4	201	3	435	7
55 a 59	149	2	148	2	297	4
60 a 64	152	3	152	3	304	6
65 a 69	152	3	145	2	297	5
70 a 74	90	1	97	2	187	3
75 a 79	79	1	110	2	189	3
80 a 84	68	1	91	2	159	3
85 a 89	28	0	45	1	73	1
90 a 94	8	0	20	0	28	0
95 a 99	3	0	7	0	10	0
Més de 100	1	0	2	0	3	0
Totals	3058	51	2986	49	6044	100

Grups en edat d'escolarització

Concepte	Homes	%	Dones	%	Total	
Fins a 5 anys	251	42%	163	33%	414	Preescolar
De 6 a 11 anys	183	30%	186	37%	369	Primària
De 12 a 15 anys	114	19%	98	20%	212	Secundària
De 16 a 17 anys	53	9%	53	11%	106	Batxillerat
Totals	601	100%	500	100%	1101	

Així doncs, a nivell global del municipi cal constatar a més que la franja d'edat compresa entre els 0 i els 17 anys inclosos, es distribueix com segueix:

de 0 a 5 anys	414 habitants
de 6 a 11 anys	369 habitants
de 12 a 15 anys	212 habitants
de 16 a 17 anys	106 habitants

4. Situació actual i proposta

En el Volum III s'incorpora una exposició dels equipaments existents al municipi de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant, definits fitxa a fitxa i en les quals hi figuren les següents dades informatives:

El nom de l'equipament, l'ús predominant, l'adreça, la titularitat i la gestió, ja sigui de caràcter pública o privada, un plànol de situació i un fotoplà recent, la superfície aproximada de la finca, el nombre de plantes, així com una breu descripció.

Com a introducció hi ha una reflexió sobre equipaments i la qualitat de vida, emmarcada en el discurs de la ciutat estructurada.

Pel que fa als equipaments escolars cal dir que en aplicació dels estàndards mínims establerts en els apartats 1 i 2 d'aquest capítol a partir de les dades del Quadre Q9, s'ha comprovat que hi ha dèficit escolar, en aplicació estricta a partir de les dades que figuren en la piràmide d'edats i les dotacions existents, tot i que s'ha calculat com equipament escolar existent, el públic i privat.

QUADRE Q9

DADES DELS CENTRES ESCOLARS DEL MUNICIPI. CURS 2009/2010

CENTRE	CURS	ALUMNES
CEIP Valdelors	P-3	2
	P-4	10
	P-5	7
	1 ^{er}	9
	2 ^{on}	4
	3 ^{er}	8
	4 ^{rt}	10
	5 ^e	10
	6 ^e	9
TOTAL ALUMNES		69

CENTRE	CURS	ALUMNES
CEIP Mestral	P-3	49
	P-4	66
	P-5	47
	1 ^{er}	57
	2 ^{on}	62
	3 ^{er}	63
	4 ^{rt}	43
	5 ^e	43
	6 ^e	59
TOTAL ALUMNES		489

CENTRE	CURS	ALUMNES
IES Berenguer d'Entença	1er ESO	62
	2on ESO	60
	3er ESO	60
	4art ESO	56
	1er Batxillerat	53
	2on Batxillerat	40
	1er Cicle mitjà	15
	2on Cicle mitjà	6
	1er Cicle superior	26
	2on Cicle superior	19
	TOTAL ALUMNES	

Però a més cal comptar que s'han cedit al Departament d'Ensenyament de la Generalitat sols per a la construcció d'un nou CEIP de dues línies al polígon de la Porrassa que, a part de cobrir la demanda generada, es de preveure que substitueixi els mòduls prefabricats del CEIP Mestral.

Ensenyament Infantil

Grup d'edat de 0 a 5 anys = 414 nens

Demanda efectiva = $414 \times 0,65 = 269$

Cens escolar (19 + 162) = 181

Balanç $269 - 181 = 88$ places (dèficit)

Ensenyament de Primària

Grup d'edat de 6 a 11 anys = 369 alumnes

Demanda efectiva = $369 \times 1,00 = 369$

Cens escolar = (50 + 327) = 377

Balanç $369 - 377 = -8$ places

Ensenyament d'ESO

Grup d'edat de 12 a 15 anys = 212 alumnes

Demanda efectiva = $212 \times 1,00 = 212$

Cens escolar = 238

Balanç $212 - 238 = -26$ places

Ensenyament de Batxillerat

Grup d'edat de 16 a 17 anys = 106 alumnes

Demanda efectiva = $106 \times 0,5 = 53$

Cens escolar = 93

Balanç $53 - 93 = -40$ places

Com es pot comprovar hi ha importants dèficits en ensenyament infantil i cal dir que s'eixugarà amb la construcció del nou CEIP de dues línies previst al polígon de la Porrassa.

A més, cal dir que els dèficits, de fet, no són tan grans si tenim en compte que la capacitat d'acolliment de les unitats dels centres existents no estan del tot exhaurides pel que fa a l'ocupació.

D'altra banda, la demanda per a l'ensenyament superior a Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant compta amb una proximitat a grans equipaments universitaris al mateix Camp de Tarragona i, en aquest sentit, cal entendre que hi ha una bona cobertura.

Els equipaments Sanitari-Assistencials

En aquest apartat hi tenim el Centre d'Assistència Primària de Vandellòs situat en el mateix edifici que el Centre de Dia i Casal d'Avis. A l'Hospitalet hi ha també el Casal d'Avis i Centre de Dia, però en edifici a part, el Centre d'Assistència Primària situat a la carretera de Mora 15. Al costat septentrional de la Casa de la Vila de Masriudoms hi trobem el Dispensari Mèdic que ocupa junt al Centre de Colònies l'edificació de planta baixa de les antigues escoles, i a Masboquera darrerament s'ha habilitat la Sala de la Germandat per a un dispensari mèdic.

Equipament Cultural

En aquest apartat a Vandellòs hi ha la Biblioteca i sala Jaume Jardí, l'Auditori, locals i aules de l'Escola de Música, el Molí de l'Oli i Ca la Torre. A l'Hospitalet de l'Infant, la Biblioteca i sala Infant Pere, la nova oficina d'informació a Cal Forn i la dotació cultural a les Escoles Velles. També cal esmentar l'escenari i Sala d'actes de l'IES Berenguer d'Entença i, sobretot, l'edifici del Centre Cultural Infant Pere.

Cal precisar que el Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació de la Generalitat de Catalunya ha aprovat el Pla d'Equipaments Culturals de Catalunya, el qual obliga als municipis a la redacció del Pla Local d'Equipaments Culturals.

Els Equipaments Esportius

A l'apartat esportiu tenim a Vandellòs la zona esportiva municipal i la del camp de futbol; a l'Hospitalet de l'Infant la zona esportiva Aster al Poblat d'Hifrensa, el Pavelló cobert, la zona esportiva de l'Arsenal, la pista poliesportiva Nova Llum, el Sistem Gym, un gimnàs privat situat al carrer de l'Estació, 24 i el club Nàutic del Port Esportiu amb 577 amarradors i la base Nàutica. A més cal afegir a aquest apartat la zona esportiva de Masriudoms; la zona esportiva de Masboquera; el centre d'esports privat de la Barrancada a prop del nucli de Masboquera, el Club de Tennis privat de Vanessa Park i el Pitch & Putt de la Figuerola.

Val a dir que l'Ajuntament de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant va redactar el Mapa de les Instal·lacions i equipaments esportius del municipi (MIEM) i aquest document ha servit per a la confecció de la memòria del present POUM.

També, cal dir que al Poblat d'Hifrensa hi ha una residència d'unes 180 places distribuïdes en 40 habitacions de 6, 4 o 2 persones que dona un bon servei per a colònies d'esports.

Finalment cal fer esment que en sòls d'espais lliures i zones verdes al costat de l'Avinguda Ramon Berenguer IV a l'Hospitalet de l'Infant, s'hi ha habilitat una zona de botxes i dues rampes de monopatí.

Equipaments Administratius

Com a equipament administratiu cal ressaltar l'edifici de les oficines municipals de l'Hospitalet de l'Infant i la Casa de la Vila a Vandellòs. Actualment hi ha l'oficina de turisme situada al carrer Alamanda 2 a l'Hospitalet de l'Infant que amb la restructuració general de l'àmbit dels Equipaments centre es podria relocalitzar.

Equipaments de Mercat i Abastament

Davant la inexistència d'un mercat municipal la demanda efectiva d'abastament troba una resposta del servei en els diversos establiments comercials privats repartits pel municipi.

Equipament Cementiri

El terme municipal compta amb tres cementiris: el del poble de Vandellòs, el de l'Hospitalet de l'Infant i el de Masriudoms gestionats per l'empresa Funerària Pedrola. D'altra banda, al polígon de les Tàpies hi ha un Tanatori municipal que compta amb dues sales de vetlla.

Equipament Religiós

A Vandellòs hi ha l'església parroquial de Sant Andreu, a l'Hospitalet de l'Infant l'església de Sant Pere i l'ermita de Sant Roc, a Masriudoms l'església de Sant Jaume i a l'Almadrava l'ermita.

Equipament Associatiu

A Vandellòs hi ha el Casal de Joves i Punt Òmnia que ocupen l'antic Casal d'avis al costat de la zona esportiva del poble; a l'Hospitalet de l'Infant hi ha l'antiga escola Aster que acull un ampli *display* d'espais per a diferents associacions; a Masriudoms i a Masboquera els respectius casals cobreixen la dotació associativa i, a més, a Masboquera hi ha la Casa Abadia adquirida per l'Ajuntament que està pendent d'una destinació concreta, tal com passa amb les antigues escoles de Masboquera.

Serveis

Finalment cal fer esment de les dotacions municipals pel que fa a serveis de la brigada que compta amb una nau i magatzem al carrer de l'Estació 39, i una nova al Polígon Industrial les Tàpies I. A més, tenim un viver d'empreses i un viver tecnològic al mateix polígon, així com una bàscula i una deixalleria municipal.

A Vandellòs també hi ha una deixalleria municipal situada al costat ponent del cementiri.

RESUM

La població de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant gaudeix en general de dotacions suficients per a satisfer les seves necessitats, en els diferents tipus de dotacions. Quan s'incrementi la població a conseqüència del desenvolupament de les àrees urbanes i urbanitzables, aquestes amb l'aportació de sòls per a dotacions faran possible un reequipament que assegurí les necessitats futures sense problemes, amb les quals i resumidament, podríem dir que pel potencial previst, es comptarà amb suficient superfície per a encabir la demanda efectiva que es deriva dels quadres adjunts. D'altra banda, hi ha tota una sèrie de sòls qualificats al POUM com a reserva d'equipament (clau SE0) que mitjançant un pla especial podran determinar-hi l'ús concret.

Quadre Q10. EQUIPAMENTS SEGONS ESCALES URBANES DIFERENTS.

Equipaments en la unitat de promoció		Equipaments en un conjunt d'ut		Agrupació de conjunts d'unitats		Ciutat	
60-100 habitatges		1.500- 2.000 habitatges		5.000 habitatges		50.000 habitants	
nom	sup.	nom	sup.	nom	sup.	nom	sup.
Comerç i serveis	10-12%	Centre Cívic	1.500	Administració local	1.500	Administració general	3.000
Esports bàsics (pista polivalent)	20 x 40	Ensenyament infantil	1.800	Centre cultural	4.000	Teatre, auditori	5.000
		Ensenyament primari	6.000	Biblioteques	1.200	Hospital	20.000
		Centres assistencials	1.000	Ensenyament secundari	8.000	Esports (velòdrom)	12.000
		Esports (piscina)	1.000	Esports (atletisme)	12.000	Esports (rugbi, beisbol...)	12.000
		Esports (gimnàs)	500	Esports (futbol)	9.000	Complex esportiu	40.000
		Esports (polisportiu)	2.000	Esports (piscina coberta)	1.500	Residència d'avis	1.000
				Sanitat (CAP)	2.000	Casals de dia	1.500
				Escoles bressol	500	Museus	3.000
						Cementiri	50.000

Nota: Les dades del quadre anterior són tan sols de referència o indicadors de les necessitats. Per la seva definició s'ha tingut en compte els estàndards mig per habitant, el radi de servei de cada equipament i la lògica del funcionament propi d'una instal.lació derivada del seu grau o possibilitat de fraccionament.

Es podria tanmateix tenir en compte el següent quadre de distribució òptima del sòl dotacional en el teixit central. Població sostenible, elaborat pel MOPTMA i l'Institut Juan de Herrera per a la realització de l'estudi "Paràmetres dotacionals en sòl urbà".

QUADRE Q11.

SECTOR	VEÏNAT m ² /hab	BARRI m ² /hab	BARRI-CIUTAT m ² /hab	TOTAL B-C m ² /hab	CIUTAT m ² /hab
Equipament de benestar social		0,040	0,268	0,308	0,002
Equipament cultural	0,060	0,038	0,090	0,188	0,160
Equipament esportiu	0,350	0,034	0,340	0,724	1,360
Equipament educatiu	0,890	0,500	0,330	1,720	0,570
Equipament sanitari		0,033	0,090	0,123	0,150
TOTAL EQUIPAMENTS	1,300	0,645	1,118	3,063	2,242
Abastament i consum			0,020	0,020	0,400
Defensa i justícia			0,006	0,006	0,600
Protecció i manteniment Mau	0,010	0,060	0,035	0,105	0,800
Seguretat i protecció civil			0,036	0,036	
Serveis de l'administració			0,016	0,016	0,600
Serveis funeraris				0,000	0,900
TOTAL SERVEIS BÀSICS	0,010	0,060	0,113	0,183	3,300

Quantificació.

El total de sòl destinat a equipaments entre públics i privats és de 31,31 ha.

CAPÍTOL XIII. EL SISTEMA D'HABITATGES DOTACIONALS PÚBLICS (clau SD)

En el present POUM es preveu la qualificació de sistema d'habitatges dotacionals públics (clau SD) els sòls propietat de l'Ajuntament de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant.

El sistema urbanístic d'habitatges dotacionals públics, d'acord a la Llei d'Urbanisme, comprès les actuacions públiques d'habitatges destinats a satisfer els requeriments temporals de col·lectius de persones amb necessitats d'assistència o d'emancipació justificades en polítiques socials definides. En aquest sentit, en el desenvolupament del POUM es podran incorporar sòls qualificats amb la clau SD amb l'objectiu esmentat.

**CAPÍTOL XIV. EL SISTEMA D'INFRAESTRUCTURES
DE SERVEIS TÈCNICS (clau ST1) i
XARXES DE TELECOMUNICACIONS**

1. Sistema de subministrament d'aigua

L'Ajuntament de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant és qui gestiona de forma directa, com a proveïdor i subministrador, el sistema íntegre d'abastament de les aigües potables de consum públic del municipi, és a dir, les infraestructures de captació i distribució de l'aigua potabilitzada. Aquest servei s'ha delegat a l'empresa SECOMSA en data 01/01/2010.

Recentment s'ha contractat el servei de control de la potabilitat de l'aigua subministrada en xarxa a EMATSA; empresa d'aigües qualificada pel desenvolupament d'aquestes tasques.

L'aigua que abasteix el municipi de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant procedeix principalment de pous propis, i una petita part del minitrasvassament de l'Ebre, gestionat pel Consorci d'Aigües de Tarragona (CAT), i de diverses captacions subterrànies (pous). Així, mentre que els nuclis d'interior, Vandellòs, Masboquera i Masriudoms s'abasteixen mitjançant pous, l'Almadrava ho fa exclusivament del minitrasvassament, i el nucli de l'Hospitalet de l'infant capta aigua dels pous i de la subministrada pel CAT.

En el quadre que es presenta seguidament es mostra el sistema de captació d'aigua per al consum humà de cada nucli de població del municipi, tot indicant la capacitat dels dipòsits de capçalera, les coordenades dels punts de presa i dels dipòsits d'emmagatzematge, i la longitud de la canonada que els uneix.

NUCLI DE POBLACIÓ	PROCEDÈNCIA DE L'AIGUA	NOM DEL POU	VOLUM DIPÒSIT	LONGITUD CANONADA
L'HOSPITALET DE L'INFANT	CAT	-----	3 x 900 m ³	765 m
	POU	LLAPASSÀ 1	Un dipòsit de 1.500 m ³ (CAT.A)	1060 m
		LLAPASSÀ 2		1500 m
		LLAPASSÀ 3		
POLÓGON LES TÀPIES	POU	LLAPASSÀ 1+ 2	1000 m ³	900 m
L'ALMADRAVA	CAT	-----	250 m ³	500 m
VANDELLÒS	POU	RUIT	500 m ³	2130 m
MASBOQUERA	POU	RUIT	250 m ³ (en construcció)	2240 m
MASRIDUDOMS	POU	DE MASRIUDOMS	250 m ³	40 m
VANESSA PARK	POU	VANESSA PARK	100 m ³	50 m

Font: Agenda 21 local actualitzades per Aj.de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant

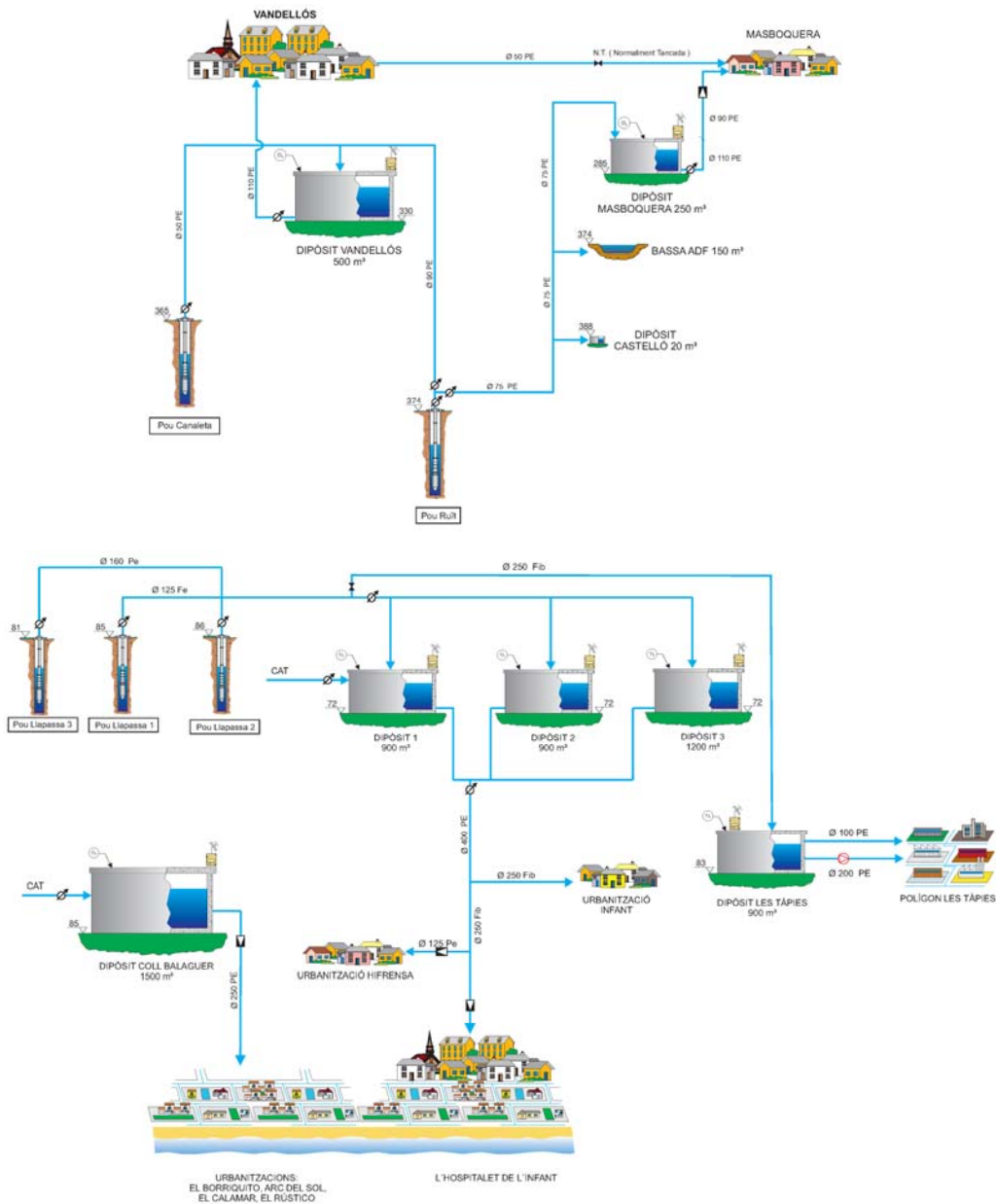
El grau de cobertura de la xarxa de proveïment és del 100 % dels habitatges del municipi. La distribució de l'aigua en xarxa des dels dipòsits de capçalera es fa per gravetat, excepte a les zones situades en una cota superior a la del dipòsit, al P.I. les Tàpies 1 on és necessària la utilització de grups de pressió per fer-hi arribar el subministrament.

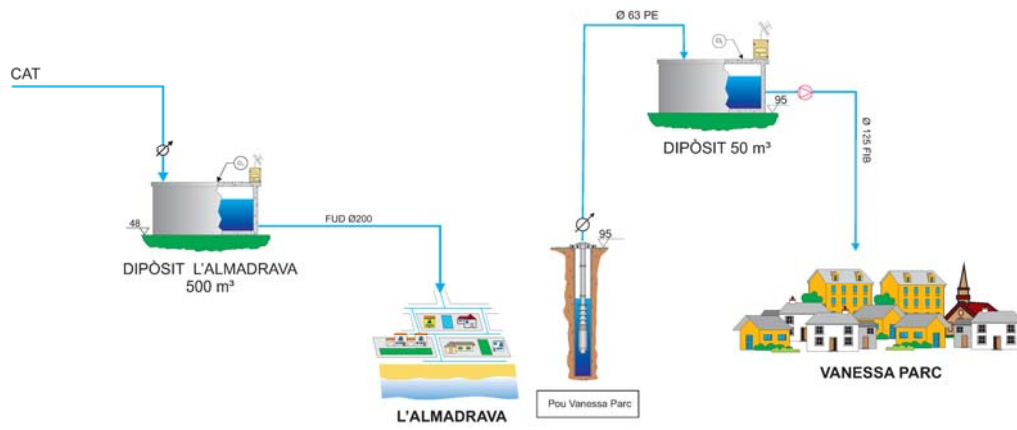
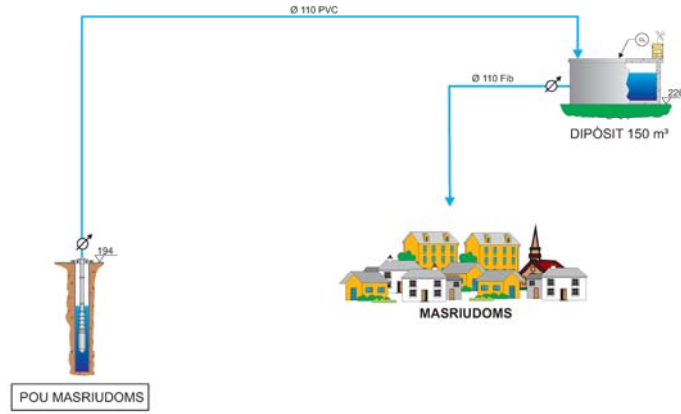
En el moment de redacció d'aquest document es disposa de les dades de consums d'aigua indicades en el document d'Agenda 21, les quals corresponen a l'any 2003. Per aquell any es marca un consum d'aigua de 355.644 m³, fet que suposava un augment del 8,35% respecte al consum de l'any anterior. Els consums experimenten puntes i fortes fluctuacions interestacionals durant els mesos d'estiu, causats per l'augment de la població a l'Hospitalet de l'Infant i de les temperatures, amb el conseqüent descens al quart trimestre. Aquestes dades posen de manifest la fluctuació intranual de la població de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant, principalment

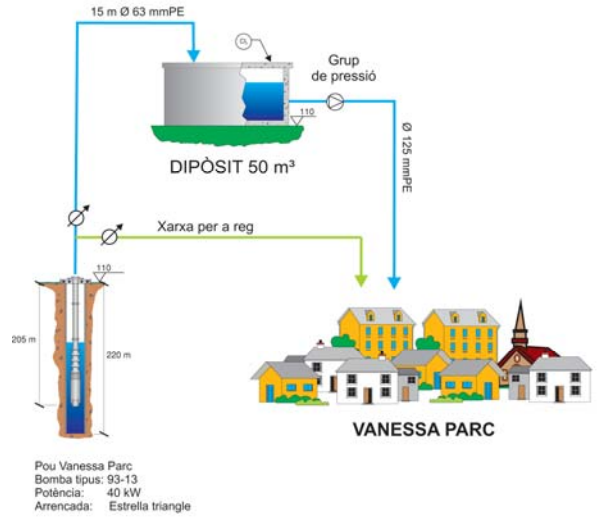
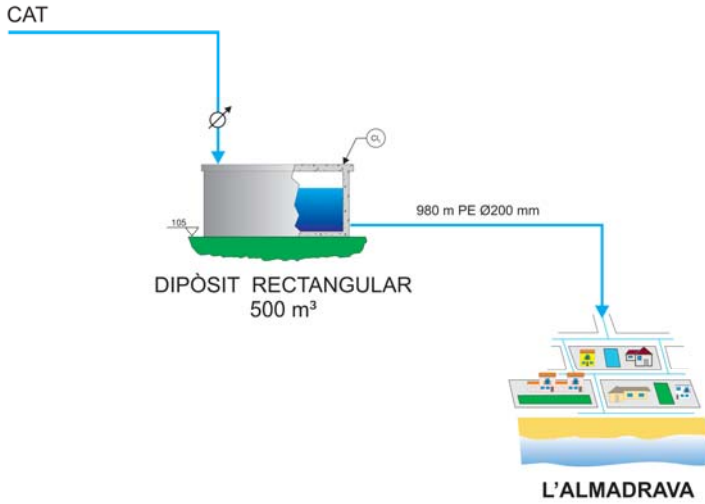
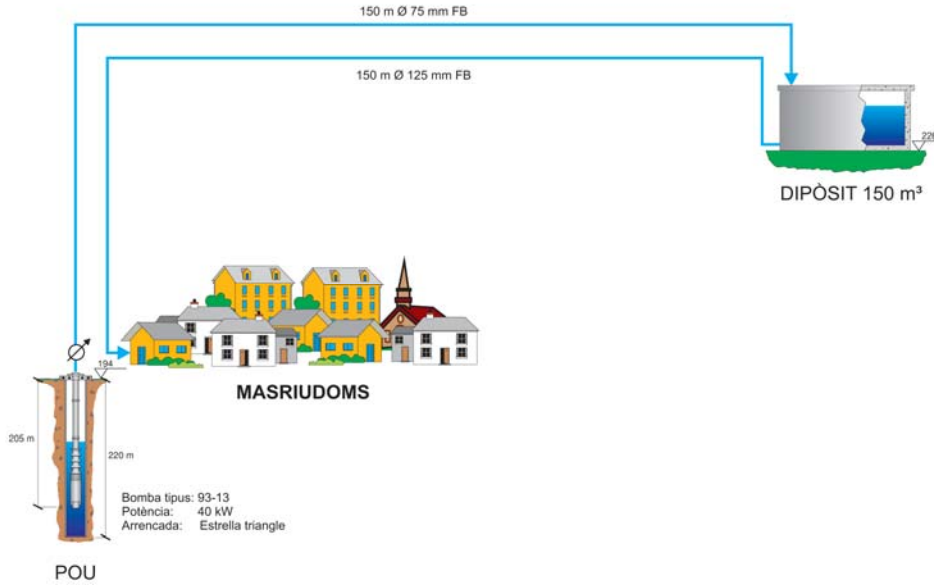
als nuclis de l'Hospitalet i l'Almadrava, on la part proporcional de població flotant representa variacions substancials en la corba de consums. En fases posteriors s'actualitzaran les dades dels darrers anys.

En Volum XIV annex es presenta el Balanç hidrològic del municipi en relació al POUM, realitzat per l'empresa SECOMSA AIGÜES, S.L., en el qual hi ha una exhaustiva descripció del sistema i es fa palesa la cobertura pel que fa a l'abastament d'aigua potable a partir del potencial d'habitatges, equipaments, i activitats del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal.

A continuació s'adjunten esquemes de principi del sistema.

2. Subministrament elèctric

Abans de procedir a la descripció del sistema d'electrificació del municipi cal fer esment de l'existència de les dues centrals nuclears Vandellòs I i Vandellòs II, així com de la Central Tèrmica de Cicle Combinat Plana del Vent situada al nord de l'autopista AP7.

La **Central nuclear de Vandellòs** és una central nuclear espanyola situada al terme municipal de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant. Inicialment constava de dos grups: **Vandellòs I y Vandellòs II**, el primer dels quals es va clausurar l'any 1989.

Vandellòs I, actualment fora de servei, es va inaugurar l'any 1972 i era una central de tipus GCR (grafit-urani natural) i refrigerada amb gas, l'única d'aquest tipus construïda a l'estat espanyol. La seva potència era de 480 MW.

L'Empresa Nacional de Residuos Radioactivos ENRESA està portant a terme el desmantellament d'aquesta central, tasca que està en avançat estat. L'edifici del reactor es troba en període de latència, procés que dura 25 anys. El 2028 es procedirà a executar el nivell 3, que consisteix en el desmantellament del caixó del reactor per a alliberar totalment l'emplaçament. Durant el període de latència el caixó romandrà tancat en un revestiment, fet d'acer galvanitzat, que queda separat 1,5 m. del caixó, arrenca en la cota +16 i s'eleva 6 m. per damunt de la llosa del caixó, en la cota +63, a on s'ha col·locat una coberta. El pes d'aquesta estructura és de 350 tones i està dissenyada per a aguantar ràfegues de vent de més de 200 Km/h i pluges de 140 l/m2.

Vandellòs II es va començar a construir el 1981 i va entrar en funcionament el 1988. És una central del tipus PWR (reactor d'aigua lleugera pressuritzada). Potència tèrmica 2.912 MWt, potència elèctrica 1.087 MWe. La propietat és compartida: un 72% d'Endesa i un 28% d'Iberdrola. La central està gestionada per l'**asociación Nuclear Asco-Vandellòs** que està participada per Endesa i Iberdrola.

Des de la central nuclear Vandellòs II i de la central Tèrmica de cicle combinat CTCC Plana del Vent, surten diverses línies de Alta Tensió en direcció a la Estació Transformadora que REE (Red Eléctrica Española) té a pocs metres de l'Autopista AP-7. D'aquesta Estació Transformadora, surten dos línies de 440 KV en direcció a

Barcelona, una altra en direcció a la Central nuclear d'Ascó i una altra en direcció a Castelló de la Plana. També surt una línia de 220 KV en direcció al pantà de Mequinenza i Flix.

D'aquesta Estació Transformadora s'alimenta part de la xarxa de 110 KV de Fecsa-Endesa i la Subestació transformadora de Fecsa Endesa té tot just al costat de la Estació transformadora de REE.

De la Subestació transformadora de Fecsa Endesa de Vandellòs surt una línia de 110 KV en direcció a Cambrils i una altra en direcció a Tortosa.

Actualment la Subestació de Fecsa-Endesa de Vandellòs està composta de dos transformadors de 40 MVA de 110/25 KV, ampliable a un tercer transformador.

A partir d'aquests dos transformadors surten diverses línies de 25 KV per alimentar les poblacions del voltant. Dos d'aquestes línies de 25 KV alimenten l'Hospitalet de l'Infant. Mitjançant els corresponents centres transformadors s'abasteix la xarxa general de subministrament elèctric en baixa tensió als diferents assentaments urbans.

Una línia procedent de Cambrils II de 25 KV. retorna i alimenta el polígon Industrial les Tàpies, Vanessa Park, Masriudoms, Masboquera, Vandellòs i la Figuerola. A part, entra una línia de 25 KV. pel Coll de Fatges que tanca l'anella. A aquesta mateixa línia que baixa de Tivissa s'hi connecta la línia dels 2 molins del parc eòlic del Montalt.

També hi ha una línia de 25 KV. que surt de la subestació en direcció sud i alimenta l'Almadrava. Tots els subministraments els realitza la companyia Fecsa-Endesa, tret d'una línia de la companyia Elèctrica del Ebro que alimenta una sèrie de construccions rústiques existents a la partida d'Acampador. Finalment, el Ministerio de Fomento està construint una línia de 66 KV. per a l'electrificació pel nou traçat del corredor del Mediterrani.

Hi ha cobertura total dels nuclis urbans i de les urbanitzacions existents. A les noves actuacions de desenvolupament la xarxa de subministrament serà soterrada i es procurarà ajustar disfuncions puntuals de trams aeris que afecten el paisatge urbà.

El futur desenvolupament urbanístic, tot incloent els sectors del Pla parcial industrial Les Tàpies II i el Pla parcial residencial del Camí de la Porrassa tramitats per l'Incasòl,

es podrà cobrir fàcilment a partir de les infraestructures existents amb la construcció de noves línies des de la subestació i un nou transformador exclusiu pel municipi de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant.

3. Enllumenat públic

La xarxa d'enllumenat públic del terme municipal es compon, bàsicament, de bàculs i columnes amb lluminàries a la part superior; lluminàries subjectades en façanes d'edificacions; i balises o lluminàries de senyalització.

Tots els punts de llum estan connectats a la xarxa de distribució d'energia elèctrica mitjançant quadres elèctrics específics per a l'enllumenat públic.

Cada quadre de control i distribució disposa dels elements de mesura i protecció, rellotge de discriminació horària, reduccions de flux, etc..., que són necessaris per permetre el subministrament elèctric a les línies d'enllumenat públic que depenen del propi quadre. Pel que fa a les xarxes del cablejat, n'hi ha de soterrànies i d'aèries sobre façanes.

El criteri general, tant per a la xarxa existent com per a les noves urbanitzacions i instal·lacions, és el de promoure l'eficiència energètica; evitar la contaminació lumínica a l'atmosfera fent una distribució uniforme del flux i doble nivell, i aconseguir un manteniment raonable de les instal·lacions tot aprofitant els avenços tecnològics en la recerca de noves formes de generar llum.

En el cas de rehabilitació de xarxes existents, el criteri és soterrar i/o eliminar cablejat aeri, substituir lluminàries i instal·lacions que puguin estar obsoletes, deteriorades, i que no compleixin amb els paràmetres d'uniformitat, eficiència i contaminació lumínica, o que la seva despesa de manteniment així ho aconselli.

Actualment existeixen quadres d'enllumenat públic distribuïts pel nucli urbà, situats de forma propera als centres de transformació i amb fàcil accés. En general, els quadres existents disposen de potències variables, però que aproximadament es situen al voltant dels 15 Kw. de contractació màxima per quadre.

4. Xarxa de gas

Pel terme municipal hi discorre el gaseoducte d'Enagas Barcelona – Bilbao – València. Provenent de llevant entra per la zona de Vanessa Park i es dirigeix en sentit nord cap al terme municipal de Tivissa, passant a tocar dels nuclis urbans de Masriudoms, Masboquera i Vandellòs.

Des del gasoducte, Gas Natural alimenta la xarxa de subministrament de Vandellòs. Des de la zona de Vanessa Park, Gas Natural subministra gas a la Central Tèrmica de Cicle Combinat Plana del Vent amb una canalització pròpia a l'autopista AP7.

D'altra banda, la resta d'assentaments urbans de l'Hospitalet de l'Infant, incloses les urbanitzacions, s'alimenten per la xarxa de Gas Natural provenent de llevant del municipi a l'alçada de l'inici del carrer Llapassà.

5. Sistema de sanejament i tractament de les aigües residencials

A Vandellòs, el sistema és separatiu. Per escolament les aigües de pluja van al barranc de la Figuerola (Llastres) a través dels carrers i canalitzacions existents. Les aigües residuals es condueixen per gravetat a l'estació depuradora EDAR Vandellòs projectada per l'ACA l'any 2003.

A l'Hospitalet de l'Infant, el sistema de clavegueram també és separatiu ja sigui per escorrentia pels carrers o canalitzant les aigües de pluja independent de les aigües residuals, depenent dels diferents àmbits i de la seva condició històrica i o topogràfica ja que des de fa uns anys totes les urbanitzacions del municipi es realitzen amb sistema separatiu canalitzat.

Per gravetat la xarxa general del nucli va als punts baixos de la costa, ja sigui a Punta del Riu, a Plaça de Marina, al carrer Tamarits i/o a Platja de l'Arenal. Mitjançant un sistema de bombament des de diferents punts es concentra l'evacuació a l'estació del

c/ Tamarits i des d'aquesta s'impulsa fins l'estació depuradora EDAR Coll de Balaguer, i en cas de sobrecàrrega l'antic emissari serveix per evacuar les aigües juntament amb les depurades que baixen de l'EDAR.

A Masriudoms, les aigües residuals s'aconduïxen per gravetat a través d'una claveguera que discorre pel vessant nord del poble fins una fossa sèptica situada a les cotes baixes de la part llevant del nucli en un àmbit qualificat de serveis tècnics. Les aigües de pluja discorren pels carrers superficialment fins la corresponent llera.

A Masboquera, també per gravetat, a la part llevant de la carretera C44 les aigües residuals s'aconduïxen a un filtre biològic – fossa sèptica situada al costat del barranc de la Barrancada. Pel que fa a la part ponent de la C44 s'ha realitzat una estació de bombament per sobre-elevar les aigües cap a cotes més altes i per gravetat van a la xarxa de la part llevant. Les aigües de pluja també s'escolen pels carrers fins les lleres.

Tant a Masriudoms com a Masboquera es preveu garantir el sistema de depuració correctament mitjançant la conversió de les instal·lacions existents al Nord de Masriudoms i les de Masboquera en sengles estacions depuradores.

Les EDARs de Masriudoms i Masboquera disposaran d'un pou d'elevació el qual dirigirà les aigües residuals cap a una planta compacta amb separació de cribat i sorres i un mòdul de tractament bioconstruc amb un reactor biològic i un decantador secundari al seu interior on es separaran els greixos i els flotants, per conduir l'aigua tractada cap al pericó de sortida on se li podrà donar l'ús que cregui es convenient.

A Vanessa Park les aigües de pluja també s'escolen pels carrers fins les cotes baixes i les aigües negres s'aconduïxen per una xarxa de clavegueram fins a una estació depuradora que tindrà les mateixes millores que les EDARs de Masriudoms i Masboquera. Una vegada depurades són abocades a la llera del riu Llastres.

A l'Almadrava hi ha una xarxa de clavegueram de residuals que per gravetat són aconduïdes a l'estació de bombament de la plaça de la Llum i des d'aquest punt s'impulsen a un filtre biològic situat a la zona de l'aparcament de concentració del Pla PENTA i són abocades al mar a través d'un emissari d'uns 700 m. de longitud.

6. Gestió de materials i de residus

6.1 Generació i recollida de residus municipals

La generació de residus totals ha crescut gairebé un 50% entre l'any 2000 i l'any 2008, tot i que s'ha d'apuntar que el creixement poblacional ha estat del 32%. Així, la generació per persona de residus ha passat de 1,83 Kg/habitant i dia a 2,07 Kg/habitant i dia, una xifra que es situa lleugerament per sobre de la mitjana comarcal (1,76 Kg/habitant i dia). S'ha d'apuntar, que aquesta dada en municipis amb alts índexs de població estacional tendeix a elevar-se, i que el valor de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant es situa a la banda baixa en comparació a d'altres municipis costaners de la zona.

També cal destacar l'important increment dels residus recollits selectivament al 2008 (un 228% d'augment), fet que suposa que el percentatge de recollida selectiva respecte a la generació total sigui del 53,96%, superior al de la mitjana comarcal (39,68%).

Al municipi de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant la gestió dels residus municipals i el servei de recollida selectiva del paper, vidre, envasos, piles i andròmines és portada a terme pel Consorci per a la Gestió dels Residus Municipals del Baix Camp a través dels Serveis Comarcal medi ambientals, SA (SECOMSA), que realitza el servei de recollida i transferència de residus a gestors autoritzats.

La recollida del rebuig és duu a terme a través de contenidors, alguns d'ells actualment , en els nuclis de Vandellòs i de l'Hospitalet de l'Infant, soterrats . La recollida d'aquests es realitza una vegada al dia de dilluns a dissabte. Un cop realitzada la recollida en els cinc nuclis, el rebuig és transportat a l'Abocador de Tivissa. Els diferents contenidors s'ubiquen a les voreres i agrupats de 5 en 5 formant el que es coneix com a *àrea d'aportació*. Aquests es troben repartits per tots els nuclis urbans així com també pel polígon industrial "Les Tàpies".

Pel que fa a la recollida selectiva actualment es realitza segregant paper i cartró (contenidors iglú blaus), envasos (contenidors iglú grocs), vidre (contenidors iglú verds), matèria orgànica (contenidors de tapa marrons) i rebuig. Està prevista la instal·lació de contenidors per a la recollida d'olis de cuina.

L'Ajuntament de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant s'ha plantejat com un dels objectius prioritaris la separació de la matèria orgànica de la resta dels residus, ja que quan aquests són sotmesos a un tractament de valorització aquest procés es simplifica tècnicament en planta. La matèria orgànica és recollida per SECOMSA tres cops per setmana i transportada a la planta de compostatge de Botarell per a la posterior elaboració de compost.

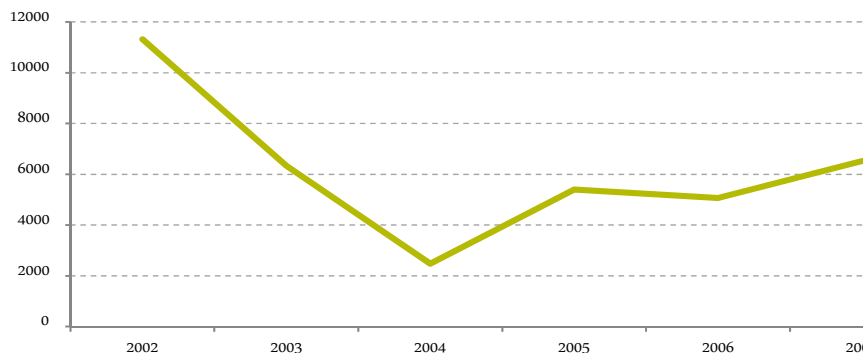
Al municipi de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant hi ha distribuïts 48 contenidors de vidre; 58 contenidors d'envasos de 3 m³ cadascun; i 57 de paper de 4,5 m³ tots ells. Es disposa també de contenidors per a la recollida de la fracció orgànica.

Al terme municipal de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant es disposa de dues deixalleries, una al nucli de Vandellòs, al costat del cementiri, i l'altra a l'Hospitalet de l'Infant, al polígon industrial "Les Tàpies". Tots dos centres són gestionats per l'Ajuntament.

6.2 Residus industrials.

Pel que fa a la generació de residus industrials, les últimes dades de que es disposa corresponen a l'any 2007. Es presenta en la següent gràfica evolució en la generació de residus industrials tant al municipi de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant des del 2002 fins al 2007:

Evolució en la generació de residus industrials Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant 2002 - 2007

Font: Agència Catalana de Residus

Tal com es pot comprovar en les gràfiques adjuntes, s'observa un comportament diferent abans del 2004, en que a Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant es produeix un fort descens en la generació de residus industrials, per a partir del 2004 seguir una tendència similar a la de la resta de Catalunya amb una lleugera tendència al creixement en la producció de residus industrials.

7. Xarxes de telecomunicacions

Per bé que aquestes xarxes de telecomunicacions s'inclouen en la descripció dins la secció destinada a sistemes no atorga la consideració de sistemes a les infraestructures destinades a la provisió de serveis de telecomunicacions, excepció feta d'aquelles que puguin considerar-se de servei públic segons l'article 4 de la LGTel.

Al municipi de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant i dispers pel seu territori trobem diferents elements utilitzats en diferents xarxes de telecomunicació. Aquests elements estan formats per torres i antenes ubicades en diferents edificis tant públics com privats.

Les xarxes de telecomunicació es poden dividir en tres grups: Xarxa Privada de Servei Públic, Xarxa Privada de Transport i Xarxa de Telecomunicació Municipal.

7.1 Xarxa Privada de Servei Públic

Aquestes xarxes són operades per empreses de telecomunicació per donar el servei de telefonia, dades, TV i radio. Al municipi de Vandellòs i l'Hospitalet hi ha un total de 23 antenes. Les torres i antenes estan operades per les empreses: Movistar, Vodafone, Orange, principalment, però, darrerament també han entrat altres operadors de menys envergadura que donen un servei al detall TgnWifi i Eureka i del mateix rang, tot i que sense torres o antenes emissores, al nostre municipi Iberbanda.

El nivell de servei actual d'aquests operadors cobreix amb escreix les zones dels nuclis urbans, però, a les zones de muntanya, fora de nuclis habitats, la cobertura és deficitària.

Es recomana el compliment, en el moment de l'execució de qualsevol projecte de noves zones de planejament urbanístic, de les recomanacions per a l'elaboració de l'àmbit de telecomunicacions aprovades per resolució del conseller de Governació i Administracions Públiques en data 28 de maig de 2009, o les que les substitueixin. Aquestes recomanacions estan disponibles a <http://www.gencat/telecomunicacions>.

Es definirà la xarxa de fibra òptica a instal·lar als polígons industrials, tot aprofitant les canonades que es varen deixar per passar el gas per tal d'estendre la fibra òptica també a tots els nuclis urbans.

Cal precisar que al costat de l'Autopista AP-7 hi passa una xarxa que s'anomena ultraràpida, anomenada així per tenir una velocitat superior als 50 megabits per segon (Mbps). Aquesta connexió permetria fomentar la productivitat i la competitivitat en els mercats mundials i crear nous llocs de treball. A més, estudis encarregats per la Comissió Europea, assenyalen que un augment de 10 punts percentuals en la penetració de banda ampla de la llar proporciona un impuls al producte intern brut (PIB) d'un país que va del 0,9 per cent al 1,5 per cent. La mateixa Comissió Europea estableix una Agenda Digital amb ajuts en el finançament de complement de la inversió privada amb diners públics a nivell local.

7.2 Xarxa Privada de Transport

El municipi de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant, per la seva ubicació i orografia, es troba en un enclavament on hi passen les més grans operadores de telecomunicació.

Paral·lel al traçat de l'autopista ens trobem la xarxa pana-europea de fibra òptica i en uns terrenys adjacents de propietat municipal hi tenen les casetes dels repetidors les companyies Colt, Global-Croising i Interoute.

Les muntanyes dels Dedals són un lloc idoni i necessari per les telecomunicacions via radio i serveix per diferents enllaços cap als repetidors de la Mussara i el Caro. En aquest indret operen la majoria d'operadors essent el majoritari Tradia, propietari de les torretes i casetes de telecomunicacions.

També empreses privades que treballen al municipi han muntat torres de telecomunicació, aquestes alhora són utilitzades per d'altres com a centres emissors o

repetidors. A la portella del Xato trobem la torre de telecomunicacions de ANAV que dóna comunicació redundat entre la CN de Vandellòs II i CN d'Ascó. Aquest indret és utilitzat per l'Ajuntament com una seu del seu sistema de telecomunicació via radio tradicional.

4.2 Xarxa de comunicació municipal

A més del sistema de telecomunicacions descrit, al municipi hi ha la següent relació d'altaveus que serveixen per la informació general i sobretot en cas d'emergència.

L'Almadrava

Plaça de la Llum 2 columnes amb dos altaveus a cadascuna

Masboquera

Torre amb 6 altaveus

Masriudoms

C/ Eres (Can Bistro)	1 altaveu
C/ Major, 31	1 altaveu
C/ Major, 43	1 altaveu
C/ Major, 55	1 altaveu
C/ Major, 63	1 altaveu
Plaça Catalunya, 3	1 altaveu
C/ Sant Pau, 12	2 altaveus
C/ Sant Josep, 8	1 altaveu
Travessera de St. Josep, 6	1 altaveu

Vandellòs

C/ Estanislao Figueres, 26	1 altaveu
C/. A	1 altaveu
C/ de la Font	4 altaveus
C/ les Sorts, 19	1 altaveu
Mas Valentí, s/n	2 altaveus
C/ Nou, 10	1 altaveu
Plaça Catalunya, 11	1 altaveu
Piscines	1 altaveu

C/ Santa Marina, 9	1 altaveu
Remullà	1 altaveu

L'Hospitalet de l'Infant

C/ de les Escoles, 25	1 altaveu
C/ Estació, 8	1 altaveu
C/ Estació, 26	1 altaveu
C/ Major, 7	1 altaveu
C/ Major, 17	1 altaveu
C/ Major, 27	1 altaveu
Plaça Catalunya, 9	1 altaveu
C/ Pou, 1	1 altaveu
Plaça Marina, 3	1 altaveu
Plaça de la Nova Llum	1 altaveu
Teulada Ajuntament	1 altaveu
Passeig Marítim (camp de futbol)	4 altaveus
Via Augusta, 34	1 altaveu
Via Augusta, 10	1 altaveu
Via Augusta, 14	1 altaveu
Via Augusta, 26	1 altaveu
Via Augusta, 30	1 altaveu
Via Augusta, 32	1 altaveu
Via Augusta, 55	1 altaveu

CAPÍTOL XV. ELS BÉNS PROTEGITS

1. Protecció del patrimoni

Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant compta amb un important patrimoni arqueològic i arquitectònic. És poc comú trobar un municipi amb un conjunt monumental tant important i amb la bellesa dels seus edificis i que, a més a més, compti amb unes importants restes arqueològiques o àrees d'expectativa arqueològica, com passa a Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant.

1.1 Catàleg.

El POUM estableix en el Volum XI el Catàleg de Béns Protegits (article 71 de la Llei d'Urbanisme DL 1/2010) una sèrie d'edificis i/o elements que es consideren importants des del punt de vista del seu interès arquitectònic, històrico-artístic o natural. Donada la diversitat d'aquests elements, s'estableixen diversos graus de protecció que juntament amb la llista dels elements inclosos a cada un d'ells es defineixen, així com la seva regulació específica.

1.2 Immobles protegits (B).

Són els immobles que donat el seu interès històric o artístic, estan obligats al manteniment estricte de la seva envoltant, és a dir façanes i coberta, quedant prohibit l'enderroc total o parcial llevat de l'enderroc d'afegits que els desmereixin.

La relació d'immobles protegits és la següent:

B.01 - 485	Hospital per a vianants de l'Hospitalet de l'Infant
B.02 - 38471	Torre del Torn
B.03 - 9705	Torre de Ca la Torre
B.04 - 9719	Torre de Gavada
B.05 - 9720	Torre de Masriudoms
B.06 - 9704	Església parroquial de Sant Andreu
B.07 - 9707	Església de Sant Jaume
B.08 - 9709	Església sufragània de Sant Pere
B.09 - 34623	Búnquer al Coll de Balaguer
B.10	Altres fortificacions i construccions militars
B.11	Corrals de bestiar
B.12	Cal Tio Pepe del Xacano
B.13	Eres de Vandellòs, Masriudoms, Masboquera, Castelló, Gavada i Mas de Genessies
B.14	Molí de l'oli
B.15	Ca la Torre
B.16	Poblat d'Hifrensa
B.17	Pavelló d'accés de la Central Nuclear Vandellòs I
B.18	Centraleta telefònica i magatzem de la Central Nuclear Vandellòs I
B.19	Estació meteorològica de la Central Nuclear Vandellòs I
B.20	Casa César Gimeno
B.21	Casa Ubieto i Sorribes
B.22	Ponts del ferrocarril
B.23	Cal Gendre
B.24	Masia Fatges
B.25	Fortí i forn de la Bassa d'en Terça
B.26	Ca la Viuda
B.27	Cal Rossendo
B.28	Ermita de l'Almadrava
B.29	Boques de les cisternes de l'Almadrava
B.30	Forn de guix

1.3 Conservació de la façana: (C).

Són els edificis que degut a l'interès de la seva façana estan obligats al seu manteniment, sense mantenir, però, la resta de l'edifici.

La relació d'edificis sotmesos a protecció de la façana és:

C.01	Cal Coixet
C.02	Cal Gravat
C.03	Sala de la Germandat
C.04	Cal Forn

1.4 Immobles amb elements a conservar: (D)

Són aquells edificis que tenen alguns elements que, en cas d'enderrocar l'edifici, s'hauran d'incorporar al nou edifici o cedir al museu municipal segons s'especifica a la fitxa corresponent del Volum XI del POUM.

El llistat d'edificis i els elements són:

D.01	Fonts Urbanes
D.02	Refugis de Masriudoms

1.5 Edificis o immobles dels que s'ha de mantenir el record històric. (E)

Són edificis que es poden enderrocar però que, com el títol diu, han tingut prou importància per deixar constància escrita i gràfica de la seva existència.

E.01	Ca la Mana
E.02	Cal Llorenç i Ca l'Enriquitos
E.03	Cal Nebot
E.04	Estació Vella

1.6 Restes arqueològiques: (A)

Es recullen un total de 15 zones d'expectativa arqueològica que d'acord a la Llei 9/1993 del PCC, caldrà sol·licitar informe preceptiu al Departament de Cultura de la Generalitat per a qualsevol llicència que resti afectada per l'àmbit d'una d'elles

Les restes arqueològiques protegides són:

A.01 - 3673	Cova del Solà del Pep
A.02 - 3674	Balma d'en Roc
A.03 - 3675	Cova del Racó d'en Perdigo
A.04 - 3676	Cova de l'Escoda
A.05 - 3677	Hospital Gòtic de l'Hospitalet de l'Infant
A.06 - 4403	Església parroquial de Sant Andreu a Vandellòs
A.07 - 4441	Cementiri Vell
A.08 - 5166	L'Almadrava, Barranc del Cap de Terme
A.09 - 5170	Torre del Torn
A.10 - 17891	Turó del Castell
A.11 - 17893	Los Corralets
A.12 - 17894	Mala Set
A.13 - 17896	Mola del Genessies
A.14 - 17956	Cova d'en Carles
A.15 - 20322	Cadaloques
A.16 - 17244	Calafat I

A.17 - 17245	Cap de Terme
A.18 - 17246	L'Hospitalet
A.19 - 17247	Àncora de Santa Rita
A.20 - 17248	Farallons de L'enramada
A.21 - 17249	L'Àncora del Puntasco
A.22 - 17250	L'Hospitalet I
A.23 - 17251	Roca de L'estació
A.24 - 17252	Vapor de Cal Pallejà
A.25 - 17253	Cala Ronyosa
A.26	Església de Sant Jaume

1.7 Nuclis antics o masos (G).

Són objecte de protecció pel caràcter arquitectònic tradicional i paisatgístic de l'àrea (alineacions, volumetries preexistents, tipologies edificatòries i cromatisme existents).

G01	Nuclis de Castelló
G02	Fatges
G03	Masboquera
G04	Gavadà
G05	Cal Ferrer Nou
G06	Remullà
G07	Mas de Genessies
G08	Mas Valentí

1.8 Masies i cases rurals (M).

També s'identifiquen en aquest apartat 9 masies situades en sòl no urbanitzable, amb l'objectiu de recuperar-les i permetre l'establiment de turisme rural com a atractiu complementari del municipi. Aquestes es llisten a continuació i estan definides a les fitxes del Volum XI del POUM. (Art.50.2 Llei d'Urbanisme DL 1/2010)

M.01	Mas del Motarro
M.02	Mas del pedral de la Molella
M.03	Mas d'en Borrassó
M.04	Mas de Genessies
M.05	Mas d'en Pantoni
M.06	Mas del Rossendo
M.07	Mas de la Torre
M.08	Mas del Cullero
M.09	Cal Corneta
M.10	Mas de l'Abeller
M.11	Mas de l'Atzaet
M.12	Casetes del Forn Teuler i de la Plana
M.13	Mas d'en Samuel
M.14	Mas de l'Antònia
M.15	Cal Ferrer nou
M.16	Gavadà
M.17	Remullà
M.18	Castelló
M.19	Fatges
M.20	La Figuerola
M.21	Mas dels Meners
M.22	Mas de la Barrancada
M.23	Casetes del Rellotge i de l'Acampadó

1.9 Catàleg d'arbres i arbredes.

A més, s'incorporen les següents arbredes a protegir:

F.01	Arbreda de les cases confrontants al carrer César Gimeno
F.02	Arbreda de la Cova del Gat

**CAPÍTOL XVI. OBSERVANÇA DE L'OBJECTIU DEL
DESENVOLUPAMENT SOSTENIBLE.**

El Pla d'Ordenació introdueix a la normativa urbanística i a aquesta memòria, l'adopció de criteris de sostenibilitat en el planejament urbanístic.

L'informe de sostenibilitat ambiental, redactat per lavola corrobora l'adequació del POUM als imperatius del desenvolupament sostenible, tal com exposa l'apartat II del preàmbul del Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, i defineix l'article 3 del mateix decret.

D'acord amb l'esmentat article de la Llei d'Urbanisme, el desenvolupament urbanístic sostenible es defineix com la utilització racional del territori i el medi ambient i comporta conjuminar les necessitats de creixement amb la preservació dels recursos naturals i dels valors paisatgístics, arqueològics, històrics i culturals, a fi de garantir la qualitat de vida de les generacions presents i futures.

El desenvolupament urbanístic sostenible, atès que el sòl és un recurs limitat, comporta també la configuració de models d'ocupació del sòl que evitin la dispersió en el territori, afavoreixin la cohesió social, considerin la rehabilitació i la renovació en sòl urbà, atenguin la preservació i la millora dels sistemes de vida tradicionals a les àrees rurals i consolidin un model de territori globalment eficient.

Tal i com posa de rellevància l'avaluació global del POUM que realitza l'Informe de Sostenibilitat Ambiental que s'acompanya, el nou planejament de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant implica la millora i compleció de la trama urbana a partir de la revisió en detall que ha dut a terme el Pla dels sectors previstos pel planejament vigent, replantejant i desclassificant aquells que suposaven unes repercussions ambientals significatives. L'ordenació prevista, tot i preveure uns creixements potencials significatius (però acords amb el planejament territorial), suposa una important racionalització del creixement urbà previst pel planejament anterior. El Pla garanteix a més un creixement ordenat en el temps i sempre tenint present la necessitat de mantenir un model compacte de ciutat a l'entorn de les polaritats urbanes existents.

Així, la principal aportació del POUM és la de concentrar, relligar i rehabilitar el teixit urbà existent tot creant sectors plurifuncionals, internament connectats i potenciant els processos de rehabilitació de la trama existent per tal de millorar la comunicació de les àrees residencials presents i definir els límits de sòl urbà tot consolidant sectors

residuals. La tipologia urbanística que es fomenta en aquestes noves ocupacions s'encamina cap a la generació de centralitats urbanes plurifuncionals on es conjuminin els usos residencials amb el de serveis i terciaris tot propiciant una cohesió, no només urbanística sinó també social i econòmica.

Aquest nou model urbanístic implica, a la vegada, que els sòl lliures del municipi es veuen afavorits principalment en el manteniment de la seva continuïtat estructural. La concentració del sòl urbà en les parts més urbanitzades i planeres del municipi permet conservar la continuïtat territorial del sòl no urbanitzable i dels hàbitats existents, majoritàriament, de les parts més septentrionals del terme. El POUM integra en sòl no urbanitzable els principals elements de valor ambiental presents al municipi, i efectua una ordenació d'aquest que permet preveure el manteniment de la qualitat ambiental i paisatgística del medi rural del terme municipal. En aquesta línia cal esmentar la protecció exhaustiva que realitza el POUM del patrimoni municipal tant arquitectònic i arqueològic com històric, cultural i natural a través del Catàleg de Béns a Protegir, el Catàleg de Masies en Sòl No Urbanitzable o la preservació de la xarxa de camins rurals entre d'altres.

Aquesta ordenació, i les determinacions en la seva execució, permeten aconseguir l'observança de les directrius per al planejament urbanístic que estableix l'article novè del text refós de la Llei d'Urbanisme.

Amb tot, a mode de conclusió, i a partir del que es determina a les conclusions de l'informe de sostenibilitat ambiental, a continuació es relacionen les principals apostes de sostenibilitat del Pla, les quals garanteixen el compliment de les directrius d'un desenvolupament urbà sostenible previstes a la Llei d'Urbanisme:

- El POUM preveu un creixement en continuïtat amb els nuclis urbans existents i desclassifica aquells sectors previstos pel PGOU anterior localitzats en espais sensibles des del punt de vista ambiental o paisatgístic..
- El pla no proposa nous creixement extensius sinó que bàsicament preveu la revisió dels sectors ja previstos en el planejament vigent o l'ompliment dels buits urbans existents. Únicament preveu com sector en nou emplaçament el SUD 02 les Tàpies Nord, el qual es justifica com a més adient que la localització de l'ampliació del sector productiu en l'espai ocupat per l'antic sector residencial no executat de Pinos Mediterráneo.

- El POUM protegeix i ordena correctament els elements de valor ambiental o patrimonial existents al terme municipal.
- Es plantegen els elements necessaris per a la conservació i millora de la xarxa de torrents i rieres, tant en sòl no urbanitzable com aquelles que recorren per sòl urbà.
- Es preveu la millora dels sistemes de sanejament als nuclis de Masboquera, Masriudoms i Vanessa Parc.
- A partir de la previsió del dipòsit de laminació sota la nova rotonda a la intersecció entre la C-44 i la N-340 es donarà solució als problemes d'inundabilitat a la zona baixa de l'Hospitalet de l'Infant.
- El Pla preveu els instruments i mesures necessàries per a protegir els elements compositius del paisatge del municipi, i protegeix especialment les carenes més visibles, així com els criteris d'integració de les construccions en sòl no urbanitzable i la relació entre l'àmbit urbà i l'àmbit rural.
- El Pla fa apostes per millorar la mobilitat al municipi a favor de la sostenibilitat (xarxa de carrils bici, pacificació del trànsit a la zona centre, millora de la connectivitat social entre els nuclis del municipi, etc.).
- S'ha valorat correctament el risc derivat del transport de mercaderies perilloses i s'han prevists els instruments necessaris per a adaptar-ne l'ordenació dels sectors afectats.
- El POUM estableix que la protecció del sòl no urbanitzable pot completar-se mitjançant Plans Especials o sectorials i defineix àrees específiques per la elaboració de plans especials.

CAPÍTOL XVII. EL SÒL URBÀ

1. ELS SÒLS CLASSIFICATS DE SÒL URBÀ

L'atorgament del règim de sòl urbà que es proposa és en base de l'actual classificació del Pla General d'Ordenació Urbana i als criteris del Text refós de la de la Llei d'Urbanisme, Decret 1/2010 de 3 d'agost i el desplegament reglamentari. S'incorporen sòls que s'han desenvolupat mitjançant plans parcials i han executat en la totalitat la seva urbanització i els compromisos o que tenen la seva consideració legal pel que fa a l'executivitat.

També cal advertir que en determinats indrets, s'han considerat amb el règim de sòl urbà sòls no consolidats, ja sigui per la poca consolidació de l'edificació, ja sigui pel baix grau d'urbanització. En aquests casos en què s'ha assignat el règim de sòl urbà, a vegades per necessitat d'obtenir més ràpidament sòls públics, s'hi han fixat polígons d'actuació urbanística o plans de millora urbana per tal que es materialitzin les cessions i es garanteixi la urbanització necessària, en molts casos en proporcions semblants o superiors a les que correspondrien en règim de sòl urbanitzable.

1.1 Delimitació del sòl urbà i sectors d'actuació.

Segons l'article 25 de la Llei d'Urbanisme, constitueixen el sòl urbà:

- a) Els terrenys que, havent estat sotmesos al procés d'integració en el teixit urbà, compten amb tots els serveis urbanístics bàsics o bé són compresos en àrees consolidades per l'edificació d'almenys dues terceres parts de llur superfície edificable. El simple fet que el terreny confronti amb carreteres i vies de connexió interlocal i amb vies que delimiten el sòl urbà no comporta que el terreny tingui la condició de sòl urbà.

- b) Els terrenys que, en execució del planejament urbanístic, assoleixen el grau d'urbanització que aquest determina.

Les superfícies en sòl urbà que estableix el POUM de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant és com segueix:

Superfície bruta adscrita a sector (PMU)	70,0116 ha
Superfície bruta no adscrita a sector (PAU i resta)	313,2484 ha
<hr/>	
Superfície bruta en sòl urbà no consolidat	107,94 ha
Superfície bruta en sòl urbà consolidat	275,32 ha
Total	383,26 ha
<hr/>	
Sup. bruta total de sòl urbà	383,26 ha

Això suposa aproximadament el 3,75% de la superfície del terme municipal, i com prescriu la Llei, en la delimitació de sòl urbà s'ha comprovat que el grau d'ocupació per a l'ús dominant assoleixi el percentatge que la mateixa Llei exigeix.

En general, el POUM procura homogeneïtzar la zonificació i definir uns nous estàndards per a les infraestructures en funció del desenvolupament previst pels sectors.

1.2 Tractament detallat del sòl urbà

Defineixen l'estructura urbana dels diferents sectors: el sistema viari, a través de les alineacions i rasants, i els sistemes d'espais lliures i equipaments, com a elements sobre els quals es justifica l'aprofitament urbanístic de les diferents zones, i la qualificació urbanística del sòl. Aquests elements d'ordenació, grafiats a escala 1: 1.000, s'han definit a partir de la cartografia actualitzada el 2009, perquè puguin servir de referència per a posteriors aplicacions d'informació geogràfica i gestió territorial a desenvolupar per l'administració actuant.

1.2.1 Qualificació del sòl

En sòl urbà, a partir de la diferenciació funcional entre sistemes i zones, la qualificació urbanística del sòl té com a objectiu determinar a nivell detallat els usos i intensitats

d'ús que es desenvolupen dins de cada sector de sòl urbà. La referència gràfica en la qual s'aplica la qualificació urbanística del sòl és la zonificació.

La Llei d'Urbanisme inclou dins la competència urbanística concernent al planejament la d'establir zones diferents d'utilització segons la densitat de població que hagi d'habitar-les, percentatge de terreny que pugui ser ocupat per construccions; volum, forma, nombre de plantes i destí dels edificis amb criteris d'ordenació generals per a cada zona.

En el volum IX corresponent a la Normativa Urbanística es recullen les característiques urbanístiques i la superfície total de cada sector, així com la resta de paràmetres. D'altra banda, al Volum X s'incorpora una fitxa gràfica de cada instrument de planejament derivat.

1.3 Desenvolupament del Sòl Urbà

El nucli de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant originari i els seu creixement successiu, així com les urbanitzacions consolidades constitueixen el sòl urbà del municipi, moltes procedents del règim de sòl urbanitzable que establia la Revisió i Adaptació del Pla General d'Ordenació Urbana de 1997, aprovat definitivament per la CTUT el 13/11/1997 i publicat al DOG de 22/01/1998 i, en l'estar consolidades ara figuren com a Sòl Urbà. Es mantenen també àmbits de sectors en règim de Sòl Urbà per tal de poder acreditar l'acompliment de tots els deures urbanístics per part dels propietaris. La fase d'informació pública servirà per ajustar les determinacions.

S'han eliminat alguns sectors i unitats d'actuació per estar executats i fetes les cessions. Amb tot, s'ha fixat una sèrie de figures de planejament per garantir el desenvolupament urbanístic del POUM, les quals venen definides a la Normativa Urbanística i, al final d'aquest capítol, s'incorpora una taula de relacions entre els instruments de planejament del POUM i els del PGOU de 1998, taula que també serveix pel que fa al sòl urbanitzable que es tracta al següent capítol.

En el sòl urbà es fixen els següents Polígons d'Actuació Urbanística:

PAUu 01 BARRANC DE LA FIGUEROLA

Àmbit de sòl urbà no consolidat del nucli de Vandellòs, delimitat pel riu de Llastres (dit també en aquest indret “barranc de la Figuerola”) i la carretera C-44.

OBJECTIUS: Continuar amb la tramitació i consolidació de drets i deures.

PAUt 02 AMPLIACIÓ ESCOLES

Àmbit de sòl urbà no consolidat del nucli de Vandellòs que s'estén des de les Escoles fins als darreres de les construccions del carrer d'Estanislau Figueras. Inclou la finca nº65 d'aquest carrer. Per ponent l'àmbit s'amplia fins el canvi topogràfic.

OBJECTIUS: Ampliar l'àmbit del centre escolar CEIP Valdelors i facilitar l'accés directe de vianants des del carrer d'Estanislau Figueras.

PAUt 03 CARRETERA HOSPITALET-MÓRA

Àmbit de sòl urbà no consolidat discontinu de Vandellòs delimitat per la C-44, el camí de Santa Marina i el PAUt 4 Carrer Santa Marina. Inclou els sòls de la finca 29 del carrer de l'Església (d'acord a la identificació gràfica).

OBJECTIUS: Reordenar adequadament les previsions del PGOU, evitant la construcció d'uns habitatges paral·lels i enganxats a la C-44 que podrien distorsionar la imatge des de la carretera. Obtenció com a sistema d'espais lliures i zona verda d'una important superfície al costat de la C-44, i de l'actual finca del carrer de l'Església 29.

PAUt 04 CARRER SANTA MARINA

Àmbit de sòl urbà no consolidat discontinu de Vandellòs ordenat pel carrer de Santa Marina i un altre de nova execució. Inclou la finca del carrer de Castelló nº1 per a destinar-lo a sistema d'espais lliures i zones verdes.

OBJECTIUS: Aconseguir completar adequadament la xarxa viària i adscriure sòls a sistemes.

PAUt 05 FONT – C44

Àmbit de sòl urbà no consolidat de Vandellòs, delimitat per la C-44, el carrer de la Font i darreres de cases del carrer de Fatges. Inclou l'espai situat entre les cases confrontants al carrer de Fatges.

OBJECTIUS: Obtenció de sòls pel sistema d'espais lliures i zones verdes per tal de permetre millorar la relació pels vianants des de la C-44 al camp de futbol. També és objectiu del PAU tapar la mitgera vista de l'edificació de l'hotel situat a ponent de l'àmbit.

PAUt 06 DEDALS

Àmbit de sòl urbà no consolidat de Vandellòs delimitat pel carrer de la Font, els costers de llevant de l'assentament del poble, el carrer dels Dedals i unes finques de sòl urbà consolidat.

OBJECTIUS: Establir una ordenació d'habitatges que permeti l'obtenció d'una reserva d'habitatge assequible a Vandellòs i permetre la urbanització d'una dotació d'aparcaments públics a prop i a l'altura del camp de futbol, així com l'adscripció al sistema d'espais lliures de sòls que voregen l'ordenació residencial.

PAUt 07 MB. PONENT

Àmbit de sòl urbà no consolidat de Masboquera delimitat per la C-44, sòls no urbanitzables, darreres de les cases situades a ponent del carrer Nou, el carrer de Santa Marina i altres construccions existents en sòl urbà.

OBJECTIUS: Aconseguir connectar el carrer de Santa Marina amb la C-44 i establir una bossa d'aparcaments a la via pública i permetre formalitzar en part l'accés de la C-44.

PAUt 08 MB. MIGDIA

Àmbit de sòl urbà no consolidat de Masboquera situat al sud de la C-44, a llevant del carrer de l'Arrabal.

OBJECTIUS: Aconseguir completar un accés segur a Masboquera des del nucli de migdia de Masboquera.

PAUt 09 MR. CENTRE

Àmbit de sòl urbà no consolidat de Masriudoms delimitat pel carrer Major, l'avinguda de Santa Anna i construccions existents.

OBJECTIUS: Ampliar el carrer Major amb la creació d'unes places d'aparcament, possibilitar l'execució d'unes escales de connexió entre el carrer Major i l'avinguda de Santa Anna i obtenció de sòls pel sistema d'espais lliures i zones verdes.

PAUt 10 MR. PONENT1

Àmbit de sòl urbà no consolidat de Masriudoms situat a ponent de les cases del carrer de les Eres entre el camí del refugi i les dues eres situades a la part septentrional del nucli urbà.

OBJECTIUS: Aconseguir materialitzar part de la vialitat necessària per a millorar la connexió amb el carrer septentrional que connecta amb el cementiri i permetre la creació de places d'aparcament públic.

PAUt 11 MR. PONENT2

Àmbit del sòl urbà no consolidat de Masriudoms situat a ponent del nucli entre l'avinguda de Santa Anna i el camí del refugi.

OBJECTIUS: Aconseguir materialitzar part de la vialitat necessària per a millorar la connexió viària i permetre la creació d'unes places d'aparcament públic.

PAUt 12 MR. NORD

Àmbit del sòl urbà no consolidat de Masriudoms delimitat pel carrer Sant Josep, unes construccions existents a llevant de l'esmentat carrer i sòls no urbanitzables.

OBJECTIUS: Obertura del carrer de Sant Josep i d'un pas fins a l'era situada a llevant de l'àmbit.

PAUu 13 VANESSA PARK

Àmbit de sòl urbà consolidat que es correspon aproximadament a l'assentament de Vanessa Park situat a llevant de la carretera T-318. Es distingeixen dos subàmbits, un al nord i l'altra al sud del carrer de la Farigola, atenent a l'estat de consolidació de l'edificació.

OBJECTIUS: Completar la urbanització.

PAUu 14 ARENAL CENTRE

Àmbit de sòl urbà no consolidat delimitat a sud-llevant pel límit del domini públic marítim terrestre, a nord-llevant pel carrer de Pontasgo i a sud-ponent per la pineda de la Cova del Gat.

OBJECTIUS: Materialitzar la urbanització amb la creació d'un tram de passeig marítim arbrat amb un ampli espai per a vianants i bicicletes.

PAUt 15 LA MARGARIDA

Àmbit de sòl urbà no consolidat de l'Hospitalet de l'Infant, situat entre l'àmbit de la Cova del Gat i sòl urbà consolidat de Platja d'Or, situat sota la timba que es troba al final del carrer dels Corralets.

OBJECTIUS: Materialitzar la cessió de sòls de la timba, convenientment estabilitzada i completar la urbanització amb l'execució d'un pas (escales) d'accés al carrer dels Corralets de les cotes baixes.

PAUt 16 LLEVANT I PONENT DEL CARRER DELS CORRALETS

Àmbit de sòl urbà no consolidat de l'Hospitalet situat a ambdós costats del carrer dels Corralets, entre la Via Augusta i la timba que separa de les cotes baixes.

OBJECTIUS: Completar la urbanització i materialitzar les cessions.

PAUt 17 CAMÍ DE LA PORRASSA

Àmbit de sòl urbà no consolidat delimitat a llevant per la C-44, entre les dues línies de ferrocarril, l'actual i la que es troba en execució.

OBJECTIUS: Aconseguir un creixement nodal amb major densitat i intensitat per tal d'establir una estructura de barri sostenible al costat de la nova estació de ferrocarril.

PAUt 18 HOSPITALET PONENT

Àmbit de sòl urbà no consolidat discontinu, delimitat per la via actual del ferrocarril i la Via Augusta. També inclou l'àmbit de l'anterior Pla parcial "La Terrassa".

OBJECTIUS: Alliberar del procés de desenvolupament edificatori l'àmbit de l'anterior Pla parcial "La Terrassa" situat al sud de Masriudoms i transformar-lo en sistema d'espais lliures. Establir una ordenació amb una adequada disposició de les noves edificacions a l'àmbit situat entre la via del ferrocarril i la Via Augusta i aconseguir una important reserva per a habitatge protegit.

PAUu 19 LES TÀPIES II

Àmbit de sòl urbà consolidat delimitat per la C-44, l'autopista AP-7 i el seu accés.

OBJECTIUS: Completar l'execució de la urbanització pendent concretada per la connexió a la xarxa d'electrificació.

PAUt 20 COOP. VANDELLÒS

Àmbit de sòl urbà no consolidat de Vandellòs situat al costat septentrional de la travessia de la C-44 i està delimitat a sud-llevant pel camí de la Solana.

OBJECTIUS: Aconseguir completar adequadament la xarxa viària i adscriure sòls a sistemes.

PAUu 21 CALA D'OQUES – FORAT NEGRE

Àmbit de sòl urbà consolidat pendent d'enllestir definitivament les obres d'urbanització i amb cessió del 10% realitzada.

OBJECTIUS: Consolidació de drets i deures d'acord a la documentació tramitada.

PAUt 22 ALMADRAVA 1

Àmbit de sòl urbà no consolidat de l'Almadrava situat entre construccions existents que es troben al peu de la carretera d'accés a l'Almadrava i el camí del Càmping.

OBJECTIUS: Reconduir l'àmbit d'un sector excessivament gran i minimitzar el seu desenvolupament.

PAUt 23 ALMADRAVA 2

Àmbit de sòl urbà no consolidat situat a ponent de la carretera d'accés a l'Almadrava, estructurat per un carrer existent.

OBJECTIUS: Completar la urbanització del carrer amb l'execució d'una ampliació a l'atzucac existent per tal de facilitar l'accessibilitat i les maniobres de canvi de sentit.

PAUt 24 ALMADRAVA 3

Àmbit de sòl urbà no consolidat de l'Almadrava entre el carrer Moixarra i el carrer de la Possidònia, que inclou els esmentats carrers.

OBJECTIUS: Completar la vialitat existent.

PAUt 25 ALMADRAVA 4

Àmbit de sòl urbà no consolidat de l'Almadrava, delimitat per la carretera de l'Almadrava, la prolongació del carrer Rossec i el carrer de la Moixarra.

OBJECTIUS: Aconseguir la cessió de sòls per a ús d'equipament públic al servei de l'Almadrava, completar la urbanització i la dotació d'unes places d'aparcament públic.

PAUu 26 ALMADRAVA 5

Àmbit de sòl urbà consolidat amb la reparcel·lació aprovada.

OBJECTIUS: Completar la urbanització i continuar amb la tramitació de la gestió.

PAUt 27 COVA DEL GAT

Àmbit de sòl urbà no consolidat situat entre el límit del DPMT i la Via Augusta a llevant del barranc de la Basseta.

OBJECTIUS: Aconseguir un bon establiment urbà a la part alta i adscripció al sistema d'espais lliures l'àmplia superfície que s'estén des de la timba al passeig marítim i que inclou la bosquina de la Cova del Gat.

PAUt 28-1 CARRETERA DE MÓRA 1

Àmbit de sòl urbà no consolidat que es correspon a la finca situada a la carretera de Móra nº19.

OBJECTIUS: Millorar l'estructura urbana i edificatòria.

PAUt 28-2 CARRETERA DE MÓRA 2

Àmbit de sòl urbà no consolidat que es correspon a la finca situada a la carretera de Móra nº17.

OBJECTIUS: Millorar l'estructura urbana i edificatòria.

PAUt 28-3 CARRETERA DE MÓRA 3

Àmbit de sòl urbà no consolidat que es correspon a la finca situada a la carretera de Móra nº13.

OBJECTIUS: Millorar l'estructura urbana i edificatòria.

PAUt 28-4 CARRETERA DE MÓRA 4

Àmbit de sòl urbà no consolidat que es correspon a la finca situada a la carretera de Móra nº11.

OBJECTIUS:

Millorar l'estructura urbana i edificatòria.

També en sòl urbà es fixen els següents Plans de Millora Urbana:

PMUr 01-1 BULEVARD NORD N340

Àmbit de sòl urbà no consolidat, delimitat en els plànols d'ordenació per l'assentament de l'Infant, el riu Llastres, la N-340 i la nova intersecció viària de la N-340 amb la C-44.

OBJECTIUS: Aconseguir un bon establiment urbà amb mixtura d'usos i donar continuïtat del carrer de Tramuntana fins a la N-340.

PMUr 01-2 BULEVARD SUD N340

Àmbit de sòl urbà no consolidat, delimitat en els plànols d'ordenació per la N340, el riu Llastres, la via actual de ferrocarril i la nova intersecció viària de la N-340 amb la C-44. S'exclou d'aquest àmbit les illes dels carrers de Sant Roc i de la Socarrada

OBJECTIUS: Aconseguir un bon establiment urbà amb mixtura d'usos i donar continuïtat al carrer Llapassà fins la N340 per sota el ferrocarril.

PMUp 02 POBLAT HIFRENSA

Àmbit de sòl urbà consolidat de l'Hospitalet de l'Infant delimitat per la línia de ferrocarril, la carretera de Móra, el carrer Ramon Berenguer IV, la Via Augusta i el carrer Hifrensa.

OBJECTIUS: Cal fer una consideració especial a aquest paradigmàtic Poblament Hifrensa, bastit als anys setanta del segle passat, i dissenyat per l'arquitecte Antoni Bonet Castellana per albergar els tècnics i treballadors de la central nuclear. Bonet va imprimir un alè de mediterraneïtat i modernitat a aquest conjunt arquitectònic sense precedents, amb una brillant integració paisatgística. Si bé inicialment el poblament va ser projectat tangent a l'eixample de l'Hospitalet de l'Infant en sentit ponent a la carretera de Móra, ara es troba en una posició força central. La seva organització amb un esquema viari tancat i amb ramificacions està pensada gairebé per a l'exclusiu funcionament endogen, sovint sense relació de continuïtat. Per aquest motiu i per la gran extensió que ocupa, ara dificulta la permeabilitat transversal. Per aquesta raó i per la importància en protegir el conjunt de l'assentament, el POUM fixa un Pla de Millora Urbana per a la integració urbanística del poblament a l'estructura general, de manera que s'afectin el mínim possible els trets originals d'Antoni Bonet, tot evitant desencertades interpretacions i prestant especial atenció del seu llenguatge. L'altre objectiu del Pla de Millora Urbana és procurar la protecció del conjunt arquitectònic i de l'espai lliure.

El Pla de millora urbana podrà ajustar les delimitacions de zones i sistemes d'acord a les propostes de permeabilització i protecció del conjunt amb la incorporació de les edificacions noves, paràmetres, usos i densitats. També podrà ajustar la vialitat existent.

El poblament figura en el Catàleg de béns protegits del POUM amb el codi B16.

PMUr 03 EQUIPAMENTS CENTRE

Àmbit de sòl urbà no consolidat de l'Hospitalet de l'Infant, delimitat pels carrers de l'Alamanda i de Ramon Berenguer IV i per la carretera de Móra.

OBJECTIUS: Reordenar l'illa d'equipaments, tot eradicant l'edifici de Bombers per a crear un aparcament públic al servei dels equipaments. Definir les ampliacions dels altres equipaments i crear un front edificat davant la carretera de Móra i definir la localització final de l'habitatge que es troba a l'interior de l'illa.

PMUr 04 L'AIGUA AL COLL

Àmbit de sòl urbà no consolidat de l'Hospitalet de l'Infant delimitat per la via del ferrocarril i la Via Augusta, entre el PAU 18 i el PAU 21.

OBJECTIUS: Aconseguir l'execució de la vialitat i les cessions.

PMUr 05 CENTRE TECNOLÒGIC

Àmbit de sòl urbà no consolidat que coincideix amb els sòls de la Central Nuclear Vandellòs I situada entre el ferrocarril i la costa.

OBJECTIUS: Crear un Centre Tecnològic relacionat amb la recerca i tecnologies de generació d'energia elèctrica, a gestionar una vegada hagi acabat el desmantellament del nivell 3 previst a partir del 2028 amb una durada de 3 a 4 anys.

PMUr 06 CENTRE DE PRODUCCIÓ ENERGÈTICA

Àmbit de sòl urbà no consolidat situat entre la AP-7 i la via del ferrocarril, a llevant del barranc de Llèria. S'exclou l'àmbit de la N-340.

OBJECTIUS: Es tracta d'una reserva per a la possible ampliació i/o relocalització d'activitats de producció d'energia elèctrica.

PMUr 07 PONENT CNV II

Àmbit de sòl urbà no consolidat situat a continuació del límit ponent del la CNV II.

OBJECTIUS: Legalitzar la implantació de l'edifici Seu social de la Central Nuclear Vandellòs II i una possible ampliació.

PMUp 08 L'HOSPITAL

Àmbit de sòl urbà consolidat delimitat per la Plaça de Catalunya, la Plaça de Berenguer d'Entença i pel carrer de l'arquitecte Jaume Castellví.

OBJECTIUS: Aconseguir establir criteris de recuperació, protecció i millora del Monument. Instrumentar mecanismes per a futures actuacions a l'edificació existent i de possible increment de la patrimonització pública.

PMUr 09 CONTROL ENERGÈTIC

Àmbit de sòl urbà no consolidat a llevant i a continuació de la Central Nuclear Vandellòs II lliandant amb el ferrocarril de Barcelona a València.

OBJECTIUS: Es tracta d'una reserva per a la possible ubicació de instal·lacions necessàries per la gestió de una emergència a la contigua Central Nuclear Vandellòs II.

Aquestes instal·lacions han estat requerides per el Consejo de Seguridad Nuclear, a l'escrit "Instrucción Técnica Complementaria a C.N. Vandellós 2 en Relación con los Resultados de las "Pruebas de Resistencia" Realizadas por las Centrales Nucleares Españolas" de data 15 de Març de 2012.

CAPÍTOL XVIII. EL SÒL URBANITZABLE

1. ELS SÒLS CLASSIFICATS DE SÒL URBANITZABLE

El Decret Legislatiu 1/2010, en el seu article 33 defineix el sòl urbanitzable amb els següents termes:

1. Constitueixen el sòl urbanitzable els terrenys que el pla d'ordenació urbanística municipal corresponent consideri necessaris i adequats per a garantir el creixement de la població i de l'activitat econòmica, d'acord amb el que estableix l'article 3.
2. El sòl urbanitzable ha d'ésser quantitativament proporcionat a les previsions de creixement de cada municipi i ha de permetre, com a part del sistema urbà o metropolità en que s'integra el desplegament de programes de sòl i d'habitatge.
3. Els plans d'ordenació urbanística municipal poden distingir entre sòl urbanitzable delimitat i sòl urbanitzable no delimitat.
4. Per a la transformació urbanística d'un sector de sòl urbanitzable delimitat, cal la formulació, la transformació i l'aprovació definitiva d'un pla parcial. Si es tracta de sòl urbanitzable no delimitat, el pla parcial ha d'ésser de delimitació, s'ha d'haver aprovat definitivament i ha d'acreditar que l'actuació sigui coherent amb els paràmetres determinats, d'acord amb els apartats 1.d, 1.e i 8 de l'article 58, pel pla d'ordenació urbanístic municipal corresponent.

1.1 Delimitació del sòl urbanitzable i sectors d'actuació

El nou POUM pel que fa a sòl urbanitzable, manté genèricament les condicions dels sectors en execució, i proposa algunes modificacions puntuals respecte del planejament anterior tal com figura a la fitxa per a cadascun dels sectors que s'incorpora a la normativa urbanística.

En total es fixen quatre sectors de sòl urbanitzable delimitat, les superfícies dels quals és com segueix,

SUP. AFECTADES SEGONS POUM

SECTOR	Sup. ha
SUD 01 Carrer de les Figuerelles	0,950 ha
SUD 02 Les Tàpies nord	13,298 ha
SUD 03 Ponent de la Porrassa	25,749 ha
SUD 05 Parc de producció energètica nord	14,288 ha
SUD 06 Parc de producció energètica llevant	15,498 ha
Total sòl urbanitzable	69,783 ha

1.2 Criteris per a l'execució del POUM en sòl urbanitzable

1. El sistema d'actuació pels diferents sectors en Sòl Urbanitzable es determina a la normativa urbanística per a cada pla parcial urbanístic, considerant-se, per omissió, el de reparcel·lació per compensació bàsica.
2. En dos anys s'haurà d'haver iniciat la tramitació dels plans parcials corresponents a tots els sectors definits programats per al primer quadrienni en aquest pla.
3. Per tal d'assegurar el desenvolupament d'aquest POUM, un cop superat els terminis esmentats, els quals comptaran a partir de l'entrada en vigor d'aquesta revisió, si per causes imputables a la propietat del sòl no hagués estat presentat el corresponent Pla Parcial Urbanístic, l'Ajuntament podrà optar per utilitzar com a sistema d'actuació el de reparcel·lació per cooperació. En el benentès que aquesta és una opció potestativa, sobre la qual l'Ajuntament haurà de valorar l'oportunitat, o no, de la seva aplicació.
4. Es tindran en compte els criteris de sostenibilitat en les propostes d'ordenació que es formulin en els diferents sectors de desenvolupament derivat. Tanmateix es tindrà cura de la utilització actualitzada dels serveis i infraestructures d'acord amb els avenços tecnològics.
5. Tota la infraestructura de suport pel bon funcionament de cadascun dels sectors anirà a càrrec exclusiu del mateix sector de desenvolupament, tot i

tenint en compte els ajuts que puguin derivar-se de les obligacions que depenen de les administracions públiques competents.

6. Tots els nous sectors urbanitzables tindran cura de l'accessibilitat, potenciant, quan sigui prudent, guals per a cotxes en comptes de guals per a vianants per així donar continuïtat als recorreguts dels vianants i les bicicletes, i controlar la velocitat dels vehicles.

També es potenciarà la creació d'unitats centralitzades de producció de calor emprant sistemes de captació d'energia solar.

7. Pel que fa als àmbits de Sòl Urbanitzable No Delimitat la seva tramitació es realitzarà d'acord a les prescripcions de la Llei d'Urbanisme i del Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'Urbanisme. Així mateix es tindran en compte les determinacions específiques que incorpora per a cada àmbit la Normativa Urbanística del POUM.

1.3 Sobre les juntes de conservació

En tots els sectors en què es divideix el Sòl Urbanitzable, a fi de garantir la conservació de la urbanització, es constituirà una Entitat Urbanística Col·laboradora de Conservació que podrà néixer de la transformació de la Junta de Compensació i en formaran part tots els propietaris del Sector.

1.4 Sectors d'intervenció en sòl urbanitzable

En el volum IX corresponent a la Normativa Urbanística es detallen les determinacions del POUM en sòl urbanitzable, sector a sector. A més, en el Volum X i en els plànols normatius s'identifiquen gràficament els sectors de Sòl Urbanitzable Delimitat. A continuació es descriuen els àmbits de tots ells, així com els seus objectius.

SUD 01 CARRER DE LES FIGUERELLES

Àmbit de sòl urbanitzable delimitat discontinu situat a llevant del torrent del costat ponent del recinte escolar de Valdelors. També inclou un petit àmbit situat a llevant del tram executat del carrer de les Figuerelles.

OBJECTIUS: Dotar d'un creixement moderat al nucli de Vandellòs, tot ampliant el recinte escolar de Valdelors. Permetre l'execució del tram llevant del carrer de Figuerelles per tal de connectar amb carrers que en forma de pinta neixen en el carrer d'Estanislau Figueras.

SUD 02 LES TÀPIES NORD

Àmbit de sòl urbanitzable delimitat situat al costat septentrional del Polígon Les Tàpies I amb el qual es proposa connectar la prolongació del carrer de la Rivera de Sans.

OBJECTIUS: Aconseguir disposar de sòls per al futur desenvolupament econòmic del municipi.

SUD 03 PONENT DE LA PORRASSA

Àmbit de sòl urbanitzable delimitat, situat a continuació, en sentit sudponent, del sector del camí de la Porrassa, entre el nou traçat ferroviari i l'actual via del ferrocarril de València a Barcelona. S'exclou l'àmbit del domini públic de la N-340.

OBJECTIUS: Establir una reserva per al futur desenvolupament urbanístic per tal de poder permetre atendre la possible demanda efectiva de creixement, ateses les condicions d'accessibilitat i potencial turístic del municipi.

SUD 04 PARC DE PRODUCCIÓ ENERGÈTICA NORD

Àmbit de sòl urbanitzable delimitat situat entre la N-340 i la via del ferrocarril, a llevant del barranc de Llèria.

OBJECTIUS: Es tracta d'una reserva per a la possible ampliació i/o relocalització d'activitats de producció d'energia elèctrica.

SUD 05 PARC DE PRODUCCIÓ ENERGÈTICA LLEVANT

Àmbit de sòl urbanitzable delimitat situat entre l'antiga central Vandellòs I i la central Vandellòs II. S'estén des de la via del ferrocarril fins la costa.

OBJECTIUS: Es tracta d'una reserva per a la possible ampliació i/o relocalització d'activitats de producció d'energia elèctrica.

1.5 Altres determinacions que fan referència a l'aprofitament urbanístic.

1. L'aprofitament urbanístic de cada sector, s'aplicarà per a la compensació de tots els terrenys inclosos en el sector respectiu, ja siguin qualificats de zones d'aprofitament privat o de sistemes d'espais públics de cessió obligatòria i gratuïta.
2. De la compensació resultant d'aplicar l'aprofitament urbanístic, els propietaris hauran de cedir obligatòriament al municipi la superfície fixada en cada sector amb destinació a sistemes, a més de la cessió obligatòria del 10% de l'aprofitament urbanístic total, com estableix la legislació.

3. L'aprofitament mitjà del conjunt de sectors urbanitzables delimitats que es defineixen en el present POUM, i segons es dedueix del quadre adjunt és de 0,38446 m²st/m²sl.

El desenvolupament del sòl urbanitzable delimitat representa el següent potencial de sostre residencial, el qual ha servit per calcular l'aprofitament urbanístic del conjunt dels sectors esmentats

Sòl Urbanitzable Delimitat	Sup. ha	Índex d'edificabilitat bruta m ² st/m ² sl	Sostre màxim m ² st
SUD 01 Carrer de les Figuerelles	0,950	0,61631	5.853,24
SUD 02 Les Tàpies nord	13,298	0,50000	66.489,85
* SUD 03 Ponent de la Porrassa	25,749	0,38000	97.847,55
* SUD 04 Parc de producció energètica nord	14,288	0,31982	45.694,56
* SUD 05 Parc de producció energètica llevant	15,498	0,33810	52.398,25
TOTAL	69,783	0,38446	268.283,45

* Sectors a menys de 500m del DPMT

A més, la superfície del sòl urbanitzable no delimitat és de 46,43 Ha. Les determinacions i paràmetres caldrà que les estableixin adequadament els plans parcials urbanístics.

Cal dir que el nou POUM preveu menys superfície de Sòl Urbanitzable que el Pla General de 1998 ja que aquest preveia una superfície de 367 Ha. Però cal tenir en compte que aquesta minva en part deriva de que ja s'han desenvolupat sectors urbanitzables de l'anterior PGOU que ara s'incorporen al règim de Sòl Urbà.

1.7 Quantificació del Sòl Urbanitzable

Tenim les següents superfícies:

Sòl urbanitzable delimitat	69,78 ha
Sòl urbanitzable no delimitat	46,43 ha
Total sòl urbanitzable	116,21 ha

La qual cosa suposa un 1,14 % de la superfície del terme municipal.

CAPÍTOL XIX. EL SÒL NO URBANITZABLE

CRITERIS ECOLÒGICS PER L'ORDENACIÓ DEL SÒL NO URBANITZABLE

1- Introducció

1.1 Creixement i desenvolupament

1.2 La naturalesa humanitzada

1.3 L'ordenació sostenibilista

1.4 Conservació de la biodiversitat

1.5 Consum i reciclatge de sòl

2- Legislació i sòl no urbanitzable.

2.1 La llei d'Urbanisme i la llei forestal

2.2 El Pla Director Urbanístic dels Sistema Costaner

2.3 La Llei del Paisatge

2.4 Percepció i valoració del paisatge

3- Classificació del sòl no urbanitzable

3.1 Aspectes generals

3.2 Funcions bàsiques del sòl no urbanitzable

3.3 Objectius de la regulació del sòl no urbanitzable

4- Qualificació del sòl no urbanitzable

CRITERIS ECOLÒGICS PER L'ORDENACIÓ DEL SÒL NO URBANITZABLE

1- Introducció

1.1 Creixement i desenvolupament

En el llenguatge comú es confon sovint "creixement" i "desenvolupament". De fet, el primer significa augment de la grandària, i en molts casos es dona paral·lelament a l'augment de complexitat i acumulació d'estructura, és a dir, al desenvolupament, però aquest últim es pot donar sense que hi hagi necessàriament un creixement net. La paraula "creixement" es pot associar al de producció, aplicable tant a la biologia com a l'economia, encara que amb significats lleugerament diferents. En qualsevol cas, quan en algun lloc, hi ha creixement en algun altre hi pot haver desenvolupament que treu profit o explota aquell creixement. Els sistemes en relació poden estar separats en l'espai, però també es dona el fet que en un mateix indret s'alternen els "períodes de creixement" amb els de "desenvolupament o augment de complexitat". En general, la societat tendeix a desenvolupar-se, en el sentit d'augment d'organització i de complexitat de manera paral·lela al creixement de la grandària de la població o de l'economia. Per això, hom ha associat desenvolupament amb creixement fins al punt de suposar que no hi pot haver desenvolupament sense creixement. De fet, tots dos poden anar combinats i a un ritme sostingut per un temps limitat, però quan el creixement s'accelera, el desenvolupament es produeix de manera desequilibrada, fent-se molt asimètric i distribuït de manera molt desigual.

La grandària dels ecosistemes naturals, si més no, està limitada per la superfície ocupable, i quan han assolit la mida màxima possible, continuen mantenint-se. Diguem que tenen un comportament sostenible, la qual cosa no vol dir que es mantinguin iguals a ells mateixos pels segles i els segles. De fet, canvien i es transformen, i poden desaparèixer i ser substituïts. Això sí, a un ritme que a nosaltres, els humans, ens sembla tan lent que històricament en ecologia s'ha parlat sense rubor "d'equilibri ecològic" i "d'ecosistemes climàtics", per referir-se a un aparent estat estacionari perdurable, que en realitat no ho és. El que volem emfasitzar aquí és que el funcionament correcte dels sistemes és aquell que continua sent òptim quan ja s'ha assolit la grandària màxima: és a dir, quan no hi ha creixement net. Hem de pensar llavors que els fluxos d'energia, de matèria i d'informació s'inverteixen exclusivament en renovació i en reorganització. La natura, d'una manera explícita, se'ns mostra com una gran manipuladora d'informació: adquireix, crea, transforma i torna informació.

Els ecosistemes molt humanitzats, independentment de la major o menor presència urbana, tenen un paisatge i un funcionament que reflecteixen la cultura humana dominant, és a dir, que estan condicionats per convencions socials, concepcions metafísiques i ideologies polítiques de la població que l'ocupa. Per això també, en el nostre entorn, l'espai s'ha vist sempre com un recurs del qual se'n pot treure, sobretot, un rendiment econòmic. Poques vegades es pensa en els interessos de la comunitat o del sistema sencer, i per tant, en el valor del mediambient o de l'ecosistema en general, que aporta uns serveis que només s'enyoren quan desapareixen o fallen. Cal doncs preservar aquest ambient, que és comú i del qual tothom se n'aprofita directament o indirecta, i això significa que un sòl ocupat per sistemes naturals no explotables, té o pot tenir molts altres usos útils i valuosos diferents del constructiu o urbà.

En la dinàmica territorial, tenen una gran importància les relacions entre sistemes de diferents grandàries i escales. Els límits municipals no acostumen a coincidir amb límits naturals des del punt de vista sistèmic, encara que responen en certa mesura a una dinàmica que històricament s'ha anat configurant en relació al funcionament del territori des del punt de vista natural, cultural, econòmic i polític. Per això, encara que siguin unitats administratives, cal que tinguin consciència de la seva estructura, dels elements directors, i del seu paper dins del territori més gran que els inclou. Aquesta relació dialèctica entre el territori municipal i l'entorn regional, s'ha de traduir en una dialèctica equivalent des del punt de vista administratiu i polític entre les instàncies jeràrquicament establertes en el nostre ordenament social. Per totes aquestes raons, el POUM ha de respondre a una reflexió oberta, i ha d'assolir un consens el més ampli possible entre la població. Des del municipi s'ha de controlar l'organització i l'evolució del territori propi en tot allò que sigui possible, tenint molt en compte els avantatges i els inconvenients de l'especialització o la diversificació, sent molt conscients d'allò que el municipi exporta i del que importa, siguin bens, serveis, cultura, tinguin o no un pes econòmic important. A última hora el que compte és que la població del municipi i els seus descendents tinguin una alta qualitat de vida, i per això cal sobretot assegurar una taxa de renovació interna i de creació de riquesa econòmica que no hipotequi el futur del territori, que no es basi per exemple en el consum de recursos no renovables o en la simple reclassificació de sòl.

1.2 La naturalesa humanitzada

L'espècie humana, a diferència de la resta d'animals, utilitza en la modificació del paisatge energia auxiliar, veritablement potent, que podríem anomenar "externa" per quant no ha passat per l'organisme (gasolina, electricitat,...). En el paisatge, aquesta entrada d'energia canalitzada per l'home, es reflecteix en muntanyes que desapareixen, barratges o preses que creen llacs artificials o desvien rius, carreteres o autopistes que faciliten la comunicació i el transport de persones, de matèria i d'energia.

De tenir una estructuració típica en pobles compactes, distribuïts i adaptats a la geografia, i connectats els uns amb els altres per una xarxa jerarquitzada de camins, les zones urbanes han passat a ser grans conurbacions de fronteres indefinides, que envaeixen tard o d'hora tot l'espai disponible. La similitud dels agregats urbans moderns amb els tumors cancerosos de creixement difús, no és casual.

El territori feblement humanitzat, d'organització tradicional, tendeix a un equilibri dinàmic entre els diferents tipus de paisatge que assenyalen jeràrquicament les extensions relatives dels diferents usos del sòl. Ara bé, quan els recursos ja no depenen de la superfície, i que s'aplica energia potent importada de lluny, l'únic limitant és llavors la superfície ocupable, la qual esdevé el recurs més preuat.

Alguns dels resultats més clars d'aquesta situació és que:

- a) Els espais naturals desapareixen, o tan sols queden deshabitats els indrets més inhòspits (penya-segats, deserts, aiguamolls,...)
- b) disminueixen els camps de conreu i creixen els dedicats a habitatges, indústria, serveis...
- c) els sistemes de reciclament naturals dels materials són insuficients, que en altres paraules vol dir que les deixalles sòlides, líquides i gasoses, tòxiques o no, esdevenen problemes de primer ordre.

La dinàmica territorial porta a desdibuixar doncs l'esquema jerarquitzat de la clina que inclou els diversos espais rurals estesos entre els dos pols extrems: l'urbà i el salvatge (o "natural"). L'activitat humana que es tradueix en ocupació del sòl per nous usos afecta sobretot el sòl no urbanitzable. Els fenòmens de "periurbanització" i "rururbanització" consisteixen en l'ocupació de sòl periurbà, o interurbà, rural, d'una manera no sempre ordenada per a posar-hi tot allò que ja no hi cap a la ciutat, o allò que demana un terreny més barat, o bé s'ocupa amb usos d'aspecte i importància no prevista explícitament en l'ordenació existent (indústries, centres logístics, magatzems,

explotacions agrícoles industrialitzades, etc.). S'hi afegixen els usos que per imperatiu de l'interès públic, es posen en terrenys interurbans i periurbans, més barats i més extensos⁴. El fenomen de la “vorurbanització” és una variant de tot plegat lligada a les vies de comunicació⁵. Des del punt de vista de la dinàmica general del territori i del canvi d'usos del sòl, es pot parlar del procés d'artificialització, terme que engloba tota mena de tipologia d'ocupació del sòl. El resultat final és que en molts indrets es posen en contacte tipologies de sòl que mai havien estat junts i que formen fronteres difícilment estabilitzables (o sostenibles).

1.3 L'ordenació sostenibilista

Quan ens referim a la planificació d'una ordenació urbanística sostenibilista, parlem de posar unes condicions de contorn que facin possible a l'escala local, no només l'aparició de la ciutat compacte, diversa i socialment cohesionada, en relació amable i coherent amb l'entorn rural i natural, sinó que es generi en l'escala del municipi i en la supramunicipal una dinàmica territorial que es pugui mantenir en el temps, adaptant-se de manera quasi automàtica a les noves necessitats materials i culturals que la població vagi tenint. L'escala local no és independent del que passi a major escala, i a l'escala global, planetària, i per tant, cal tenir-les en compte per contribuir, des del detall, a un país i un món millor i més sostenible.

Des del municipi es pot fer molt en aquesta direcció, en primer lloc des del POUM, però també i sobretot a través de les polítiques municipals, les ordenances, i el dia a dia que fa que la població entengui i participi. Hom es pot apropar a una ordenació urbanística sostenible seguint uns quants criteris generals sorgits de l'estudi que un ampli equip de tècnics i professionals diversos, van realitzar pel Centre de Política i Valoracions de la Universitat Politècnica de Catalunya, i pel Departament de Mediambient de la Generalitat de Catalunya (2003)⁶ i que és referència obligada en aquest tema.

Entre els criteris o objectius fonamentals que planteja l'estudi esmentat i que fan referència més directa al sòl no urbanitzable, hi ha la conservació de la biodiversitat i del patrimoni natural, la permeabilització i desfragmentació del territori, el manteniment

⁴ Vegeu per exemple: X. Abadia, 2003. El fenomen periurbà a l'Àrea Metropolitana de Barcelona. Perspectives Territorials, 5:91-124.

⁵ Trobareu definicions d'aquests i altres neologismes a Ramon Folch, 1999. Diccionario de Socioecología. Ed. Planeta, Barcelona.

⁶ <http://www.gencat.net/mediamb/sosten/estudi_criteris_ambientals_planejament.htm>

i millora de la identitat paisatgística dels ambients rurals i urbans, tots ells aspectes molt interrelacionats.

1.4 Conservació de la biodiversitat

La conservació de la biodiversitat vol dir conservar espècies, relacions entre espècies i entre aquestes i el medi, i per tant, conservar ambients o hàbitats, i conservar ecosistemes. En definitiva, conservar la biodiversitat vol dir mostrar un gran respecte per la natura, sense oblidar mai que l'home hi és inclòs. La conservació no vol dir la manca d'acció, ans al contrari. En un sistema dinàmic com la natura, que es mostra com un procés històric "d'una sola direcció", l'activitat és necessària per a conduir el sistema, i tractar d'evitar el màxim nombre de forats i pedres que es vagin presentant pel camí. Igualment, l'activitat és necessària per tal que el viatge sigui tan llarg com es pugui.

Per la conservació de la biodiversitat, des de les espècies individuals fins els ecosistemes, a través de les disposicions d'un Pla d'Ordenació Urbanística Municipal, es poden seguir uns criteris generals, encaminats tots ells a contrarestar en lo possible totes aquelles situacions que afavoreixen la pèrdua de diversitat.

Vet aquí una llista curta i sintètica de directrius o principis bàsics que s'haurien de seguir per a la planificació dels espais lliures no urbanitzats quant a la conservació de la biodiversitat:

- Principi de continuïtat. Tractar d'aconseguir que els espais no urbanitzats ocupats per sistemes poc humanitzats esdevinguin més estables. Caldria promoure un model de distribució espacial que tendeixi a formar un reticle idealment format per masses compactes unides per corredors prou amples de la mateixa vegetació natural. En particular les reserves han de ser tan grans com sigui possible, sense barreres que les tallin pel mig. Aquest principi duria a fusionar àrees actualment separades o a connectar-les mitjançant corredors verds. Caldria igualment garantir el grau de protecció mínim que assegurï la permanència, inclosos els espais marginals i els corredors.

- Principi de compensació. Per compensació s'entén que els espais lliures no urbanitzables i protegits tenen el paper de contrarestar efectivament la pressió de l'entorn urbanitzat. Els boscos per exemple constitueixen un entorn descontaminant, protector de sòl, regularitzador del règim hidrològic i de la qualitat de l'aigua, normalitzador del clima i fornidor de paisatges i espais per al lleure. Tot plegat

paràmetres que tendeixen a compensar les disfuncions metabòliques associades a les ciutats i a les seves necessitats d'espai, de paisatge i lleure.

- Principi d'autonomia i equilibri. Cal que els espais lliures es distribueixin de forma homogènia en el territori i siguin representats arreu. En aquest sentit també la pressió associada a la demanda d'espais de lleure es veuria diversificada en l'espai.

- Principi de quantitat. La proporció d'espai lliures de les característiques esmentades anteriorment han de ser suficientment extensos.

- Principi de funcionalitat. Els espais lliures han de complir al màxim les funcions per a les quals estan dotats, funcions ecològiques per exemple, o aquelles que se'ls hagi assignat. La funcionalitat sovint pot venir de l'aplicació acurada de qualsevol dels altres principis. Així per exemple, la continuïtat, la compensació i el principi de quantitat inspiren propostes de creació de corredors ecològics que uneixin espais del PEIN. Per altra banda, la funcionalitat ha de promoure la restitució del paisatge als llocs on estigui malmès, aprofitant les restauracions i repoblacions per a fer també espais humanitzats però de caràcter protector dels propis espais naturals i més verges.

Als anteriors principis caldria afegir si més no un criteri addicional que és necessari per a no quedar-se en utopies ultraconservadores. Convé que l'ordenació del sòl no urbanitzable es faci d'acord amb els desitjos de creixement urbà compatibles amb la sostenibilitat. Això vol dir controlar i dirigir aquest creixement seguint criteris sostenibilistes, tractant de fer un bon ús del sòl, conservant-lo al màxim, recuperant ambients malmesos, i reconvertint i renovant assentaments urbans que s'han deteriorat pel pas del temps o que han quedat totalment obsolets. Convé que els criteris economicistes i d'interès a curt termini no contaminin la política de planificació urbanística, i que imperin els criteris més basats en el coneixement de la naturalesa, i en la limitació i gestió prudent dels recursos propis. Tanmateix, convé harmonitzar les polítiques conservacionistes amb el desenvolupament econòmic i creixement poblacional.

Per això, els Plans d'Ordenació Urbanística Municipals han de considerar i tractar el sòl no urbanitzable i els espais lliures i naturals, al mateix nivell que el sòl urbà, delimitant-ne amb precisió els usos, les àrees que han de ser objecte d'especial protecció, i establint les mesures que calgui adoptar a l'efecte de la conservació, millora i protecció del sòl, la flora i la fauna, el paisatge, els cursos i masses d'aigua, i els espais agrícoles i forestals.

Les accions que es duguin a terme en la planificació i ordenació territorial quant al sòl no urbanitzable han de tractar de:

- Mantenir i millorar la connectivitat territorial, ecològica i paisatgística.
- Mantenir l'estructura i el funcionament del territori i evitar la fragmentació i l'aïllament dels elements naturals.
- Protegir les riberes i els cursos d'aigua de la xarxa hidrogràfica.
- Protegir la franja litoral.
- Ubicar, tant com sigui possible, les àrees de sòl urbanitzable en els àmbits on la qualitat del sòl sigui més baixa des del punt de vista productiu.
- Considerar les característiques de l'entorn natural immediat per determinar els possibles usos industrials d'un territori.
- Aplicar els factors ambientals mediterranis a tot projecte de desenvolupament turístic.
- Donar permeabilitat les infraestructures que travessen espais naturals i integrar-les en el seu entorn ecològic i paisatgístic.
- Integrar els espais verds urbans en la xarxa d'espais naturals periurbana.

En els plans municipals convé no hipotecar les accions que s'hagin d'emprendre a nivell supramunicipal, i sempre que sigui possible s'ha d'intentar promoure la coordinació supramunicipal per tal que les accions abastin unitats ambientalment adequades per a la planificació dels diferents components del medi natural i de la diversitat biològica.

El planejament urbanístic, en totes les seves escales, però especialment a escala municipal, ha de ser coherent amb els principis del desenvolupament sostenible i de preservació de la biodiversitat, per això s'ha d'incorporar en la seva redacció o revisió les dades obtingudes en les auditories ambientals municipals i tenir en compte les recomanacions i accions proposades per les Agendes 21, i evidentment pels equips que redacten l'estudi ambiental del POUM.

Per assolir els objectius generals de conservació s'han d'aprofitar totes les possibilitats existents en les diferents polítiques sectorials. Entre altres, s'han de tenir en compte les següents:

- a) Garantir la possibilitat de realitzar les connexions ecològiques entre els espais inclosos al Pla d'Espais d'Interès Natural promoguda per la Generalitat, i impulsar l'aplicació d'altres propostes elaborades per diferents institucions.

b) Executar tots aquells aspectes de la normativa sectorial i el planejament territorial susceptibles de millorar la connexió dels espais lliures i naturals: boscos de ribera, camins ramaders, components lineals i reticulars presents en els ecosistemes agraris, etc.

Tal com s'ha indicat abans, la conservació de la natura va entrant poc a poc a formar part dels elements a tenir en compte a l'hora d'ordenar el territori. Fins fa poc, s'acceptava fàcilment que els indrets o paisatges especialment rics, singulars, bells ("paisajes pintorescos") o d'un interès especial quant a valor científic, havien de rebre una certa protecció, però aquesta actitud s'ha demostrat insuficient tant a nivell teòric com a nivell pràctic.

En els informes elaborats per l'Agència Europea del Medi Ambient sobre la diversitat biològica, s'hi constata una pèrdua constant de la riquesa biològica i dels espais naturals dels països europeus. Com a causes més importants destaquen la reducció, en nombre i en superfície, dels espais lliures i naturals; la seva fragmentació en porcions isolades; la creació de barreres entre ells, i la urbanització difosa i els efectes de la contaminació. Tot plegat dificulta que els espais naturals que encara resten puguin mantenir la seva anterior riquesa biològica. És en aquest sentit que una política de conservació del medi natural, basada únicament en la protecció dels seus espais més singulars, esdevé insuficient, i per això és necessari cercar un nivell de protecció acceptable per a tot el territori.

Si, com és obligat, incloem l'home dins de la natura, o dit d'una altra manera, si entenem el caràcter integral del sistema en el qual vivim (inclòs aquella "natura" poc pertorbada), la "protecció de la natura" és una expressió que es dirigeix directament als humans, i que en preguntar-nos el per què i el com, tots els arguments ens porten simplement a respondre col·lectivament a la pregunta de "quin planeta volem?", que té totes les versions que es vulgui a nivell de país, de comarca o de municipi. No hem d'oblidar que entre les espècies que volem protegir hi ha la nostra. Tanmateix, sigui quina sigui la pregunta concreta sobre el tema, la resposta ha de partir del fet que les pròpies lleis de la natura, a les que tots hi som sotmesos, imposen unes limitacions que no es poden evitar. Així per exemple, l'home accelera processos però en general no els pot canviar. Per això la velocitat a la que la natura no humanitzada s'organitza, crea i renova les seves estructures, no és pràcticament modificable. L'actitud alhora més econòmica i realista és la d'adaptar-se, més sovint del que s'ha fet fins ara, al propi ritme de la resta de la natura. Una actitud intel·ligent és la d'aprofitar allò que aquesta ens ofereix sense cap despesa extra, i en tot cas, hom pot reconduir-la o

"ajudar-la" en un sentit o en un altre. El que no acostuma a resultar rendible a la curta o a la llarga és voler-la fer anar "contra-natura", contra el que seria la tendència pròpia, ja que llavors la nostra actuació ens obligaria a unes despeses permanents de manteniment, les quals no podríem assegurar, mentre que la natura té tot el temps del món per empènyer en el sentit que li és propi.

A l'hora de planificar s'ha de tenir en compte aquesta asimetria entre la velocitat a la que es produeixen els canvis provocats per l'home (ràpids, en molts aspectes destructius) i la velocitat d'aquells que són espontanis en la natura sense intervenció humana (lents, en general constructius). En la pràctica, els processos produïts per l'home tendeixen a superar els de la resta de la natura, i tenen conseqüències que no sempre són predictibles. Ho són en tot cas i en general a molt curt termini, però es perd ràpidament la capacitat predictiva. Això recomana tenir sempre present el principi de precaució, i deixar sempre una reserva de sòl i de capacitat normativa i gestora suficient per a acomodar-se en el futur al propi desenvolupament insospitat del nostre sistema habitat. Mantenir aquesta actitud a l'hora de fer la qualificació i zonificació del sòl, i en la redacció de normatives urbanístiques, pot semblar excessivament prudent, però cal tenir en compte que de no ser-ho, la balança sempre es decantarà cap a la regressió i empitjorament del medi.

1.5 Consum i reciclatge de sòl.

El creixement urbà fa que l'espai sigui un recurs cada cop més escàs. Per altra banda, sempre s'ha considerat implícitament que és un recurs no renovable, ja que es considerava que el sòl "s'ocupava per a un cert ús" i en la pràctica ja no s'usava mai més per a un altre ús que demanés una restauració; tradicionalment, un cop l'activitat en un indret s'acaba, no es reordena l'espai ni es restaura el sòl; simplement s'abandona i hom es desplaça a un altre lloc. Aquest és el mètode més primitiu d'ocupació del sòl i en realitat el que ha inspirat tradicionalment la dinàmica urbanística de caire pioner arreu del món. Mentre el factor econòmic afavoreixi aquesta pràctica, veurem com les construccions, per habitatges o productives, es mengen amb voracitat els conreus i els boscos, acompanyant de prop les autopistes. En general, quan es parla del valor del sòl, és en el sentit d'ocupació i en el sentit dels usos econòmicament rendibles. Per això en la nostra societat mediatitzada, que s'ha auto-imposat la moda de passar-ho tot pel filtre economicista, en tot aquests processos el valor ambiental i ecològic del sòl disminueix.

El creixement de les àrees construïdes, lligat a la descentralització dels nuclis d'activitat laboral, comercials i d'esbarjo, així com els canvis en els patrons de consum i de preferències de residència, provoquen la disminució del valor ambiental d'extenses àrees de sòl per un període de temps indefinit. La pèrdua d'espai verd, tant a dins com al voltant de les àrees urbanes, amenaça la biodiversitat així com la qualitat de vida dels ciutadans. Moltes ciutats europees contenen extenses àrees de terrenys abandonats i contaminats (anomenats en anglès "brownfields"), que són el llegat de la reestructuració industrial. L'ús eficient i més sostenible del sòl urbà es complica en aquestes àrees pel cost de la neteja i de la reutilització d'aquests sòls degradats.

La franja dels municipis costaners de Catalunya conformen un territori molt poblat, on la proporció d'espai lliure natural accessible, és veritablement escàs. És important conservar la biodiversitat associada a aquests espais naturals i a aquells espais humanitzats però diversificats i no construïts. El problema és que encara que mantinguem la superfície actual d'espais no urbanitzats, la biodiversitat continuarà disminuint. Per a lluitar contra aquesta tendència cal augmentar la connectivitat dels espais no urbanitzats, i caldria augmentar-ne la superfície absoluta. La restauració de sòl abandonat o que havia tingut altres usos és una via que s'ha d'incentivar.

Cal tenir present que a banda de la superfície que ocupa cada tipologia de sòl, és important la manera com aquesta superfície es distribueix. L'espai urbà difon pel territori en taques de grandària que va des de la d'un edifici, a la d'una urbanització de centenars de cases unifamiliars. La difusió segueix a cops les vies de comunicació però no sempre, i així ens trobem sovint com les urbanitzacions han crescut sense comptar amb infraestructures suficients, sense cap continuïtat amb els centres urbans més propers. Entre aquests espais urbans dispersos, els periurbans, les vies de comunicació i la resta d'infraestructures que travessen el país, la superfície d'espais ocupats per vegetació i comunitats naturals (i la dels propis sòls agrícoles) s'ha vist no només reduïda, sinó fragmentada. La fragmentació de l'entorn més natural va acompanyada, com la imatge en negatiu, de la desaparició de la fragmentació dels espais urbans o artificialitzats. Això està tenint efectes biològics interessants, d'espècies que proliferen en l'espai urbà, però es tracte d'una fenomenologia que no es pot predir en detall. Genèricament, només es pot dir que hi haurà espècies, algunes d'elles conegudes en l'entorn nostre i altres d'exòtiques, que en augmentar la connectivitat de l'espai artificialitzat aconseguiran mantenir poblacions estables, podent arribar en alguns casos a formar plagues.

En tota política de protecció dels espais naturals, les mesures de manteniment i conservació dels seus valors més importants han d'anar aparellades amb mesures de restauració dels espais naturals que han estat malmesos o, fins i tot, destruïts. Cal igualment desfragmentar els espais naturals i millorar-ne la qualitat. Sempre que sigui possible és important promoure actuacions de restauració sustentades en una sòlida base científica i tècnica. A nivell europeu i mundial hi ha una preocupació creixent en la restauració dels valors del sòl, especialment d'aquelles parts de territori que per un ús anterior industrial, extractiu, o urbà, convé restaurar i recuperar per a usos diversos, inclosos els agropecuaris o els destinats a ambient natural que afavoreixi el manteniment de connectivitat d'hàbitats d'interès ecològic. Paral·lelament s'hauria de compensar tota pèrdua d'àrees naturals amb mesures addicionals de restauració i protecció.

Aquesta recuperació o reciclament del sòl que hem referit principalment al no urbanitzable o al d'usos no urbans, també es pot fer extensible al sòl urbà, ja que si volem canviar el sistema de funcionament del nostre hàbitat metropolità, caldrà reordenar també l'espai construït, passant a no urbanitzable certes zones urbanes o urbanitzables, reubicant si cal la població prevista pel creixement en altres zones ja urbanes. Les mesures de "reciclament" de l'espai urbà han de permetre assolir una distribució espacial de la densitat d'habitants òptima per a reduir les distàncies entre el lloc de dormir, de viure, de treballar, de comprar, etc, i afavorir especialment el contacte i la comunicació entre els ciutadans.

2- Legislació i sòl no urbanitzable.

2.1 La llei d'Urbanisme i la llei forestal.

Un punt clau de la Llei d'Urbanisme de Catalunya des del punt de vista filosòfic, és el primer del capítol II (article 3) on es defineix el concepte de desenvolupament urbanístic sostenible, ja comentat en el paràgraf 1.4. Bàsicament, es tracta d'ordenar el creixement i el desenvolupament urbanístics preservant els recursos naturals, els valors paisatgístics, arqueològics, històrics i culturals, a fi de garantir la qualitat de vida de les generacions presents i futures. Es reconeix el sòl com a recurs limitat, i es fa referència, entre altres coses, a la rehabilitació i renovació del sòl urbà, i que es consolidi un model de territori globalment eficient, tot preservant i millorant els sistemes de vida tradicionals a les àrees rurals.

En l'article 32 de la Llei d'Urbanisme es defineix el concepte de sòl no urbanitzable, i s'estableix que hi ha bàsicament tres raons per les quals el POUM pot classificar com a tals uns terrenys:

- Els terrenys que el pla d'ordenació urbanística municipal ha de classificar com a no urbanitzables per raó dels factors següents, entre d'altres: Un règim especial de protecció aplicat per la legislació sectorial i pel planejament territorial que exigeixi aquesta classificació com a conseqüència de la necessitat o la conveniència d'evitar la transformació dels terrenys per protegir-ne l'interès connector, natural, agrari, paisatgístic, forestal o d'un altre tipus; Les determinacions dels plans directors; i la subjecció dels terrenys a limitacions o servituds per a la protecció del domini públic.
- Els terrenys que el pla d'ordenació urbanística municipal considera necessari classificar com a sòl no urbanitzable per raó de: La concurrència dels valors considerats per la legislació aplicable en matèria de sòl; l'objectiu de garantir la utilització racional del territori i la qualitat de vida, d'acord amb el model de desenvolupament urbanístic sostenible, i també la concurrència d'altres criteris objectius establerts pel planejament territorial o urbanístic; el valor agrícola dels terrenys inclosos en indicacions geogràfiques protegides o denominacions d'origen.
- Els terrenys reservats per a sistemes urbanístics generals no inclosos en sòl urbà ni en sòl urbanitzable.

Cal també recordar que ja la **Llei Forestal de Catalunya** (Llei 6/1988, del 30 de març), en el seu article 22 diu que "*Els terrenys forestals no afectats pels processos de*

consolidació i d'expansió d'estructures urbanes preexistents i que no formen part d'una explotació agrària han d'ésser qualificats pels instruments de planejament urbanístic com a sòl no urbanitzable". En la dita llei, es defineix com "terrenys forestals" (article 2) "a) Els sòls rústics poblats d'espècies arbòries o arbustives, de matolls i d'herbes; b) Els erms situats en els límits dels boscos que siguin necessaris per a la protecció d'aquests; c) Els erms que, per llurs característiques, siguin adequats per a l'aforestació o la reforestació". És en aquest sentit ampli del mot "forestal" que més endavant tractarem de la classificació del sòl no urbanitzable, amb altres connotacions que es comentaran oportunament.

Igualment la llei preveu que les transformacions no autoritzades o accidentals del territori, no puguin induir un canvi en la qualificació de terreny forestal a aquells que ho han estat sempre, o també podríem dir aquells que de manera clara i des del punt de vista ecològic tenen "vocació" forestal, en aquest sentit ampli que en la llei es recull.

La legislació catalana doncs, recull noves maneres d'entendre el territori, més funcional, i més "educada" des del punt de vista científic, introduint conceptes que directament entronquen amb l'ecologia acadèmica.

2.2 El Pla Director Urbanístic dels Sistema Costaner

El litoral és una zona cobejada pels múltiples usos que es fa del territori. La disminució d'un grau de llibertat obliga a la disposició lineal, paral·lelament a la costa, de les vies de transport, i els assentaments humans s'hi amunteguen. A més a més, la frontera terra-mar ha estat també un espai d'atracció especial pels humans, ja que hi hem buscat no només un lloc de trobada o de comunicació, o una font d'aliments, sinó també un espai d'esbarjo. El turisme ha esdevingut una font de riquesa econòmica molt important en els països riberencs de l'àrea mediterrània, però es tracta d'un recurs que competeix amb tots els altres usos del territori litoral. Els espais idíl·lics, de paisatges amables, amb platges o cales arrecerades, culturalment madurs, poc poblats, que des del principi de l'interès pel turisme han estat els preferits, han desaparegut pràcticament per la pròpia pressió turística i urbanística. La pròpia activitat actua en contra d'ella mateixa, i la inèrcia ha permès substituir la qualitat per la quantitat, amb un rendiment econòmic creixent, però amb un impacte pel territori també més gran. Finalment, la transformació més extrema del turisme massificat, és la que ofereix com objectiu de gaudi, el propi fenomen d'amuntegament de gent diversa en vacances, que comparteix el fet de no tenir obligacions, ni d'horaris ni de

vestimenta, que promou noves relacions, que tampoc hi ha obligació de mantenir en el temps.

No només el turisme ha fet malbé la costa, sinó que en general, l'augment de la població, amb totes les externalitats indesitjables que comporta, ha transformat el sistema costaner fins a deixar-ne pràcticament desfigurada la fisiografia original, modificant-ne intensament el funcionament purament físic i per suposat l'ecològic.

Encara que la població, inclosos els turistes, s'ha anat acostumant als canvis i ha anat renovant el seu interès per la costa, malgrat que els seus valors o avantatges inicials, o anteriors, s'hagin esvaït, s'ha arribat a una situació en la que es fa totalment necessari intentar conservar tot allò d'original i de valor que encara quedi.

És en aquest sentit que la Generalitat va aprovar el Pla Director Urbanístic del Sistema Costaner, amb el propòsit general de *“la no consolidació, amb urbanització o amb edificació, dels espais costaners encara no transformats, classificats com sòl no urbanitzable o com sòl urbanitzable no delimitat”*. Probablement molts ciutadans voldrien veure també una llei que permetés recuperar i restaurar aquells paisatges i paratges ocupats barroerament, urbanitzats o privatitzats de manera irregular en temps passats, més o menys llunyans; però és evident que aquest desig queda, de moment, totalment en la utopia. Els objectius del Pla Director es resumeixen en els següents punts:

- Impedir la consolidació de barreres urbanes entre els espais interiors i els del sistema costaner.
- Protegir els valors dels espais costaners: ambientals, paisatgístics, culturals, científics, agrícoles, forestals, ramaders o per raó de llurs riqueses naturals.
- Preservar del procés de transformació urbanística els espais costaners afectats per riscos naturals o antròpics.
- Garantir l'efectivitat de les limitacions o servituds per a la protecció del domini públic marítim-terrestre.
- Millorar la qualitat de vida per raó de la funcionalitat dels espais costaners com àmbits de reequilibri home-natura, del manteniment d'un recurs turístic bàsic i del recolzament de la biodiversitat en connectar els espais de l'interior amb els del litoral.

El Pla Director Urbanístic del Sistema Costaner es basa en l'anàlisi territorial d'una franja paral·lela a la costa de 500 m d'amplada, però amb molt bon criteri, a l'hora d'afectar amb classificacions de caràcter proteccionista sectors o zones, té en compte les unitats territorials naturals i les que pel planejament vigent d'ordenació del territori i

la seva classificació del sòl els corresponen. Pel fet que aquest Pla Director protegeix de manera explícita el sòl no urbanitzable i afecta a aquell classificat com urbanitzable no delimitat, que ha de passar a no urbanitzable, afecta alguns sectors de sòl no urbanitzable al municipi de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant.

El Pla Director Urbanístic del Sistema costaner obliga al POUM, i dins d'aquest, afecta aquell territori que específicament queda classificat, per l'ordenament superior, com CPEIN, C1, C2 i C3.

El Pla Director incorpora quatre categories pel sòl no urbanitzable costaner que passem a comentar breument:

CPEIN: El pla director respecta el règim específic de tot aquell sòl no urbanitzable pertanyent al PEIN (Pla d'Espais d'Interès Natural, decret 328/1992, de 14 de desembre), sense perjudici de l'aplicació del règim establert per al sòl no urbanitzable costaner 1 (C1), quan aquest últim comporta un superior nivell de protecció.

C1: el sòl no urbanitzable costaner 1, correspon a aquells sòls caracteritzats pel seu valor de connexió entre àmbits de sòls d'especial qualitat, bé per tractar-se de sòls ja subjectes a la protecció específica del PEIN, o bé pels seus valors específics que es consideren incompatibles amb la possibilitat d'obres, instal·lacions o construccions que lesionin o impedeixin la realització dels valors i de les finalitats de protecció preteses. Es tracta del nivell de protecció del sòl no urbanitzable costaner més exigent.

C2: correspon a aquells sòls que per la seva proximitat a la ribera del mar, i per tant inclosos en la franja dels 500 m, requereixen la protecció dels valors que els caracteritzen, tot i admetent-se, d'acord amb la naturalesa rústica dels mateixos i pròpia del sòl no urbanitzable, el règim d'usos previst en la legislació urbanística i amb subjecció a les condicions normatives del Pla Director.

C3: aquesta subcategoria respon a una funció de recolzament del sòl no urbanitzable costaner 1 i 2, amb els quals s'integra morfològicament. La normativa del Pla no altera el règim que li correspon segons la Llei d'Urbanisme i el corresponent planejament urbanístic general, si bé queda preservat de qualsevol alteració de la seva classificació per part del planejament urbanístic general.

Donat el caràcter de protecció o conservacionista del Pla Director Urbanístic del Sistema Costaner, aquest respecte el superior nivell de protecció que un planejament urbanístic general pugui atorgar a un sòl no urbanitzable que quedi afectat per la classificació específica del Pla director, i alhora salvaguarda l'efectivitat, condicions i

limitacions establertes per les legislacions sectorials en matèria de costes, d'avaluació d'impacte ambiental i demés aplicables.

2.3 La Llei del Paisatge

Recentment el Parlament de Catalunya va aprovar la Llei de protecció, gestió i ordenació del paisatge (8/2005, de 8 de juny), que és la culminació del procés que es va encetar al desembre de 2000, amb l'adhesió unànime del mateix Parlament al Conveni europeu del paisatge, aprovat pel Consell d'Europa el 20 d'octubre de 2000. Aquest conveni reclama a tots els països membres que posin en pràctica polítiques de paisatge, per tal de protegir-los, gestionar-los i millorar-los. El conveni europeu defineix a efectes pràctics la terminologia mínima per a unificar criteris. Així, s'entén per *paisatge* en aquest context: “una àrea tal com la percep la col·lectivitat, el caràcter de la qual és el resultat de la interacció de factors naturals i humans”; defineix igualment què s'entén per *objectiu de qualitat paisatgística*, “la formulació per les autoritats públiques de les aspiracions de la col·lectivitat pel que fa a les característiques paisatgístiques del seu entorn”; per *protecció del paisatge*, “les accions destinades a conservar i mantenir els trets destacats o característics d'un paisatge, justificades pels valors patrimonials, ambientals i econòmics, que provenen de la configuració natural i de la intervenció humana”; per *gestió del paisatge*, “les actuacions dirigides a guiar i harmonitzar les transformacions induïdes pels processos socials, econòmics i ambientals” i finalment, s'entén per *ordenació del paisatge*, “les actuacions que presenten un caràcter prospectiu particularment accentuat encaminades a millorar, restaurar o crear paisatges”.

Segons la llei, els poders públics han d'integrar la consideració del paisatge en les polítiques d'ordenació territorial i urbanística, agrícola, forestal, ramadera, d'infraestructures, cultural, social, econòmica, industrial i comercial, i en general, en qualsevol política sectorial amb incidència directa o indirecta sobre el paisatge. Les actuacions que es duguin a terme poden ser de protecció, de gestió i de millora, i l'article 8 descriu unes quantes finalitats concretes (preservació, millora, manteniment, foment, adquisició de sòl per a incrementar el patrimoni públic en àrees d'interès paisatgístic, donar valor al paisatge com a recurs turístic,...).

Entre els instruments de què es dota la llei per a concretar l'acció i aconseguir les finalitats, destaquen els *catàlegs del paisatge* de Catalunya (article 10 i 11) i les *directrius del paisatge* (article 12) que se'n deriven i que han de quedar determinades en els plans territorials parcials o plans directors territorials, els quals incorporen

normativament les propostes d'objectius de qualitat paisatgística. En el cas de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant, està inclòs dintre de l'àmbit del Catàleg del paisatge del Camp de Tarragona (aprovat definitivament el 19 de maig de 2010). Com a entitat de referència científica, de suport i col·laboració amb l'administració de la Generalitat per tot el que respecte a polítiques de paisatge, es pren l'*Observatori del Paisatge* (constituït legalment el 8 d'octubre de 2004, Estatuts publicats al DOGC, resolució PTO/3386/2004). El capítol IV de la Llei fa referència a la concertació i la sensibilització en les polítiques de paisatge, i descriu les *cartes del paisatge*, un instrument de concertació entre els agents públics i privats per acomplir actuacions concretes, des de posicions molt properes al ciutadà, per quant es proposa que també siguin les entitats locals les que impulsin la confecció d'aquestes cartes d'acord amb els catàlegs del paisatge corresponents al territori. A diferència dels catàlegs del paisatge, que tenen un àmbit d'aplicació coincident amb les set regions en què s'organitzarà en un futur la política administrativa de Catalunya, les cartes són d'aplicació municipal, supramunicipal o comarcal. L'article 15 fa referència a la necessitat de sensibilitzar i educar la societat respecte al paisatge i als seus valors. Hi ha una disposició addicional que fixa el termini d'un any per tal que el Govern aprovi les mesures concretes per fomentar els valors de respecte, de protecció i cura del paisatge destinades als diversos nivells educatius. Finalment, el capítol V fa referència al finançament.

Els plans territorials parcials han d'incorporar per anar bé, els catàlegs del paisatge. L'Observatori del Paisatge està treballant en la concreció de conceptes i metodologia per l'execució dels catàlegs del paisatge, tema que no és senzill. Ha elaborat un valuós document de referència (Bases conceptuals, metodològiques i procediments per a l'elaboració dels Catàlegs del Paisatge de Catalunya) pels grups de treball involucrats en la confecció de Catàlegs de Paisatge. L'objectiu principal dels Catàlegs de Paisatge és poder ser útils per a la planificació territorial, i hauran de marcar criteris que es recolliran en els plans territorials parcials. Aquests criteris seran alhora aplicables al planejament territorial i al planejament urbanístic. Els plans territorials dictaran així normes, directrius i recomanacions que hauran de ser respectades pels assentaments urbans, les infraestructures de mobilitat i les derivades de polítiques de protecció del sòl no urbanitzat. Des del punt de vista del paisatge, els plans territorials hauran de confeccionar normes, directrius i recomanacions *pel sistema d'espais oberts, els assentaments urbans, i les infraestructures de mobilitat*. Sobre els espais oberts, és a dir, a les parts del territori que haurien d'ésser preservades de la

urbanització i en general de processos que poguessin afectar-les negativament els plans territorials parcials tenen com objectius específics:

- a) Evitar la transformació i la degradació d'aquells terrenys no urbanitzats que reuneixen especials qualitats com a espais d'interès natural, social productiu i/o cultural.
- b) Assegurar les connectivitats ecològiques necessàries per al manteniment de la biodiversitat i la salut dels ecosistemes.
- c) Preservar aquells terrenys necessaris per al cicle hidrològic.
- d) Evitar els processos d'implantació urbana en àrees mal comunicades, no aptes topogràficament o subjectes a riscos.
- e) Dotar de sentit morfològic i territorial les delimitacions dels sòls integrants del sistema d'espais oberts.
- f) Establir una gradació de preferències en relació amb les alternatives d'urbanització i edificació.

Els catàlegs de Paisatge no només proposaran normes, directrius i recomanacions per als tres tipus d'espais oberts, sinó que han de contribuir alhora a la seva delimitació.

La dinàmica del paisatge està totalment condicionada pels humans. Tot canvi forçat està sempre associat al desequilibri, a la diferència de potencial, o d'informació. En una interacció entre dos sistemes, sempre adquireix major informació aquell que té inicialment més informació acumulada (el més complex)⁷. Si considerem la matèria i l'energia, els fluxos van des dels sistemes més simples (explotats) als més complexos (explotadors). Aquests últims són també els sistemes més madurs que en la interacció acumulen més informació, i exporten matèria i energia de poc valor o menor qualitat que la que han incorporat. Tenir més informació permet fer una despesa *d'energia més ben dirigida*, en el sentit de la incorporació de coneixement als processos que consumeixen i dissipen l'energia. Una màquina, o un procés industrial, conté estructuralment informació acumulada, i quan funciona, projecta aquesta informació en la manera com consumeix i dissipa l'energia, i en la manera com la utilitza (la forma final de la matèria processada n'és un reflex). Podem dir que les coses es poden fer de maneres diferents, es poden fer ben fetes, amb major qualitat, amb més informació incorporada, amb major eficiència i eficàcia, o es poden fer de manera més simple, en el sentit "estúpid" o desinformat de la paraula.

⁷ Margalef, R. 1980. La biosfera: entre la termodinàmica y el juego. Ediciones Omega, Barcelona (236 pp).

Els sistemes naturals, l'home inclòs, incorporen informació en els processos i la dinàmica reflecteix llur grau de maduresa i complexitat. Tanmateix, en el cas de la intervenció humana i a diferència de la resta d'animals, la informació afegida als processos té una *intencionalitat*. Diguem que la naturalesa no humana no té objectius, no té una imatge virtual d'un futur que dirigeixi les accions, que els atorgui un propòsit. Qualsevol propòsit humà que es basi en imatges virtuals, sempre serà simple en comparació amb la realitat. Els humans només veiem una part del sistema i no sempre és la mateixa, i som capaços de fer-ho més complicat, ja que hom pot fonamentar un propòsit en base a unes imatges virtuals abstractes, no directament vinculades a la realitat física, sinó basada en ideologies o pensaments que només troben el seu sentit en relació a sensacions íntimes de cadascú i a comportaments col·lectius que reforcen aquestes sensacions biològiques complexes de difícil descripció. Quan en la valoració d'un paisatge⁸ es citen els valors “*mitològics, religiosos, espirituals, simbòlics i identitaris*”, s'està parlant d'això. Són aspectes que reforcen comportaments i idees que han estat en algun moment, durant un temps, adaptatives per alguna comunitat establerta en algun lloc concret.

Els paisatges són processos històrics, on hi ha necessàriament i inevitable un lligam entre els esdeveniments successius, per la proximitat espacial i temporal, sent que la informació i els objectes que en són dipositaris, inclòs el paisatge, perduren un temps i fan que coexisteixin retalls d'història i d'informació generada en èpoques diferents, que pot ser en tot cas interpretada o usada en qualsevol moment posterior, segons el punt de vista d'un agent, en un instant i un lloc concrets. La transformació del paisatge forma part de l'evolució biològica, o si més no, participa dels mateixos principis generadors, entre els quals hi ha la reinterpretació dels objectes heretats, que permet d'usar-los per a diferents funcions segons l'entorn en el que es troben.

2.4 Percepció i valoració del paisatge.

La definició de paisatge que adopta el Conveni europeu del paisatge i la Llei catalana 8/2005 de 8 de juny, deixa clar com a element clau la percepció que els humans, col·lectivament, tenim del paisatge. Des del punt de vista ecològic, més general, el paisatge és un concepte més obert ja que el punt de vista perceptual pot residir en qualsevol organisme o col·lectiu d'individus o població. Podem per tant parlar del paisatge que pot percebre un insecte, un gos, o una població de gavines. Aquests altres paisatges cal que es tinguin en compte a l'hora de definir també els paisatges

⁸ Vegeu el paràgraf **3.3 La llei del paisatge**

humans, i sobre tot a l'hora de classificar-los i de valorar-los. De fet, se suposa que aquests aspectes ja entren en la valoració per quant, tal com recomana el citat document de l'Observatori del Paisatge per la confecció dels catàlegs, en aquella hi entren explícitament els valors ecològics, juntament amb els estètics, els productius, històrics, d'ús social, mitològics, religiosos o espirituals, simbòlics i identitaris.

El que es capta d'un paisatge amb qualsevol dels sentits, i conjuntament amb tots ells, com de qualsevol objecte, no és igual per tothom, com no ho és pels diferents organismes d'un ecosistema. Els humans som tots d'una mateixa espècie, i per tant, les diferències entre nosaltres quant a la percepció i la interpretació d'un paisatge rau sobretot en la informació prèvia que tenim cadascú de nosaltres. La informació nova és allò que captem i que modifica les nostres expectatives o concepcions "a priori". Hi ha qui és més observador que altres, però el que és segur és que els filtres que usem en observar són molt variables.

L'expressió "un paisatge endreçat" podria ser la manera més sintètica de qualificar en positiu un paisatge, si l'entendem com "*aquell paisatge que en la percepció de la població, troba els seus elements en el lloc on els pertoca, on no hi ha elements forans que pertorben la lògica funcional ni l'estètica, i on tot plegat és clarament resultat d'una interacció coherent i sostinguda entre una natura i una població humana dotada d'una cultura adaptada al medi*". Aquesta definició del qualificatiu d'endreçat per un paisatge suposa implícitament que hom té coneixement del funcionament de la natura i dels fonaments de la cultura humana que s'hi ha co-adaptat. No pressuposa un paisatge i una cultura estàtics, sinó en continua co-evolució. Hi cap per tant la innovació, però sempre basada en un coneixement.

En el nostre país, no hi ha paisatges que no estiguin humanitzats; els nostres paisatges més feréstecs també han rebut de manera important l'impacte dels humans. En els llocs menys assequibles, hi ha boscos vells, amb arbres de centenars d'anys d'edat, però si examinem en detall la composició i l'estructura del bosc i la fauna acompanyant, ens adonem que tot plegat és així per la presència dels humans. No cal dir que en zones de terra baixa més apta pel conreu, espècies, orografia, aigua, i en definitiva tot és com és per l'efecte durant mil·lennis dels humans. Tots aquests paisatges els trobarem endreçats quan reflecteixin una bona compenetració entre el ritme de la naturalesa i el dels humans: en front d'una "ecologia de la parsimònia", els humans acostumem a imposar una "ecologia de la pressa"⁹. Sembla cert que els

⁹ Flos, J. 1994 Al ritmo de la naturaleza: ecología de la parsimonia y de la prisa. Editorial Algaida-MNCN, Madrid.

avenços tecnològics acostumen a ser desenvolupats no tant per a la comoditat i seguretat sinó per a la velocitat. Els humans accelerem processos, i en fer-ho provoquem desajusts i deixem “les coses fora de lloc”. La resta de la naturalesa no pot seguir el ritme imposat pels humans, però no s'atura, va fent, i només a la llarga apareixen les cares poc agradables de les respostes que va donant a les nostres accions.

Aquest coneixement ha de ser la base per una correcta aproximació paisatgística en l'ordenació del sòl no urbanitzable pel POUM de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant i del seu paper estàtic i dinàmic en el sistema. Hem de tenir també la precaució de no fiarnos de la simple “percepció visual” i subjectiva del paisatge. Un paisatge de cartró-pedra no pot generar el funcionament d'un veritable paisatge amb vegetació i pedra de veritat. Gestionar el paisatge per millorar-lo, ha d'anar lligat a gestionar, restaurar i ordenar els usos del territori, i aquests han de generar el paisatge que volem, com un producte emergent que integri de manera complexa i funcional tots els processos bàsics. Un decorat s'embruta i es deteriora. Un paisatge de veritat és viu, es renova, madura, entoma les pertorbacions i cicatritza les ferides quan n'hi ha.

2.5 Caracterització del sòl no urbanitzable de Vandellòs i l'Hospitalet

A banda de les consideracions més o menys genèriques que s'han fet sobre el SNU i la seva regulació en els apartats anteriors, a continuació s'inclou una diagnosi dels aspectes més rellevants de l'anàlisi ambiental i territorial realitzat en Informe de Sostenibilitat i que han de servir com aspectes bàsics a considerar en la redacció del POUM i, més específicament en la proposta de regulació del SNU. Aquests aspectes es recullen de manera més detallada en l'Informe de Sostenibilitat Ambiental.

L'abrupta orografia del municipi determina moltes de les dinàmiques que hi tenen lloc

La diversitat i accidentalitat orogràfica del municipi de Vandellòs - l'Hospitalet de l'Infant és un reflex, d'una banda de la sensibilitat paisatgística que presenta el territori municipal i, de l'altra, del condicionant que suposa a l'hora de plantejar qualsevol implantació sobre el territori, ja siguin assentaments urbans com infraestructures.

La major part del terme municipal presenta pendents superiors al 20%, que majoritàriament ho són també del 40%, i les zones planeres es restringeixen a la planícia prelitoral, i en menor grau, a les zones al voltant del nucli de Vandellòs. Això fa

que la major part de les zones urbanes i les infraestructures es concentrin a la zona litoral i la resta de nuclis en les poques zones planeres del municipi.

Cal destacar la vegetació arbustiva i herbàcia com a hàbitat predominant del municipi i la superfície d'hàbitats d'interès comunitari

Les bosquines i matollars mediterranis i submediterranis ocupen més de la meitat del municipi (5.213,11 ha, el 52,14% de la superfície municipal), i gairebé una tercera part d'aquestes bosquines es troba ocupada per brolles de romaní (*Rosmarinus officinalis*) -i timonedes-, amb foixarda (*Globularia alypum*), bufalaga (*Thymelaea tinctoria*), calcícoles de terra baixa, amb 3.066,64 ha (el 31% del municipi).

D'altra banda, prop d'una tercera part del municipi es troba ocupada per hàbitats d'interès comunitari, destacant els matollars termomediterranis i predesèrtics (Codi 5330) amb una superfície de 1.231ha que representa gairebé el 41% de la superfície municipal. Pel que fa referència als HIC de caràcter prioritari cal destacar que gairebé el 10% de la superfície municipal es troba ocupada per prats mediterranis rics en anuals, basòfils (*Thero-Brachypodietalia*) (Codi 6220), amb 297 ha.

Els riscos ambientals naturals més destacables són el risc d'incendi forestal i el risc geològic

Lligat amb la important cobertura de bosquines i matollars mediterranis, el municipi està declarat com d'alt risc d'incendi donat que més del 75% del municipi està ocupat per zones d'alt i molt alt risc d'incendi. El municipi disposa d'Associació de Defensa Forestal (ADF) i gairebé la totalitat del municipi es troba inclòs dins del perímetre de protecció prioritària de Tivissa/Vandellòs/Llaberia/Pradell.

A la zona muntanyosa, on els sòls es troben generalment poc desenvolupats, el risc d'erosió augmenta notòriament en la zona on es va produir l'incendi de l'any 2006 amb la consegüent reducció de la coberta vegetal a més de 1.000 ha.

Gran part del municipi es troba sota alguna figura de protecció ambiental i alhora són diversos els espais d'interès ambiental presents al municipi

La superfície d'espais naturals protegits del municipi de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant és elevada i ocupen el 71% de la superfície municipal en l'àmbit terrestre i 1.258 ha de front marí del municipi. Concretament, hi ha tres espais del Pla d'Espais

d'Interès Natural de Catalunya (PEIN) (Muntanyes de Tivissa-Vandellòs, la Rojala-el Torn i la Serra de Llaberia); 2 espais que formen part de la Xarxa Natura 2000 (Tivissa-Vandellòs-Llaberia i Litoral Meridional tarragoní) i la zona humida de la desembocadura del riu Llastres.

A banda dels espais protegits del municipi, n'hi ha d'altres que tot i que no es troben sota cap figura de protecció jurídica presenten valors naturals remarcables de cara a la seva protecció i que es considera que han de rebre un tractament especial. Concretament són els Hàbitats d'Interès Comunitari (HIC), els forests inclosos al Catàleg d'Utilitat Pública (CUP), un espai d'interès geològic, els encavalcaments de Pradip-Llaberia i la Mola de Coldejou, així com les formacions de pedra seca i pintures rupestres amb força interès local.

El municipi de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant juga un paper important en la connectivitat terra-mar de la zona, tot i que aquesta es pot veure compromesa per la ocupació de la zona costanera i presència d'infraestructures paral·leles a la línia de costa

El municipi de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant és un dels municipis de la costa tarragonina que posseeix un dels índex més baixos en quant a ocupació del sòl i, alhora, dels únics punts que permet la connexió directa amb el mar en aquesta zona. Això fa que el municipi tingui un paper fonamental per la connectivitat terra-mar.

Les grans àrees d'espais lliures sense excessives influències antròpiques que representa gran part del terme, permet connectar les muntanyes de Tivissa-Vandellòs, amb la serra de Llaberia, el Riu Siurana i les Planes del Priorat i, a través del riu Siurana amb la Serra del Montsant, el Pas de l'Ase i el riu Ebre. La xarxa de barrancs i torrents que drenen directament al mar faciliten aquesta connectivitat.

Malgrat això, aquesta connectivitat es veu fragmentada pel pas d'infraestructures de comunicació que travessen el territori paral·lelament a la línia de costa, juntament amb els nuclis urbans i d'urbanitzacions, dificulten els fluxos i suposen barreres sovint infranquejables.

Aquesta connexió, però, es veu afavorida per la proposta d'espais lliures del PTP del Camp de Tarragona donat que defineix tota una franja que, com a sòl de protecció

especial i a mode de franja d'esmoreïment, ressegueix l'espai PEIN de les muntanyes de Tivissa fins connectar amb el PEIN de la Rojala-el Torn.

Pel municipi de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant discorren importants infraestructures viàries i ferroviàries de llarg recorregut, les quals transcorren paral·leles a la línia de la costa generant un efecte barrera tant ecològic com social.

El terme municipal es troba integrat en l'anomenat corredor mediterrani, fet pel qual es veu travessat per importants infraestructures viàries i ferroviàries. Pel que fa a les infraestructures viàries cal destacar el pas de l'autopista AP-7 i de la carretera N-340, a les que s'ha d'afegir la futura construcció de l'autovia A-7. Pel que fa a les infraestructures ferroviàries, discorre la via fèrria entre Barcelona i Tortosa, i està en construcció la futura línia d'alta velocitat del corredor mediterrani. Totes aquestes infraestructures es concentren en la línia de litoral del municipi, i suposen tant un element de barrera social i ecològica com elements amb una forta incidència en la definició paisatgística de l'àmbit per on discorren, a banda de ser focus emissors de contaminació ambiental i acústica.

En el tram baix del riu Llastres es detecten baixos nivells de la qualitat de les aigües, provinents en gran part de la pressió provinent d'abocaments biodegradables DQO i de nuclis no sanejats.

Amb els paràmetres analitzats en el punt de control de l'Agència Catalana de l'Aigua localitzat en el tram baix del riu Llastres, s'observa que la qualitat de l'aigua del riu presenta un nivell baix .

Segons el document IMPRESS el curs format pel Riu Llastres – Barranc de Santa Marina, presenta un nivell de pressió elevat provinent d'abocaments biodegradables DQO i de nuclis no sanejats.

De les masses d'aigua subterrànies presents al terme municipal, la del Baix Camp pateix uns nivells de pressions alts des del punt de vista qualitatiu i quantitatiu, i la de Cardó-Vandellòs moderada des del punt de vista qualitatiu.

Pel que fa a les pressions sobre l'estat químic, al terme municipal de Vandellòs – l'Hospitalet de l'Infant, aquestes provenen principalment de les extraccions costaneres les quals són causants d'intrusions salines.

Pel que fa a les pressions sobre el seu estat quantitatiu , la massa d'aigua del Baix Camp, situada en l'àmbit del nucli de l'Hospitalet de l'Infant, presenta un nivell alt provinent del les captacions d'aigua, mentre que la resta presenten un nivell de pressió baix.

Les muntanyes de Vandellòs estan travessades per línies d'alta tensió provinents dels importants centres de generació d'energia presents al municipi.

Aquestes línies suposen un impacte visual sobre el paisatge de la zona, ja que algunes d'elles es situen en les carenes muntanyoses, fet pel qual són fàcilment visibles des de punts allunyats.

La fragilitat paisatgística del municipi fa que siguin més evidents les dinàmiques que hi tenen lloc que suposen una pèrdua de valor per pressions de diferent tipus.

Són diverses les dinàmiques que tenen lloc al municipi de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant que suposen una pèrdua de valor natural i paisatgístic. Aquestes dinàmiques són més evidents donada la orografia i l'elevada visibilitat existent.

Cal destacar, d'una banda, les dinàmiques despoblament i l'abandonament de les activitat agrícoles que s'estan produint a les unitats paisatgístiques de les zones interiors, de caràcter predominantment forestal, espais que està ocupant la vegetació natural. Algunes d'aquestes han estat afectades per incendis forestals i pel pas de diverses infraestructures..

Pel que fa a la unitat de la Plana de l'Hospitalet de l'Infant, pateix una forta pressió provinent del pas de múltiples infraestructures viàries i ferroviàries, així com del procés urbanitzador. Alhora, també cal destacar els impactes associats a les activitats extractives en actiu i les abandonades.

3- Classificació del sòl no urbanitzable

3.1 Aspectes generals

En termes generals, a qualsevol escala, la topologia del territori, atenent al repartiment de sòl urbà i sòl rural, s'ha anat invertint en els últims decennis al voltant de les grans conurbacions del planeta. Si mirem un mapa temàtic, sembla talment com si en lloc de

mirar el positiu contempléssim el negatiu de la imatge. Abans hi havia una base rural, de verds i ocres, amb boscos i camps de conreu, esquitxada amb nuclis urbans més o menys grans.

Tradicionalment, el sòl no urbanitzable dels plans generals d'ordenació urbana, inclosos els sòls forestals, naturals, o agrícoles, eren considerats implícitament reserves de creixement urbà. Des de la perspectiva urbanística, es tractava de sòls amb poc valor econòmic en el moment de la redacció del pla, però que en el futur podien arribar a assolir un interès urbanístic. Això ha canviat una mica amb el temps i ha de canviar més a mesura que es vagi aplicant la nova llei d'urbanisme, en el sentit que l'espai no urbanitzat i no urbanitzable, deixi definitivament de ser “la resta”, per passar a ser tractat explícitament tenint en compte les seves funcions diverses i clares en el funcionament territorial. Més encara, l'ordenació ha de gestionar, afavorir i potenciar aquelles funcions de l'espai no urbanitzable que convingui per tal de dissenyar el conjunt del territori com a sistema funcional. Hem avançat una mica en la bona direcció ja que els plans d'ordenació urbanística municipals, d'acord amb la llei d'urbanisme, permeten protegir el sòl no urbanitzable. Tanmateix, manca en general l'interès i el coneixement, la voluntat política, i la capacitat econòmica, per ordenar i actuar en el sòl no urbanitzable amb plans d'actuació de recuperació d'entorns naturals, de millora paisatgística o d'actuació en l'espai agrícola. Cal que s'arribi a comprendre que l'entorn urbà ja ho és tot, al menys en un territori com el de Catalunya, tan poblat. És a dir, en aquest sentit, un “pla de millora urbana” o un “pla d'actuació urbanística” podrien perfectament ser aplicats a molts terrenys o parcel·les no urbanitzables que formen l'entorn immediat de l'espai urbà, és a dir, a una distància del casc urbà d'entre cinc i deu minuts de cotxe o bicicleta. De la mateixa manera, no només convindria actualitzar les ordenances municipals que afecten al sòl no urbanitzable, sinó que en qualsevol cas s'apliquessin i es fessin respectar amb eficàcia. Aquest últim comentari és evidentment extensiu a tot el territori municipal, no només al sòl no urbanitzable.

La pressió que rep el sòl no urbanitzable en general, demana que es protegeixi tot el sòl no-urbanitzable del terme municipal, i sempre que sigui possible i tingui sentit, cal passar sòl urbanitzable a no urbanitzable. Aquest camí no és corrent, però cal contemplar-lo des de la perspectiva dels usos presents, dels que són compatibles amb el caràcter de no urbanitzable, i considerar que la desclassificació del sòl cap a no urbanitzable clarifica el futur en un horitzó més ampli i evita l'especulació amb el sòl, que és una de les amenaces més clares en contra de la sostenibilitat dels models territorials.

El grau de protecció i l'ordenació normativa i d'usos permesos que conté el Pla d'Ordenació Urbanística Municipal ha de tenir en compte les característiques del sòl i de les comunitats (naturals o no) que l'ocupin, i la situació relativa respecte als veïns. L'entorn defineix en gran mesura la vocació o interès de la zona, mentre que les comunitats existents, en defineixen l'estat actual. Les qualificacions que s'han d'adjudicar al sòl no urbanitzable han de tractar de respectar les funcions d'aquest per la qual cosa la regulació normativa s'ha de fixar uns objectius.

3.2 Funcions bàsiques del sòl no urbanitzable

Totes les figures de la classificació del sòl no urbanitzable han de ser de protecció pel seu interès ecològic, que en el seu sentit més genuí, acadèmic i alhora ampli, significa de funcionalitat sistèmica. Des del punt de vista de la regulació del sòl no urbanitzable cal considerar el paper que aquest juga en els equilibris i relacions entre els diferents elements estructurals i funcionals del territori. En un entorn tan humanitzat les funcions que cal considerar que recauen en el sòl no urbanitzable són molt diverses. Així, els usos permesos en sòl no urbanitzable han de garantir el manteniment de totes les seves funcions, que de manera sintètica i sistemàtica són les següents:

a) Funció ambiental:

Al sòl no urbanitzable hi ha els hàbitats propis de la majoria de les espècies de flora i fauna autòctones que són la base de la biodiversitat local. La conservació d'aquests hàbitats, de llur extensió, connectivitat i qualitat són necessaris per a mantenir les funcions ecològiques del territori i la biodiversitat existent.

b) Funció productiva:

El sòl no urbanitzable és la base de les activitats agràries, que proveeixen aliment i recursos naturals i formen part de l'economia local. A més a més, l'entorn agrari, en equilibri amb el forestal i l'urbà, és font de diversitat paisatgística, d'hàbitats i ecològica.

c) Funció cultural:

El sòl no urbanitzable és expressió de la història, resultat de la interacció de l'home amb la resta de la natura. Recull el resultat de la intervenció de les persones en la

transformació i utilització de l'entorn, del qual n'extreu recursos, donant la imatge final de la ciutat i el seu entorn rural, i del paisatge percebut.

d) Funció lúdica:

El sòl no urbanitzable és també necessari per a la població com a espai obert d'esplai, lleure i repòs psicològic.

3.3 Objectius de la regulació del sòl no urbanitzable

La preservació de les funcions del sòl no urbanitzable, així com la voluntat de corregir o redreçar tendències errònies heretades per millorar el funcionament global del territori, es tradueixen en un conjunt d'objectius concrets que l'ordenament ha de tractar d'assolir. Enunciats d'una manera més sistemàtica, la regulació del sòl no urbanitzable té els objectius següents:

- Protegir els espais i elements naturals més remarcables, o que defineixen l'aspecte global del territori, preservant els valors ecològics i paisatgístics, per tal d'assegurar el manteniment de l'estabilitat dels sistemes naturals i la conservació de la diversitat biològica.
- Afavorir les connexions entre unitats territorials amb un cert grau de conservació que permeti mantenir o augmentar la superfície d'hàbitats connectats, i especialment protegir el sòl disponible per tal de configurar corredors ecològics que connectin parcs naturals i espais d'interès natural.
- Ampliar la superfície d'espai natural protegit, protegint aquells espais limítrofs que tinguin valors similars, o que poden servir de corona esmorteïdora d'impactes externs.
- Preservar i millorar l'explotació agrària, sobretot en els sòls de major qualitat edafològica i mantenir la capacitat productiva del territori.
- Prevenir els processos de degradació ambiental que aporta l'artificialització; protegir els contorns d'espais naturals, amb vegetació espontània, propers a la zona urbana o a la zona agrícola, i gestionar-los convenientment per tal d'integrar-los en les tasques corrents de funcionament del municipi; millorar el paisatge rural i urbà, integrant l'espai rural amb el de sistemes d'espais verds urbans i peri-urbans.
- Encabir ordenadament els diversos usos o activitats que poden ser permesos en cada tipus de sòl no urbanitzable.
- Ordenar la localització d'activitats relacionades amb el lleure en l'espai lliure, per tal que es faciliti la conservació del medi ambient i que no es perjudiquin la resta de les

funcions essencials del sòl no urbanitzable.

- Establir criteris sobre les característiques i localització adequada de les instal·lacions i usos periurbans, d'interès públic i social, per tal que aquests no pertorbin l'equilibri dels diversos sectors de sòl no urbanitzable.
- Ordenar i reconduir els processos marginals dels diferents usos periurbans existents en el sòl no urbanitzable.
- Facilitar la futura restauració i recuperació de sòls malmesos degut als actuals usos.
- Preservar el patrimoni cultural de la degradació i potenciar els aspectes didàctics, lúdics i socials vinculats al sòl no urbanitzable.

4. Qualificació del sòl no urbanitzable

La classificació del sòl no urbanitzable del municipi de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant s'ha realitzat a partir de la premissa general que, donades les seves propietats, tot aquest sòl s'ha de protegir i s'ha de dotar de la normativa específica que en permeti conservar la seva funcionalitat i potencialitat o vocacionalitat.

L'estudi detallat de la realitat actual de les característiques del sòl no urbanitzable del municipi ha permès identificar les diferents potencialitats funcionals d'aquests sòls tot valorant molt detalladament l'espai que els rodeja ja que explica en part les pressions i tensions a les quals es troba sotmès a la vegada que dóna eines per interpretar la seva possible evolució i la seva funció clau en un futur. És la percepció global de tot aquest sistema el que permet ordenar el sòl no urbanitzable de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant de manera que es relligui formalment l'espai i el paisatge evitant l'evolució anàrquica dels usos dels sòl i en potenciï la seva funcionalitat vocacional.

La zonificació i regulació del sòl no urbanitzable de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant s'ha realitzat bàsicament atenent als següents criteris:

- Respecte als principis de continuïtat, compensació, autonomia i equilibri, quantitat, i funcionalitat
- Reconeixement i potenciació de les funcions ambiental, productiva, cultural i lúdica
- Coherència amb la planificació territorial i sectorial de caire ambiental

Tot plegat tenint en compte la realitat, història i característiques pròpies del territori municipal i el seu marc territorial.

Així doncs, la identificació bàsica i delimitació de les zones en que es qualifica el sòl no urbanitzable s'ha realitzat a partir del reconeixement de les cobertes del sòl existents o potencials, dels elements de valor del patrimoni natural, paisatgístic i cultural com són els hàbitats d'interès comunitari.

A partir d'aquí, reconeixent que els espais naturals i agraris són plurifuncionals i que no es poden entendre des d'un únic punt de vista, i que aquesta variabilitat fa que la seva delimitació sigui variable en funció de l'aspecte que es considera, es planteja una zonificació multicapa o de zones superposades. La superposició d'aquestes diferents

capas, reconeix diferents elements de cada porció del territori i la suma de les regulacions de cada capa dona com a resultat la caracterització i les directrius de gestió i ordenació de cada una d'aquestes porcions.

A mode de síntesi, es pot dir que la zonificació del sòl no urbanitzable de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant s'ha anat desenvolupant de la següent manera:

- 1- En primer lloc s'han reconegut els elements que la planificació d'espais naturals de Catalunya reconeix com a Espais d'Interès Natural i que, bàsicament són els espais que componen el PEIN i la Xarxa natura 2000. Aquests espais, donat que disposen de regulació pròpia s'han identificat dintre d'una clau específica (**NU1-PEIN Sòls d'especial interès natural**). Concretament es tracta dels espais PEIN de les muntanyes de Tivissa-Vandellòs, de la Rojala-Platja del Torn i de la Serra de Llaberia; així com dels espais de la Xarxa Natura 2000 de Tivissa-Vandellòs-Llaberia i dels espais terrestres de l'espai del litoral meridional tarragoní.

- 2- En segon lloc s'han reconegut els espais que tinguin algun tractament especial en el planejament territorial o director urbanístic i que hagi de ser recollit pels planejaments municipals. En aquest sentit, tenen una consideració específica, d'una banda, els espais identificats el Pla director urbanístic del sistema costaner, el qual ja estableix regulacions específiques per aquests espais. Aquests espais s'identifiquen amb la clau **NU2 Sistema Costaner segons PDUSC** i s'hi reconeixen les següent sub-claus d'acord amb la caracterització que fa el propi PDUSC: **NU2-CPEIN, NU2-C1, NU2-C1c** (que identifica de manera específica els càmpings afectats pel PDUSC), **NU2-C2, NU2-C3**. Concretament, aquests espais són les tres unitats territorials de regulació de sòl costaner C1 (UTRC-192-Barranc del forat negre; UTRC-193-Platja del Torn Nord; i UTRC-195-L'Almadrava Nord), les zones C2 i C3 (UTRC-196-Barranc de Cap de Terme), la unitat territorial de regulació de sòl costaner especial UTR-CE-195-Vandellòs, i la UTR-CPEIN-194-la Rojala-Platja del Torn.

Dintre de la planificació territorial, necessàriament s'ha de considerar també la zonificació dels espais oberts que es fa en el Pla territorial parcial del camp de Tarragona, el qual distingeix entre sols de protecció especial, de

protecció territorial i de protecció preventiva. L'estratègia del POUM en aquest sentit consisteix en reconèixer aquestes delimitacions i utilitzar-les com a base per a la determinació d'altres categories més concretes que responguin a la realitat física del territori. Així, tots els espais identificats com a zones de protecció especial pel Pla territorial (exceptuant els corresponents a PEIN i Xarxa Natura 2000 ja han estat considerats abans), tenen la consideració en el POUM d'espais de valor i la seva regulació es vincula a la que estableix el Pla territorial. El POUM identifica aquests espais amb la clau **NU4-Zona forestal de valor**; i **NU5-Zona de sòl rústec de valor**. Per la seva banda, els sòls de protecció territorial, s'incorporen en el POUM, ajustant la seva delimitació a l'escala pròpia de treball del pla i a la realitat física detallada del terreny i es qualifiquen amb la clau **NU6-Protecció de corredor d'infraestructures**. Finalment els sòls de protecció preventiva, en general, es qualifiquen en el POUM amb la clau **NU7-Rústec comú**.

- 3- Un altre nivell de zonificació del sòl no urbanitzable és el que reconeix realitats o elements específics que mereixen ésser identificats de manera específica pel POUM. És el cas dels sòls qualificats com a **NU3- Zona de valor ecològic**, que reconeix bàsicament els hàbitats d'interès que es localitzen en el municipi. Aquesta clau es divideix en dues sub-claus: **NU3-1 Hàbitats d'interès**, que corresponen als hàbitats d'interès comunitari, de caràcter prioritari, representats per prats mediterranis rics en anuals, basòfils -*Thero-Brachypodietalia*- (codi 6220) i per les llacunes litorals (codi 1150) presents a la desembocadura del riu Llastres, que es troben amenaçats de desaparició i dels quals cal conservar-ne mostres representatives que en garanteixin la conservació dins del territori de la UE; i pels hàbitats d'interès comunitari de carrascar per la seva raresa i singularitat dins del terme municipal. I **NU3-2 Zones humides** que identifica la zona humida inclosa a l'inventari català associada a la desembocadura del riu Llastres.

Dintre d'aquest apartat, també s'identifica de manera específica els sòls qualificats com a càmping i que no estan dintre dels àmbits del PDUSC. Aquests s'identifiquen amb la clau **NU8 –Càmping en sòl no urbanitzable**.

També entrarien dintre d'aquesta categoria les carenes i punt elevats identificades com a **zona de protecció de visuals, que comprèn les carenes i turons que de manera natural configuren el paisatge i el perfil muntanyós del municipi de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant.**

Superfície de les diferents zones de sòl no urbanitzable

Subcategories de Sòl No Urbanitzable	Superfície en Ha
NU1-PEIN Sòls d'especial interès natural	6.766,57
NU2 Sistema Costaner segons PDUSC	
NU2-CPEIN	491,47
NU2-C1	367,53
NU2-C1c	6,07
NU2-C2	6,75
NU2-C3	15,74
NU3 Sòls d'especial valor ecològic	
NU3-1 Hàbitats d'interès	127,50
NU3-2 Zones humides	2,13
NU4 Sòl forestal de valor	1.126,28
NU5 Sòl rústic de valor	351,57
NU6 Protecció de corredor d'infraestructures	43,11
NU7 Sòl rústic comú	118,05
NU8 Càmping en sòl no urbanitzable	13,54
Sistemes en sòl no urbanitzable	276,97
Superfície total zones SNU	9.713,26

*Cal precisar que en diverses ocasions s'han comptabilitzat els sistemes com a superfície de la zona que els engloba

Aquesta superfície representa el 95,11 % de la totalitat del terme municipal.

**CAPÍTOL XX. ADEQUACIÓ AL PLA TERRITORIAL PARCIAL
DEL CAMP DE TARRAGONA.**

1. Antecedents.

La Secretaria per a la Planificació Territorial, el 13 d'octubre de 2010, va emetre el un informe en relació a l'Avanç del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal, tot especificant que calia atendre als criteris urbanístic següents

1. **Els nuclis interiors de Masriudoms i Masboquera** s'han d'atendre a partir de les seves necessitats intrínseques, de manera que les actuacions que s'hi proposin siguin les que es deriven de la seva dinàmica interna. Aquesta estratègia porta a plantejar actuacions dins del nucli ja consolidat, descartant els creixements externs.
2. **En el cas del nucli de Vandellòs** es poden plantejar en alguna mesura altres creixements majors, sempre derivats de les necessitats pròpies del nucli.
3. **Al nord del corredor del Mediterrani** cal suprimir tot creixement residencial no consolidat que no formi part dels nuclis històrics, en els termes descrits anteriorment.
4. **El nucli de l'Hospitalet**, per les seves condicions d'accessibilitat i per la millor situació en el conjunt del terme, ha d'assolir la major part de creixement del municipi. Ara bé, aquests creixements s'han de situar atenent a criteris de centralitat i millor accessibilitat, potenciant l'àmbit situat a l'entorn del nucli consolidat i la nova estació del ferrocarril, i descartant els creixements previstos pel planejament vigent a ponent d'aquest nucli. En aquest sentit, els cursos hídrics situats al voltant de la Cova del Gat han de constituir el límit a ponent dels creixements residencials proposats.

Per tant el desenvolupament urbanístic potencial derivat de les estratègies del Pla territorial per al nucli de l'Hospitalet de l'Infant no pot ultrapassar l'àmbit delimitat per la ribera del mar, el riu Llastres, la nova traça del ferrocarril i els **torrents que acaben a la cova del Gat**. Els terrenys compresos entre el barranc de la Basseta i la llera situada a llevant del mateix, al voltant del camí de la Portella poden restar com sòl no

urbanitzable o bé es poden qualificar com espais lliures públics vinculats als àmbits de planejament del nucli de l'Hospitalet.

Dintre de l'àmbit descrit és convenient capgirar la posició actual dels sòls urbanitzables delimitats i no delimitats, de manera que enlloc de formar franges est-oest esdevinguin franges nord-sud. I si en el planejament vigent el pol d'inici de desenvolupament es situava a la ribera del mar ara el pol ha de ser el centre del nucli urbà, de manera que els sectors de sòl urbanitzable més allunyats tinguin la consideració de no delimitats.

A ponent del barranc de la Basseta únicament es pot reconèixer el caràcter residencial dels terrenys amb habitatges ja edificats i cal per tant impedir la extensió de l'ús residencial.

5. Pel que fa al nucli de l'Almadrava, per la seva situació dins del terme municipal i respecte a la resta de nuclis urbans, s'ha de limitar la qualificació residencial als terrenys on aquesta ja estigui consolidada. Els desenvolupaments previstos en el planejament vigent s'han de suprimir o bé se'n poden modificar els usos admesos, vinculant-los a activitats relacionades amb el turisme com és ara l'ús hotelier de baixa densitat o similar.
6. Respecte a les zones industrials emplaçades al sud del Torn, el POUM ha de reconèixer específicament l'existència d'un àmbit especialitzat en la producció energètica, on s'hi admeten com a creixement únicament les activitats compatibles.
7. Pel que fa a les infraestructures, en especial a les de mobilitat, cal tenir present la situació estratègica del terme municipal respecte al pas del corredor del Mediterrani, en especial perquè en aquest punt l'orografia força el pas de totes les infraestructures en una franja d'amplada molt limitada. Cal dir que totes les previsions que es facin en matèria d'infraestructures han de ser coherents amb el planejament superior i han de respondre al criteri de potenciar la utilització de les traces ja existents, amb l'objectiu de no comprometre més sòl per a aquesta finalitat de manera innecessària.

2. Determinacions del POUM i adequació al Pla territorial parcial del Camp de Tarragona.

El POUM dóna compliment a l'informe de la Secretaria de Planificació Territorial i al Pla Territorial parcial del Camp de Tarragona.

Pel que fa als creixements, d'acord a l'article 37 de les Normes d'ordenació territorial, a Vandellòs s'acompleix el creixement moderat fixat ja que s'ha calculat l'Àrea urbana existent $A = 18,21$ Hes. I en aplicació de la fórmula $E = (30/100) * A * f$ amb els criteris establerts en el PTPCT obtenim una extensió urbana admissible de

$$E = (30/100) * A * f = 0,3 \times 18,21 \times 1,48867 = 8,132 \text{ Ha} > 6,84\text{Ha del POUM}$$

$$f = (18 + A - 0,005 * A^2) / (A + 5) = 1,48867$$

E: superfície de l'extensió urbana admissible

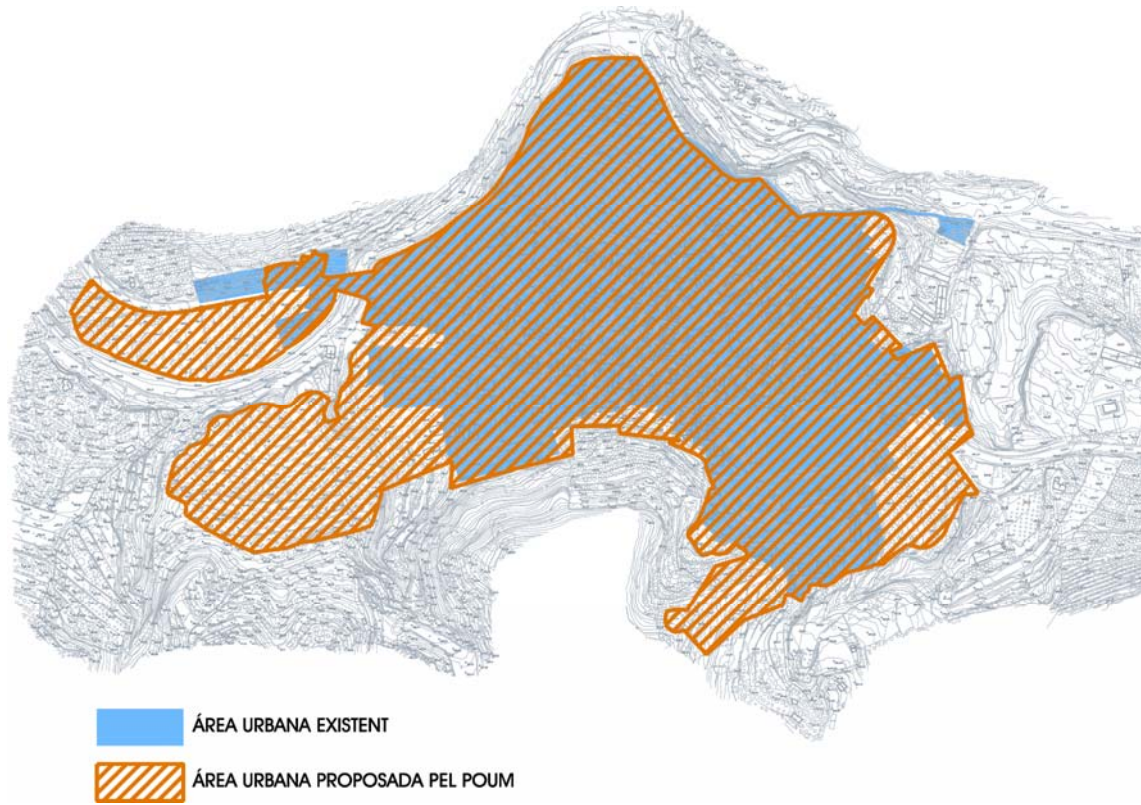
A: superfície de càlcul de l'àrea urbana existent

f: factor de correcció per a nuclis de petita dimensió

Per tant, l'extensió urbana permesa segons el Pla Territorial del Camp de Tarragona és superior en 1,292Ha a la que es proposa en el POUM per a l'assentament de Vandellòs.

Pel que fa als altres assentaments de l'Hospitalet de l'Infant, Masriudoms, Masboquera i l'Almadrava també s'acompleixen les determinacions de planificació territorial.

Superposició de l'àrea urbana existent i la proposada al POUM a l'assentament de Vandellòs:

CAPÍTOL XXI. LES NECESSITATS D'HABITATGES I LES POTENCIALITATS.

1. LES NECESSITATS D'HABITATGE

D'acord amb les estimacions de l'evolució de la població determinaríem la quantitat d'habitatges que corresponen al nombre d'habitants. Existeix una altra sèrie estadística important per estimar les necessitats d'habitatge al municipi. És la sèrie que comptabilitza el creixement del parc d'habitatges actuals. Aquesta sèrie es pot formar a partir del darrer cens de les llicències donades des d'aquest cens, les quals ens permetran aproximar-nos a la realitat actual.

A partir del coneixement del parc d'habitatges a Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant i l'evolució dels últims anys, podríem realitzar una sèrie de previsions de les necessitats d'acord amb la població que s'ha determinat per al municipi durant els propers anys. Per això considerem aquests diversos components de la demanda i les següents limitacions:

- a) S'estima que de l'augment de població hi ha una part demandant d'habitatges, que correspon al saldo migratori, l'altre part -de l'augment de població- s'acomoda als habitatges ja existents; aquesta primera tindrà una demanda -relativament alta- d'un habitatge per cada 2,60 persones, que ve a ser el paràmetre mitjà previst en el Pla Territorial Metropolità de Barcelona per la Regió Metropolitana.
- b) Considerem una demanda originada per taxa de nupcialitat del 60/00. Aquesta també la considerem que serà uniforme per tots els anys d'acord amb la població de 2012 i 2023. Això implicarà per alguns anys una taxa superior a la considerada com a taxa de partida.
- c) Un altre component de la demanda és la que correspon a joves que deixen la llar familiar. Estimem que aquesta demanda pot ésser orientada cap a una segona residència de una forta estacionalitat (habitatges més petits) i si va cap a residència principal la mateixa la podem considerar inclosa en l'alt percentatge que determinàvem al punt c) de demanda corresponent a nous matrimonis o parelles.
- d) Hi ha una demanda de nova residència originada per un canvi qualitatiu al que lògicament aspira la població. S'estableix tanmateix una estimació pel que fa a

la demanda de renovació d'habitatges. El reste considerem que o bé no es renova, o fan reformes interiors, estan buits, o té actualment usos que no són d'habitatges (oficines, etc...)

D'acord amb tots aquests punts el POUM de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant s'ha programat com es demostra a continuació per tal d'acollir, pel municipi, un creixement d'habitatges sostingut.

2. JUSTIFICACIÓ DE L'ACOMPLIMENT DE L'ARTICLE 57.3 DEL DECRET LEGISLATIU 1/2010, TEXT REFÓS DE LA LLEI D'URBANISME.

Tal com es pot comprovar a la memòria social, el present Pla d'Ordenació Urbanística Municipal, fa una previsió per a la construcció d'habitatges de protecció pública de règim general que supera el mínim del 20% del sostre que es qualifica per a ús d'habitatge de nova implantació, tant en sòl urbà no consolidat com en sòl urbanitzable, i una reserva mínima addicional que també supera el mínim del 10% del sostre d'habitatge de nova implantació per a habitatge de preu concertat.

En els nous sòls urbanitzables delimitats caldrà que s'eviti una concentració excessiva i posicional dels habitatges de protecció pública, per tal de contribuir a la cohesió social. També cal posar de relleu que s'obté major superfície que a l'anterior planejament general pel que fa a sòls públics per tal de millorar les dotacions, els espais lliures i zones verdes, i en definitiva la qualitat de vida dels habitants de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant.

3. LA CAPACITAT D'ACOLLIMENT D'AQUEST PLA D'ORDENACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL

El POUM qualifica sòls urbans i urbanitzables per acollir un nombre d'habitatges, implantacions hoteleres, altra activitat econòmica i equipaments d'acord amb les previsions especificades a la memòria i a la normativa urbanística.

S'han calculat els habitatges i els m² de sostre construïts i els que manquen per construir. Una vegada comprovat l'estat de consolidació a partir de les dades estadístiques apliquem els percentatges de consolidació de l'edificació i de primera residència per tal d'obtenir els habitants potencials totals, i també l'estimació dels de primera residència. D'altra banda, dels sectors encara per desenvolupar a la data d'obtenció de la informació esmentada, i estimant també un grau de consolidació per aquells que estaven parcialment ocupats, obtenim el complement que ens permet ajustar la xifra final d'habitants potencials permanents.

Per obtenir la sèrie que es correspon a l'apartat anterior, hem partit dels habitatges potencials, i al final hem aplicat l'estàndard de 2,6 habitant/habitatge que és la tendència en els propers anys que es dona en els estudis monogràfics generals del país.

Al final reproduïm el quadre Q 1 del qual podem deduir per al municipi de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant un subtotal de 10.652 habitants permanents o de primera residència, que respecte al cens de 10 de juny de 2011 representa un increment de 4.608 habitants més, a part d'aquells altres que hi haurà en el procés de passar de segones residències a primeres.

Aquestes dades s'han obtingut a partir de les hipòtesis plantejades, i no cal dir que hi pot haver una sobreocupació (és a dir més habitant/habitatge) durant l'època estiuenca, com acostuma a passar en els casos on hi ha una important població flotant.

A part, en el POUM es potencien les activitats econòmiques amb els nous sectors de Les Tàpies II i Les Tàpies Nord. Amb tot, hi haurà un important nombre d'establiments de serveis o indústries compatibles amb el veïnatge residencial així com nous llocs de

treball i es permetrà relocalitzar indústries molestes dins el mateix municipi. A més, cal comptar amb les reserves dels parcs de generació d'energia.

4. PREVISIÓ DE NOUS LLOCS DE TREBALL.

En el sector de sòl d'activitat econòmica es generarien els següents llocs de treball, comptant 50 llocs de treball/ha, tant a l'industrial com al terciari.

Resta d'activitats que ocuparien sostre que no es destini a residencial.

SECTOR	Sup. ha	Llocs de treball
PAUu 19 Les Tàpies II	17,07	853
PMUr 05 Centre Tecnològic	20,16	30*
PMUr 06 Centre de Producció Energètica	19,01	950
PMUr 07 Ponent CNVII	1,79	89
SUD 02 Les Tàpies nord	13,30	665
SUD 04 Parc de producció energètica nord	14,28	714
SUD 05 Parc de producció energètica llevant	15,49	774
		4.075 Total llocs de treball

*Previsió específica

Total de nombre estimat de llocs de treball derivats de la nova activitat econòmica pel desenvolupament dels sectors = 4.075 quantitat que s'incrementarà amb el potencial d'altres usos com ara el comercial o terciari.

5. ESTIMACIÓ DEL SOSTRE DESTINAT A HABITATGE DEL POUM

Aquesta estimació es fa als efectes de poder verificar l'acompliment d'allò que preveu en l'article 58.1 del Decret Legislatiu 1/2010, en relació a la superfície d'espais lliures enfront del sostre potencial destinat a habitatge del POUM.

Per fer l'estimació partim de les dades obtingudes pels serveis tècnics municipals, corresponent al sostre d'habitatges existents tant als nuclis com a les urbanitzacions.

A aquestes dades li estimarem l'augment corresponent atenent el seu estat de consolidació.

Així arribem a un sostre total d'habitatges en sòl urbà consolidat de 646.053,53 m²st. Vegeu quadre Q1. (554.700m²st fora de sectors, més 39.346,27 del Poblat d'Hifrensa i 34.085,93 de Vanessa Park, més 9.363,29 de Cala d'Oques-Forat negre i 8.558,04 d'Almadrava 5).

A part, considerarem el potencial de sostre que es deriva del desenvolupament del POUM tant en els nous polígons o sectors de sòl urbà no consolidat com en els d'urbanitzable delimitat. El resultat obtingut prové d'haver aplicat els coeficients d'edificabilitat destinat a habitatge a la superfície dels polígons o sectors. Així dona 320.995,85 m²st.

Finalment, obtenim com a suma del subtotal 1 i subtotal 2, el resultat de 967.049,38m²st com a sostre potencial destinat a habitatge del POUM.

CAPÍTOL XXII. LLISTAT DE PLÀNOLS

PLÀNOLS D'INFORMACIÓ

I.1.	Emmarcament territorial	E:1/50.000
I.2.	Ortofotomapa	E:1/25.000
I.3.	Terres i aigües	E:1/25.000
I.4.	Les àrees amb pendents inferiors al 20%	E:1/25.000
I.5.	Plànol geològic	E:1/50.000
I.6.	Camins i vies principals i servitud aeronàutica de l'Aeroport de Reus	E:1/25.000
I.7.	Etaques del creixement urbà del poble	E:1/10.000
I.8.	Formes del creixement urbà	E:1/10.000
I.9.	Detall del parcel·lari (1,2,3,4,5)	E:1/25.000
I.10.	Reportatge fotogràfic	
I.11.	Les masses boscoses	E:1/25.000
I.12.	Activitat econòmica	E:1/10.000
I.13.	Inventari del patrimoni arqueològic i paleontològic.	
	Inventari del patrimoni arquitectònic (Generalitat de Catalunya)	E:1/25.000
I.14.	Infraestructures de serveis.	
	I.14.1 Xarxa general d'abastament d'aigua potable (A i B)	E:1/10.000
	I.14.2 Xarxa de clavegueram	E:1/10.000
	I.14.3 Xarxa general de distribució d'energia elèctrica (A i B)	E:1/10.000
	I.14.4 Xarxa general de distribució de gas natural i telecomunicacions	E:1/10.000
I.15.	Patrimoni municipal del sòl	E:1/25.000
I.16.	El pla general vigent. Règim urbanístic del sòl	
	Estructura general i orgànica del territori (A i B)	E:1/10.000
I.17.	Sistemes d'espais lliures i equipaments del PGOU	E:1/10.000
I.18.	Altres reflexions urbanístiques	
I.19.1.	Afectació del planejament superior	E:1/25.000
I.19.2.	Infraestructures previstes pel planejament superior	E:1/25.000
I.20.	Espais naturals protegits	E:1/25.000
I.21.	Hàbitats i hàbitats d'interès comunitari	E:1/25.000
I.22.	Cicle de l'aigua i risc d'inundació	E:1/25.000
I.23.	Espais naturals d'interès	E:1/25.000
I.24.	Mapes de cobertes del sòl	E:1/25.000
I.25.	Orientacions del terreny	E:1/25.000
I.26.	Visibilitat general del territori	E:1/25.000
I.27.	Riscos ambientals i tecnològics	E:1/25.000

PLÀNOLS D'ORDENACIÓ

II.0	Esquema diagramàtic dels criteris d'ordenació de l'avanç del POUM esmenat	E: 1/20.000
II.1	Sèrie de plànols d'estructura general i orgànica del territori.
Règim jurídic del sòl i sectors de planejament. Qualificació urbanística del sòl no urbanitzable	E: 1/5.000
II.2	Sèrie de plànols de classificació urbanística del sòl segons règim jurídic i sectors de planejament.
Divisió general del territori. Qualificació urbanística del sòl.	E: 1/1.000
II.3	Sèrie d'imatges orientatives de l'ordenació del POUM.	E: 1/2.000 i E: 1/5.000
II.4	Sistemes d'espais lliures i equipaments.	E: 1/10.000
II.5	Catàleg de Béns Protegits, Catàleg de Masies i cases rurals en sòl no urbanitzable, i Catàleg d'arbredes protegides.	E: 1/20.000
II.6	Sèrie de plànols d'estructura general i orgànica del territori.
Règim jurídic del sòl i sectors de planejament. Qualificació urbanística del sòl no urbanitzable. Per àmbits territorials.	E: 1/2.000

CAPÍTOL XXIII. QUADRES RESUM

QUADRE RESUM Q1 DE SISTEMES D'ESPais LLIURES I EQUIPAMENTS, SOSTRE RESIDENCIAL I ESTIMACIÓ D'HABITANTS

CLAU DEL SECTOR	Superfície sector m ²	Sistema d'espais lliures i zones verdes (SV) m ²	Equipaments (SE) m ²	Estimació m ² st residencial nova implantació	Estimació habitatges totals nova implantació	Estimació sostre residencial total m ² st	Estimació nombre total d'habitatges	% Estimació 1a residència	Estimació habitants totals 1a residència
PAUu 01 Barranc de la Figuerola	13.543,70	1.637,98	0,00	-	-	5.259,19	29	60	45
PAUt 02 Ampliació Escoles	2.458,54	-	1.537,39	1.430,00	16	1.430,00	16	80	28
PAUt 03 Carretera Hospitalet-Móra	4.772,50	2.460,67	0,00	2.081,00	12	2.081,00	12	80	25
PAUt 04 Carrer Santa Marina	2.890,56	613,19	0,00	4.047,18	45	4.047,18	45	80	94
PAUt 05 Font – C44	2.284,99	613,09	0,00	1.007,20	12	1.007,20	12	80	25
PAUt 06 Dedals	10.194,54	4.970,75	0,00	3.789,69	37	3.789,69	37	80	77
PAUt 07 MB. Ponent	4.777,92	1.084,55	0,00	1.296,00	12	1.296,00	12	80	25
PAUt 08 MB. Migdia	2.140,64	-	0,00	1.155,00	7	1.155,00	7	80	15
PAUt 09 MR. Centre	3.405,02	591,60	0,00	4.417,35	20	4.417,35	20	60	31
PAUt 10 MR. Ponent1	1.431,25	-	0,00	1.260,00	7	1.260,00	7	60	11
PAUt 11 MR. Ponent2	2.472,36	142,15	0,00	2.160,72	11	2.160,72	11	60	17
PAUt 12 MR. Nord	776,29	-	0,00	864,00	4	864,00	4	60	6
PAUu 13 Vanessa Park	223.595,95	49.380,95	4.017,88 ***	-	-	34.085,93	226	40	235
PAUu 14 Arenal Centre	23.273,73	4.597,70	1.520,99	-	-	7.222,00	60	25	39
PAUt 15 La Margarida	8.663,17	1.783,03	0,00	1.809,45	0	2.738,45	13	25	8
PAUt 16 Llevant i ponent del carrer dels Corralets	21.766,96	365,74	0,00	4.903,78	16	7.829,78	44	40	46
PAUt 17 Camí de la Porrassa	270.629,54	44.608,93	36.076,58	15.983,36	177	99.567,00	1085	40	1128
PAUt 18 Hospitalet ponent	104.581,35	40.363,32	1.949,54	22.232,26	241	22.527,41	243	25	158
PAUu 19 Les Tàpies II	170.787,45	37.019,86	8.553,89	-	-	-	-	-	-
PAUt 20 Coop. Vandellòs	1.591,07	-	0,00	1.145,48	12	1.145,48	12	80	25
PAUu 21 Cala d'Oques – Forat negre	31.742,85	3.961,48	2.427,45	-	-	9.363,29	47	30	37
PAUt 22 Almadrava 1	15.741,57	6.936,07	0,00	2.208,00	24	2.208,00	24	10	6
PAUt 23 Almadrava 2	7.663,99	-	0,00	1.706,17	2	2.480,17	8	10	2
PAUt 24 Almadrava 3	8.980,88	369,78	0,00	2.001,83	8	2.202,83	10	20	5
PAUt 25 Almadrava 4	10.344,64	-	3.226,85	1.777,05	8	1.777,05	8	20	4
PAUu 26 Almadrava 5	27.059,79	3.570,87	602,24	-	-	8.558,04	115	20	60
PAUt 27 Cova del Gat	33.864,78	17.379,31	0,00	10.580,35	88	10.580,35	88	25	57
PAUt 28-1 Carretera de Móra 1	207,89	-	0,00	411,84	4	411,84	4	80	8
PAUt 28-2 Carretera de Móra 2	222,82	-	0,00	497,76	5	497,76	5	80	10
PAUt 28-3 Carretera de Móra 3	366,51	-	0,00	690,21	8	690,21	8	80	17
PAUt 28-4 Carretera de Móra 4	388,45	-	0,00	685,89	8	685,89	8	80	17
PMUr 01-1 Bulevard Nord N340	20.051,80	2.116,64	0,00	9.375,00	104	9.375,00	104	50	135
PMUr 01-2 Bulevard Sud N340	21.863,62	5.030,49	0,00	6.371,00	71	6.371,00	71	50	92
PMUp 02 Poblat Hifrensa	176.885,24	63.836,86	31.550,58	-	-	39.346,27	381	80	792
PMUr 03 Equipaments centre	19.560,60	880,00	16.003,48	693,87	8	693,87	8	80	17
PMUr 04 L'Aigua al Coll	27.669,56	1.540,88	1.624,75	7.780,66	28	9.523,66	48	60	75
PMUr.05 Centre Tecnològic	201.617,09	-	0,00	-	-	-	-	-	-
PMUr.06 Centre de Producció Energètica	190.101,17	-	0,00	-	-	-	-	-	-
PMUr.07 Ponent CN V II	17.904,53	2.955,82	0,00	-	-	-	-	-	-
PMUp 08 L'Hospital	3.246,77	-	0,00	-	-	-	-	-	-
PMUr 09 Control energètic	21.215,91	2.121,59	0,00	-	-	-	-	-	-
SUD 01 Carrer de les Figuerelles	9.497,18	1.983,00	1.264,62	5.853,24	60	5.853,24	60	60	94
SUD 02 Les Tàpies nord	132.979,70	18.082,28	6.677,20	-	-	-	-	-	-
SUD 03 Ponent de la Porrassa	257.493,56	54.544,90	27.424,17	97.847,55	901	97.847,55	901	40	937
SUD 04 Parc de producció energètica Nord	142.877,11	14.287,71	7.143,86	-	-	-	-	-	-
SUD 05 Parc de producció energètica Llevant	154.978,48	15.497,85	7.748,92	-	-	-	-	-	-
SUBTOTAL 1 SECTORS I INST. DE GESTIC	2.410.564,02	405.329,04	159.350,39	218.062,87	1.956	412.349,38	3.793		4.403
Àmbit de Vandellòs		23.716,39	25.580,28	-	-	62.880,00	524 *	80	1.090
Àmbit de l'Hospitalet de l'Infant		232.834,25	99.668,77	-	-	456.900,00	4.569 *	40	4.752
Àmbit de Masriudoms		199,72	5.688,58	-	-	15.360,00	128 *	60	200
Àmbit de Masboquera		445,83	4.538,27	-	-	14.160,00	118 *	60	184
Àmbit de l'Almadrava		568,95	-	-	-	5.400,00	45 *	20	23
Altres en sòl no urbanitzable			2.667,54						
SUBTOTAL 2 FORA SECTORS I INST. DE GESTIC		257.765,14	138.143,44			554.700,00	5.384		6.249
TOTAL		663.094,18	297.493,83 ***	218.062,87	1.956	967.049,38	9.177		10.652

* Càlcul obtingut a partir de les dades precisades a l'Avanç del POUM, tot tenint en compte els àmbits executats des de la vigència del PGOU. S'han comptat una mitjana de 100m2 construïts per habitatge a l'Hospitalet de l'Infant i 120m2 pels altres nuclis.

** A més, el sector compte amb 22.280,98 m2sl de SV.2 (espai lliure forestal).

*** A més, hi ha 15.574,95 m2 de sistema d'equipament esportiu privat a Vanessa Park

QUADRE RESUM Q2 - POLÍGONS D'ACTUACIÓ URBANÍSTICA I SECTORS

RÈGIM DEL SÒL URBÀ

SECTORS

POLIGONS D'ACTUACIÓ URBANÍSTICA	Sup. Ha	PLANS DE MILLORA URBANA	Sup. Ha	index d'edificabilitat bruta m ² st/m ² sl	densitat habitatges / Ha	Ús principal
PAUu 01 Barranc de la Figuerola	1,3544	PMUr 01-1 Bulevard Nord N340	2,005	0,817	51,87	terciari
PAUt 02 Ampliació Escoles	0,2459	PMUr 01-2 Bulevard Sud N340	2,186	0,509	32,47	terciari
PAUt 03 Carretera Hospitalet-Móra	0,4773	PMUp 02 Poblat Hifrensa	17,689	0,2224	21,54	habitatge
PAUt 04 Carrer Santa Marina	0,2891	PMUr 03 Equipaments centre	1,956	0,036	4,09	equipaments
PAUt 05 Font – C44	0,2285	PMUr 04 L'Aigua al Coll	2,767	0,3442	17,35	habitatge
PAUt 06 Dedals	1,0195	PMUr.05 Centre Tecnològic	20,162	0,074		industrial
PAUt 07 MB. Ponent	0,4778	PMUr.06 Centre de Producció Energètica	19,010	0,3623		industrial
PAUt 08 MB. Migdia	0,2141	PMUr.07 Ponent CN V II	1,790	0,616	0,00	industrial
PAUt 09 MR. Centre	0,3405	PMUp 08 L'Hospital	0,325			equipaments
PAUt 10 MR. Ponent1	0,1431	PMUr 09 Control energètic	2,122	0,300	0,00	industrial
PAUt 11 MR. Ponent2	0,2472					
PAUt 12 MR. Nord	0,0776					
PAUu 13 Vanessa Park	22,3596					
PAUu 14 Arenal Centre	2,3274					
PAUt 15 La Margarida	0,8663					
PAUt 16 Llevant i ponent del carrer dels Corralets	2,1767					
PAUt 17 Camí de la Porrassa	27,0630					
PAUt 18 Hospitalet ponent	10,4581					
PAUu 19 Les Tàpies II	17,0787					
PAUt 20 Coop. Vandellòs	0,1591					
PAUu 21 Cala d'Oques – Forat negre	3,1743					
PAUt 22 Almadrava 1	1,5742					
PAUt 23 Almadrava 2	0,7664					
PAUt 24 Almadrava 3	0,8981					
PAUt 25 Almadrava 4	1,0345					
PAUu 26 Almadrava 5	2,7060					
PAUt 27 Cova del Gat	3,3865					
PAUt 28-1 Carretera de Móra 1	0,0208					
PAUt 28-2 Carretera de Móra 2	0,0223					
PAUt 28-3 Carretera de Móra 3	0,0367					
PAUt 28-4 Carretera de Móra 4	0,0388					
TOTAL POLIGONS D'ACTUACIÓ URBANÍSTICA	101,2622	TOTAL PLANS DE MILLORA URBANA	70,0116			

RÈGIM DEL SÒL URBANITZABLE

SECTORS DE SÒL URBANITZABLE DELIMITAT	Sup. Ha	index d'edificabilitat bruta m ² st/m ² sl	densitat habitatges / Ha	Ús principal
SUD 01 Carrer de les Figuerelles	0,950	0,6163	63,18	habitatge
SUD 02 Les Tàpies nord	13,298	0,50	-	industrial
SUD 03 Ponent de la Porrassa	25,749	0,3800	35,00	habitatge
SUD 04 Parc de producció energètica Nord	14,288	0,31982	-	industrial
SUD 05 Parc de producció energètica Llevant	15,498	0,3381	-	industrial
TOTAL SÒL URBANITZABLE	69,783			

QUADRE RESUM Q3 - SISTEMES D'ESPais LLIURES (ZONA VERDA) ADSCRITS A SECTORS

SECTORS EN SÒL URBANITZABLE DELIMITAT	Potencial m ² sostre per a ús d'habitatge	m ² sistema d'espais lliures (zona verda)
SUD 01 Carrer de les Figuerelles	5.853,24	1.983,00
SUD 02 Les Tàpies nord	-	18.082,28
SUD 03 Ponent de la Porrassa	97.847,55	54.544,90
SUD 04 Parc de producció energètica Nord	-	14.287,71
SUD 05 Parc de producció energètica Llevant	-	15.497,85

SECTORS DE SÒL URBÀ - PLANS DE MILLORA URBANA		
PMUr 01-1 Bulevard Nord N340	9.375,00	2.116,64
PMUr 01-2 Bulevard Sud N340	6.371,00	5.030,49
PMUp 02 Poblat Hifrensa	39.346,27	63.836,86
PMUr 03 Equipaments centre	693,87	880,00
PMUr 04 L'Aigua al Coll	9.523,66	1.540,88
PMUr.05 Centre Tecnològic	-	*
PMUr.06 Centre de Producció Energètica	-	-
PMUr.07 Ponent CN V II	-	2.955,82
PMUp 08 L'Hospital	*	-
PMUr 09 Control energètic	-	2.121,59
TOTAL	169.010,59	182.878,02

* A definir en el PMU

QUADRE RESUM Q4 SOSTRE DE NOVA IMPLANTACIÓ I POTENCIAL D'HABITATGES

SÒL URBÀ NO CONSOLIDAT												
NOM	superfície Ha	Residencial de nova implantació m ² st	Nombre d'habitatges totals de nova implantació	Habitatges de Protecció Pública General i Especial				Habitatges de Protecció Pública Preu Concertat				
				m ² st	%	nº habitatges	%	m ² st	%	nº habitatges	%	
PAUu 01 Barranc de la Figuerola	*	1,35	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
PAUu 02 Ampliació Escoles		0,25	1.430,00	16	286,00	20	4	25,00	143,00	10	2	12,50
PAUu 03 Carretera Hospitalet-Móra		0,48	2.081,00	12	-	-	-	-	-	-	-	-
PAUu 04 Carrer Santa Marina		0,29	4.047,18	45	809,46	20	9	20	404,72	10	4	8,89
PAUu 05 Font – C44		0,23	1.007,20	12	201,44	20	2	16,67	100,72	10	1	8,33
PAUu 06 Dedals		1,02	3.789,69	37	784,00	20,69	8	21,62	386,00	10,19	4	10,81
PAUu 07 MB. Ponent		0,48	1.296,00	12	-	-	-	-	-	-	-	-
PAUu 08 MB. Migdia		0,21	1.155,00	7	-	-	-	-	-	-	-	-
PAUu 09 MR. Centre		0,34	4.417,35	20	-	-	-	-	-	-	-	-
PAUu 10 MR. Ponent1		0,14	1.260,00	7	-	-	-	-	-	-	-	-
PAUu 11 MR. Ponent2		0,25	2.160,72	11	-	-	-	-	-	-	-	-
PAUu 12 MR. Nord		0,08	864,00	4	-	-	-	-	-	-	-	-
PAUu 13 Vanessa Park	**	22,36	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
PAUu 14 Arenal Centre	*	2,33	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
PAUu 15 La Margarida		0,87	1.809,45	0	-	-	-	-	-	-	-	-
PAUu 16 Llevant i ponent del carrer dels Corralets		2,18	4.903,78	16	-	-	-	-	-	-	-	-
PAUu 17 Camí de la Porrassa	***	27,06	15.983,36	177	4.795,01	30	44	24,86	2.397,50	15	27	15,25
PAUu 18 Hospitalet ponent		10,46	22.232,26	241	4.446,45	20	50	20,75	2.223,23	10	25	10,37
PAUu 19 Les Tàpies II	****	17,08	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
PAUu 20 Coop. Vandellòs		0,16	1.145,48	12	343,64	30	4	33,33	-	-	-	-
PAUu 21 Cala d'Oques – Forat negre	**	3,17	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
PAUu 22 Almadrava 1		1,57	2.208,00	24	482,44	21,85	5	20,83	179,95	8,15	2	8,33
PAUu 23 Almadrava 2		0,77	1.706,17	2	-	-	-	-	-	-	-	-
PAUu 24 Almadrava 3		0,90	2.001,83	8	-	-	-	-	-	-	-	-
PAUu 25 Almadrava 4		1,03	1.777,05	8	-	-	-	-	-	-	-	-
PAUu 26 Almadrava 5	**	2,71	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
PAUu 27 Cova del Gat		3,39	10.580,35	88	-	-	-	-	-	-	-	-
PAUu 28-1 Carretera de Móra 1		0,02	411,84	4	-	-	-	-	-	-	-	-
PAUu 28-2 Carretera de Móra 2		0,02	497,76	5	-	-	-	-	-	-	-	-
PAUu 28-3 Carretera de Móra 3		0,04	690,21	8	-	-	-	-	-	-	-	-
PAUu 28-4 Carretera de Móra 4		0,04	685,89	8	-	-	-	-	-	-	-	-
PMUr 01-1 Bulevard Nord N340		2,01	9.375,00	104	1.875,00	20	21	20,19	937,50	10	11	10,58
PMUr 01-2 Bulevard Sud N340		2,19	6.371,00	71	1.274,20	20	14	19,72	637,10	10	7	9,86
PMUp 02 Poblat Hifrensa	**	17,69	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
PMUr 03 Equipaments centre		1,96	693,87	8	138,77	20	2	25,00	69,39	10	1	12,50
PMUr 04 L'Aigua al Coll		2,77	7.780,66	28	-	-	-	-	-	-	-	-
PMUr.05 Centre Tecnològic	****	20,16	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
PMUr.06 Centre de Producció Energètica	****	19,01	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
PMUr.07 Ponent CN V II	****	1,79	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
PMUp 08 L'Hospital	**	0,32	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
PMUr 09 Control energètic	****	2,12	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

SÒL URBANITZABLE DELIMITAT												
NOM	superfície Ha	Residencial de nova implantació m ² st	Nombre d'habitatges totals de nova implantació	Habitatges de Protecció Pública General i Especial				Habitatges de Protecció Pública Preu Concertat				
				m ² st	%	nº habitatges	%	m ² st	%	nº habitatges	%	
SUD 01 Carrer de les Figuerelles		0,95	5.853,24	60	1.170,65	20,00	12	20,00	585,32	10,00	6	10,00
SUD 02 Les Tàpies nord	****	13,30	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
SUD 03 Ponent de la Porrassa		25,75	97.847,55	901	27.054,85	27,65	270	29,97	13.747,58	14,05	137	15,21
SUD 04 Parc de producció energètica Nord	****	14,29	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
SUD 05 Parc de producció energètica Llevant	****	15,50	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

TOTAL											
	Ha	m ² st	nº habitatges	m ² st	%	nº habitatges	%	m ² st	%	nº habitatges	%
SÒL URBÀ NO CONSOLIDAT (ús habitatge)	66,98	114.362,08	995	15.436,41	13,50	163	16,38	7.479,11	6,54	84	8,44
SÒL URBANITZABLE DELIMITAT (ús habitatge)	26,70	103.700,79	961	28.225,50	27,22	282	29,34	14.332,91	13,82	143	14,88
SÒL URBÀ NC + SÒL URBANITZABLE (ús habitatge)	93,68	218.062,87	1.956	43.661,91	20,02	445	22,75	21.812,01	10,00	227	11,61

* Polígons d'actuació de sòl urbà no consolidat, que provenen d'altres unitats de gestió amb reparcel·lació aprovada i les cessions fetes i escripturades, amb el 10% de l'aprofitament urbanístic

** Sectors de sòl urbà consolidat

*** Solament es comptabilitza l'aplicació a l'increment de sostre.

**** Sectors d'ús diferent de l'habitatge

QUADRE RESUM Q5 RÈGIM DEL SÒL

RÈGIM DEL SÒL		Ha	Subtotals Ha	%	
SÒL URBÀ	CONSOLIDAT *	275,32			
	NO CONSOLIDAT	107,94	383,26	3,75%	
SÒL URBANITZABLE	DELIMITAT	69,78			
	NO DELIMITAT	46,43	116,21	1,14%	
SÒL NO URBANITZABLE I SISTEMES EN SÒL NO URBANITZABLE	NU1-PEIN Sòls d'especial interès natural	6.766,57		66,26%	
	NU2 Sistema Costaner segons PDUSC				
		NU2-CPEIN	491,47		4,81%
		NU2-C1	367,53		3,60%
		NU2-C1c	6,07		0,06%
		NU2-C2	6,75		0,07%
		NU2-C3	15,74		0,15%
		NU3 Sòls d'especial valor ecològic		9.713,26	
		NU3-1 Hàbitats d'interès	127,50		1,25%
		NU3-2 Zones humides	2,13		0,02%
		NU4 Sòl forestal de valor	1.126,28		11,03%
		NU5 Sòl rústic de valor	351,57		3,44%
		NU6 Protecció de corredor d'infraestructures	43,11		0,42%
		NU7 Sòl rústic comú	118,05		1,16%
		NU8 Càmping en sòl no urbanitzable	13,54		0,13%
	Sistemes en sòl no urbanitzable	276,97		2,71%	
TOTAL TERME MUNICIPAL		10.212,74	10.212,74	100,00%	

* Àmbits de Vandellòs, l'Hospitalet, Masriudoms, Masboquera, l'Almadrava, Centres de producció d'energia, PAUu13, PAUu19, PAUu21, PAUu26, PMUp02 i PMUp08

** Cal precisar que en diverses ocasions s'han comptabilitzat els sistemes com a superfície de la zona que els engloba.